

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2004

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Γ'

Πέμπτη 1 Ιουλίου 2004

Αθήνα, σήμερα την 1η Ιουλίου 2004, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.50' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΣΩΤΗΡΗ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Τμήμα.

(Ανακοινώνονται προς το Τμήμα από τον κ. Εμμανουήλ Σκουλάκη, Βουλευτή Χανίων, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. **ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί την ανάκληση Υπουργικής Απόφασης που αφορά στην υποχρεωτική τυποποίηση νωπών οπωροκηπευτικών προϊόντων που διατίθενται στις λαϊκές αγορές για τους μικροπαραγωγούς του Νομού Λακωνίας.

2) Οι Βουλευτές κύριοι **ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ** και **ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργατοτεχνιτών και Υπαλλήλων «ΡΟΔΑ» Ρόδου ζητεί την επίλυση αιτήματός του σχετικά με την επιβάρυνση ΦΠΑ.

3) Οι Βουλευτές κύριοι **ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ** και **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Δράμας ζητεί να ισχύσουν τα ίδια ακριβώς ποσοστά επιδότησης για τις επενδύσεις μεταξύ των Νομών της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

4) Οι Βουλευτές κύριοι **ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ** και **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Επαναπατρισθέντων Ελλήνων από την Τσεχία καθώς και Συντονιστικές Επιτροπές Επαναπατρισθέντων από Πολωνία – Ουγγαρία – Πρώην ΕΣΣΔ – Ρουμανία και Βουλγαρία ζητούν την πλήρη αναγνώριση συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που έχουν αποκτηθεί σε άλλο κράτος και στις υπό ένταξη χώρες της Ε.Ε.

5) Οι Βουλευτές κύριοι **ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ** και **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία τελειόφοιτοι φοιτητές του Ελεύθερου Ανοικτού Πανεπιστημίου «Τμήμα Ελληνικός Πολιτισμός» ζητούν την ισότιμη μεταχείρισή τους με τους αποφοίτους άλλων σχολών του ΕΑΠ.

6) Οι Βουλευτές κύριοι **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ** και **ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ανώτατη Συνομοσπονδία Γονέων Μαθητών Ελλάδος ζητεί την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα Μουσικά Σχολεία της χώρας.

7) Οι Βουλευτές κύριοι **ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ** και **ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Γέρας Λέσβου ζητεί να ληφθούν μέτρα για την προστασία του ελαιώνα της περιοχής που καταστράφηκε από παγετό.

8) Οι Βουλευτές κύριοι **ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ** και **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Γέρας ζητεί να επιχορηγηθεί ο Δήμος ή να αναληφθεί η δαπάνη για την αποκατάσταση φθορών στις όψεις του διατηρητέου κτιρίου του Δημαρχείου καθώς και για την αποκατάσταση οροφωγραφιών στο εσωτερικό του κτιρίου.

9) Οι Βουλευτές κύριοι **ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ** και **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Τεχνική Υπηρεσία του Δήμου Θάσου Νομού Καβάλας ζητεί να χορηγηθεί συμπληρωματική πίστωση για το έργο «Υδρευση και Αποχέτευση Νομού Καβάλας».

10) Οι Βουλευτές κύριοι **ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ** και **ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής ζητεί να αναβαθμιστεί και να βελτιωθεί το λιμάνι του Σιγρίου καθώς και να επανέλθουν οι εκπτώσεις στα ακτοπλοϊκά εισιτήρια.

11) Οι Βουλευτές κύριοι **ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ** και **ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Δημοτικό Διαμέρισμα Λουτρών Δήμου Μυτιλήνης ζητεί την επισκευή του δρόμου που συνδέει τη Μυτιλήνη με τα Λουτρά.

12) Οι Βουλευτές κύριοι **ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ** και **ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Αγροτικοί Συνεταιρισμοί Κλειούς, Κάπης και Μανταμάδου, οι Ελαιουργικοί Συνεταιρισμοί Στύψης και Συκαμινέας καθώς και οι Αγροτικοί Σύλλογοι Μανταμάδου και Κάπης Νομού Λέσβου ζητούν οικονομική ενίσχυση για τις ζημιές που υπέστη η ζωική παραγωγή από τον παγετό.

13) Οι Βουλευτές κύριοι **ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ** και **ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Πολιχνίτου Λέσβου ζητεί την εκτέλεση του έργου της κατα-

σκευής του Φράγματος Βασιλικών.

14) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Λεσβιακών Συλλόγων Αττικής ζητεί οικονομική ενίσχυση για τη στέγασή του.

15) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛΣ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ανατολικού Ζαγορίου ζητεί την επίλυση προβλημάτων που δημιουργούνται στην περιοχή από τις αρκούδες.

16) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛΣ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Ανατολικού Ζαγορίου ζητεί την επίλυση προβλημάτων που δημιουργούνται στην περιοχή από τις αρκούδες.

17) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Νικόλαος Συλιγνάκης ζητεί την ικανοποίηση συνταξιοδοτικού του αιτήματος από το ΤΕΒΕ.

18) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Χριστίνα Παπαδάκη ζητεί την ικανοποίηση συνταξιοδοτικού της αιτήματος από το ΙΚΑ.

19) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Ελένη Λατζανάκη, κάτοικος Σητείας, ζητεί την ικανοποίηση συνταξιοδοτικού της αιτήματος από το ΝΑΤ.

20) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Σερίφου, ο Σεριφιακός λαός και όλοι οι φορείς του νησιού διαμαρτύρονται για την υποβαθμιζόμενη θαλάσσια συγκοινωνία στη γραμμή Πειραιάς – Σερίφος, από τη ναυτιλιακή εταιρεία Hellas Flying Dolphins.

21) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ξενοδόχων Νάξου ζητεί την επίλυση προβλήματος σχετικά με την ασφαλή ακτοπολική μεταφορά των επισκεπτών στο νησί της Νάξου.

22) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Κυκλάδων ζητεί η αρμοδιότητα της έγκρισης του ωραρίου των καταστημάτων να περιέλθει στα κοινοτικά συμβούλια.

23) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Εμμ. Φίλιππας, νομαρχιακός σύμβουλος Κυκλάδων, ζητεί να επιτραπεί στη νήσο Κύθνο η κατασκευή κτίσματος ανεξάρτητα από την κλίση του εδάφους.

24) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Τεχνιτών – Οικοδόμων και συναφών επαγγελματιών Νομού Κυκλάδων ζητεί την παράταση της έκδοσης οικοδομικών αδειών στην Ερμούπολη της Σύρου.

25) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Α' ΠΕΣΥΠ Ν. Αιγαίου Κ.Υ. Θήρας ζητεί να συνεχισθεί η απόσπαση υπαλλήλου για την κάλυψη αναγκών του Κ.Υ. Θήρας.

26) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Εύβοιας υποβάλει προτάσεις του σχετικά με το πρόγραμμα στήριξης των εμπορικών επιχειρήσεων.

27) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Επαγγελματιών – Βιοτεχνών – Εμπόρων Εύβοιας ζητεί τη λήψη μέτρων στήριξης των μμε του Νομού Εύβοιας.

28) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Εύβοιας ζητεί να εγκατασταθούν μεγαλύτερες μονάδες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στο Νομό Εύβοιας.

29) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Προστασίας Ενημέρωσης και Βοήθειας Καρδιοπαθών Παιδιών «Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ» ζητεί να συμπεριληφθούν στο υπό ψήφιση εκπαιδευτικό νομοσχέδιο ευεργετικές διατάξεις για τους εκ γενετής καρδιοπαθείς και τους πάσχοντες από σοβαρές μορφές συγγενούς καρδιοπάθειας.

30) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συμβασιούχων Πυροσβεστών Πυρόσβεσης και Διάσωσης ζητεί την ικανοποίηση εργασιακών αιτημάτων των μελών της.

31) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Αδιόριστοι Εκπαιδευτικοί του κλάδου ΤΕ01-02 Ν.Δ. 580/70 ζητούν τη μονιμοποίησή τους μέσω του ΑΣΕΠ.

32) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Γονείς παιδιών με ειδικές ανάγκες, κάτοικοι νήσου Καρπάθου, ζητούν να ιδρυθεί στην Κάρπαθο ενιαίο ειδικό δημοτικό σχολείο και νηπιαγωγείο.

33) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ – ΗΛΙΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Χανίων ζητεί την άμεση απόσυρση και καταστροφή των μεταλλαγμένων προϊόντων.

34) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛΣ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Τμήμα ΑΔΕΔΥ Ιωαννίνων ζητεί τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων υπαλλήλων του Δημοσίου.

35) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στα έργα στο Διακονιάρη.

36) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην επανασύσταση της Γεωτεχνικής Υπηρεσίας της Αγροτικής Τράπεζας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 851/18-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 46505/Η/10-6-04 έγγραφο από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 851/18.5.04 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Φώτης Κουβέλης και αφορά στη δυνατότητα υλοποίησης προγραμμάτων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης από Μη-Κυβερνητικές Οργανώσεις (Μ.Κ.Ο), σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τους νόμους 1892/1990 άρθρο 111 παρ.13 (ΦΕΚ 101 τΑ'131.7.90) και 2986/2002 (ΦΕΚ 24 τΑ'13.2.2002) και τις Υ.Α. 4867/γ2/28.8.1992 (ΦΕΚ 629/Τ.Β'/23.10.92) και 57905/γ2/4.6.02 (ΦΕΚ 745/τ.Β'14.6.02), τα όργανα του ΥΠΕΠΘ που έχουν την αρμοδιότητα για το συντονισμό και την ευθύνη για την υλοποίηση των εκπαιδευτικών και επιμορφωτικών προγραμμάτων και άλλων δράσεων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (ΠΕ) είναι τα Κέντρα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης και οι Διευθύνσεις Α/θμιας και Β/θμιας Εκπαίδευσης δια των υπηρετούντων σε αυτές Υπευθύνων ΠΕ.

Στην πορεία της εξέλιξης του θεσμού της ΠΕ και εφαρμόζοντας την αρχή του ανοίγματος του σχολείου στην κοινωνία, το ΥΠΕΠΘ αξιοποίησε την παρουσία και το έργο Κυβερνητικών και Μη-Κυβερνητικών Φορέων που ασχολούνται με το περιβάλλον,

προκειμένου να ενισχύσει τα σχολικά προγράμματα ΠΕ, τα θεματικά δίκτυα, την επιμόρφωση, την παραγωγή εκπαιδευτικού υλικού, άλλες δράσεις Περιβαλλοντικής Εκπ/σης αλλά και τη συμμετοχή μεγαλύτερου αριθμού εκπαιδευτικών και σχολείων.

Η εμπειρία από τη συνεργασία με τους φορείς αυτούς οδήγησε στην ανάγκη οριοθέτησης του ρόλου κάθε φορέα στην ανάπτυξη των προγραμμάτων. Αυτό έγινε με την Υ.Α 47587/γ/16.05.03 (ΦΕΚ 693/τ.Β'13.6.03), περί συνεργασιών του ΥΠΕΠΘ, των θεσμικών οργάνων ΠΕ και των σχολείων με επισημονικά και ερευνητικά ιδρύματα, με Κυβερνητικούς Φορείς και με ΜΚΟ, με στόχο την κατοχύρωση του θεσμικού ρόλου του σχολείου και των θεσμικών οργάνων του ΥΠΕΠΘ και τη διασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα της εκπαίδευσης, του ρόλου των μαθητών και των εκπαιδευτικών, της παιδαγωγικής ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Τέλος επισημαίνουμε ότι επανεξετάζεται η συνεργασία των ΜΚΟ στα προγράμματα Π.Ε και στο πλαίσιο αυτό θα κληθούν όλες οι Μη-Κυβερνητικές Περιβαλλοντικές Οργανώσεις να εκφράσουν τις απόψεις τους για την ουσιαστική συμμετοχή τους στα προγράμματα.

Η Υπουργός
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

2. Στην με αριθμό 950/21-5-04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Γεωργίου Χουρμουζιάδη, Άγγελου Τζέκη, Παναγιώτου Κοσιώνη και Σταύρου Σκοπελίτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 47994/ΙΗ/10-6-04 έγγραφο από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 950/21-5-2004 την οποία κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Γιώργος Χουρμουζιάδης, Αγγ. Τζέκης, Παν. Κοσιώνης και Στ. Σκοπελίτης και αφορά στη καταβολή επιδόματος Παραμεθορίων Περιοχών στους καθηγητές του Παραρτήματος Φλώρινας του ΤΕΙ Δυτικής Μακεδονίας (και όλων των μελών ΔΕΠ/ΕΠ των παραμεθορίων Πανεπιστημίων και ΤΕΙ της χώρας), σας γνωρίζουμε ότι οι χορηγήσεις επιδομάτων στο ανωτέρω προσωπικό, είναι θέμα γενικότερης εισοδηματικής και κυβερνητικής πολιτικής και θα αντιμετωπισθεί στο πλαίσιο των δημοσιονομικών δυνατοτήτων.

Η Υπουργός
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

3. Στην με αριθμό 1096/26-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μάρκου Μπόλαρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 49376/ΙΗ/10-6-04 έγγραφο από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 1096/26-5-04 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μπόλαρης Μάρκος και αφορά στη Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η σύμβαση εκτέλεσης του προαναφερόμενου έργου υπεγράφη στις 30-10-98 με συμβατικό χρόνο περάτωσης στις 18-10-2000. Η εγκεκριμένη σήμερα παράταση ολοκλήρωσης είναι μέχρι 30-9-2004, με συνολικό προϋπολογισμό 2.846.605 ΕΥΡΩ, εκ των οποίων μέχρι 31-12-03 είχαν πληρωθεί 1.224.731 ΕΥΡΩ.

Η καθυστέρηση ολοκλήρωσης του έργου οφείλεται στις περιορισμένες διαθέσιμες πιστώσεις των προηγούμενων ετών.

Η αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΠΘ ενεργεί ώστε να συνεχιστούν οι εργασίες μερικής ολοκλήρωσης του έργου εντός των πιστώσεων που θα διατεθούν και να καταστεί δυνατή η μετεγκατάσταση και λειτουργία της βιβλιοθήκης στο νέο κτίριο. Προς το σκοπό αυτό έχει ζητήσει ελάχιστη χρηματοδότηση για το έτος 2004 ποσού 1.000.000 ΕΥΡΩ και αναμένεται έγκριση του.

Η Υπουργός
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

4. Στην με αριθμό 1166/28-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Καρχιμάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 50267-Η/10-6-04

έγγραφο από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 1166/28.5.04, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μιχάλης Καρχιμάκης σχετικά με διευκολύνσεις που παρέχονται από Πανεπιστήμια και ΤΕΙ στους φοιτητές που πάσχουν από δυσλεξία, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το ΥΠΕΠΘ, προκειμένου ν' αντιμετωπίσει τη φυσική αδυναμία των δυσλεξικών φοιτητών να λάβουν μέρος σε γραπτές εξετάσεις έχει συστήσει με σχετική εγκύκλιο του προς τους κ.κ. Πρυτάνεις, τους Προέδρους των Διοικουσών Επιτροπών των Πανεπ/ίων και τους Προέδρους των ΤΕΙ να εξετάζονται προφορικά οι φοιτητές αυτοί στις τμηματικές και τις πτυχιακές εξετάσεις ώστε να είναι αποτελεσματική η φοίτησή τους. Επιπλέον, οι εν λόγω φοιτητές οφείλουν να προσκομίσουν ειδική διαγνωστική έκθεση από την οποία να φαίνεται ότι πάσχουν από δυσλεξία και όχι από στοιχεία δυσλεξίας.

Η Υπουργός
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

5. Στην με αριθμό 1180/28-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσιπλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 50269/ΙΗ/10-6-04 έγγραφο από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 1180/28-5-04 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Κων. Τσιπλάκης και αφορά στη Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η σύμβαση εκτέλεσης του προαναφερόμενου έργου υπεγράφη στις 30-10-98 με συμβατικό χρόνο περάτωσης στις 18-10-2000. Η εγκεκριμένη σήμερα παράταση ολοκλήρωσης είναι μέχρι 30-9-2004, με συνολικό προϋπολογισμό 2.846.605 ΕΥΡΩ, εκ των οποίων μέχρι 31-12-03 είχαν πληρωθεί 1.224.731 ΕΥΡΩ.

Η καθυστέρηση ολοκλήρωσης του έργου οφείλεται στις περιορισμένες διαθέσιμες πιστώσεις των προηγούμενων ετών.

Η αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΕΠΘ ενεργεί ώστε να συνεχιστούν οι εργασίες μερικής ολοκλήρωσης του έργου εντός των πιστώσεων που θα διατεθούν και να καταστεί δυνατή η μετεγκατάσταση και λειτουργία της βιβλιοθήκης στο νέο κτίριο. Προς το σκοπό αυτό έχει ζητήσει ελάχιστη χρηματοδότηση για το έτος 2004 ποσού 1.000.000 ΕΥΡΩ και αναμένεται έγκριση του.

Η Υπουργός
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ

6. Στην με αριθμό 902/20-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργίου Ντόλιου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΠ/50193/11-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 902/20-5-2004 ερώτηση που κατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Γ. Ντόλιο σχετικά με τη λειτουργία Νευροχειρουργικής Κλινικής και Μονάδας Στεφανιογραφίας στο ΠΓΝ Αλεξανδρούπολης, σας διαβιβάζουμε την αρ. 746/27-5-2004 απάντησή του Διοικητή του Νοσοκομείου με τα συνημμένα σε αυτήν έγγραφα, καθώς και το αρ. Γ Α 70803/3-6-2004 έγγραφο της ΔΕΠΑΝΟΜ ΑΕ (με συνημμένα τρία φύλλα), με τα οποία δίδονται αναλυτικά στοιχεία αναφορικά με τα θέματα που θέτει με την ερώτησή του ο Βουλευτής.

Ο Υφυπουργός
Α. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

7. Στην με αριθμό 1004/25-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Καίσερλή δόθηκε με το υπ' αριθμ. 52787/9-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 1004/25.5.2004 ερώτηση που κατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Καίσερλή Κ. σχετικά με

την εγκατάσταση και λειτουργία Μαγνητικού Τομογράφου στο Νοσοκομείο Ρόδου, σας διαβιβάζουμε το με ΑΠ. 3367/4.6.2004 έγγραφο του Β' Πε.ΣΥ.Π. Νοτίου Αιγαίου, με στοιχεία για το εν λόγω θέμα.

Ο Υπουργός
ΝΙΚ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

8. Στην με αριθμό 109/15-4-04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Γεωργίου Χουρμουζιάδη και Άγγελου Τζέκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7888/15-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην υπ' αριθμ. 109/2004 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κ.κ. Γ. Χουρμουζιάδη και Αγγ. Τζέκη, σχετικά με τα «αιτήματα πρόσληψης στη ΔΕΗ ενός τουλάχιστον ατόμου από κάθε πληττόμενη οικογένεια» του Δήμου Αετού του Νομού Φλώρινας, σας πληροφορούμε ότι η ΔΕΗ έχει ήδη απαντήσει αναλυτικά με το αριθμ. ΓΔΝΣ1235/7-5-2004 έγγραφό της (επισυνάπτεται).

Ο Υπουργός
ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

9. Στην με αριθμό 874/19-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αναστασίου Σιδηρόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7892/10-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην υπ' αριθμ. 874/2004 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Α. Σιδηρόπουλο, σχετικά με τη διατήρηση των θέσεων εργασίας των εργαζομένων στις Δημοτικές Επιχειρήσεις ΔΕΤΟΠΟΚΑ Κ. ΗΦΑΙΣΤΟΣ του Δήμου Βέροιας, στο πλαίσιο του προγράμματος των Τοπικών Συμφώνων Απασχόλησης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Μετά τη λήξη του χρόνου επιχορήγησης και δέσμευσης για τα Τοπικά Σύμφωνα Απασχόλησης, η συνέχιση της απασχόλησης των μισθωτών ή καταγγελία της σύμβασης εργασίας τους, είναι θέμα αρμοδιότητας του συνερωτώμενου Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης κα Αποκέντρωσης.

Ο Υπουργός
ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ»

10. Στην με αριθμό 866/19-5-04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Παναγιώτου Αντωνακόπουλου και Ιωάννου Μανιάτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β- 531/10-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 866/19-5-04. που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κ.κ. Παναγιώτης Αντωνακόπουλος και Ιωάννης Μανιάτης, σχετικά με την αντικατάσταση του αρχιεπιθεωρητή του Ο.Σ.Ε, κ. Μ. Καραμάνη, σας πληροφορούμε ότι το θέμα αυτό αποτελεί αντικείμενο εσωτερικής λειτουργίας του Ο.Σ.Ε, αφορά στην οργάνωση των υπηρεσιών του, και αντιμετωπίζεται με αποφάσεις της διοίκησής του.

Προς τούτο, διαβιβάζουμε το αριθμ. 2142886/27-5-04 έγγραφο του Ο.Σ.Ε, για ενημέρωσή.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΛΗΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

11. Στην με αριθμό 988/25-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Απόστολου Φωτιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3767/7-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Μακεδονίας –Θράκης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 988/25.5.2004 ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Απόστολος Φωτιάδης και αναφέρεται σε δημοσιεύματα σχετικά με διορισμό μελών Δ.Σ. και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας ότι μεταξύ των προσόντων κάποιων εκ των ανωτέρω μελών συμπεριλαμβάνονται και κομματικές ιδιότητες των συγκεκριμένων προσώπων, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στις 14.5.2004 δόθηκαν με διαφορά μιας ώρας μεταξύ τους, από το Γραφείο Τύπου του Υ.ΜΑ.Θ., δύο ανακοινώσεις, σχετικά με τις νέες διοικήσεις των Εποπτευομένων Φορέων του Υπουργείου.

Την πρώτη ανακοίνωση ακολούθησε ορθή επανάληψή της, προκειμένου να απεικονίζεται η συνολική εικόνα της προσωπικότητας των συμμετεχόντων από πλευράς επαγγελματικής και θεσμικής ιδιότητας ενός εκάστου.

Είναι βέβαιο πως η εικόνα του κάθε πολίτη είναι το άθροισμα των επί μέρους δράσεων, ιδιοτήτων αλλά και δραστηριοτήτων του. Ένα εξ αυτών είναι και η κομματική τους ιδιότητα, στην οποία αναφέρεστε, που ναι μεν είναι ένα στοιχείο που συνυπάρχει στην δημοκρατία μας, πλην όμως σε καμία περίπτωση δεν μπορεί από μόνο του να καθορίζει την αξιολόγηση και την επιλογή αυτών που τοποθετούνται σε θέσεις ευθύνης.

Τα κριτήρια με τα οποία τελικώς επιλέχθηκαν τα συγκεκριμένα άτομα είναι πολλά και ποικίλα και αναφέρονται, κύρια, στην κοινωνική επιστημονική και επαγγελματική τους δράση.

Ο Υπουργός
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΑΡΤΣΙΩΝΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

12. Στην με αριθμό 1269/3-6-04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Ιωάννου Δραγασάκη και Ασημίνας Ξηροτύρη – Αικατερινάρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 23/9-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της από 3-06-2004 ερώτησης των Βουλευτών κ. Ιωάννη Δραγασάκη και κας Ασημίνας Ξηροτύρη – Αικατερινάρη, σας γνωρίζουμε ότι, με ευθύνη της προηγούμενης κυβέρνησης, η υφιστάμενη οικονομική κατάσταση, δεν επιτρέπει την προς το παρόν ικανοποίηση αιτημάτων για χορήγηση επιχορηγήσεων που εγκρίθηκαν και δε χορηγήθηκαν στο παρελθόν, πολύ δε περισσότερο τυχόν εκτάκτων, οι οποίες, όπως σωστά αναφέρεται στην ερώτηση, πρέπει να χορηγούνται με βάση συγκεκριμένες δράσεις και στόχους, των σωματείων.

Η Γ.Γ.Α. προσπαθεί με τις εναπομείναντες πιστώσεις του προϋπολογισμού του 2004 (περίπου 2/3), να καλύψει τις τρέχουσες αυξημένες, λόγω και των Ολυμπιακών Αγώνων, ανάγκες του αθλητισμού και τη λειτουργία των αθλητικών εγκαταστάσεων.

Παράλληλα, προβαίνει και σε ενέργειες που σκοπεύουν στην εξασφάλιση πρόσθετων πιστώσεων, για την κάλυψη υποχρεώσεων παρελθόντων ετών, οι οποίες θα αξιολογηθούν η κάθε μία χωριστά.

Τέλος, σε ότι αφορά στην τακτική επιχορήγηση έτους 2004, το πρόγραμμα ολοκληρώνεται και θα χορηγηθεί έγκαιρα η επιχορήγηση που θα καθοριστεί.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ»

13. Στην με αριθμό 1189/28-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Καρχιμάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ 900α/4087/7247 /3-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 1189/28-05-2004 ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μιχάλης Καρχιμάκης με θέμα την αποστολή Ελλήνων στρατιωτών στο Ιράκ, σας γνωρίζουμε ότι δεν έχει τεθεί από καμία πλευρά θέμα συμμετοχής της Ελλάδας στο Ιράκ.

Ο Υπουργός
ΣΠΗΛΙΟΣ Π. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ»

14. Στην με αριθμό 1175/28-5-04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στυλιανού Ματζαπετάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ. 900α/4086/7246/8-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 1175/28-05-2004 ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Στυλιανός Ματζαπετάκης με θέμα τη φύλαξη των εγκαταστάσεων ραντάρ του Αεροδρομίου Ηρακλείου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Ο χώρος («Δύο Αοράκια») στον οποίο είναι αναπτυγμένες εγκαταστάσεις RADAR δεν εμπίπτει στους χώρους ευθύνης της 126 Σμηναρχίας Μάχης, η οποία είναι η εγγύτερα γειτνιάζουσα Μονάδα της Πολεμικής Αεροπορίας. Το εν λόγω RADAR και ο χώρος στον οποίο είναι εγκατεστημένο είναι ευθύνης -δικαιοδοσίας της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, που ανήκει στο συνενωτικό Υπουργείο Μεταφορών & Επικοινωνιών.

Ο Υπουργός
ΣΠΗΛΙΟΣ Π. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ»

15. Στην με αριθμό 759/14-5-04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Μιχάλη Καρχιμάκη, Νόρας Κατσέλη, Βασιλείου Οικονόμου, Νικολάου Σαλαγιάννη και Ευάγγελου Αργύρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.900 α/4058/7213/2-6-04 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 759/14-05-2004 ερώτησης, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Μιχάλης Καρχιμάκης, Νόρα Κατσέλη, Βασίλης Οικονόμου, Νικόλαος Σαλαγιάννης και Ευάγγελος Αργύρης, με θέμα τα δημοσιεύματα σχετικά με την ασφάλεια του κ. ΥΕΘΑ και συνεργατών του, σας γνωρίζουμε ότι όλα τα στοιχεία που αφορούν την υπόθεση αυτή έχουν τεθεί στο σύνολό τους υπόψη των αρμοδίων Αρχών για την αξιολόγησή τους. Παρα ταύτα, οι έλεγχοι των συμβάσεων θα συνεχιστούν μέχρι τέλους, όσο κι αν αυτό ενοχλεί την οικονομικοπολιτική διαπλοκή.

Ο Υπουργός
ΣΠΗΛΙΟΣ Π. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ»

16. Στην με αριθμό 1125/27-5-04 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ευαγγελίας Σχοιναράκη- Ηλιάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/4332/16-6-04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε η Βουλευτής κ. Ε. Σχοιναράκη-Ηλιάκη, σας γνωρίζουμε ότι η επίλυση των προβλημάτων, που απασχολούν το αστυνομικό προσωπικό, αποτελεί για το Υπουργείο μας θέμα πρώτης προτεραιότητας, προκειμένου οι δεσμεύσεις της Κυβέρνησης στο προσωπικό των Σωμάτων Ασφαλείας, όπως η αύξηση του βασικού μισθού, η βαθμολογική του εξέλιξη, η αναδιάρθρωση των Υπηρεσιών κ.λ.π. να τηρηθούν στο ακέραιο και ό,τι υποσχθήκαμε να γίνει πράξη. Σε κάθε δε περίπτωση θα αντιμετωπίσουμε τον αστυνομικό ως άνθρωπο, οικογενειάρχη, επαγγελματία και λειτουργό, με στόχο την περαιτέρω αναβάθμιση της θέσης του και τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας του.

Σε ό,τι αφορά τα αναφερόμενα στην ερώτηση αιτήματα των αστυνομικών, σας πληροφορούμε ότι κατεβλήθη στο προσωπικό το εκλογικό επίδομα για τις Ευρωεκλογές ύψους 750 ευρώ, ενώ η ειδική αποζημίωση, για την απασχόλησή τους στους Ολυμπιακούς Αγώνες, θα ανέλθει περίπου στις 2.500 ευρώ, όπως έχει συμφωνηθεί με τα συνδικαλιστικά όργανα και το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών.

Για το θέμα της αμοιβής των αστυνομικών που παρέχουν πρόσθετη εργασία στα γήπεδα, συνεργαζόμαστε με το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών προκειμένου να εξευρεθεί τρόπος ώστε να επιτραπεί εξαιρετικώς η δημιουργία ειδικού λογαριασμού όπου θα κατατίθενται τα χρήματα που θα καταβάλλουν οι Π.Α.Ε. για το σκοπό αυτό. Επισημαίνεται ότι, από τις διατάξεις του ν.3205/2003, δεν επιτρέπεται πλέον η σύσταση ειδικών λογαριασμών εκτός κρατικού προϋπολογισμού ή προϋπολογισμών Ν.Π.Δ.Δ. για χορήγηση σε υπαλλήλους παροχών με οποιαδήποτε ονομασία ή μορφή.

Σχετικά με την αναγνώριση της εργασίας των αστυνομικών ως επικίνδυνης και ανθυγιεινής, σας πληροφορούμε ότι, για το θέμα της θέσπισης σχετικού επιδόματος, έχει υποβληθεί ερώτημα προς το Ελεγκτικό Συνέδριο αναφορικά με τις ανακλαστικές επιδράσεις που θα έχει η καταβολή του στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και κυρίως στο συνταξιοδοτικό και ασφαλιστικό καθεστώς και αναμένεται η απάντηση, προκειμένου να αντιμετωπισθεί το θέμα.

Τέλος πρέπει να επισημάνουμε ότι, για την ικανοποίηση όλων των ρεαλιστικών και δίκαιων οικονομικών και θεσμικών αιτημάτων του προσωπικού, είμαστε αποφασισμένοι, παρά τις όποιες οικονομικές δυσκολίες, στα πλαίσια της συνεργασίας μας με τις συνδικαλιστικές ενώσεις, να συνεχίσουμε τον έντιμο και ειλικρινή διάλογο μαζί τους, αλλά θα πρέπει και οι εργαζόμενοι στα Σώματα Ασφαλείας να επιδείξουν σύνεση και στοιχειώδη υπομονή.

Ο Υφυπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ»

17. Στην με αριθμό 1039/25.5.04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Νικολάου Γκατζή και Τάκη Τσιόγκα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1044569/3420/146/ΦΒ0016/14.6.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της 1039/25.05.04 ερώτησης, την οποία κατέθεσαν στη Βουλή των Ελλήνων οι Βουλευτές κ.κ. Νίκος Γκατζής και Τάκης Τσιόγκας, αναφορικά με την απόκτηση από το Δημόσιο κατασχεμένου ακινήτου, ιδιοκτησίας της εταιρίας «Θεσσαλική Οινόπνευματική Α.Ε.», και στη συνέχεια παραχώρησης, αυτού στο Δήμο Βόλου, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Το Δημόσιο έχει επιβάλει κατάσχεση στο υπόψη ακίνητο, που βρίσκεται στην οδό Ιερολοχιτών στο Βόλο.

Όπως μας ενημέρωσε η Δ.Ο.Υ. ΦΑΒΕ Αθηνών, κατά καιρούς επισπεύσθηκαν πλειστηριασμοί του ακινήτου αυτού, χωρίς αποτέλεσμα.

2. Ο τελευταίος πλειστηριασμός επισπεύσθηκε για τις 12.12.2001 και δεν πραγματοποιήθηκε λόγω άσκησης από την εταιρία αίτησης διόρθωσης του προγράμματος ως προς την αξία του ακινήτου και την τιμή της πρώτης προσφοράς, που ορίστηκαν με την 53/2001 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Βόλου σε 2.500.000.000 δρχ. και 2.000.000.000 δρχ. αντίστοιχα.

Προτίθεται δε να επισπεύσει νέο πλειστηριασμό εντός του Οκτωβρίου 2004, εφόσον συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις.

3. Επιπροσθέτως, σημειώνουμε τα ακόλουθα.

α) Η κατάσχεση ακινήτου από το Δημόσιο δεν συνεπάγεται απόκτηση της κυριότητας αυτού.

β) Το Δημόσιο μπορεί να αποκτήσει την κυριότητα ακινήτου κατά τη διαδικασία της αναγκαστικής ή διοικητικής εκτέλεσης ως εξής:

αα) Όταν το ίδιο επισπεύδει πλειστηριασμό (στον οποίο μπορεί να υπερθεματίσει οποιοδήποτε) και δεν εμφανιστούν πλειοδότες, οπότε, το πλειστηριαζόμενο ακίνητο κατακυρώνεται στο Δημόσιο στην τιμή της πρώτης προσφοράς, η δε κατακύρωση εγκρίθει από τον Υπουργό - Οικονομίας και Οικονομικών (άρθρο 44 Κ.Ε.Δ.Ε.).

Για την ανωτέρω έγκριση συνεκτιμώντας πλείστα στοιχεία όπως, πραγματική αξία του ακινήτου, βάση προς τρίτους τιμή πρώτης προσφοράς, ύψος χρέους που θα συμφηφιστεί με το πλειστηρίασμα, ποσό που θα εκταμιεύσει το Δημόσιο για την απόκτηση του ακινήτου, καθώς επίσης και η εκδήλωση ενδιαφέροντος για την απόκτησή του από Υπηρεσία του Δημοσίου ή του ευρύτερου Δημόσιου Τομέα.

Σημειώνεται ότι το Δημόσιο δεν μπορεί να υπερθεματίσει σε πλειστηριασμό που επισπεύδει το ίδιο.

ββ) Όταν υπερθεματίσει σε πλειστηριασμό ακινήτου που επισπεύδεται από τρίτο κατόπιν εγκριτικής διαταγής του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, σύμφωνα με το άρθρο 56 του Κ.Ε.Δ.Ε.

Ο Υφυπουργός
ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ»

18. Στην με αριθμό 964/24.5.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Οικονόμου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 48425/ΙΗ/10.6.04 έγγραφο από την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 964/24-5-2004 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Βασ. Οικονόμου και η οποία αναφέρεται στη ρύθμιση θεμάτων αναπληρωτών και ωρομίσθιων εκπαιδευτικών, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 34 του Ν. 3027/2002 (ΦΕΚ 152Τ.Α'.128-62002) και την αριθμ. 35557/Δ2 Υπουργική Απόφαση (ΦΕΚ 465 τ.Β'./17-4-2003) ως προϋπηρεσία προσωρινού αναπληρωτή ή ωρομισθίου εκπαιδευτικού, για ένταξη στον πίνακα Β', προσωρινών αναπληρωτών του προ μνησθέντος νόμου, λαμβάνεται η προϋπηρεσία που προσφέρθηκε :α) στα δημόσια σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, αρμοδιότητας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, β) στα Μουσικά σχολεία, γ) στα Τμήματα Αθλητικών Διευκολύνσεων, δ) στις Σχολικές Μονάδες Ειδικής Αγωγής, ε) στα Ναυτικά Λύκεια, στ) στα Μεταλυκειακά Προπαρασκευαστικά Κέντρα, ζ) στα Ολοήμερα Σχολεία Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, η) στα Εκκλησιαστικά Σχολεία, θ) στη Σιβιτανίδειο Δημόσια Σχολή Τεχνών και Επαγγελματιών. ι) σε θέσεις μόνιμων εκπαιδευτικών πριν από την αποχώρησή τους, ια) για την εφαρμογή του προγράμματος της Ολυμπιακής εκπαίδευσης, ιβ) για την εφαρμογή των προγραμμάτων ενισχυτικής διδασκαλίας και πρόσθετης διδακτικής βοήθειας.

Ως εκ τούτου, η προϋπηρεσία στις Ανώτερες και Ανώτατες Στρατιωτικές Σχολές του ΥΕΘΑ δεν αναγνωρίζεται για ένταξη στον ενιαίο πίνακα αναπληρωτών.

Όσον αφορά το διορισμό των εκπαιδευτικών που έχουν 30μήνες προϋπηρεσία, σας γνωρίζουμε ότι προωθείται σχετική διάταξη νόμου.

Η Υπουργός
ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ*

19. Στην με αριθμό 858/18.5.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Μπεκίρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΓΠ/50206/11.6.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 858/18-5-2004 ερώτηση που κατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Μ. Μπεκίρη σχετικά με τη λειτουργία της Καρδιοθωρακοχειρουργικής Κλινικής του ΠΠΓΝ Ρίου Πατρών, σας διαβιβάζουμε το αρ. 11441/27-5-04 έγγραφο του Διοικητή του Νοσοκομείου, με το οποίο δίδονται στοιχεία αναφορικά με το θέμα.

Επιπλέον σας γνωρίζουμε ότι για το ΠΠΓΝ Ρίου Πατρών, εντός του 2004, έχουν προκηρυχθεί (5) θέσεις Νοσηλευτικού προσωπικού και αναμένουμε από το ΑΣΕΠ την προκήρυξη (4) θέσεων προσωπικού διαφόρων κλάδων και ειδικοτήτων. Η κατανομή του προσωπικού στα Νοσοκομεία γίνεται από τα Συμβούλια Διοίκησης, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες τους σε προσωπικό.

Το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης προκειμένου να καλύψει ανάγκες στελέχωσης των Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων της χώρας έχει ζητήσει από το ΥΠΕΣΔΔΑ την κατ' εξαίρεση έγκριση πρόσληψης 8.121 θέσεων μόνιμου προσωπικού, διαφόρων κλάδων και ειδικοτήτων, καθώς και 980 θέσεων προσωπικού με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, διαφόρων κλάδων και ειδικοτήτων διάρκειας μέχρι 8 μήνες.

Ο Υφυπουργός
Α. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ*

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

20. Στην με αριθμό 961/24.5.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ντίου Βρεττού δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7900/8.6.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 961/2004 ερώτηση, που κατα-

τέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Βρεττό, σχετικά με την κλήρωση των κατοικιών του Ολυμπιακού Χωριού, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 11 του Κανονισμού του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) «περί προϋποθέσεων παροχής κατοικίας και δανείων από τον ΟΕΚ», σε περίπτωση διανομής κατοικιών στις περιοχές Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, ποσοστό μέχρι 10% του συνολικού αριθμού των κατοικιών που έχουν ανεγερθεί μέσα στα όρια του Δήμου ή της Κοινότητας των περιοχών αυτών, διατίθεται με απόλυτη προτεραιότητα και αποκλειστικά σε δικαιούχους που είναι κάτοικοι και δημότες του Δήμου ή της Κοινότητας.

Οι δικαιούχοι που σύμφωνα με τα ανωτέρω συγκεντρώνουν όλες τις νόμιμες προϋποθέσεις, κατατάσσονται σε κατηγορίες κατά το άρθρο 9 του Κανονισμού του Ο.Ε.Κ. και διενεργείται μεταξύ τους ιδιαίτερη κλήρωση, ήτοι «ειδική κλήρωση δημοτών».

Το τελικό ποσοστό θα καθορισθεί με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ.) του Ο.Ε.Κ., αφού λάβει υπόψη του τον ακριβή αριθμό των δικαιούχων του Ο.Ε.Κ. που συμμετέχουν στην κλήρωση και είναι δημότες και μόνιμοι κάτοικοι του Δήμου Αχαρνών.

Εκτός των ανωτέρω, ο Ο.Ε.Κ. για τους σεισμόπληκτους δικαιούχους του, υλοποίησε πρόγραμμα χορήγησης απόρων δανείων, στο πλαίσιο του οποίου χορηγήθηκαν 825 δάνεια ανέγερσης σε ιδιόκτητο οικόπεδο, αγοράς ή επισκευής κατοικίας στα όρια του Δήμου Αχαρνών από το σύνολο των 3.500 δανείων σεισμόπληκτων, που χορηγήθηκαν σε όλη την Αττική.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ*

21. Στην με αριθμό 853/18.5.04 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Ιωάννου Δραγασάκη και Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 21662/Γραμμ.ΕΣΕ:136/4.6.04 έγγραφο από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Γ. Δραγασάκης και Α. Ξηροτύρη-Αικατερινάκη, και όσον αφορά το ερώτημα (2) σχετικά με τη χάραξη εθνικής στρατηγικής για την προώθηση των ελληνικών εξαγωγών - τα λοιπά ερωτήματα είναι αρμοδιότητας του Υπ. Εξωτερικών - σας γνωρίζουμε τα εξής:

Βασικοί άξονες της εθνικής στρατηγικής για την προώθηση των ελληνικών εξαγωγών, όπως τονίστηκε και στην τελευταία συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου Εξαγωγών, είναι:

α) να δοθεί έμφαση σε δράσεις και πρωτοβουλίες, ώστε να αντιστραφούν οι υπάρχουσες δυσμενείς τάσεις στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας, σε συνεργασία με τον ιδιωτικό τομέα, προκειμένου να ενισχυθεί η εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας, με γνώμονα την ανάπτυξη της χώρας, β) να καταβληθεί εθνική προσπάθεια για την αλλαγή της εικόνας της ποιότητας των ελληνικών προϊόντων, με σκοπό να καταγραφούν στον εξαγωγικό χάρτη και γ) να θεσπιστούν ουσιαστικά μέτρα για τον περιορισμό των εξαγωγικών εμποδίων και την άρση των αντικινήτρων για τις επιχειρήσεις με εξαγωγικό προσανατολισμό.

Ο Υφυπουργός
Γ. ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ*

22. Στην με αριθμό 1173/28.5.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στυλιανού Ματζαπετάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 500/18.6.04 έγγραφο από τον Υφυπουργό Τουρισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Αναφορικά με την παραπάνω ερώτηση του Βουλευτή κ. Σ. Ματζαπετάκη, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Ο διορισμός ή η μονιμοποίηση των Αναπληρωτών ή των ωρομισθίων εκπαιδευτικών είναι ζήτημα για το οποίο καθ' ύλην αρμόδια είναι το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και το ΥΠ.Ε.Σ.Δ.Α (ως υπεύθυνο για την συνολική πολιτική προσλήψεων στο Δημόσιο Τομέα). Πάντως, σας τονίζουμε ότι

όσον αφορά τον έστω και μικρό αριθμό των εν λόγω εκπαιδευτικών των ΤΕΕ του ΟΤΕΚ, το υπουργείο μας θα εισηγηθεί θετικά και θα εναρμονίσει την πολιτική του με το Υπουργείο Παιδείας.

Ο Υφυπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ»

23. Στην με αριθμό 1083/26.5.04 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσιπλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ./22714/ΔΕ-4651 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Τσιπλάκη, σχετικά με την χρηματοδότηση έργου

ύδρευσης του Δήμου Τραγίλου Νομού Σερρών, σας γνωρίζουμε ότι στο ΠΔΕ του τρέχοντος έτους έχει ενταχθεί έργο για την ύδρευση του ανωτέρου Δήμου με προϋπολογισμό 200.000 Ευρώ και πιστώσεις 200.000 Ευρώ το οποίο βρίσκεται σε εξέλιξη.

Ταυτόχρονα έχει υποβληθεί αίτημα στη Γραμματεία Επιτροπής του Άρθρου 13 του Ν.2539/97, Δ/ση Αναπτ. Προγραμμάτων και Διεθνών Σχέσεων, για την έκδοση τροποποιητικής απόφασης με αύξηση του προϋπολογισμού κατά 300.000 Ευρώ, ώστε να ανέλθει στο ποσό των 500.000 Ευρώ.

Ο Υφυπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Κύριοι συνάδελφοι, εισηγούμαι να προταχθεί η επίκαιρη ερώτηση του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Μεταφορών και Επικοινωνιών, λόγω επείγουσών αναγκών του Υπουργού κ. Νεράντζη.

Συμφωνεί το Τμήμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το Τμήμα συμφώνησε.

Συζητείται, λοιπόν, η τρίτη με αριθμό 234/28.6.2004 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Ιωάννη Δραγασάκη, προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την εξάλειψη των ραδιοφωνικών παρεμβολών στις συχνότητες επικοινωνίας των αεροσκαφών.

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Η Ένωση Ελεγκτών Εναέριας Κυκλοφορίας με επιστολή της προς τους συναρμόδιους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Μεταφορών και Επικοινωνιών καταγγέλλει την επιδειχθείσα αδιαφορία για το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί και έχει λάβει επικίνδυνες διαστάσεις με τις παρεμβολές στις συχνότητες επικοινωνίας των αεροσκαφών με τους ελεγκτές εναέριας κυκλοφορίας, λόγω των παράνομων εκπομπών των ραδιοφωνικών σταθμών.

Για το λόγο αυτό κοινοποίησε την εν λόγω επιστολή στην Εισαγγελία Αθηνών, προκειμένου να ελέγξει τυχόν ευθύνες υπηρεσιακών παραγόντων και παρανομούντες ιδιοκτήτες ραδιοφωνικών σταθμών και προκήρυξε τετράωρη στάση εργασίας για τις 29 Ιουνίου.

Επειδή το ζήτημα της ασφάλειας των πτήσεων είναι σοβαρό και πρέπει να διαφυλαχθεί και προκειμένου να ληφθούν άμεσα και αποτελεσματικά μέτρα

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

Τι άμεσα μέτρα προτίθεται να πάρει η Κυβέρνηση, ώστε να σταματήσουν οι παρεμβολές από τους ραδιοφωνικούς σταθμούς στις συχνότητες επικοινωνίας των αεροσκαφών με τους ελεγκτές εναέριας κυκλοφορίας, προκειμένου να διασφαλιστεί η ασφάλεια των πτήσεων;»

Ο Υφυπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Νεράντζης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ (Υφυπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, και για την πρόταξη της επίκαιρης αυτής ερώτησης.

Τα προβλήματα έχουν και ηλικία, έχουν και αίτια, έχουν και αιτίους. Το πρόβλημα που θίγει ο αξιότιμος κύριος συνάδελφος είναι υπαρκτό, τουλάχιστον έξι χρόνια υπάρχει- θα έλεγα δε ότι έγινε και οξύ. Παρά ταύτα, κανένα μέτρο δεν είχε ληφθεί μέχρι σήμερα. Έτσι εχόντων των πραγμάτων, είναι τουλάχιστον περίεργο που μια συμπαθής επαγγελματική ένωση, όπως είναι η ένωση των εναερίων ελεγκτών, κάνει απεργία γι' αυτό το θέμα και εξαπολύει μύδρους, με την επιστολή, που έστειλε, η οποία και απετέλεσε εύλογα τη λαβή για την παρούσα επίκαιρη ερώτηση.

Επί της ουσίας: Οι ραδιοφωνικοί σταθμοί εκπέμπουν άναρχα στην Ελλάδα και ιδιαίτερα στην Αττική. Αυτό είναι γνωστό. Εμείς έχουμε λάβει τα εξής μέτρα: Πρώτον, αρχίσαμε την τοποθέτηση φίλτρων, στους δέκτες της ΥΠΑ και τους Ρ/Φ σταθμούς τα οποία μειώνουν, κατά τους ειδικούς, σε ποσοστό που προσεγγίζει το 50% τη δραστηριότητα των παρεμβολών. Τα φίλτρα αυτά ήδη μπήκαν στα Γεράνια και τοποθετούνται και στις άλλες περιοχές. Αυτό το μέτρο είναι το υποδεικνυόμενο από τους ειδικούς, διότι κατ' εξοχήν τεχνικό είναι το θέμα. Δεύτερον, συστήσαμε την ελάττωση της εντάσεως εκπομπής των σταθμών, διότι όλο αυτό το κομφούζιο επιδεινώνεται, ακριβώς επειδή οι σταθμοί για λόγους ανταγωνιστικούς, για λόγους υπερκαλύψεως των ομόρων, εκπέμπουν σε ανώτερη κλίμακα. Και το σπουδαίο-

τερο: Άρχισε, και εντός μηνός ολοκληρώνεται, η μεταφορά στη Λευκάδα μιας βασικής κεραίας επικοινωνιών, που βρίσκεται στα Ακαρνανικά Όρη, στην περιοχή της Αιτωλοακαρνανίας, και με τη μεταφορά αυτή πιστεύεται ότι δεν θα υπάρχει πρόβλημα στις επικοινωνίες.

Βεβαίως υπάρχει το πρόβλημα του χάους της Αττικής, για το οποίο περιμένουμε όλοι εναγωνίως να εκδοθεί απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία εκκρεμεί από μακρού και η οποία, ανάλογα με το τι θα αποφαινόταν, θα σηματοδοτήσει και τις ενέργειες της παρούσας Κυβέρνησης.

Πάντως σε απίστευτα βραχύ χρόνο, κύριε συνάδελφε, σε τρεις-τέσσερις μήνες, που είμαστε Κυβέρνηση, αντιμετωπίσαμε, με τα υπάρχοντα μέσα και εξαντλητικώς, το οξύ αυτό πρόβλημα, για τη δημιουργία ή την παράταση του οποίου προφανώς και δεν ευθυνόμαστε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Δραγασάκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι για την ειλικρίνεια με την οποία ο κύριος Υπουργός αναγνώρισε την ύπαρξη του προβλήματος. Διότι είδα και δηλώσεις, σύμφωνα με τις οποίες δεν υπάρχει πρόβλημα. Είναι πολύ θετικό που ο Υπουργός αναγνωρίζει το πρόβλημα και μάλιστα στην ευρύτητά του. Σε ό,τι αφορά τα μέτρα που πήρε η Κυβέρνηση, δεν είμαι σε θέση από τεχνική άποψη να αποφανθώ αν λύνουν το πρόβλημα. Δείτε όμως και τα μέσα υλοποίησης αυτών των μέτρων, κατά πόσο, δηλαδή, μπορούν να υλοποιηθούν.

Εμείς νομίζουμε ότι το πρόβλημα πρέπει να αντιμετωπιστεί και ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά και γενικότερα, μ' ένα ευρύτερο σχεδιασμό και θα ήθελα να κάνω κάποιες προτάσεις, να τις δει το Υπουργείο. Πρώτον, πρέπει να υπάρξει άμεση εντατικοποίηση του Εθνικού Συστήματος Διαχείρισης και Εποπτείας Φάσματος. Εξαγγέλθηκε από τον πρώην πρωθυπουργό κ. Σημίτη, αν θυμάμαι καλά, είναι ένα έργο στο οποίο έχουν επενδυθεί τεράστια ποσά, πρέπει να δούμε πού βρίσκεται, ιδίως αν λειτουργούν τα περιφερειακά κέντρα Αθηνών και Θεσσαλονίκης και αν έχουμε αποτελέσματα. Εντοπίστηκαν παράνομοι σταθμοί. Λήφθηκαν μέτρα;

Δεύτερον, πρέπει να δείτε, κύριε Υπουργέ, ένα συντονισμό των αρμόδιων κρατικών φορέων. Δηλαδή ακόμη και αν εντοπιστεί ένας παράνομος σταθμός, για να τον κλείσετε -να το πω απλά- θέλει διάφοροι φορείς να συντονιστούν. Και υπάρχει πρόβλημα εδώ.

Τρίτον, μου έχουν πει ότι στη Βαρκελώνη έγιναν κάποια ωραία πράγματα, όταν έγιναν εκεί οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Δημιουργήθηκαν φορείς διαχείρισης συστήματος κεραίων, με τη συμμετοχή και των ιδίων των ενδιαφερομένων, δηλαδή των σταθμών, των καναλιών κλπ. Εν πάση περιπτώσει αυτό θα μπορούσε και πρέπει να γίνει και εδώ, αφού αναγνωρίζετε κι εσείς ότι υπάρχει το χάος. Να υπάρξουν δηλαδή φορείς, νομικά πρόσωπα, που να έχουν την ευθύνη της διαχείρισης, της εποπτείας όλο αυτού του φάσματος.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, δεν είπατε τίποτα σχετικό, αλλά πρέπει να δούμε τι θα γίνει με τη ρίζα του προβλήματος, που είναι το θέμα των αδειοδοτήσεων. Εμείς θεωρούμε ότι είναι καιρός να αρχίσει άμεσα η έναρξη των διαγωνιστικών διαδικασιών για την αδειοδότηση και την αντιμετώπιση του προβλήματος, το οποίο εκκρεμεί από το 1995.

Και εν πάση περιπτώσει αυτό που λέμε συχνότητες είναι ένα δημόσιο αγαθό, που ο τρόπος με τον οποίο το έχει διαχειριστεί μέχρι σήμερα η πολιτεία, νομίζω ότι είναι ενδεικτικό μιας γενικότερης στάσης το πώς αντιμετωπίζουμε τέτοια δημόσια αγαθά. Αντί να τα περιφρουρούμε, τα αφήνουμε στη διαχείριση καταπατητών, αυθαιρετών και να μην πω οτιδήποτε άλλο.

Αν θέλει ο Υπουργός να μας δώσει ενδεικτικά έστω τις προθέσεις της Κυβέρνησης και σ' αυτά τα γενικότερα θέματα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ (Υφυπουργός Μεταφορών και

Επικοινωνιών): Η επιφύλαξη του κυρίου συναδέλφου για την υλοποίηση δεν έχει πεδίο λειτουργίας, διότι ήδη τα _ αυτών που εξήγγειλα είναι υλοποιημένα και απομένει μόνο η ολοκλήρωση της μεταφοράς της κεραίας.

Όσον αφορά στις άλλες σκέψεις, με σεβασμό τις ακούω, τις γνωρίζουμε και εμείς, υπάρχουν πολλά που μπορούν να εισφερθούν στον τομέα αυτόν, αλλά πρέπει να ξεκαθαρίσει το πλαίσιο από νομικής πλευράς. Σας λέω ότι βρισκόμαστε σε αναμονή της έκδοσης της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία αν είναι θετική, θα πρέπει να χωρίσει εκ νέου η ανακατανομή των συχνοτήτων. Μην ξεχνάτε ότι, για αργότερα, υπάρχει η ψηφιακή ραδιοφωνία, η οποία παρέχει απειρία ή, θα έλεγα, πολλαπλότητα συχνοτήτων και λύνει το πρόβλημα. Το θέμα δεν μπορεί να συζητηθεί στο στενά χρονικά πλαίσια μιας επίκαιρης ερώτησης. Πάντως, προβληματιζόμαστε ιδιαίτερα και τα μέτρα που λαμβάνουμε είναι αυτά που προτείνουν και ακολουθούν οι ίδιοι οι τεχνικοί και η επιστήμη και η παγκόσμια εμπειρία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Τμήμα ότι:

Πρώτον, η Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού: «Ρύθμιση θεμάτων των Ολυμπιακών και Παραολυμπιακών Αγώνων 2004 και άλλες διατάξεις», και

Δεύτερον, ο συνάδελφος Βουλευτής Λαρίσης κ. Γεώργιος Γαρουφαλιάς ζητάει άδεια απουσίας του στο εξωτερικό για την 1η και 2α Ιουλίου 2004.

Το Τμήμα εγκρίνει:

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το Τμήμα ενέκρινε.

Εισερχόμαστε στην πρώτη με αριθμό 233/28.6.2004 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εμμανουήλ Σκουλάκη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικής με τη χρηματοδότηση από εθνικούς πόρους, του έργου της περιβαλλοντικής αποκατάστασης της χαράδρας «Κουρουπιητού» στο Νομό Χανίων.

Το ειδικό περιεχόμενο της επίκαιρης ερώτησης του κ. Σκουλάκη έχει ως εξής:

«Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε ασφαλώς τις δυσμενείς επιπτώσεις που είχε για την Ελλάδα η επιβολή προστίμου από την Ευρωπαϊκή Ένωση στη χώρα μας (1,6 δισ. συνολικά) λόγω της διάθεσης των απορριμμάτων του Νομού Χανίων στη χαράδρα του «Κουρουπιητού». Η λειτουργία του χώρου αυτού σταμάτησε στις 26.2.2001, αφού εν τω μεταξύ βρέθηκε η λύση της προσωρινής δεματοποίησης των απορριμμάτων και η οριστική λύση κατασκευής εργοστασίου κομποστοποίησης, με χρηματοδότηση από το Ταμείο Συνοχής με 9 δισ. δραχμές περίπου. Με την παύση λειτουργίας της χαράδρας του Κουρουπιητού και την συμβατική υποχρέωση της Ελληνικής Δημοκρατίας για περιβαλλοντική αποκατάσταση της χαράδρας ήρθε το πρόστιμο.

Έκτοτε, παρά τα συνεχή υπομνήματα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Χανίων προς το ΥΠΕΧΩΔΕ για την ανάγκη χρηματοδότησης του έργου «της αποκατάστασης της χαράδρας», ουδεμία ανταπόκριση υπήρξε. Το πιο σημαντικό δε είναι ότι απερρίφθη σχετική πρόταση – μελέτη ύψους 1,7 εκατομμύρια ευρώ που είχε υποβάλει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Χανίων στο μέτρο 3,2 του ΕΠΠΕΡ «Προστασία και αποκατάσταση τοπίων».

Επειδή κύριε Υπουργέ, η αποκατάσταση της «χαράδρας του Κουρουπιητού» είναι συμβατικός όρος αποπληρωμής του εργοστασίου, το οποίο ολοκληρώνεται αυτές τις μέρες η επείγουσα από την μερομηνία 27.5.2004 απάντησή σας στη Βουλή στην υπ' αρ. 360/6.5.2004 αναφορά μου για το θέμα αυτό, δεν προκύπτει πολιτική βούληση κατεπείγουσας χρηματοδότησης του έργου.

Ερωτάστε:

Προτίθεστε να χρηματοδοτήσετε κατεπείγοντως το παραπάνω έργο με το ποσόν των 1,7 εκατομμυρίων ευρώ από εθνικούς πόρους για να αποτραπεί ο ορατός πλέον κίνδυνος επαναφο-

ράς του προστίμου από την Ε.Ε. και ο διεθνής διασυρμός της χώρας μας;».

Ο κ. Καλογιάννης, Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το θέμα του Κουρουπιητού πάει πίσω στο χρόνο, είναι πολύ σοβαρό και θα προσπαθήσω να εξηγήσω ποια είναι η κατάσταση σήμερα.

Τα τελευταία τρία, τέσσερα χρόνια το ΥΠΕΧΩΔΕ, σε συνεργασία με τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Χανίων, έχει προωθήσει για το συγκεκριμένο θέμα τις παρακάτω ενέργειες.

Πρώτον, τη διακοπή λειτουργίας και την αρχική αποκατάσταση του χώρου διάθεσης των αποβλήτων στον Κουρουπιητό, ως ένα άμεσο μέτρο για τον περιορισμό της περιβαλλοντικής βλάβης. Στη συνέχεια την εκπόνηση μελέτης για κατασκευή έργων πλήρους αποκατάστασης του χώρου.

Η λειτουργία του χώρου διάθεσης απορριμμάτων στον Κουρουπιητό έχει σταματήσει από τις 26-2-2001. Κατά το χρονικό διάστημα από το Μάρτιο του 2001 έως τον Ιούνιο του ίδιου χρόνου από την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Χανίων υλοποιήθηκαν εργασίες διευθέτησης και χωματοκάλυψης των αποθέσεων του Κουρουπιητού.

Δεύτερη ενέργεια, είναι η χωροθέτηση και κατασκευή μονάδας δεματοποίησης και προσωρινής αποθήκευσης αποβλήτων στη θέση Μεσομούρι του Δήμου Ακρωτηρίου του Νομού Χανίων, ως προσωρινή και βραχυπρόθεσμη βεβαίως λύση για τη διαχείριση των μη επικίνδυνων στερεών αποβλήτων με το χαρακτήρα του επείγοντος.

Τρίτη ενέργεια είναι η χωροθέτηση και έναρξη κατασκευής ΧΥΤΑ και εργοστασίου μηχανικής ανακύκλωσης και κομποστοποίησης αποβλήτων στη θέση Κορακιά, πάλι στο Δήμο Ακρωτηρίου του Νομού Χανίων, ως οριστική πλέον λύση για τη διαχείριση των μη επικίνδυνων στερεών αποβλήτων της εξυπηρετούμενης περιοχής, σύμφωνα με τον ισχύοντα νομαρχιακό σχεδιασμό για τη διαχείριση των στερεών απορριμμάτων.

Με την ολοκλήρωση και έναρξη λειτουργίας του πρώτου τμήματος του ΧΥΤΑ στη θέση Κορακιά, τον Ιανουάριο του 2003, ουσιαστικά σταμάτησε η διάθεση δεματοποιημένων απορριμμάτων στη θέση Μεσομούρι. Το Μάρτιο του 2004, προ τριμήνου, εκδόθηκε απόφαση αποκατάστασης του χώρου διάθεσης των απορριμμάτων του Δήμου Χανίων και της ευρύτερης περιοχής στη θέση Μεσομούρι από τη διεύθυνση ΠΕΧΩ της Περιφέρειας Κρήτης.

Τους επόμενους μήνες σχεδιάζεται να προχωρήσουν οι διαδικασίες για την υλοποίηση του έργου αποκατάστασης χώρου διάθεσης απορριμμάτων στη θέση Μεσομούρι του Δήμου Ακρωτηρίου του Νομού Χανίων και του έργου αποκατάστασης της παλιάς χωματερής στον Κουρουπιητό. Το έργο της αποκατάστασης της προσωρινής θέσης στο Μεσομούρι, σύμφωνα με εκτίμηση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Χανίων, ανέρχεται σε 1.000.000 ευρώ περίπου, το οποίο θα πρέπει να το βρούμε και αυτό από εθνικούς πόρους.

Θα επανέλθω, κύριε Πρόεδρε, στη δευτερολογία μου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Σκουλάκης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα με προσοχή την απάντηση του κυρίου Υφυπουργού, η οποία ως προς το περιεχόμενό της είναι σωστή. Όμως ο κύριος Υφυπουργός δεν έκανε τίποτε άλλο παρά να περιγράψει ποιες ενέργειες έχουν γίνει μέχρι σήμερα.

Κύριε Υφυπουργέ, είναι ένα θέμα που έχει ταλαιπωρήσει πάρα πολύ το Νομό Χανίων, την Κρήτη και την Ελλάδα γενικότερα. Πέραν του ότι πληρώσαμε το πρόστιμο του 1,6 δισεκατομμυρίου, υπέστημεν και τις συνέπειες αυτής της δυσφήμισης, περισσότερο βέβαια ο νομός αλλά και η χώρα γενικότερα.

Έγινε, ό,τι έγινε, ήρθε το πρόστιμο και δεσμεύτηκε η Ελληνική Δημοκρατία ότι θα αποκαταστήσει το περιβάλλον της χαρά-

δρας. Αυτός είναι συμβατικός όρος αποπληρωμής του εργοστασίου. Το εργοστάσιο τελειώνει. Υπάρχει προειδοποιητική επιστολή των κοινοτικών ότι θα έρθουν να ελέγξουν τη χαράδρα, να δουν αν έχει αποκατασταθεί για να πληρώσουν το εργοστάσιο.

Για την «ταμπακίερα», κύριε Υφυπουργέ, δεν μου απαντήσατε καθόλου. Νομίζω ότι έπρεπε να απαντήσετε στο ερώτημά μου. Την περιγραφή την ήξερα, την έχω κάνει και εγώ στην επίκαιρη ερώτησή μου. Περιγράψατε τι είχε κάνει η προηγούμενη κυβέρνηση. Εγώ πιστεύω ότι συμφωνούμε ως ένα σημείο πως το κράτος έχει συνέχεια. Εμείς κάναμε αυτά που περιγράψατε. Κακώς δεν είχαμε βρει λύση για τη χαράδρα. Εσείς τώρα καλείστε να δώσετε λύση και μάλιστα κατεπείγουσα. Όταν λέμε κατεπείγουσα, εννοούμε κατεπείγουσα.

Η συνέχεια, κύριε Υπουργέ, δεν είναι μόνο στα έτοιμα, να κόβουμε κορδέλες. Είναι και στα μισοέτοιμα, είναι και στα προβλήματα. Έτσι το βλέπουμε εμείς. Ελάτε, βρείτε λύση, αλλά κατεπείγουσα. Αν δεν βεβαιωθούν οι κοινοτικοί ότι ξεκινάει έργο αποκατάστασης στη χαράδρα του Κουρουπητού, τότε δεν πρόκειται να αποπληρώσουν το εργοστάσιο. Δεν θα λειτουργήσει το εργοστάσιο.

Θα επανέλθει το πρόστιμο, θα εκτεθούμε και πάλι όχι μόνο τοπικά, αλλά και διεθνώς. Δεν είναι θέμα Χανίων, κύριε Υπουργέ. Είναι θέμα Κρήτης, είναι θέμα εθνικό και θα έχουμε πάλι τα γνωστά προβλήματα που είχαμε την προηγούμενη φορά. Νομίζω ότι πρέπει από εθνικούς πόρους να γίνει. Μην περιμένετε από προγράμματα ευρωπαϊκά διότι αυτό θα φάει δύο-τρία χρόνια να χρηματοδοτηθεί. Από εθνικούς πόρους άμεση χρηματοδότηση, άμεση κατασκευή του έργου, για να αρθούν οι αντιρρήσεις των κοινοτικών, να πληρώσουν το εργοστάσιο, να τελειώσει αυτή η ιστορία!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Σκουλάκη.

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το παράδειγμα του Κουρουπητού είναι οπωσδήποτε, όπως γνωρίζετε αγαπητέ κύριε συνάδελφε καλύτερα από εμένα, παράδειγμα προς αποφυγήν. Είναι όμως και ένα παράδειγμα κλασικό, αν μου επιτρέπεται η έκφραση, της πολιτικής που ακολούθησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ στο θέμα της διαχείρισης των στερεών απορριμμάτων. Διότι, ενώ δημιουργήθηκε ο Κουρουπητός, προσπαθήσατε να δώσετε προσωρινή λύση –προσπάθησε η προηγούμενη κυβέρνηση, εννοώ, όχι εσείς, ασφαλώς- στο Μεσομυρτί και αυτό είναι μια ενέργεια μη επιλέξιμη προς χρηματοδότηση από κοινοτικούς πόρους. Θα πρέπει δηλαδή να ψάξουμε και για το Μεσομυρτί να βρούμε κονδύλια της τάξεως του 1 εκατομμυρίου ευρώ από εθνικούς επίσης πόρους.

Θέλω να σας πω το εξής: Ότι το 2002, όπως ενδεχομένως γνωρίζετε, η νομαρχιακή αυτοδιοίκηση είχε υποβάλει μια πρόταση στο επιχειρησιακό πρόγραμμα «Περιβάλλον» στο μέτρο 3,2 «Περί προστασίας και αποκατάστασης τοπίων» για να χρηματοδοτήσει το συγκεκριμένο έργο. Παρά το γεγονός ότι το συγκεκριμένο έργο δεν ήταν κατ' αρχήν επιλέξιμο προς ένταξη στο συγκεκριμένο μέτρο, η προηγούμενη πολιτική ηγεσία έκανε προσπάθειες να το εντάξει για να χρηματοδοτήσει αυτό το έργο. Όμως η αντικειμενική αξιολόγηση της συγκεκριμένης πρότασης, σύμφωνα με το τεχνικό δελτίο που είχε κατατεθεί, παρουσίαζε πολλά κενά, δεν περιείχε σαφή εικόνα της πράξης, των παραδοτέων και του τρόπου υλοποίησής της και η εν λόγω πρόταση δεν αξιολογήθηκε τελικά.

Όπως γνωρίζετε, σήμερα έχουμε ολοκληρώσει τις διαδικασίες αναθεώρησης του επιχειρησιακού προγράμματος «Περιβάλλον». Μεταξύ άλλων έχουμε κάνει πρόβλεψη για διάθεση κονδυλίων για αποκατάσταση ανεξέλεγκτων χώρων διάθεσης αποβλήτων και βεβαίως στο πλαίσιο αυτό βλέπουμε πολύ θετικά την ένταξη του συγκεκριμένου έργου, της αποκατάστασης δηλαδή της χωματερής στον Κουρουπητό, με την προϋπόθεση βεβαίως...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Πότε, κύριε Υφυπουργέ;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Μέσα στο επόμενο δίμηνο θα έχει ολοκληρωθεί, θα έχει εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση, κύριε συνάδελφε, το συγκεκριμένο πρόγραμμα.

Βλέπουμε, λοιπόν, πολύ θετικά την ένταξη του συγκεκριμένου έργου στο ΕΠΠΕΡ, με την προϋπόθεση, κύριε Πρόεδρε, ότι θα έχει ωριμάσει τεχνικά το συγκεκριμένο έργο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Εύχομαι να μην είναι αργά, κύριε Υπουργέ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ερχόμαστε τώρα στην τελευταία, με αριθμό 235/28-6-2004, επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, σχετικής με την επαναλειτουργία του εργοστασίου «SOFTEX» στο Νομό Δράμας.

Το ειδικότερο περιεχόμενο της επίκαιρης ερώτησης του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι απολυμένοι εργαζόμενοι στο εργοστάσιο της SOFTEX της Δράμας είναι οξύτατα. Από τους τετρακόσιους περίπου απολυμένους, οι εβδομήντα πέντε - ογδόντα που είναι κάτω των 47 ετών δεν συμπεριλήφθηκαν στο πρόγραμμα στο οποίο εντάχθηκαν οι υπόλοιποι, σύμφωνα με το οποίο επί τέσσερα χρόνια θα αμείβονται και θα τους αναγνωρισθούν αυτά τα χρόνια σαν συντάξμα.

Επειδή, όπως είναι γνωστό:

- Οι εργαζόμενοι αυτοί έχασαν τη δουλειά τους εξαιτίας της ιδιωτικοποίησης της «Αθηναϊκής Χαρτοποιίας».

- Το κυβερνών κόμμα της Ν.Δ. πριν από τις εκλογές τούς είχε υποσχεθεί ότι θα επαναλειτουργήσει το εργοστάσιο της Δράμας, αν γίνει κυβέρνηση.

- Ο Νομός Δράμας γενικότερα πλήττεται από μεγάλη ανεργία λόγω της ανταγροτικής πολιτικής της Ε.Ε. με την Κ.Α.Π., αλλά και τη μετεγκατάσταση βιοτεχνιών έτοιμου ενδύματος κ.α. στις γειτονικές χώρες, καθώς και την άσχημη οικονομική κατάσταση των μικροεπαγγελματιών,

Ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί:

- Τι μέτρα προτίθεται να πάρει η Κυβέρνηση για να ανοίξει και πάλι το εργοστάσιο στη Δράμα, όπως το είχε υποσχεθεί προεκλογικά;

- Και εάν τελικά θα συμπεριλάβει στο πρόγραμμα και τους υπόλοιπους 75-80 απολυμένους της SOFTEX, οι οποίοι μαζί με τις οικογένειές τους βιώνουν δυσάρεστες οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες;»

Ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αδάμ Ρεγκούζας έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζετε πολύ καλά ότι πρόκειται για ένα ακόμη καυτό κληροδότημα της σημερινής Κυβέρνησης από την προηγούμενη, ένα κληροδότημα για το οποίο είχαμε επισημάνει τη σημερινή του εξέλιξη, κατά τη συζήτηση στη Βουλή, όταν επί υφυπουργίας της κ. Διαμαντοπούλου επιχειρήθηκε η εκκαθάριση εν λειτουργία της συγκεκριμένης επιχείρησης.

Τότε είχαμε επισημάνει τους κινδύνους και για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης και για τα φαινόμενα της ανεργίας και τα αδιέξοδα που αντιμετωπίζουμε πραγματικά σήμερα. Με βάση, λοιπόν, αυτό και με αντικείμενο την πραγματοποίηση ενός προγράμματος, που αφορά την επανεκπαίδευση, κατάρτιση και απόκτηση επαγγελματικής εμπειρίας των τριακοσίων δέκα απολυμένων από τη «SOFTEX», βρίσκεται σε λειτουργία ένα πρόγραμμα που έχει χρονική διάρκεια τέσσερα χρόνια για την εκπαίδευση και την επανένταξη αυτών των εργαζομένων στον τομέα της εργασίας ή στη συνταξιοδότηση. Όμως, αυτό το πρόγραμμα περιλαμβάνει όλους τους άλλους πλην εκατόν δέκα περίπου -που σήμερα στην πραγματικότητα είναι εβδομήντα πέντε έως ογδόντα, γιατί οι υπόλοιποι τριάντα έχουν επανενταχθεί σε άλλες δραστηριότητες- γιατί δεν προβλέπεται από τις

ισχύουσες διατάξεις και τους κοινοτικούς κανονισμούς η δαπάνη για μία τέτοια επανένταξη, δηλαδή των ανδρών που είναι κάτω από την ηλικία των σαράντα επτά ετών.

Με βάση, λοιπόν, αυτό το δεδομένο και επίσης με δεδομένο ότι υπάρχουν δύο ενδεχόμενες παρενέργειες στο πρόγραμμα η Κυβέρνηση μελετάει ενδελεχώς το πρόβλημα γιατί ενδεχομένως να προκύψουν ζητήματα επέκτασης μιας τέτοιας ρύθμισης και σε άλλες επιχειρήσεις που έχουν παρόμοια προβλήματα απολυμένων. Και για να είμαστε ειλικρινείς η Κυβέρνηση εκτιμά και το δημοσιονομικό κόστος μιας τέτοιας επέκτασης.

Είναι γεγονός, κύριε συνάδελφε, ότι τα αναγραφόμενα στην ερώτησή σας δεν είναι ακριβή. Για παράδειγμα η Νέα Δημοκρατία και κατά τη συζήτηση στη Βουλή όταν επιδιώκετο αυτή η υποτιθέμενη ιδιωτικοποίηση που οδήγησε στο αδιέξοδο, δεν είχε πάρει τέτοια θέση και αντίθετα είχε τοποθετηθεί κόντρα στην κυβερνητική πολιτική. Ποτέ δεν είπε ότι θα επαναλειτούργησει το εργοστάσιο αυτό. Δεν γνωρίζω αν κάποιο μεμονωμένο στέλεχος της παράταξής μας εν τη ρήμη του λόγου κάποια στιγμή μπορεί να είχε κάτι τέτοιο αλλά βέβαια αυτό δεν σημαίνει αν έγινε ότι δεσμεύει τη συνολική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας τότε που ήταν Αντιπολίτευση και πολύ περισσότερο σήμερα που είναι Κυβέρνηση. Και βέβαια με σεβασμό και ευαισθησία ακριβώς μελετάμε το ενδεχόμενο να επανεντάξουμε στο πρόγραμμα αυτό εξειδίκευσης και επανένταξης και τους εβδομήντα πέντε ανθρώπους αυτούς για τους οποίους ρωτάτε. Μόλις θα είναι έτοιμη η Κυβέρνηση θα κάνει σχετικές ανακοινώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Τζέκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Είναι θετικό ότι η Κυβέρνηση ασχολείται με το συγκεκριμένο θέμα των απολυμένων εργαζομένων της «SOFTEX» στη Δράμα. Να πω όμως, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτό τα ενδιαφέρον εκδηλώθηκε μετά την κατάθεση της επίκαιρης ερώτησης του ΚΚΕ, η οποία κατατίθεται για τρίτη φορά για να πετύχουμε τη σημερινή συζήτηση.

Είναι γνωστή, κύριε Υπουργέ, η αποικιακού χαρακτήρα σύμβαση πώλησης με την προηγούμενη κυβέρνηση. Το ζήτημα για μας βέβαια δεν είναι τι έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση, αλλά τι κάνει και η σημερινή. Έτσι, λοιπόν, από τα λεγόμενα σήμερα εμείς εκφράζουμε αμφιβολίες αν πραγματικά αυτοί οι εκατόν δέκα περίπου εργαζόμενοι, όπως τους αριθμήσατε θα ενταχθούν στο συγκεκριμένο πρόγραμμα, γιατί πιστεύουμε ότι η Κυβέρνηση επικαλείται το δημοσιονομικό πρόβλημα μόνο και μόνο για να προετοιμάσει και εμάς, αλλά και την κοινή γνώμη –όχι μόνο τους εργαζόμενους- της Δράμας ότι έχουμε τις καλές προθέσεις αλλά, ξέρετε, δεν μας επιτρέπουν τα οικονομικά.

Εμείς, επαναλαμβάνω, θεωρούμε ότι η Κυβέρνηση πρέπει να εντάξει τους συγκεκριμένους εργαζόμενους στο συγκεκριμένο πρόγραμμα των υπολοίπων. Τι θα πει σαράντα επτά ετών, τι θα πει τριάντα έξι, τι θα πει τριάντα πέντε, όταν είναι γνωστό ότι ο Νομός Δράμας έχει ανεργία που ξεπερνάει το διψήφιο πλεόν αριθμό. Και ξέρετε πολύ καλά, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο αγροτικός τομέας, με μεταποίηση έχει μία φθίνουσα κατάσταση. Είναι δηλαδή ένας νομός που πραγματικά αντιμετωπίζει οξύτατα προβλήματα ανάπτυξης με συνέπεια οικονομική, κοινωνική κλπ.

Δεν απαντήσατε, κύριε Υπουργέ, όμως, στο κύριο ζήτημα. Θα επαναλειτούργησει αυτή ή βιομηχανία η οποία, επαναλαμβάνω, δεν ήταν μόνο για τους τετρακόσιους εργαζόμενους, αλλά γύρω απ' αυτή δορυφορικά ήταν συνδεδεμένες μικροεπιχειρήσεις, μικροεπαγγελματίες και έδινε μία αναπτυξιακή πραγματική ανάσα στο νομό.

Και δεν μπορείτε να μας πείτε ότι ήταν ένα μεμονωμένο στέλεχος, αλλά ήταν ένα σημαίνον στέλεχος της τότε Αξιοματικής Αντιπολίτευσης συντονιστής της Νέας Δημοκρατίας και σήμερα μέλος της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Προεκλογικά δεν μπορούμε να δίνουμε υποσχέσεις ότι η Νέα Δημοκρατία, όταν θα γίνει κυβέρνηση, θα ανοίξει το εργοστάσιο, αλλά μετεκλογικά, ξέρετε, ήταν μεμονωμένη η υπόσχεση ενός στελέχους της Νέας Δημοκρατίας! Διότι εδώ υπάρχει ένα

πρόβλημα που εμείς εντοπίσαμε ότι η Κυβέρνηση τώρα, όπως και η κυβέρνηση τότε του ΠΑΣΟΚ, έδιναν πλουσιοπάροχες υποσχέσεις γνωρίζοντας, όμως, ότι αυτές ήταν επιταγές χωρίς αντίκρισμα γιατί τώρα έρχεσθε και μας λέτε ότι δεν θα ικανοποιήσετε βέβαια και αυτήν την υπόσχεση.

Εμείς επαναλαμβάνω λέμε το εξής: Να ισχύσει και για τους εργαζόμενους αυτούς, όπως ορίζει ο νόμος 3220/2004 στον οποίο όπως το ΚΚΕ έτσι και η Νέα Δημοκρατία είχε προτείνει τότε στη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να γίνει ευρύτερα αποδεκτό αυτό το αίτημα των υπόλοιπων εργαζομένων για να ενταχθούν στο νόμο 3220 για να μην υπάρχει κανένα πρόβλημα. Γιατί είναι γνωστό, -και τελειώνω μ' αυτό- ότι η ΦΛΩΡΙΝΑ, κύριε Υπουργέ, στη δική σας την περιφέρεια και στη δική μου είναι υπό εκκαθάριση, άλλοι εκατόν εξήντα εργαζόμενοι στο δρόμο. Τι θα κάνουμε γι' αυτούς; Θα πούμε ξέρετε τα δημοσιονομικά μας δεν φθάνουν κοιτάξτε πώς θα ικανοποιήσει ο καθένας τα ουσιαστικά προβλήματα που αντιμετωπίζει;

Εμείς πιστεύουμε ότι υπάρχουν τα περιθώρια να ικανοποιηθούν οι εργαζόμενοι της SOFTEX και βέβαια να δούμε και το πρόβλημα μιας μονάδας που μπορεί να δώσει ανάπτυξη στον τόπο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε συνάδελφε, θα συμφωνήσω κατ' αρχάς στις διαπιστώσεις που κάνατε για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Νομός Δράμας και στο επίπεδο της ανεργίας, αλλά και του αγροτικού τομέα. Σε εκείνο όμως που δεν θα συμφωνήσω γιατί πραγματικά δεν είναι αυτή η φιλοσοφία της νέας διακυβέρνησης είναι ότι δεν λογαριάζουμε το δημοσιονομικό κόστος με την έννοια την αριθμητική, αλλά είμαστε υποχρεωμένοι βεβαίως να το υπολογίζουμε όταν πρόκειται να πάρουμε πολιτικές αποφάσεις. Γιατί η πολιτική βασίζεται στο ρεαλισμό κυρίως και όχι πάντα στο συναισθηματισμό. Το ένα σκέλος είναι αυτό.

Το δεύτερο σκέλος σε ό,τι αφορά το «διά ταύτα»: Εμείς πραγματικά μελετάμε με ευαισθησία το συγκεκριμένο πρόβλημα και έχουμε διάθεση να βοηθήσουμε προς την κατεύθυνση της ένταξης των εβδομήντα έως ογδόντα αυτών ανθρώπων. Εκείνο όμως που θέλω να σας πω είναι να μη μας αδικείτε τουλάχιστον ως πολιτικό φορέα, γιατί εμείς ποτέ δεν έχουμε επικαλεστεί τη λογική των κρατικοποιήσεων. Αντίθετα είμαστε υπέρ της πολιτικής των ιδιωτικοποιήσεων, διότι έτσι πιστεύουμε ότι μπορεί να αναπτύξουμε την οικονομία και να βελτιώσουμε τη σημερινή κατάσταση.

Από κει και έπειτα, κύριε συνάδελφε, η Νέα Δημοκρατία, όπως ξέρετε εκφράζεται με τα συλλογικά της όργανα, εκφράζεται μ' αυτά που λέει μέσα στη Βουλή. Ουδέποτε εμείς ισχυριστήκαμε ότι θα επαναλειτούργησουμε ακριβώς αυτή τη βιομηχανία, γιατί είναι αδιέξοδη μια τέτοια λύση, είναι αδύνατη μια τέτοια λειτουργία. Θα θέλαμε πάρα πολύ για να δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας, αλλά δεν σκοπεύουμε να μετατρέψουμε την πολιτική μας από την πολιτική της σύμπραξης με τον ιδιωτικό τομέα σε μια πολιτική του κράτους επιχειρηματία γιατί πιστεύουμε ότι είναι αδιέξοδη και έχει δοκιμαστεί αυτή η πολιτική διαχρονικά και στη χώρα μας.

Με την έννοια αυτή, λοιπόν, μη μας αδικείτε ή μην επικαλείσθε έστω μεμονωμένες φωνές που μπορεί εν τη ρύμη του λόγου να αναφέρθηκαν όχι να τη μετατρέπουν σε μια πολιτική πανάκειας και δέσμευσης αυτής της Κυβέρνησης για το συγκεκριμένο θέμα. Εμείς με ευαισθησία και πάλι τονίζω βλέπουμε το συγκεκριμένο θέμα το μελετάμε όχι πρόχειρα, όχι στο γόνατο και βεβαίως όταν θα είμαστε έτοιμοι να κάνουμε τις σχετικές ανακοινώσεις.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικείμενων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων: «Ρυθμίσεις θεμάτων όλων των εκπαιδευτικών βαθμίδων».

Εισηγήτριες του σχεδίου νόμου είναι η κ. Κόλλια Τσαρουχά και η κ. Σουλβάν Ράπτη.

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή στις 23.6.2004 να συζητηθεί το νομοσχέδιο αυτό σε δύο συνεδριάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας πω ότι κατά τη συζήτηση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ ορίζεται ο Βουλευτής κ. Δημήτρης Ανδρουλάκης.

Επίσης για το ίδιο νομοσχέδιο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από την πλευρά του ΚΚΕ ορίζεται ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Θ. Χουρμουζιάδης.

Κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ο Συνασπισμός διά του Προέδρου του κ. Κωνσταντόπουλου ορίζει ως ειδική αγορήτρια τη Βουλευτή κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη.

Η Βουλευτής κ. Κόλλια-Τσαρουχά έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν καταθέσω την εισήγησή μου, κύριε Πρόεδρε, στο Σώμα θα ήθελα πραγματικά από το Βήμα αυτό εκφράζοντας και όλους τους συναδέλφους και όλη την ελληνική κοινωνία να ευχηθώ στο εθνικό συγκρότημα του ποδοσφαίρου «καλή επιτυχία» σήμερα το βράδυ. Θα είμαστε πολύ περήφανοι. Έτσι και αλλιώς είμαστε περήφανοι, αλλά θα είναι μεγάλη μας η χαρά να επαναλάβει τις νίκες των προηγούμενων ημερών.

Κύριε Πρόεδρε, ζούμε σε μία εποχή που χαρακτηρίζεται από την επανάσταση στη γνώση και στην τεχνολογία. Μία εποχή που διακρίνεται για τις κοσμογονικές αλλαγές και την πρωτόγνωρη ταχύτητα των εξελίξεων. Η επένδυση στη νέα γενιά, αλλά και στον ανθρώπινο παράγοντα είναι χρέος και ευθύνη κάθε πολιτείας που θέλει να έχει το δικαίωμα να ελπίζει.

Ο Πρωθυπουργός της χώρας αναγνωρίζοντας ότι η παιδεία είναι η γέφυρα που μας οδηγεί στην ανάπτυξη, τη θέτει σαν πρώτη προτεραιότητα της νέας διακυβέρνησης. Οραματίζεται μία εκπαιδευτική διαδικασία με σύγχρονο προσανατολισμό, που θα επιβραβεύει την προσπάθεια, θα ενθαρρύνει την άμιλλα και θα εγγυάται την αξιοκρατία. Γι' αυτή μας τη δέσμευση οι νέοι μας περιμένουν από εμάς ξεκάθαρα δείγματα γραφής. Απαιτούν να προχωρήσουμε σε τομές εκτιμώντας εκείνα που έρχονται και όχι υπολογίζοντας εκείνα που φεύγουν.

Όλοι μας συμφωνούμε στην αρχή ότι η μόρφωση αποτελεί κοινωνικό δικαίωμα και επομένως πρέπει να παρέχεται δωρεάν και διαρκώς αναβαθμιζόμενη. Για να επιτευχθεί χρειάζεται να αυξηθούν οι δαπάνες για την παιδεία στο 5% τουλάχιστον του ΑΕΠ από 3,5% που βρίσκονται οι δαπάνες σήμερα, αλλά και να χαραχθεί μία εθνική πολιτική ώστε να αναδεικνύεται ο πολύπλευρος μορφωτικός ρόλος του σχολείου που θα στοχεύει όχι στο να παρέχει στείρες και αποστεωμένες γνώσεις, αλλά θα στοχεύει παράλληλα στο να διδάσκει στους μαθητές τις ιδέες του ανθρωπισμού. Θα τους μαθαίνει να λειτουργούν συλλογικά και πειθαρχημένα, θα ενθαρρύνει την πρωτοβουλία και την αυτοβουλία και θα καλλιεργεί την κριτική σκέψη. Για όλα αυτά σύντομα θα έλθει η ώρα να προχωρήσουμε συναινετικά πιστεύω όλοι, η πολιτεία, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις, ομοσπονδίες, γονείς, μέσα στα πλαίσια του εθνικού διαλόγου για την παιδεία. Μέσα από έναν ειλικρινή διάλογο με την κοινωνία θα αναζητήσουμε ένα ρεαλιστικό επαναπροσδιορισμό των προτεραιοτήτων και των χρονοδιαγραμμάτων. Θα συζητήσουμε για την εφαρμογή πολιτικών προσαρμοσμένων στην πραγματικότητα που θα αντιμετωπίζουν προβλήματα, αλλά και θα εμπνέουν τους πολίτες να συμμετέχουν και να μπορούν να αγωνίζονται.

Το είχα αναφέρει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και στη

συζήτηση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων και το επαναλαμβάνω και σήμερα. Οι νέες ηγεσίες έχουν δημιουργήσει τις κατάλληλες εκείνες συνθήκες για να επιτευχθεί αυτός ο εθνικός διάλογος για την παιδεία και από κοινού είμαστε σε θέση όχι μόνο εμπνεύσουμε, αλλά και να δραστηριοποιήσουμε σε αυτήν την κατεύθυνση όλη την εκπαιδευτική κοινότητα. Ο εθνικός διάλογος για την παιδεία θα αρχίσει τον Σεπτέμβριο. Ας καταθέσουμε, λοιπόν, όλοι τον καλύτερό μας εαυτό. Από την άλλη, όμως, οι πολίτες που βιώνουν μία κατάσταση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζητούν από εμάς να προσεγγίσουμε προβλήματα με ρεαλισμό και να δώσουμε εφικτές λύσεις, ρυθμίσεις που είναι αναγκαίες και επείγουσες.

Σε αυτό το σχέδιο νόμου και μόνο με τον τίτλο «ρυθμίσεις θεμάτων όλων των εκπαιδευτικών βαθμίδων» δείχνουμε ότι πρόκειται για ένα νομοσχέδιο, που θα δίνει λύσεις σε τρέχοντα ζητήματα που δεν μπορούν να αναβληθούν, προσθέτοντας και την υλοποίηση των δεσμεύσεων που είχαμε αναλάβει και που είχαν παρουσιαστεί και τεθεί στην κρίση των πολιτών στις πρόσφατες εκλογές της 7ης Μαρτίου. Σηματοδοτούμε και τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου αυτού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ορθά η κυρία Υπουργός, ότι πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που δεν φιλοδοξεί να παραστήσει ότι ανατρέπει όλη την πολιτική, ρυθμίζει, όμως, εκκρεμότητες και δείχνει τη βούληση της Κυβέρνησης που προήλθε από τις πρόσφατες εκλογές, να εφαρμόσει το συγκεκριμένο πρόγραμμα της.

Μ' αυτό το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση κινείται μέσα στα πλαίσια του εφικτού και όχι βέβαια στον απέραντο χώρο του επιθυμητού. Μ' αυτό το νομοσχέδιο η Νέα Δημοκρατία εισάγει μία άλλη λογική και πολιτική και αναφερόμαστε στην αντικατάσταση μεγάλωστομων διακηρύξεων με απλά και συγκεκριμένα βήματα που πρέπει να ακολουθεί κάθε σοβαρή κυβέρνηση. Επίσης αναφερόμαστε και στην κρατική συνέχεια, στο ζήτημα της αξιοπιστίας, στο σεβασμό στη διεκπεραίωση, αλλά και τη διαδικασία.

Για όσους αδυνατούν να το συνειδητοποιήσουν, ας συγκρατήσουν ότι πολλές από τις προτάσεις που αναφέρονται, προέκυψαν μέσα από μία εκτενή, πολύωρη, ουσιαστική διαδικασία διαλόγου και συζήτησης με όλους τους ενδιαφερόμενους.

Κατά καιρούς γίνεται λόγος για έλλειμμα αξιοπιστίας, που υπάρχει στην πολιτική. Δικαιολογημένα, αφού κατά το παρελθόν υπήρξαν εποχές ανέξοδων εξαγγελιών που δεν εφαρμόστηκαν ποτέ ή δεν εφαρμόστηκαν λόγω ανέξοδης κινητικότητας, προκειμένου να ικανοποιηθούν τα μέσα μαζική ενημερότητας.

Σήμερα ο κόσμος γνωρίζει πολύ καλά τι μπορεί και τι δεν μπορεί να γίνει. Ξέρει την απόσταση που υπάρχει ανάμεσα στην εξαγγελία ενός φιλόδοξου σχεδίου νόμου μέχρις ότου εκείνο αποδοθεί, όπως ξέρει καλά ότι κάθε πολιτική απόφαση δεν αρκεί μόνο να είναι σωστή, αλλά πρέπει να λαμβάνεται και την κατάλληλη χρονική στιγμή.

Διαβάζουμε, λοιπόν, για την άμεση και ουσιαστική αύξηση των δαπανών για την εκπαίδευση, την κατάργηση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων στα σχολεία και στα ΑΕΙ, για μαζικούς διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών για να καλυφθούν όλα τα πραγματικά κενά στην εκπαίδευση, για ουσιαστική λύση του προβλήματος της εργασιακής ομηρίας των εκπαιδευτικών των προηγούμενων χρόνων, για εκπαίδευση υψηλής ποιότητας για όλους τους νέους και τις νέες χωρίς φραγμούς και εμπόδια.

Όμως, ο κόσμος γνωρίζει καλύτερα από τους επαίοντες τι μπορεί να γίνει άμεσα και τι δεν μπορεί. Η κατάργηση των περιττών εξετάσεων ήταν απαίτηση της εκπαιδευτικής κοινότητας. Με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου η Νέα Δημοκρατία, έρχεται να υλοποιήσει το εξαγγελθέν πρόγραμμά της σχετικά μ' αυτό το θέμα. Όσοι έχουν μελετήσει την ολοκληρωμένη πρόταση για την παιδεία, που παρουσίασε η Νέα Δημοκρατία, γνωρίζουν ότι οι επιλογές της εκπαιδευτικής πολιτικής επιβάλλεται να χαρακτηρίζονται από συνέπεια και συνέχεια, οι οποίες μεταβολές να γίνονται με υπευθυνότητα και χωρίς άσκοπους αιφνιδιασμούς και πειραματισμούς.

Η Νέα Δημοκρατία πρότείνει την κατάργηση των πανελλήνιων

εξετάσεων στη Β' λυκείου και τη μετατροπή τους σε καθαρά ενδοσχολικές εξετάσεις. Η Νέα Δημοκρατία πρότεινε τη διεξαγωγή των πανελλήνιων εξετάσεων μόνο στην Γ' λυκείου, σε έξι από τα εννέα μαθήματα, που εξετάζονται σήμερα, προκειμένου να εισαχθούν οι μαθητές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Αυτά είχαν προταθεί γιατί και το εκπαιδευτικό σύστημα εκσυγχρονίζεται, αλλά και οι μαθητές και οι γονείς απαλλάσσονται από τον ασφυκτικό κλοιό των εξετάσεων. Το λύκειο, με την κατάργηση των εξετάσεων στη Β' λυκείου, θα ανακτήσει τη μορφωτική του αποστολή και δυναμική, ως σχολείο γενικής μόρφωσης, ενώ με τη μείωση από εννέα σε έξι των εξεταζόμενων μαθημάτων για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, δίνεται η δυνατότητα στους μαθητές να προετοιμάζονται καλύτερα για την εισαγωγή τους στα ΑΕΙ, περιορίζεται το αδικαιολόγητο κόστος και το αδικαιολόγητο άγχος, που τους είχε προστεθεί και προστατεύεται –εννοείται– το οικογενειακό εισόδημα.

Αυτά τα μέτρα κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Δεν υπάρχει κανένας αιφνιδιασμός, όπως συνέβαινε κατά το παρελθόν, ενώ ουσιαστική σε όφελος των μαθητών είναι και η πρόβλεψη κατά την πρώτη εφαρμογή του νέου συστήματος εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση να ισχύσουν μεταβατικά μέτρα κατοχύρωσης των αποφοίτων παρελθόντων ετών.

Σ' αυτό το νομοσχέδιο αποδεικνύεται η συνέχισή του κράτους, διατηρούνται τα θετικά της προηγούμενης κυβερνητικής πολιτικής και δίνονται παραπέρα λύσεις τόσο στο ζήτημα της ίδρυσης τμημάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ, όσο και στα διάφορα διαδικαστικά θέματα που προκύπτουν.

Εδώ πρέπει να μνημονεύσω την έκθεση της Νομοτεχνικής Υπηρεσίας της Βουλής που επεξεργάστηκε το νομοσχέδιο. Πραγματικά γίνεται με νόμο αυτή η ίδρυση των νέων τμημάτων, ενώ προβλεπόταν να γίνει με προεδρικό διάταγμα. Επισπεύδουμε αυτήν τη διαδικασία, γιατί αυτές οι συγκεκριμένες σχολές, οι οποίες αυτήν τη στιγμή υλοποιούνται με το παρόν νομοσχέδιο, προβλέπονται στο μηχανογραφικό ήδη του φετινού εκπαιδευτικού έτους και έπρεπε να γίνει έτσι.

Δίνονται λύσεις που έχουν σχέση με την αδυναμία των πανεπιστημίων, όπως προβλεπόταν, να παρέχουν πιστοποιητικά παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας, προκειμένου οι ενδιαφερόμενοι να έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν στο γραπτό διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, λύσεις που αφορούν στη συγκρότηση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου του ΔΙΚΑΤΣΑ –ένα όντως φλέγον θέμα– λύσεις για την κατοχύρωση των διακρατικών μεταπτυχιακών προγραμμάτων, λύσεις για την κάλυψη των δαπανών του προγράμματος «Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη» με δέσμευση οικονομική και στήριξη αυτής της διαδικασίας και με κονδύλια από τους εθνικούς πόρους και τον προϋπολογισμό πέρα από το ΕΠΕΑΕΚ.

Πρόκειται για λύσεις που αφορούν εκπαιδευτικούς με δεκαεξάμηνη προϋπηρεσία το 1988, λύσεις σε θέματα εκπαιδευτικών που απολύθηκαν από τα ιδιωτικά σχολεία, αναγνωρίζοντας την προϋπηρεσία τους με ανάλογες προϋποθέσεις, λύσεις που αφορούν όλους τους εκπαιδευτικούς που εργάζονται στο πρόγραμμα της Ολυμπιακής Εκπαίδευσης με το σαφή προσανατολισμό και δέσμευση της πολιτείας να μελετήσει και να εντάξει στο κανονικό εβδομαδιαίο πρόγραμμα των διδασκομένων μαθημάτων στα σχολεία το μάθημα της Ολυμπιακής Εκπαίδευσης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ένα από τα πιο σπουδαία θέματα αυτού του σχεδίου νόμου είναι ο επαναπροσδιορισμός του ποσοστού διορισμών των εκπαιδευτικών στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση και η υλοποίηση της δέσμευσής μας για την αύξηση 40% στους διορισμούς εκπαιδευτικών με πραγματική υπηρεσία σε δημόσια σχολεία από τον ενιαίο πίνακα αναπληρωτών. Πρέπει να πούμε ότι τυχόν πρόβλεψη μεγαλύτερου ποσοστού για τους αναπληρωτές θα καταργούσε στην πράξη το ΑΣΕΠ και θα στερούσε τη δυνατότητα από τους νέους εκπαιδευτικούς να μπουν στη διαδικασία κρίσης και να διοριστούν.

Η υλοποίηση της δέσμευσης επαγγελματικής αποκατάστασης σε βάθος τριετίας όλων των εκπαιδευτικών που συμπλη-

ρώνουν στις 30 Ιουνίου του 2004 πραγματική υπηρεσία αναπληρωτή ή ωρομίσθιου καθηγητή τουλάχιστον τριάντα μηνών. Αυτοί οι διορισμοί γίνονται κατά προτεραιότητα και πέραν των όποιων οριζόμενων ποσοστών αναλογικά για κάθε έτος της τριετίας. Μ' αυτήν την πρόταση ικανοποιείται το αίτημα δικαίου τόσο για τους εκπαιδευτικούς που χρόνια ολόκληρα προσφέρουν την υπηρεσία τους σε κάθε εσχάτι της χώρας μας, αλλά ταυτόχρονα δίνεται και η προοπτική διορισμού και στους υπόλοιπους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς. Μ' αυτήν την πρόταση σίγουρα δεν μπορούμε να επιλύσουμε το πρόβλημα όσων εξέρχονται από τις σχετικές σχολές των πανεπιστημίων μας, όμως θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση, γιατί δίνει τη δυνατότητα σε χιλιάδες εκπαιδευτικούς να έχουν μία οργανική σχέση με το σχολείο και να δημιουργήσει έτσι το καλύτερο δυνατό εκπαιδευτικό περιβάλλον για τους ίδιους και τους μικρούς τους μαθητές. Είναι μία δίκαιη λύση, μία χρυσή τομή που θα περιορίσει τις αντιπαράθεσεις του παρελθόντος στο μέλλον.

Ένα από τα δύο σοβαρότερα κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος μας είναι το δημογραφικό πρόβλημα. Το άλλο είναι η διεύρυνση των κοινωνικών και των περιφερειακών ανισοτήτων. Όπως ήδη γνωρίζουμε για να διατηρηθεί ο πληθυσμός της χώρας στα σημερινά επίπεδα, τα ελληνικά νοικοκυριά πρέπει να παρουσιάζουν μέσο ρυθμό τέκνων 2,2, ενώ σήμερα ο μέσος όρος είναι 1,3 τέκνα. Σύμφωνα με υπολογισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν συνεχίσουμε με αυτούς τους ρυθμούς, ο πληθυσμός της χώρας μας θα αρχίσει να μειώνεται πριν από το 2015 με εξαιρετικά δυσμενή κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα.

Για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος έχουν προταθεί, συζητηθεί και ψηφιστεί κατά καιρούς διάφορες προτάσεις. Θυμίζω, για παράδειγμα, τις σχετικές προτάσεις και δεσμεύσεις της Βουλής του 1993. Το μόνο που απουσίαζε, ήταν η πολιτική βούληση των τελευταίων χρόνων, προκειμένου να εφαρμοσθεί μία συνολική δημογραφική πολιτική. Η βελτίωση των όρων ζωής των πολυτέκνων οικογενειών είναι υποχρέωση της πολιτείας. Η ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, με μία πραγματικά γενναία πολιτική απόφαση, αποδεικνύει με τις πράξεις του ότι βρίσκει διπλά στους πολυτέκνους εκπαιδευτικούς, αναγνωρίζοντας το μέγεθος της προσφοράς τους στην κοινωνία. Σ' αυτό το σημείο θα ήθελα να μνημονεύσω την έκθεση της νομοτεχνικής επεξεργασίας του νομοσχεδίου στο άρθρο 6 που πραγματικά προβάλλει κάποιες ενστάσεις και κάποιους προβληματισμούς, αλλά νομίζω ότι πρέπει να τους ξεπεράσουμε μόνο με τη σκέψη ότι βοηθούμε έτσι τις πολύτεκνες οικογένειες των εκπαιδευτικών να μεγαλώσουν με αξιοπρέπεια τα παιδιά τους.

Βεβαίως, προς την κατεύθυνση που επιτάσσουν οι κανόνες της κοινωνικής ευαισθησίας και του δικαίου, θα μπορούσαν πραγματικά να ισχύσουν ευνοϊκές ρυθμίσεις και για άλλες κατηγορίες εκπαιδευτικών και όχι μόνο υπέρ των πολυτέκνων. Είναι ένα σοβαρό θέμα που θα πρέπει να μελετηθεί σε βάθος, σε όλες τις συνιστώσες και τις παραμέτρους του. Σίγουρα θα απαιτήσει όλη την εκπαιδευτική κοινότητα και θα τεθεί στα θέματα του εθνικού διαλόγου για την παιδεία, προκειμένου να αποφασισθούν ανάλογα μέτρα.

Είναι δεδομένο ότι τα μέτρα της Πολιτείας, τόσο με υλικές όσο και με θεσμικές παρεμβάσεις δεν εξαντλούνται ποτέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό προσπαθεί να διευθετήσει κάποιες από τις εκκρεμότητες. Γιατί θα ήταν πραγματικά πρακτικά αδύνατο να διευθετηθούν όλες οι υπάρχουσες. Προσπαθεί να αποφύγει την όποια διαχείριση του προσωπικού των εκπαιδευτικών, αντιμετωπίζοντάς τους πρόχειρα και αποσπασματικά. Κάθε άρθρο του νομοσχεδίου αποτελεί ανάγκη για να λειτουργήσουμε αποτελεσματικά. Δίνει λύσεις εκεί που επιβάλλεται, αποδεικνύει στην πράξη τη φυσική συνέχεια του Κράτους, υλοποιεί δεσμεύσεις που έχουν προαναγγελθεί και το σημαντικότερο φανερώνει τις προθέσεις της νέας πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας να πορευθεί τίμια και συνετά, ενόψει του επικείμενου εθνικού διαλόγου για την παιδεία τον Σεπτέμβριο. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Κόλλια.

Η κ. Ράπτη έχει το λόγο.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε σήμερα εδώ για να συζητήσουμε για ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, το πρώτο που φέρνει η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και από το οποίο θα περιμέναμε, αν μη τι άλλο, να αποκαλύπτει το στρατηγικό σχεδιασμό, να ιχνογραφεί τη φιλοσοφία και να δείχνει την προοπτική που έχει μέσα στο μυαλό της η νέα ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, η Κυβέρνηση, για το θέμα της παιδείας, για το θέμα της εκπαίδευσης.

Όλα αυτά βεβαίως τα περιμέναμε και τα περιμένουμε ακόμα –ελπίζουμε να τα δούμε τον επόμενο καιρό– διότι υπάρχουν οι δηλώσεις του Πρωθυπουργού που θεωρεί την παιδεία, την εκπαίδευση, πρώτη προτεραιότητα και πολύ ορθώς.

Το νομοσχέδιο αυτό δεν δείχνει πού πάμε την εκπαίδευση της χώρας, δεν δείχνει πού πάμε τον τομέα της παιδείας, δεν δείχνει πώς θέλουμε να είναι οι νέοι μας βγαίνοντας από τα σχολεία, τι επίπεδο μόρφωσης να έχουν.

Ξεκινάω από τα άρθρα, παίρνοντάς τα ένα-ένα. Στα δύο πρώτα άρθρα έχουμε την υπόθεση της ίδρυσης τμημάτων σε ΑΕΙ και ΤΕΙ. Στο σημείο αυτό έχουμε την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής που λέει με τρόπο ξεκάθαρο, ρητά και κατηγορηματικά ότι είναι ασυνήθιστο, είναι πρωτότυπο η ίδρυση αυτή να γίνεται με νόμο, ενώ θα μπορούσε να γίνει με προεδρικά διατάγματα. Ακούσαμε ότι αυτό γίνεται για λόγους ταχύτητας. Έχουμε να πούμε ότι αυτά τα προεδρικά διατάγματα ήταν έτοιμα και θα μπορούσε με λίγη καλή διάθεση, αν βεβαίως ενεργούσε και κυβερνούσε η Κυβέρνηση το τρίμηνο που προηγήθηκε, να έχει λήξει ήδη αυτήν την υπόθεση και να μην τα συζητάμε σήμερα εδώ ως άρθρα σε ένα νομοσχέδιο.

Υπάρχει, όμως, μία περίπτωση αυτή να γίνει σκόπιμα. Ο ένας λόγος που μπορεί να έγινε είναι για να διεκδικήσει η σημερινή Κυβέρνηση την πατρότητα των τμημάτων αυτών, όταν θα έρθει η ώρα του απολογισμού στο τέλος της τετραετίας. Υπάρχει όμως και η περίπτωση η ίδρυση των τμημάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ να ήρθε με μορφή άρθρων σ' αυτό το νομοσχέδιο, για να αποτελέσει ένα άλλοθι, μαζί με τα υπόλοιπα άρθρα και να σχηματιστεί, να δημιουργηθεί, αυτό το νομοσχέδιο. Γιατί πρόκειται περί ενός νομοσχεδίου που έχει επτά άρθρα, αλλά τα δύο τελευταία, το έκτο και το έβδομο είναι αυτά που αποτελούν την ουσία του.

Έρχομαι στο άρθρο που αφορά το ΔΙΚΑΤΣΑ, μια υπόθεση που ταλαιπωρεί την ελληνική κοινωνία, μια υπόθεση για την οποία ήδη υπήρχε στα συρτάρια του Υπουργείου Παιδείας, έτοιμο νομοσχέδιο που προέβλεπε τη διάλυση του ΔΙΚΑΤΣΑ και τη δημιουργία ενός νέο φορέα, διότι, όπως αναγνωρίστηκε και από την Κυβέρνηση και από το Υπουργείο Παιδείας, ασφαλώς και πρέπει να υπάρχει μία αρχή αναγνώρισης πτυχίων της αλλοδαπής.

Έρχομαστε τώρα στο κυρίως άρθρο, ας το πω έτσι, στο άρθρο 6. Έχουμε εκεί την υπόθεση του 60% με 40%. Αυτή τη στιγμή οι διορισμοί γίνονται κατά 75% από τον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ και κατά 25% από τους αναπληρωτές. Το 75% με 25% γίνεται 60% με 40%.

Είναι μία ανακούφιση για τους ανθρώπους που έχουν εργαστεί στην εκπαίδευση, που έχουν μοχθήσει όλα αυτά τα χρόνια και που καθώς περνά ο καιρός βλέπουν να απομακρύνεται όλο και περισσότερο το ενδεχόμενο του διορισμού τους στην εκπαίδευση.

Από την άλλη μεριά, όμως, θα πρέπει να τονίσουμε ότι υπάρχουν και οι νέοι συνάδελφοί τους, οι άνθρωποι που βγαίνουν τώρα από τις καθηγητικές σχολές και έχουν, ως έναν και μόνον τρόπο για να εργαστούν στη δημόσια εκπαίδευση το διαγωνισμό του ΑΣΕΠ. Ένα διαγωνισμό που αν μη τι άλλο είναι πέρα για πέρα αξιокρατικός και αδιάβλητος.

Στο άρθρο αυτό περιλαμβάνονται πλείστες όσες διατάξεις, παράγραφοι που αφορούν την υπόθεση των διορισμών εκπαιδευτικών. Έχουμε τη ρύθμιση για το τριαντάμηνο και θα πει κάποιος –το λέμε εμείς– γιατί τριαντάμηνο και όχι εικοσιτετρά-

μηνο. Και ευλόγως, θα ρωτήσει κάποιος γιατί εικοσιτετράμηνο και όχι δεκαοκτάμηνο, την κολοκυθιά θα παίξουμε; Όχι βέβαια, δεν θα παίξουμε την κολοκυθιά, αλλά έχει νόημα το εικοσιτετράμηνο. Και αν θέλετε να μιλήσω και για εικοσιεπτάμηνο, γιατί είναι γνωστό ότι οι προσλήψεις γίνονται κατ' έτος μέσα από οκτάμηνες ή εννιάμηνες συμβάσεις. Τρεις επί εννέα, είκοσι επτά, τρεις επί οκτώ, είκοσι τέσσερα. Εδώ βλέπουμε να πηγαίνουμε στο τριαντάμηνο, χωρίς να υπάρχει βάση, χωρίς να υπάρχει επιχειρηματολογία. Εκτός και αν ακολουθείται συνειδητά και στο σημείο αυτό ο τρόπος που έδρασε η Κυβέρνηση και στην υπόθεση των συνταξιούχων. Τάζουμε σε όλους λαγούς με πετραχήλια και όταν έρχεται η ώρα να ειπράξουμε, διώχνουμε άλλους από εδώ και άλλους από εκεί. Μην ξεχνάμε ότι τους εκπαιδευτικούς τους παρέπεμψε το Υπουργείο Προεδρίας στο Υπουργείο Παιδείας και τώρα το Υπουργείο Παιδείας έρχεται και συνεχίζει το ξεχώρισμα αυτό.

Εμείς πιστεύουμε ότι αν θέλουμε να είμαστε δίκαιοι και αν πραγματικά το Υπουργείο Παιδείας θέλει να έχει συνέπεια με τους λόγους του και με τις διακηρύξεις του, ότι πραγματικά θέλει να αποσυμφορήσει τον πίνακα των αναπληρωτών, θα πρέπει το τριαντάμηνο να γίνει εικοσιτετράμηνο.

Ερχόμαστε στην υπόθεση των δυσπρόσιτων σχολείων. Ξέρετε στα δυσπρόσιτα σχολεία είναι δύσκολο να αποφασίσει να πάει ένας εκπαιδευτικός να δουλέψει. Δημιουργήθηκαν λοιπόν κριτήρια, δόθηκαν κίνητρα. Δόθηκε το κίνητρο της διπλής μοριοδότησης με νόμο. Οι άνθρωποι αυτοί όταν επέλεξαν να πάνε σε ακριτικά μέρη της χώρας μας, γιατί και εκεί τα παιδιά πρέπει να μάθουν γράμματα, ήξεραν ότι θα πάρουν διπλά μόρια. Έρχεται τώρα η διάταξη αυτή του νόμου και τους λέει, κοιτάξτε, κύριοι, εσείς μπορείτε να πήγατε εκεί για να πάρετε διπλά μόρια αλλά τα μόρια αυτά είναι σαν να μην υπάρχουν. Κατάφωρη αδικία κατά τη γνώμη μας, πρέπει να το δείτε αυτό το ζήτημα. Οι άνθρωποι αυτοί για να πάνε στις δυσπρόσιτες περιοχές, πάρα πολλοί από αυτούς αν όχι όλοι, πλήρωναν από την τσέπη τους. Δεν έφθανε το μεροκάματο που έπαιρναν, αλλά είχαν το κίνητρο και ωφέλεια είχαν τα παιδιά των περιοχών αυτών.

Υπάρχει μετά το θέμα των πολυτέκνων, να ενισχυθούν οι πολύτεκνοι. Πάντα όμως οι ρυθμίσεις αυτές των πολυτέκνων συνταιριάζονταν στο νόμο, πήγαιναν πλάι-πλάι με τα άτομα που έχουν συγκεκριμένες αναπηρίες. Και βλέπουμε εδώ να παραλείπονται τα άτομα αυτά. Προς Θεού για να μη δημιουργηθούν συγχύσεις, δεν μιλάμε για ανθρώπους που είναι προβληματικοί τη στιγμή που θα μπουν στην τάξη που λόγω της αναπηρίας τους δεν μπορούν να κάνουν μάθημα. Μιλάμε για δρεπανοκυτταρική αναιμία για παράδειγμα. Στη διάταξη αυτή για τους πολύτεκνους όμως, βλέπουμε και κάτι άλλο. Βλέπουμε πολύτεκνους ΠΕ, αλλά δεν γίνεται καμία κουβέντα, καμία αναφορά για τους ΤΕ.

Ξέρετε αυτό έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία, γιατί η έλλειψη μέριμνας, φροντίδας και πρόνοιας για τους εκπαιδευτικούς τεχνολογικής εκπαίδευσης φαίνεται σε όλο αυτό το νομοσχέδιο. Και έρχεται εδώ μοιραία το ερώτημα –γιατί ακούω συνεχώς ότι έχει απαξιωθεί η τεχνική εκπαίδευση στη χώρα μας και αυτό είναι κάτι που το αναγνωρίζουμε όλοι ότι δεν πρέπει να γίνει– εφόσον έχει απαξιωθεί η τεχνική εκπαίδευση στη χώρα μας θα της δώσουμε άλλη μια να πάει πιο κάτω; Γιατί δεν υπάρχει τίποτα για την τεχνική εκπαίδευση σε αυτό το νομοσχέδιο; Και κάτι ακόμη, τους πολύτεκνους –διότι εκεί είναι πάρα πολύ εμφανής ο διαχωρισμός ΠΕ, ΤΕ– μπορούμε να τους διαχωρίσουμε σε πολύτεκνους πληβείους και πολύτεκνους πατρικούς; Δεν καταλαβαίνω το εξής: Ο πολύτεκνος που είναι ΠΕ έχει ανάγκες που δεν έχει ο πολύτεκνος που είναι ΤΕ; Είναι ένα ερώτημα προς απάντηση.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 7. Το άρθρο 7 έχει δύο παραγράφους που ακούγονται πάρα πολύ ωραία στα αυτιά. Η πρώτη παράγραφος μιλάει για κατάργηση των εξετάσεων της Β' λυκείου και η δεύτερη παράγραφος μιλάει για περιορισμό των μαθημάτων από εννέα σε έξι. Το μυαλό όλων μας πού πηγαίνει αμέσως; Στο ότι το πορτοφόλι των γονιών θα κλείσει. Όμως, δεν θα κλείσει, για τον εξής λόγο: τα φροντιστήρια είναι ιδιωτικές επι-

χειρήσεις και κάθε επιχείρηση έχει στόχο το κέρδος. Κάθε ανακατάταξη στην αγορά εργασίας, στην επιχειρηματική αγορά που έχει ως στόχο να μειώσει το κέρδος, αμέσως αντιμετωπίζεται. Τα οικονομικά πακέτα των φροντιστηρίων που θα προσφερθούν στους γονείς, έχουν ήδη ετοιμαστεί. Το θέμα ποιο είναι; Ότι εάν έδιναν οι γονείς τα χρήματα σε ένα χρονικό ορίζοντα δύο χρόνων, τώρα θα δώσουν τα ίδια χρήματα σε ενάμιση χρόνο.

Ξέρετε, όσο οι εισαγωγικές εξετάσεις για το πανεπιστήμιο είναι διαγωνισμός, υπάρχει προκαθορισμένος αριθμός θέσεων εισακτέων, που είναι λιγότερος απ' αυτούς που θέλουν να μπουν στα πανεπιστήμια, πάντα θα υπάρχει το φροντιστήριο, γιατί ο καθένας θα παλεύει για εκείνον τον πόντο που θα τον κάνει να μπει στην ιατρική, στη νομική ή σε μια άλλη οποιαδήποτε σχολή. Ανέφερα τη νομική και την ιατρική γιατί είναι περιζήτητες, το ξέρουμε, είναι κοινό μυστικό.

Το κατά πόσον είναι κρίσιμες ή όχι οι εξετάσεις της Β' λυκείου θα σας το πουν τα παιδιά που τις έδωσαν, οι γονείς που πλήρωσαν για να δώσουν τα παιδιά αυτές τις εξετάσεις. Είναι χρήσιμες για τον εξής λόγο: αποτελούν μία πρόβα τζενεράλε, δοκιμάζεται το παιδί, δοκιμάζει την αντοχή του σε αυτό το τρίωρο για το πώς θα οργανώσει τη σκέψη του, πώς θα οργανώσει το αν θα γράψει τις ασκήσεις στο πρόχειρο και μέχρι ποια ώρα και πότε πια στις εξετάσεις της Γ' λυκείου προετοιμασμένο.

Επιπλέον, αν ο βαθμός του είναι καλός, τον κρατάει, τον χρησιμοποιεί. Μελέτες έχουν δείξει ότι το 62% των παιδιών έκαναν χρήση αυτής της ευεργετικής διάταξης. Εάν ο βαθμός είναι κακός, είναι σαν να μην υπήρξε ποτέ.

Ένας λόγος παραπάνω που φαίνεται ότι υπάρχει χρησιμότητα αυτών των εξετάσεων είναι ο προβληματισμός που εκφράστηκε κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, ότι μπορεί ενδεχομένως να έχουμε έναν άλλον τρόπο δοκιμαστικών εξετάσεων.

Όσον αφορά των περιορισμό των μαθημάτων από εννέα σε έξι, βεβαίως να περιοριστούν τα μαθήματα αλλά πώς; Με ποια μελέτη; Αυτό ισχύει και για τις εξετάσεις. Ποια μελέτη έγινε; Εκτός αν έγινε, κρατήθηκε μυστική και δεν την έχουμε δει. Πετάχτηκαν δύο ρουκέτες προεκλογικά στον αέρα, να κάνουμε αρπαγή ψήφων και τώρα ερχόμαστε να την κάνουμε πράξη. Είναι συνεπής η Κυβέρνηση; Υποσχέθηκε κατάργηση, υποσχέθηκε περιορισμό, έρχεται να τα κάνει πράξη. Αυτό είναι όμως το θέμα; Το θέμα δεν είναι να δούμε πού θα πάει συνολικά η εκπαίδευση στον τόπο μας; Το θέμα δεν είναι να δώσουμε προοπτική, να δώσουμε μέλλον, να απαλλάξουμε γονείς και παιδιά απ' αυτό το άγχος, να βγάζουμε σωστούς ανθρώπους, παιδιά που να ξέρουν πραγματικά γράμματα από το λύκειο;

Τα μαθήματα μόλις περιοριστούν από εννιά σε έξι, άκουσα ότι θα ενδυναμωθεί το λύκειο. Δεν θα ενδυναμωθεί, διότι αυτομάτως το ενδιαφέρον των παιδιών θα στοχεύσει σ' αυτά τα έξι μαθήματα γιατί αυτά θα τα κάνουν να μπουν στο πανεπιστήμιο. Γυρίζουμε προς τα πίσω και σας θυμίζω ως σύστημα γενικών εξετάσεων, τις δέσμες, τα τέσσερα μαθήματα και έλεγε τότε όλος ο κόσμος, ανεξαρτήτως κομματικής τοποθέτησης, είναι δυνατόν το μέλλον ενός παιδιού να κρίνεται σε τέσσερα τρίωρα διαγωνίσματα; Κάτι του τυχαίνει, έχει μία άτυχη στιγμή. Διότι αυτομάτως, όταν περιορίζονται τα μαθήματα, αυξάνει το ειδικό τους βάρος και αυξάνει μοιραία αυτό που πηγαίναμε να χτυπήσουμε, το ρόλο του παράγοντα τύχη. Δεν πρέπει να μπαίνει κάποιος στο πανεπιστήμιο ή στα ΤΕΙ κατά τύχη. Πρέπει να μπαίνει γιατί αξίζει. Και ο περιορισμός των μαθημάτων ευνοεί τους λιγότερο καλά προετοιμασμένους μαθητές.

Θα προωθήσουμε την αρχή της ήσσονος προσπάθειας; Λέω πως όχι.

Από την άλλη μεριά, θα ρωτήσει κάποιος: «Και τι θέλεις, κυρία μου, να βάζουμε δεκατέσσερα μαθήματα;». Όχι βέβαια. Ήταν λάθος αυτό. Το θέμα είναι να φτιάξουμε ένα καινούργιο σύστημα, όχι ένα καινούργιο σύστημα πρόσβασης στα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Αυτό θα πρέπει να είναι το τελευταίο που μας ενδιαφέρει. Θα πρέπει να φτιάξουμε ένα καινούργιο σύστημα μάθησης, μόρφωσης και εκπαίδευσης των παιδιών.

Έρχομαι στο τελευταίο και λέω το εξής: Υπάρχει μία γενιά

παιδιών, τα παιδιά που έδωσαν τώρα πανελλαδικές στη δεύτερη τάξη του λυκείου και τα οποία, ενώ έχει εξαγγελθεί ο περιορισμός των μαθημάτων από εννέα σε έξι, θα δώσουν του χρόνου εξετάσεις σε εννέα μαθήματα. Άκουσα από την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να λέει: «Για να μην αιφνιδιάσουμε». Μα, με συγχωρείτε, τον ευχάριστο αιφνιδιασμό ποιος δεν τον θέλει, ποιος δεν τον δέχεται; Θα πει κάποιος: «Και τι να κάνουμε; Να «κόψουμε» με «μαχαίρι» δύο μαθήματα, όποια να 'ναι;» Όχι βέβαια.

Αν θέλουν, μπορούν να νομοθετήσουν τώρα οι άνθρωποι του Υπουργείου Παιδείας, να τολμήσουν, να πάρουν το ρίσκο και να πουν: «Μέχρι να έλθει η πρόταση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου για να δούμε τι πραγματικά θα κάνουμε, εμείς λέμε γι' αυτά τα παιδιά που φέτος έδωσαν πανελλαδικές εξετάσεις στη Β' λυκείου ότι του χρόνου «κόβουμε» δύο μαθήματα και «κόβουμε» τα περισσότερα «άσχετα» μαθήματα με την κατεύθυνση στην οποία φοιτούν».

Παράδειγμα: Μία νέα ή ένας νέος που θέλουν να πάνε στη Νομική, γιατί να δώσουν εξετάσεις στη βιολογία; Το λέω αυτό με την προοπτική του να «κοπούν» δύο μαθήματα, να γίνει αυτό τώρα και αυτό πραγματικά να κάνει τους γονείς να ανασάνουν, αλλά να κάνει και τα φροντιστήρια να έλθουν σε αμηχανία, να τινάξει τα νέα «πακέτα» στον αέρα.

Εγώ πιστεύω ότι είναι μία καλή ευκαιρία η Κυβέρνηση να τολμήσει και αν πει ότι δεν υπάρχει επιστημονική βάση, εγώ θα πω: «Μα, γιατί; Υπάρχει επιστημονική βάση σε όλα τα υπόλοιπα που υπάρχουν μέσα σ' αυτό το νομοσχέδιο»;

Εγώ καλώ πραγματικά την Κυβέρνηση, καλώ την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να δείξει τώρα, την ύστατη ώρα, ότι εκτός από την ταπεινότητα και τη σεμνότητα, την οποία πολύ καλά κάνει και επαγγέλλεται συνεχώς ο Πρωθυπουργός, δεν υπάρχει προχειρότητα και ανικανότητα. Θα τους χειροκροτήσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κ. Χουρμουζιάδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας δεν αποτελεί έκπληξη. Αντίθετα, θα μπορούσα να πω ότι αποτελεί μία επαλήθευση της πάγιας θέσης μας, όχι μόνο προεκλογικά, αλλά και της συνεχούς θέσης ότι η πολιτική που θα ασκηθεί από τη Νέα Δημοκρατία, τουλάχιστον σε βασικούς τομείς, δε θα διαφέρει από εκείνη του ΠΑΣΟΚ. Εξάλλου, η ουδέτερη επιστημονική έκφραση της κυρίας Υπουργού «συνέχεια του κράτους» ουσιαστικά σημαίνει αυτό, δηλαδή τη συνέχεια μίας πολιτικής. Τώρα, αν κάποια στιγμή γίνει κάτι, ύστερα από έναν εθνικό διάλογο ή ύστερα από τη μετατροπή του επιθυμητού σε εφικτό, για να χρησιμοποιήσω δύο χαρακτηρισμούς της εισηγήτριας της Νέας Δημοκρατίας, τότε θα κάνουμε μία άλλη συζήτηση και το εύχομαι να είναι άλλη.

Εκείνο, όμως, που για μας είναι οδυνηρή έκπληξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η κριτική που ασκείται και που ακούσαμε πριν από λίγο από το ΠΑΣΟΚ. Είναι δυνατόν κανείς να κρίνει αρνητικά ένα νομοσχέδιο χωρίς αυτό να το προβάλλει σε ένα πολιτικό περιβάλλον το οποίο δημιουργήθηκε από μία πολιτική πρακτική την οποία παρακολουθούμε τα τελευταία είκοσι χρόνια; Ό,τι συμβαίνει στο χώρο της εκπαίδευσης, στο θέμα των εξετάσεων, στο θέμα των εκσυγχρονιστικών ρυθμίσεων, ασφαλώς έχει προκύψει από την πολιτική των τελευταίων χρόνων.

Γι' αυτό θα έπρεπε το ΠΑΣΟΚ και το λέμε σχεδόν «συμβουλευτικά» να προσέξει την κριτική που κάνει ή μάλλον να αναζητήσει μέσα σε αυτά που κρίνει ποιο μερίδιο την βαρύνει.

Για το νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε, λέμε ότι συνέχεια γιατί και αυτό δεν φεύγει μέσα από τη λογική των ρυθμίσεων. Ειλικρινά τα τελευταία τέσσερα χρόνια της προηγούμενης περιόδου όλα τα νομοσχέδια είχαν αυτόν το χαρακτηρισμό «Ρυθμίσεις ή διευθετήσεις». Και αυτό το νομοσχέδιο όπως έχουμε πει και στην επιτροπή, έχει αυτόν το χαρακτήρα των ρυθμίσεων, των μεθοδεύσεων και των διευθετήσεων.

Θα μου πείτε ναι, προσπαθεί να αποκαταστήσει ή να πραγ-

ματοποιήσει κάποιες δεσμεύσεις ή τελικά να δώσει μια δυνατότητα στη συνέχεια του κράτους. Αλλά τουλάχιστον έστω και με έναν προεισαγωγικό χαρακτήρα να φαίνεται η διάθεση της νέας Κυβέρνησης ότι κάτι τελικά ετοιμάζει, να τινάξει όπως ακούστηκε στον αέρα τα κακώς κείμενα της ελληνικής εκπαίδευσης. Να έχουμε μια πρόγευση του εκσυγχρονισμού, να έχουμε μια πρόγευση των ανατροπών στο χώρο της γνώσης. Εγώ δεν έκανα εισαγωγή περί γνώσεως γιατί στο κάτω, κάτω το να μιλούμε στην Ολομέλεια του ελληνικού Κοινοβουλίου τον 21ο αιώνα τι σημαίνει γνώση και ποια ανάγκη έχει η κοινωνία μας για τη γνώση αυτή, νομίζω ότι ξεπερνά τα όρια του χρόνου για να μην πω τίποτε άλλο. Ξέρουμε τι σημαίνει γνώση και προπαντός ποια γνώση έχει ανάγκη ο ελληνικός λαός.

Θα περιμέναμε, κυρία Υπουργέ, να δούμε μια πρόθεση από τη νέα Κυβέρνηση ότι από εδώ και πέρα το σχολείο θα βρει τον τρόπο να απαλλαγεί από την ανταγωνιστική υστερία της ελεύθερης αγοράς.

Θα βρει τη δυνατότητα το ελληνικό σχολείο να δουλέψει ως ελληνικό σχολείο, ως ένας χώρος παραγωγής γνώσης για τους Έλληνες εργαζόμενους. Για τα Ελληνόπουλα που θα τους δώσει τη δυνατότητα όχι μόνο να κλωτσάνε σωστά τη μπάλα, αλλά να αντιμετωπίζουν τον ευρωπαϊκό εργαζόμενο και στο επίπεδο της επιστημονικής γνώσης και της επιστημονικής –θα χρησιμοποιήσω τη λέξη παρ' όλο που δεν την παραδέχομαι– κατάκτησης.

Θα περίμενε κανείς έστω και παρεμπιπτόντως, με προεισαγωγικό χαρακτήρα να δει πώς αντιμετωπίζει το περίφημο θέμα μιας δωδεκάχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης, πώς αντιμετωπίζει το θέμα της επαγγελματικής και τεχνικής εκπαίδευσης. Θα είναι τελικά το αποαίδι της ελληνικής εκπαίδευσης ή θα αποκτήσει τα χαρακτηριστικά εκείνα που πραγματικά θα υπόσχονται και θα πραγματοποιούν αυτό που το Ελληνόπουλο περιμένει, το μέλλον; Και εννοώ αυτό το μέλλον που θα τον περιμένει όχι πίσω από την πόρτα με ένα σιλέτο στα χέρια ύστερα από το τέλος της εκπαίδευσης, αλλά με ανοικτές αγκαλιές στο χώρο της δουλειάς.

Είχα πει, κύριε Πρόεδρε, και στην επιτροπή ότι θα μπορούσαμε αυτό το νομοσχέδιο να το κατατάξουμε και να το συστηματοποιήσουμε σε τρία ουσιαστικά κεφάλαια. Οι λεπτομέρειες βέβαια έχουν και αυτές το νόημά τους, αλλά θα μπορεί κανείς σε μια άλλη συζήτηση να τις αναφέρει. Τα τρία κεφάλαια είναι αυτά όσον αφορά την ανώτατη εκπαίδευση και συγκεκριμένα η ίδρυση νέων τμημάτων και ίδρυση των παραρτημάτων. Το άλλο κεφάλαιο είναι αυτό που αναφέρεται στους διορισμούς των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και το τρίτο είναι αυτό που αναφέρεται στις εξετάσεις και τον περιορισμό των μαθημάτων.

Για το πρώτο κεφάλαιο, κύριε Υπουργέ, αν θυμάστε είχα διατυπώσει ένα επιστημονικό επιχείρημα.

Ανοίγω καινούργιους χώρους έρευνας διδασκαλίας με καινούργια τμήματα –και αυτό σας παρακαλώ μην το αμφισβητήσετε είναι επιστημολογικός κανόνας– όταν συμβαίνει μία επιστημονική επανάσταση, σημαίνει ότι εισάγω ένα καινούργιο επιστημονικό παράδειγμα, εισάγω μέσα στην αγορά της παραγωγής της γνώσης καινούργιους δασκάλους, καινούργια προγράμματα μεταπτυχιακά ή προπτυχιακά.

Εσείς μας είπατε και δεν είναι ψέμα, δεν το λέω έτσι αλλά μας το είπατε ως επιχείρημα ότι, μα, αυτά τα τμήματα είναι γραμμένα στο μηχανογραφικό δελτίο. Έτσι θα προχωρήσουμε; Και αυτά τα παιδιά με την ελπίδα ενός άλλου νέου τμήματος θα πάνε τελικά να ψάχνουν στις μικρές πόλεις που ιδρύονται, τις πόρτες των νέων τμημάτων, γιατί φοβάμαι ότι δεν θα υπάρχουν πόρτες γιατί κάπου δεν θα έχουν να στεγασθούν τα νέα τμήματα.

Θα θέλαμε επίσης μια επιστημονική ανάλυση αναφορικά με την ίδρυση αυτών των τμημάτων. Βέβαια, μέσα στην αιτιολογική έκθεση έχουμε διαβάσει την αιτιολογία της ίδρυσης. Όμως δεν μας ικανοποιεί. Δεν υπάρχει χρόνος, ίσως δεν είναι και η κατάλληλη στιγμή να αναφερθούμε με λεπτομέρειες σε αυτήν την αιτιολογική εξέταση, τι είναι το marketing, τι είναι η διαχείριση των λειτουργιών. Ιδιαίτερα εμένα μου έκανε εντύπωση,

λόγω της επαγγελματικής μου προέλευσης, το τμήμα του Αγρινίου «Η διαχείριση της πολιτισμικής κληρονομιάς, του πολιτισμικού αποθέματος», από την αρχαιότητα λέει το νομοσχέδιο κυρία Υπουργέ, μέχρι σήμερα. Και σας ερωτώ: Οι αρχαιολόγοι τι κάνουν; Οι προϊστοριολόγοι, οι κλασικοί αρχαιολόγοι, οι αρχαιολόγοι των βυζαντινών αρχαιοτήτων, οι επιστήμονες των νεοτέρων μνημείων, δεν διαχειρίζονται όλους αυτούς τους τομείς; Εκτός εάν δεν κατάλαβα σωστά το περιεχόμενο, την ανάλυση, την περιγραφή, γιατί δεν γίνεται ανάλυση. Υπάρχουν και άλλα τμήματα.

Εμείς θα θέλαμε να ψηφίσουμε σαν ένα χωριστό άρθρο, αν υπήρχε η ίδρυση του Τμήματος Κινηματογράφου. Αλλά και εκεί καθόμαστε με κουμπωμένη την καρδιά. Ποιοι είναι αυτοί που θα διδάξουν;

Η Θεσσαλονίκη ναι, έχει μια παράδοση εξαιτίας του Φεστιβάλ του Κινηματογράφου. Είναι ένας χώρος, έστω και θα έλεγε κανείς ιδεολογικά, ας χρησιμοποιήσω τη λέξη, έτοιμος να δεχθεί μια τέτοια δραστηριότητα. Αλλά φοβόμαστε για το πώς θα αναπτυχθεί αυτή η δραστηριότητα, ποιοι τελικά θα την διεξάγουν, ποιοι θα την προωθήσουν.

Λέτε μέσα για τον τρόπο με τον οποίο θα ορίζονται οι προσωρινές γενικές συνελεύσεις και λέει το νομοσχέδιο ότι σε περίπτωση που θα εξαντληθεί ο πίνακας ή κάπως αλλιώς το λέτε, των ειδικών εκπαιδευτικών καθηγητών, θα ορίζονται εκ των συγγενών επιστημονικών αντικειμένων.

Εδώ υπάρχει θέμα και ειλικρινά σας το λέγω. Είμαι πανεπιστημιακός δάσκαλος και ξέρω τι σημαίνει να βρεις σήμερα στην επιστημονική αγορά ειδικούς πανεπιστημιακούς δασκάλους για όλα αυτά τα τμήματα. Γι' αυτό θα περίμενε κανείς κάποιον καλύτερο προγραμματισμό. Ναι, υπάρχει μια αρχή, κάποιος ξεκίνησε να κυκλοφορεί τα μηχανογραφικά δελτία, αλλά πίσω από κάθε δελτίο υπάρχει μια ψυχή, ένα Ελληνόπουλο. Το σκεφθήκατε αυτό; Ή απλώς το μόνο που σκεφθήκατε είναι η συνέχισή του κράτους; Σκεφθήκατε τι θα συμβεί με αυτά τα νέα παιδιά που συμπλήρωσαν το μηχανογραφικό δελτίο και θα ψάχνουν επαναλαμβάνω, όχι γιατί μου άρεσε, αλλά γιατί είναι η πραγματικότητα, πού στεγάζεται το τμήμα στο οποίο τελικά πέτυχαν; Θα μπορούσε να πει κανείς και πολλά άλλα γι' αυτό το άρθρο που αφορά την ίδρυση αυτών των τμημάτων.

Έρχομαι στο κεφάλαιο των διορισμών. Υπάρχουν κάποια υποπροϊόντα αυτού του άρθρου. Πρώτα-πρώτα ξαναμπαίνει για εμάς –και είναι σαφές που μπαίνει– η πονεμένη ιστορία των πινάκων. Επιτρέψτε μου την έκφραση, «πινακολογείτε» και εσείς, κύριε Υπουργέ. Υπάρχει πληθώρα πινάκων με βάση την παιδαγωγική επάρκεια, με βάση την προϋπηρεσία, οι αναπληρωτές, οι ωρομίσθιοι, οι επιτυχόντες στο ΑΣΕΠ.

Πότε θα απαλλαγεί η εκπαίδευσή μας από τους πίνακες; Πότε τελικά ο εκπαιδευτικός θα αισθανθεί σίγουρος να δημιουργήσει το απαιτούμενο εκπαιδευτικό περιβάλλον και δεν θα μπορεί να το πετύχει κάτω από το φόβο της απόλυσης, της νέας σύμβασης;

Το άλλο θέμα που προκύπτει ως υποπροϊόν από τη λογική των διορισμών είναι η επετηρίδα. Μίλησα για διαμονοποίηση της έννοιας της επετηρίδας και χαμογέλασε ο κ. Καλός. Εμείς δεν την θεωρούμε ως μια διαδικασία προϊόν της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Είναι μια διαδικασία που ενδεχόμενα να αναβαθμιστεί, να διορθωθεί και πρέπει να πω ότι η επετηρίδα καταργήθηκε όταν διαπιστώθηκε από την πολιτεία ότι οι πτυχιούχοι των πανεπιστημίων μας δεν είναι επαρκώς έτοιμοι να διδάξουν. Αναβαθμίστε τα πανεπιστήμια και τους προπτυχιακούς κύκλους και αυτός που έχει πτυχίο αρχαιολογίας να είναι εξ ορισμού επαρκής και παιδαγωγικά και εκπαιδευτικά. Γιατί δημιουργούμε ένα άλλο σκαλοπάτι μέσω του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ, οπότε αυτομάτως υποβαθμίζεται ο προπτυχιακός κύκλος. Λέτε επίσημα και με νόμο, ότι το πανεπιστήμιο δεν παράγει, συγγνώμη για τη λέξη, επαρκώς καταρτισμένους εκπαιδευτικούς, γι' αυτό τους βάζω στην περιπέτεια ενός άλλου διαγωνισμού για να διαπιστώσουμε αν είναι επαρκώς παιδαγωγικά και εκπαιδευτικά καταρτισμένοι.

Εμείς πιστεύουμε ότι η επετηρίδα είναι μια «Λυδία Λίθος» αρκεί να αξιοποιηθεί όπως πρέπει.

Το άλλο είναι τα παιδαγωγικά. Θα μπορούσατε με μια τροπολογία, μ' ένα άρθρο, μια παράγραφο να ορίσετε πάλι ποιες θεωρούνται ως καθηγητικές σχολές.

Έφτασε στα χέρια μου μια ενημέρωση από τους πτυχιούχους των θεατρολογικών σχολών. Είναι οι νέοι μας που παρακολουθούν μαθήματα παιδαγωγικής εκπαίδευσης και δεν θεωρείται ως καθηγητική σχολή.

Έχω μια άλλη ενημέρωση από τους καθηγητές της τεχνικής εκπαίδευσης, οι οποίοι δεν έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν παιδαγωγικά τμήματα, γιατί τα κριτήρια που βάζει η ΑΣΕΠΕΤΕ, κάπως έτσι λέγεται, δεν τα ελέγχει κανείς. Ποιοι τελικά γίνονται δεκτοί; Τελικά, γίνονται πίνακες όπου προηγούνται αυτοί που έχουν παιδαγωγικό πιστοποιητικό με ενδεχόμενη προϋπηρεσία και μιας εβδομάδας ακόμη. Οι αριθμοί είναι τραγικοί. Υπάρχουν καθηγητές τεχνικής εκπαίδευσης με σαράντα και πενήντα μήνες προϋπηρεσία οι οποίοι ακολουθούν αυτούς που έχουν, αλλά πρέπει να εξυγιανθεί πως ακριβώς το εννοεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, το Υπουργείο Παιδείας, τι σημαίνει παιδαγωγική προετοιμασία ποιος τελικά θα προσφέρει και ποιοι θα έχουν το δικαίωμα να παρακολουθούν.

Θα τελειώσω με το θέμα των εξετάσεων και των βιβλίων. Κύριε Υπουργέ, έχουμε ήδη πάρει μια γεύση το πόσο σοβαρά κάνετε τη δουλειά σας, αλλά το να καταργούμε εξετάσεις, μαθήματα, χωρίς μέσα στο νομοσχέδιο που τα καταργεί να υπάρχουν μια πλήρης εκπαιδευτικά επιστημονική αιτιολογία, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι είναι λάθος.

Για να ψηφίσουμε αυτά τα άρθρα, θα πρέπει να ξέρουμε για ποιο λόγο έχουν συγκροτηθεί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Η κ. Ξηροτύρη-Αικατερινάρη έχει το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι τυχαίο ότι το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα στην αιτιολογική του έκθεση δεν έχει καμία εισαγωγή. Δεν υπάρχει παρουσίαση του σκοπού, των κατευθύνσεων και της φιλοσοφίας του. Ούτε καν μια συνόψιση των αναγκών που έρχεται να καλύψει. Άλλωστε και η ίδια η κυρία Υπουργός, παραπέμποντας στο διάλογο για την παιδεία το Φθινόπωρο, επιβεβαιώνει λίγο πολύ, ότι τούτο το νομοσχέδιο έρχεται να τακτοποιήσει εκκρεμότητες ή περιστασιακά να αντιμετωπίσει κάποια προβλήματα στο χώρο της εκπαίδευσης. Προβλήματα όμως που κυριαρχούν στους τρεις κυρίως τομείς της εκπαίδευσης, δηλαδή, στη διάρθρωση και την ανάπτυξη των σχολών και τμημάτων των ΑΕΙ και ΤΕΙ, στο εκπαιδευτικό προσωπικό της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και το μεγάλο πρόβλημα των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών, στο εξεταστικό σύστημα και κατ' εξοχήν αυτό που αφορά την εισαγωγή των μαθητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Όπως και στις νομοθετικές πρωτοβουλίες της περασμένης τετραετίας από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, έτσι και τώρα έχουμε μία αποσπασματική προσπάθεια. Δεν διαφαίνεται ένας ενιαίος κορμός, δηλαδή μία επί της αρχής κατεύθυνση για όλα αυτά που πρέπει και θα μπορούσαν επιτέλους να συνδιαμορφώσουν μια άλλη πολιτική πρόταση, μια σειρά μέτρων για τη βελτίωση και τον προοδευτικό εκσυγχρονισμό του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Εμείς την πρότασή μας για την παιδεία τη διαμορφώνουμε σε μία ενιαία δωδεκάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση που θα παρέχεται ως δημόσιο αγαθό χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς, που θα εξασφαλίζει για όλους τους μαθητές μία ευρεία μορφωτική βάση, για να μπορούν να παρακολουθήσουν τις ταχύτατα μεταβαλλόμενες απαιτήσεις της κοινωνίας, με αυτόνομη μορφωτική λειτουργία του λυκείου και αποσύνδεσή του από τη διαδικασία εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Για να γίνει έτσι δυνατή, έστω και σταδιακά, η ελεύθερη πρόσβαση σ' αυτήν με ανοιχτό ακαδημαϊκό και δημόσιο πανεπιστήμιο, με δραστηκή μείωση των οικογενειακών, ιδιωτικών δαπανών για την εκπαίδευση, με ουσιαστική αύξηση των δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού άμεσα στο 5% του ΑΕΠ τουλάχιστον.

Σε κάθε περίπτωση –και έτσι θα πρέπει να είναι– θεωρούμε

ότι πρωταρχικός είναι ο ρόλος των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων.

Σήμερα στη χώρα μας, οι χαμηλές δαπάνες για την εκπαίδευση καθλωμένες στο 3,4% -οι χαμηλότερες στην Ευρωπαϊκή Ένωση– δεν επιτρέπουν στα σχολεία και τα τριτοβάθμια ιδρύματα να καλύπτουν ακόμη και στοιχειώδεις ανάγκες λειτουργίας. Οι συνέπειες της υποχρηματοδότησης εκδηλώνονται στην υποδομή και τον εξοπλισμό όλων των βαθμίδων από τη διπλοβάρδια των σχολείων των αστικών κέντρων μέχρι την απαράδεκτη κατάσταση των υποδομών των περισσότερων ανώτατων εκπαιδευτικών και τεχνολογικών ιδρυμάτων.

Δεν αμφισβητείται από κανένα μας ότι οι γονείς υποχρεώνονται σε συνεχή οικονομική αφαίμαξη και επωμίζονται δυσβάστακτα βάρη προκειμένου να εξασφαλίσουν ικανοποιητική εκπαίδευση για τα παιδιά τους.

Χαρακτηριστικό είναι ότι μία αγροτική οικογένεια δαπανά το 40% του εισοδήματός της για να δώσει καλύτερη μόρφωση στα παιδιά, ο δημόσιος υπάλληλος 30% κ.ο.κ..

Αναζήτηση ικανοποιητικής εκπαίδευσης από τη μία, υποχρηματοδότηση του δημόσιου σχολείου από την άλλη, ενισχυόμενες τάσεις και πολιτικές ιδιωτικοποίησης στην παιδεία, οδηγούν σε μία παιδεία ολοένα και ελεγχόμενη από τις δυνάμεις της αγοράς.

Θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμο, λοιπόν, με την ευκαιρία έστω και αυτού του αποσπασματικού νομοσχεδίου, να καταγράψουμε όλα αυτά τα μεγάλα προβλήματα στη χώρα μας, αλλά και τη φιλοσοφία και την πολιτική πρόταση του καθένα μας για τη βελτίωση και τον εκσυγχρονισμό του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Δυστυχώς όμως και παρότι το νομοσχέδιο θίγει βασικά θέματα της εκπαίδευσης, η σπουδή και η προχειρότητα στην αντιμετώπιση αυτών των θεμάτων, δεν μας δίνει σήμερα μία τέτοια δυνατότητα. Ας δούμε αναλυτικότερα τα θέματα του νομοσχεδίου. Το πρώτο βασικό θέμα είναι τα νέα τμήματα στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ. Είχαμε επισημάνει όλοι ότι ακολουθείται η τακτική της ψηφοθηρικής διασποράς των ΤΕΙ και ΑΕΙ στην περιφέρεια, χωρίς να εξασφαλίζονται οι βασικές προϋποθέσεις, λειτουργίας τόσο των παλαιών, όσο και των νέων τμημάτων. Κατά την ίδρυση αυτών των τμημάτων, σε προηγούμενο νόμο μιλούσατε και σεις τότε για μια πρόχειρη χωρίς μελέτη πελαιακού χαρακτήρα διαδικασία.

Σήμερα ούτε εσείς ως Κυβέρνηση ούτε το ΠΑΣΟΚ ως Αξιωματική Αντιπολίτευση αναλαμβάνετε την ευθύνη ανοικτά για το γεγονός ότι έχουν υποβληθεί μηχανογραφικά δελτία σε σχολές-φάντασμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ερχόμαστε με νόμους να ιδρύσουμε και να δώσουμε σάρκα και οστά σε τμήματα σχολών που δεν υπάρχουν συνεχίζοντας κινήσεις προχειρότητας και –επιτρέψτε μου να πω, παρόλο που δεν σας διακρίνει αυτή η πολιτική, αλλά είπατε ότι αναγκάζεστε να το κάνετε– επιπολαιότητας. Η ίδρυση και η διασπορά τμημάτων και σχολών σε κάθε νομό χωρίς προγραμματισμό, μελέτη και υποδομή, χωρίς πρόβλεψη οργανικών θέσεων διδακτικού προσωπικού, αποτελεί πράξη ψηφοθηρική και λαϊκίστικου χαρακτήρα. Δεν ανταποκρίνεται σε κάποιο σχεδιασμό επιστημονικών, κοινωνικών και πολιτιστικών αναγκών.

Μιλάμε για τμήματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και μάλιστα με αδόκιμους τίτλους. Τα περισσότερα από αυτά δεν έχουν καμία σχέση με καμία βασική επιστήμη, με ένα πολύπλευρο γνωστικό αντικείμενο ούτε εισάγουν το καινούργιο έστω στην παραγωγή της έρευνας. Θα μπορούσαν να αποτελέσουν ένα μεταπτυχιακό κύκλο σπουδών. Τι παράγουν αυτά τα νέα τμήματα; Παράγουν επιστήμονες ή επαγγελματίες ή και τα δύο μαζί; Εδώ ανοίγει ένα μεγάλο θέμα για το πώς οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές βλέπουν σήμερα τη βασική επιστήμη και γνώση και μόρφωση στην εκπαίδευση. Αδόκιμοι τίτλοι, μικτοί στα αγγλο-ελληνικά, όπως «Τμήμα Μάρκετινγκ και Διοίκησης Λειτουργιών». Τι θα πει «διοίκηση λειτουργιών» ή «διοίκηση τεχνολογίας»; Συνιστούν μια βασική επιστήμη ή είναι μια εξειδίκευση και μια κατάρτιση; Έχετε την ευθύνη να μας το αιτιολογήσετε αυτό. Η συνέχεια του κράτους και σε λανθασμένες επιλογές και επιλογές των προηγούμενων κυβερνήσεων δεν συνιστά, κυρία

Υπουργέ, καμιά δικαιολογία.

Και από την άλλη πλευρά, είναι πολύ σοβαρό το ζήτημα. Με ποιες συνθήκες, με ποιες διαδικασίες, με ποιο διδακτικό προσωπικό, με ποια μέσα και χρηματοδοτήσεις θα λειτουργήσουν αυτά τα νέα τμήματα; Ιδιαίτερα με το προσωπικό, πώς θα αντιμετωπίσετε την κατάσταση; Με τις μετατάξεις προσωπικού, που λέτε, από ένα ΤΕΙ μιας περιοχής σε μια άλλη; Ξέρετε πολύ καλά ότι τα ΤΕΙ σήμερα, πέρα από τις άλλες τρομερές ελλείψεις που έχουν, λειτουργούν με 67% συμβασιούχους εκπαιδευτικούς και διοικητικούς υπαλλήλους.

Εμείς λέμε ότι είναι καλό να υπάρχει σε μια επαρχιακή πόλη, σε μια πρωτεύουσα νομού πανεπιστήμιο. Να υπάρχει όμως ένα πανεπιστήμιο το οποίο να μπορεί να προωθήσει την έρευνα, να μπορεί να συνδέσει τα παιδιά με άλλες συγγενείς επιστήμες. Να υπάρχει αποκέντρωση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, μέχρι όμως ενός ορισμένου σημείου. Όχι με την υποταγή σε μια εκλογική διαμαρτυρία, για να έχουμε πανεπιστήμια παντού και να λειτουργούν αυτά εγκαταλελειμμένα στην τύχη τους.

Το δεύτερο μεγάλο θέμα, ο διορισμός των εκπαιδευτικών και ιδιαίτερα των αναπληρωτών. Πάγια είναι η θέση μας ότι, οι εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών θα πρέπει να έχουν μόνιμο και σταθερό χαρακτήρα, διότι η εργασιακή ανασφάλεια αποβαίνει σε βάρος της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Το σύστημα των εξετάσεων των εκπαιδευτικών μέσω της επτηρίδας διασφάλιζε την αντικειμενικότητα και τη διαφάνεια στις προσλήψεις. Βαθμιαία όμως και κυρίως λόγω του μικρού σχετικά αριθμού προσλήψεων άρχισε να επιμηκύνεται μέχρι υπερβολής ο χρόνος αναμονής στην επτηρίδα, με αποτέλεσμα όλο και μεγαλύτερης ηλικίας εκπαιδευτικοί να διορίζονται στην εκπαίδευση. Πρόβλημα λοιπόν.

Ταυτόχρονα, όμως, τίθεται το ερώτημα στην κοινωνία αν μπορούν να εισαχθούν αξιολογικά και ποιοτικά κριτήρια που να διασφαλίζουν τη διαφάνεια και τη σωστή κρίση στις προσλήψεις. Το σύστημα των εξετάσεων των εκπαιδευτικών τελικά απεδείχθη ότι δεν ήταν η λύση του προβλήματος. Η κατάσταση έχει ιδιαίτερα περιπλακεί. Προωθείται σήμερα η πέμπτη ή η έκτη νομοθετική ρύθμιση. Τι έγινε όμως στην πραγματικότητα; Στη σχολική χρονιά 2001-2002 προσλήφθηκαν για τις ανάγκες της εκπαίδευσης στη δευτεροβάθμια δώδεκα χιλιάδες αναπληρωτές και τέσσερις χιλιάδες ωρομίσθιοι.

Το 1999 τροποποιήθηκε ο ν. 2425/1997 και κάτω από την κοινωνική κατακραυγή ψηφίστηκε η διάταξη για το διορισμό των δεκαεξμηνιτών από το 2003 και έκτοτε παρατείνεται η εργασιακή παραπλάνηση των αναπληρωτών με τις περιορισμένες εμβέλειες ρυθμίσεις που ακολούθησαν και την πληθώρα των πινάκων. Καλλιεργούνται έτσι εσωτερικές αντιπαράθεσεις στο Σώμα των αναπληρωτών αφού υπάρχουν περιπτώσεις που δίδεται προτεραιότητα σε αναπληρωτές με δύο έως τρία χρόνια εργασίας και μένουν άλλοι με πάνω από έξι χρόνια προϋπηρεσία.

Άλτο παραμένει το πρόβλημα της παιδαγωγικής κατάρτισης των υποψηφίων για διορισμό εκπαιδευτικών. Τα προγράμματα για «το πιστοποιητικό παιδαγωγικής επάρκειας» δεν λειτουργήσαν και ούτε άλλη λύση έχει προταθεί μέχρι σήμερα. Με την παράταση που δίδετε σε αυτό το νομοσχέδιο για την παιδαγωγική κατάρτιση, επί της ουσίας την παραπέμπετε στις καλές νδες.

Η οδηγία 70/99 της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους συμβασιούχους θα μπορούσε να είναι μία λύση και για τους εκπαιδευτικούς. Τους εξαιρείτε όμως και θέτετε σκληρότερους όρους από αυτούς που προβλέπει η οδηγία. Πραγματική προϋπηρεσία τριάντα μηνών είναι πολύς χρόνος. Σημαίνει πλέον από πέντε χρόνια προϋπηρεσία στην εκπαίδευση. Ούτε βέβαια το 40% - 60% αρκεί για να διορθώσει την κατάσταση. Είναι μεν και τα δύο θετικά βήματα, αλλά ούτε τις τότε δεσμεύσεις σας ως Αξιοματική Αντιπολίτευση καλύπτουν. Διότι και εσείς προτείνετε τότε το πάγωμα των διορισμών για μία τουλάχιστον τριετία μέσω του ΑΣΕΠ προκειμένου να απορροφηθούν οι αναπληρωτές.

Και βέβαια το κρίσιμο ερώτημα για όλα αυτά είναι το εξής: Πόσους μόνιμους με σταθερή σχέση εργασίας, άρα και με υψηλό ηθικό, εκπαιδευτικούς χρειάζεται το σύστημά μας;

Με βάση τις μελέτες της ΟΛΜΕ υπήρχαν δώδεκα χιλιάδες πλήρη κενά στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ενώ έχουμε ετησίως δύο χιλιάδες αποχωρήσεις. Στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση και ιδιαίτερα στα ολοήμερα σχολεία, τα λίγα που υπάρχουν σήμερα, απαιτούνται δύο χιλιάδες πεντακόσιες μόνιμες θέσεις εκπαιδευτικών αντί των επτάμισι χιλιάδων ημερομισθίων σήμερα.

Αν θέλουμε να γίνουν περισσότερα τα ολοήμερα σχολεία, αν θέλουμε να ανέβει η στάθμη της εκπαίδευσης, να εφαρμοστούν οι νέοι θεσμοί, η ενισχυτική διδασκαλία, οι τάξεις υποδοχής, η μείωση του αριθμού των μαθητών κλπ., που και εσείς εξαγγέλλετε ότι θα προχωρήσετε, οι ανάγκες σε σταθερό και μόνιμο προσωπικό γίνονται πολύ περισσότερες.

Υπάρχει έτσι μεγάλη ανάγκη να μας δώσετε σήμερα τα στοιχεία για τον απαιτούμενο αριθμό των μόνιμων εκπαιδευτικών και για τον προγραμματισμό που κάνετε γι' αυτά τα τρία έως τέσσερα χρόνια. Η λύση των εκπαιδευτικών με τριάντα μήνες προϋπηρεσία θα λειτουργήσει προσθετικά; Η ρύθμιση 60% - 40% δεν θα έχει ουσιαστικό περιεχόμενο αν δεν συνδεθεί με συγκεκριμένο αλλά και αυξημένο αριθμό διορισμών.

Επίσης, με το νομοσχέδιο δε δίνετε καμία λύση στα θέματα της ωρομισθίας. Όπως είπαμε όλο και περισσότερα ολοήμερα σχολεία χρειάζονται. Και οι νέοι θεσμοί πρέπει να εφαρμοστούν στην εκπαίδευση.

Διανοείται κανείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι μπορούν να γίνουν όλα αυτά με πλέον τους οκτώ χιλιάδες ωρομίσθιους εκπαιδευτικούς που θα τρέχουν από το ένα σχολείο στο άλλο;

Το τρίτο βασικό θέμα είναι το εξεταστικό σύστημα. Την τελευταία οκταετία έχουμε διαδοχή Υπουργών και διαδοχή αριθμών στα μαθήματα στα οποία καλούνται να εξεταστούν οι υποψήφιοι. Ο κ. Αρσένης έβαλε δεκατέσσερα, ο κ. Ευθυμίου πήγε στα εννέα μαθήματα, η κυρία Υπουργός σήμερα στα έξι. Έχουμε, λοιπόν, μία συνεχή αλλαγή και μία σύγχυση για όλους τους ενδιαφερόμενους.

Ως μέτρο η μείωση των μαθημάτων είναι θετικό. Όσο κάνουμε λιγότερο εξετασιοκεντρικό το σύστημά μας, τόσο αντιμετωπίζονται πολλά προβλήματα στην εκπαίδευση και τα θέματα βέβαια των φροντιστηρίων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Η λογική όμως και η φιλοσοφία παραμένουν ίδιες. Δηλαδή, ένα λύκειο παραμένει ένα λύκειο το οποίο μπροστά στις εξετάσεις, που περιμένουν τα παιδιά για να μπουν στο πανεπιστήμιο, χάνει την ταυτότητά του, το περιεχόμενό του, γίνεται ένας κενός χώρος, από ουσιαστικός που θα έπρεπε να είναι, που σε αυτόν όλα υποτάσσονται στο εξεταστικό σύστημα για την εισαγωγή στο πανεπιστήμιο.

Γνωρίζουμε όλοι τα αποτελέσματα της μεταρρύθμισης Αρσένη με ένα λύκειο ως διαρκές εξεταστικό κέντρο που είχε ως αποτέλεσμα περίπου το 40% των μαθητών να εκδιωχθεί από το λύκειο, ιδιαίτερα οι οικονομικά ασθενέστεροι, που σε συνδυασμό με τα προβλήματα στα τεχνικά λύκεια δημιούργησε μόνιμες παρενέργειες στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση που δύσκολα ανατρέπονται. Θέλουν γενναία μέτρα για να ανατραπούν.

Από την άλλη πλευρά, στα θέματα τα γενικότερα, πώς θα αντιμετωπίσετε τις εξετάσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση; Καταθέτετε εδώ την πρότασή σας, μόνο με τον περιορισμό των μαθημάτων; Θα προχωρήσουμε τελικά στη δωδεκάχρονη εκπαίδευση; Θα προχωρήσουμε στην αναβάθμισή της; Θα υπάρξουν επιτέλους πόροι για την παιδεία;

Το πρόγραμμα της προηγούμενης κυβέρνησης παρέπεμπε μέχρι το 2008-2010 την αύξηση των δαπανών στο 5%, όσο ο μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εσείς τι θα κάνετε; Εδώ είναι άμεση η ανάγκη της αναβάθμισης του λυκείου, της αναβάθμισης των υποδομών σε σχολεία, σε προσωπικό, σε μέσα, σε νέους θεσμούς (ενισχυτική διδασκαλία), όλα αυτά τα θέματα στην παιδαγωγική επάρκεια και κατάρτιση των εκπαιδευτικών, ούτως ώστε να μπορέσουμε σιγά-σιγά να αναβαθμίσουμε το σύστημά μας με μια σταδιακή ελεύθερη πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Υπάρχουν και πάρα πολλά άλλα θέματα, όπως είναι τα θέματα της πρόσθετης διδασκαλίας, που λίγο απασχολούν και αυτό το νομοσχέδιο, ενώ είναι ουσιαστικά για τη βελτίωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Παρουσιάζονται τεράστια προβλήματα σήμερα στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Κύριε Πρόεδρε, στην δευτερολογία μου και στην κατ' άρθρο συζήτηση θα αναφερθώ στις ειδικότερες προτάσεις μας και στην ανάλυση των τροπολογιών που έχουμε καταθέσει, για να κάνουμε μια αρχή, για μια ταχύρυθμη βελτίωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Είναι προφανές ότι επί της αρχής καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Ξηροτύρη.

Ο κ. Ανδρέας Καραγκούνης έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, σαφώς δεν φιλοδοξώ στα λίγα αυτά λεπτά που έχω στη διάθεσή μου να αναπτύξω το θέμα της εκπαίδευσης, αλλά νομίζω ότι κάθε νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας είναι παράλληλα και μια χρυσή ευκαιρία για όλους μας, Βουλευτές και κόμματα, να κάνουμε έναν απολογισμό και σε ένα κλίμα συναίνεσης να λέμε τις απόψεις μας για το σπουδαίο αυτό αντικείμενο.

Ενώ το νομοσχέδιό σας, κυρία Υπουργέ, ρυθμίζει διάφορα εκκρεμή εκπαιδευτικά θέματα, μετά χαράς διακρίνω ότι παράλληλα διαπνέεται, έστω και υποδόρια, από τη διάθεση να αντιμετωπίσουμε εκ νέου την παιδεία ως ατομικό δικαίωμα στη μόρφωση, ένα αίτημα καθολικό, όπως αναπτύχθηκε από όλους τους συναδέλφους. Νομίζω ότι αυτό είναι το ζητούμενο στις μέρες μας. Ίσως, ιδίως στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, το ατομικό δικαίωμα του Έλληνα, επειδή υπάρχει περιορισμός για τη μόρφωση, είναι ακόμα πιο σημαντικό.

Είναι αλήθεια ότι η τριτοβάθμια εκπαίδευση αντιμετωπίστηκε παραδοσιακά στην Ελλάδα με ένα περιοριστικό πνεύμα. Δεν έγινε ποτέ αντιληπτή ως δικαίωμα στη μόρφωση των πολλών, αλλά ως προνόμιο των λίγων, που έβρισκαν τη θέση τους στο πανεπιστήμιο. Η «καλή πρόθεση» πίσω από αυτήν την περιοριστική λογική, ήταν να αποφύγουμε μια τριτοβάθμια εκπαίδευση που θα λειτουργεί ως προθάλαμος της ανεργίας. Όμως αυτή η «καλή πρόθεση» ουδόλως ευοδώθηκε. Και υπερπληθώρα πτυχιούχων αναπτύχθηκε σιγά-σιγά και βαθιά πικρία και αίσθηση αποκλεισμού σε όσους έμειναν απέξω από το πανεπιστήμιο εμπεδώθηκε.

Αυτή η περιοριστική πολιτική δεν οδηγεί πουθενά. Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι η τριτοβάθμια εκπαίδευση αποτελεί δικαίωμα πρώτα από όλα στη μόρφωση και μετά να τη διυλίσουμε από την άποψη της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής.

Πιστεύω ότι πρέπει να διευρύνουμε όσο είναι δυνατόν την πρόσβαση στα πανεπιστήμια. Με αυτήν την έννοια, καλωσορίζω και την ίδρυση των νέων πανεπιστημιακών τμημάτων, που αποτελεί και μία από τις πλέον σημαντικές ρυθμίσεις του συζητούμενου νομοσχεδίου.

Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να δούμε το πράγμα από την άποψη της παιδείας καθαυτής και της προσφοράς της εξειδικευμένης γνώσης σε μία χώρα που την έχει ανάγκη. Θα αναφερθώ, για παράδειγμα, στο άρθρο για την ίδρυση ενός τμήματος κινηματογράφου στην Θεσσαλονίκη. Δεν ξέρω αν οι απόφοιτοι που θα βγουν αύριο από το πανεπιστήμιο θα βρεθούν και αυτοί στον προθάλαμο της ανεργίας. Ξέρω όμως ότι για τον κινηματογράφο στην Ελλάδα υπάρχει μεράκι και ξέρω πολλά νέα παιδιά που κάνουν παρόμοιες σπουδές στο εξωτερικό.

Είδα επίσης κάπου στο νομοσχέδιο να γίνεται μία ρύθμιση για το προσφάτως ιδρυθέν τμήμα Τουρκικών και Ασιατικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ξέρετε, το τμήμα αυτό συμφωνήθηκε να ιδρυθεί σε μία πρόσφατη επίσκεψη του Πρωθυπουργού της Ιαπωνίας στην Αθήνα με σκοπό να φέρει την Ελλάδα κοντά στους λαούς της Ασίας. Τελικά από «καθαρά αιμο» τμήμα ανατολικοασιατικής σπουδών, ιαπωνικών και κινεζικών, με κάποιο μαγικό γραφειοκρατικό ραβδί μεταμφιέστηκε καταρχήν σε τμήμα Τουρκικών Σπουδών.

Δεν λέω ότι οι Τουρκικές Σπουδές δεν είναι χρήσιμες και δε

μας αφορούν, απλώς θέλω να φωτογραφίσω μία νοοτροπία εσωστρέφειας που πρέπει να πατάξουμε. Δηλαδή από κάποιους προφανώς θεωρήθηκε ότι το εν λόγω τμήμα παραιτάν εξωτερικό. Μπήκαν, λοιπόν, στη λογική «πίσω στα δικά μας» και το μετεμφίσαν, όπως σας ανέφερα. Σκέφτηκαν: «Η Τουρκία είναι κοντά, μας αφορά. Τι μας νοιάζει η Κίνα και η Ιαπωνία;». Όμως αυτήν τη νοοτροπία του συντηρητισμού πρέπει να την πατάξουμε. Δεν είναι δυνατόν να μην έχουμε στην Ελλάδα πανεπιστημιακό τμήμα που να προσφέρει σπουδές γύρω από τις τρεις πιο σημαντικές αναπτυσσόμενες σήμερα παγκόσμιες οικονομικές δυνάμεις, την Κίνα, την Ιαπωνία και την Ινδία. Δεν είναι δυνατόν μόνο εμείς, οι Έλληνες, στην Ευρώπη να μην διαθέτουμε πανεπιστημιακό τμήμα Σλαβικών και Ρωσικών Σπουδών.

Τα λέω όλα αυτά για να εξηγήσω γιατί εγκρίνω τη δημιουργία νέων τμημάτων, όπως αυτών που ιδρύει το συζητούμενο νομοσχέδιο: Γιατί πιστεύω στην προσφορά γνώσης σε όλο και περισσότερους και ευρύτερους τομείς. Αυτό πιστεύω ότι είναι και το υποδόριο πνεύμα του νομοσχεδίου, να ανοίξουμε τους ορίζοντες, πράγμα που φαίνεται από μία ακόμη σημαντική ρύθμιση, όπως αυτή της ενισχύσεως της διακρατικής πανεπιστημιακής συνεργασίας, να πάρουμε ρίσκα, να δούμε την παιδεία ως δικαίωμα, να φύγουμε από την παραδοσιακή περιοριστική λογική, να δούμε το πράγμα αισιόδοξα, κύριε Υπουργέ.

Πράγματι, ιδρύοντας καινούρια τμήματα παίρνεις και ρίσκα, οικονομικά και κοινωνικά. Βάλλεις τον ήδη βεβαρημένο προϋπολογισμό. Ενδεχομένως θα έχουμε και άλλους υποψηφίους ανέργους. Αλλά χωρίς ρίσκα δεν υπάρχουν ευκαιρίες, ούτε στην εκπαίδευση ούτε πουθενά.

Χαιρετίζω, λοιπόν, την ίδρυση των νέων τμημάτων και πιστεύω ότι δεν πρέπει να σταματήσουμε εδώ γιατί, όπως είπα, η αλήθεια είναι ότι πολλοί και σημαντικοί τομείς της γνώσης, όπως αυτοί που προανέφερα, που έχουν άμεση σχέση με την εξωτερική μας πολιτική και τις διεθνείς οικονομικές μας σχέσεις, δεν διδάσκονται ακόμα σε πανεπιστημιακό επίπεδο στην Ελλάδα και αυτό είναι κρίμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**.)

Ειδικά χαιρετίζω και ως Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας τη δημιουργία πανεπιστημιακών τμημάτων στο Αγρίνιο και στο Τμήμα ΤΕΙ της Ναυπάκτου. Η αλήθεια είναι ότι ο λαός της Αιτωλοακαρνανίας επιθυμεί ένα πανεπιστήμιο. Πάντως κάνουμε μια καλή αρχή. Και όταν οι συνθήκες το επιτρέψουν πιστεύω ότι και αυτός ο στόχος μας με τη βοήθεια όλων μας θα επιτευχθεί.

Βέβαια το συζητούμενο νομοσχέδιο δεν αποτελεί πανάκεια, δεν το υποστηρίζω. Ομολογώ όμως κύριε Υπουργέ, ότι θα ήθελα στο σημείο αυτό που αναφέρατε στις συγκεκριμένες ρυθμίσεις που περιέχεται και το ΔΙΚΑΤΣΑ, μία ρύθμιση που θα μας απαλλάσσει εντελώς από τον εν λόγω φορέα όπως λειτουργεί σήμερα. Νομίζω ότι δεν υπηρέτει κανένα ουσιαστικό σκοπό. Μάλιστα μπορώ να πω ότι μας εκθέτει και διεθνώς, διότι αποτελεί ντροπή η ύπαρξή του.

Πάντως σε γενικές γραμμές το συζητούμενο νομοσχέδιο παρά τον περιπτώσιολογικό του χαρακτήρα, διαπνέεται όπως σας είπα από ένα κοινό πνεύμα που βλέπει την παιδεία όχι περιοριστικά αλλά με ανοικτό μάτι. Για το λόγο αυτό θεωρώ ότι αποτελεί μία καλή αρχή της Κυβέρνησης στους φιλόδοξους εκπαιδευτικούς στόχους που έχει. Συνεπώς ψηφίζω το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Φίλιππος Πετσάλνικος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρώ ότι είναι κατανοητή η αναγκαιότητα για την Κυβέρνηση να φέρει εδώ προς ρύθμιση ορισμένα τρέχοντα θέματα όπως για παράδειγμα η τυπική ίδρυση των νέων τμημάτων σε πανεπιστήμια και ΤΕΙ. Αλλά θα ήθελα στο σημείο αυτό να υπενθυμίσω ότι η ίδρυση αυτή θα μπορούσε να είχε ολοκληρωθεί εδώ και αρκετό καιρό γιατί το σχετικό προεδρικό διάταγμα ήταν έτοιμο, όπως γνωρίζουμε, από τον περασμένο Φεβρουάριο, είχε συλλέξει τις απαραίτητες υπογραφές των συναρμοδίων

Υπουργών. Έμενε ακόμη υπογραφή από τον αρμόδιο Υπουργό Οικονομικών. Θα μπορούσε η Κυβέρνηση αμέσως μετά τις εκλογές το ίδιο κείμενο να το προωθήσει και να είχε εκδοθεί ήδη το προεδρικό διάταγμα. Αλλά εν πάση περιπτώσει, ακολουθεί τη μέθοδο της δια νομοθετήματος εδώ ίδρυσης των τμημάτων.

Επίσης είναι κατανοητό ότι προσπαθεί με το νομοσχέδιο αυτό να ρυθμίσει ορισμένα θέματα όπως ο τρόπος πρόσληψης των εκπαιδευτικών. Το νομοσχέδιο όμως αυτό που είναι το πρώτο νομοσχέδιο που φέρνει για συζήτηση το Υπουργείο Παιδείας, αποκαλύπτει πάνω από όλα την έλλειψη στρατηγικής για την παιδεία και εμπεριέχει μία πολύ μεγάλη αντίφαση που υπάρχει στις διακηρύξεις της Κυβέρνησης για τα θέματα της παιδείας. Γιατί; Γιατί ενώ ανακοινώνει –και πρόσφατα πάλι η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας το ανακοίνωσε- ότι εθνικός διάλογος για την παιδεία θα ξεκινήσει από τον ερχόμενο Σεπτέμβριο, στο άρθρο 7 προχωρά στην κατάργηση των εξετάσεων της Β' Λυκείου από τώρα, δηλαδή από την επόμενη χρονιά, και επίσης προχωρά στη μείωση των πανελλαδικώς εξεταζομένων μαθημάτων μετά από δύο χρόνια, από το σχολικό έτος 2005-2006. Τεράστια η αντίφαση. Τότε ως προς τι ο διάλογος και σε σχέση με αυτό το θέμα;

Σαφώς βέβαια τα θέματα τα σημαντικά και τα σοβαρά για την παιδεία δεν περιορίζονται μόνο στον τρόπο πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Είναι το θέμα του περιεχομένου των σπουδών, το θέμα των αναλυτικών προγραμμάτων, των βιβλίων, της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού συστήματος. Είναι και τα νομοθετήματα που έχουν ψηφιστεί και θα πρέπει να εφαρμοστούν σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση του παραγόμενου εκπαιδευτικού αποτελέσματος. Αλλά ο διάλογος δεν θα συμπεριλάβει και ένα σημαντικό θέμα όπως είναι το θέμα της πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αγαπητοί κύριοι της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας; Μάλλον θα πρέπει να συμπεριλάβει και αυτό το θέμα από το Σεπτέμβριο και μετά.

Και αν αυτός ο εθνικός διάλογος καταλήξει σε μία άλλη πρόταση, σε ένα άλλο σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, τότε τι θα γίνει; Μετά από δύο χρόνια θα αρχίσουν να εφαρμόζεται το νέο αυτό σύστημα των έξι μαθημάτων χωρίς τις εξετάσεις στη Β' Λυκείου. Μετά εφόσον καταλήξει ο διάλογος σε άλλο τρόπο εισαγωγής στα τριτοβάθμια εκπαιδευτικά ιδρύματα, θα έχουμε πάλι αλλαγές; Είναι τεράστια η αντίφαση και είναι τεράστια και η προχειρότητα με την οποία προσεγγίζεται ένα τόσο σημαντικό θέμα με αυτό το νομοσχέδιο με το άρθρο 7.

Θα ήθελα επίσης να θέσω μία σειρά από ερωτήματα:

Με βάση ποιες εμπεριστατωμένες μελέτες...

Θα παρακαλούσα πολύ την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας αν έχει την καλοσύνη να με παρακολουθήσει στο σημείο αυτό γιατί επαναλαμβάνω θέτω συγκεκριμένα ερωτήματα.

Μπορείτε να μας πείτε με βάση ποιες εμπεριστατωμένες μελέτες καταλήξατε στο συμπέρασμα ότι θα πρέπει να καταργηθούν οι εξετάσεις στη Β' Λυκείου; Με βάση ποιες εμπεριστατωμένες μελέτες καταλήξατε στο ότι τα μαθήματα από εννέα που είναι σήμερα για την Γ' Λυκείου πανελλαδικώς εξεταζόμενα θα πρέπει να είναι έξι και όχι εφτά ή πέντε; Και ποια είναι τα μαθήματα αυτά;

Διότι όταν κανείς ξέρει τι πρέπει να κάνει, γνωρίζει πολύ καλά για ποιο λόγο πρέπει έτσι να γίνει. Εδώ όμως λέτε ότι εξουσιοδοτείτε το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο εκείνο να εισηγηθεί ποια θα είναι αυτά τα έξι μαθήματα. Τεράστια προχειρότητα για τόσο σημαντικά θέματα.

Όσον αφορά τη Β' Λυκείου, γνωρίζετε πολύ καλά ότι οι επιδόσεις στις εξετάσεις της Β' Λυκείου μέχρι σήμερα λειτουργούν υπέρ του μαθητή. Δηλαδή κάνει χρήση των επιδόσεών του στα πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα στη Β' Λυκείου, μόνο εφόσον τον συμφέρουν οι βαθμοί που παίρνει, δηλαδή είναι καλύτεροι από αυτούς που θα πάρει στην επόμενη εξεταστική περίοδο στη Γ' Λυκείου. Όλα αυτά τα έχετε εξετάσει; Έχουν ερωτηθεί και οι χρήστες αυτών των ρυθμίσεων, οι ίδιοι οι μαθητές; Η δική μου άποψη είναι διαφορετική, η μεγάλη πλειοψηφία

των μαθητών της Β' Λυκείου μετά τη δοκιμασία που υποβάλλονται, που τους προετοιμάζει σε ότι αφορά τις απαιτήσεις της Γ' Λυκείου, δεν είναι υπέρ του να καταργηθούν οι εξετάσεις στη Β' Λυκείου.

Υπολογίζετε επίσης κύριοι της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας ότι με τον τρόπο αυτό θα μειωθεί το οικονομικό κόστος για την οικογένεια; Φοβάμαι ότι πλανάστε μεγάλη πλάνη. Ή εκτιμάτε ότι με την κατάργηση των εξετάσεων στη Β' Λυκείου και με τη μείωση των μαθημάτων από τα εννιά στα έξι αμέσως θα υπάρξει θετικό οικονομικό αποτέλεσμα, λόγω του ότι δεν θα υπάρχει αναγκαιότητα να προσφύγει σε φροντιστήριο ο μαθητής; Το κόστος για τα φροντιστήρια, όχι μόνο σε οργανωμένα, αλλά και στα κατοίκον μαθήματα, θα είναι μεγαλύτερο, γιατί αφού δεν θα υπάρχει η εμπειρία των εξετάσεων της Β' Λυκείου, τότε οι οικογένειες θα προσπαθούν σε όλα να προετοιμάσουν τα παιδιά από τη Β' Λυκείου, οι δε μαθητές δεν θα έχουν τη δυνατότητα, αφού δεν θα δοκιμάζονται πλέον πανελλαδικώς στη Β' Λυκείου να εντοπίσουν σε ποια μαθήματα έχουν αδυναμίες και άρα σε εκείνα να προσπαθήσουν να καλύψουν τις αδυναμίες αυτές. Φοβάμαι ότι και με την κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων στη Β' Λυκείου δεν θα υπάρξει μείωση του οικονομικού κόστους για την οικογένεια, δεν θα έχουμε όφελος υπερ της οικογένειας.

Επαναλαμβάνω σε ό,τι αφορά τα έξι μαθήματα, είναι δυνατόν να έρχεστε να προτείνετε την αριθμητική μείωση των μαθημάτων χωρίς ταυτόχρονα να έχετε καταλήξει –για να πείσετε εμάς και την κοινή γνώμη- ποια θα πρέπει να είναι τα έξι πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα στη Γ' Λυκείου; Λυπάμαι κύριοι της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας. Στο πρώτο αυτό νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ξεκινάτε από τα «κεραμίδια».

Τα θέματα της παιδείας είναι πολύ σημαντικά και είναι θέματα που πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο εθνικού διαλόγου. Της ποιότητας όμως της παιδείας είναι τα θέματα που έχουν τη μεγαλύτερη σοβαρότητα. Εσείς ξεκινάτε από τις παρεμβάσεις με τον τρόπο που ανέφερα σε ό,τι αφορά τον τρόπο πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αλλά ο τρόπος πρόσβασης από τη δευτεροβάθμια στη τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι η καταληκτική διαδικασία της όλης εκπαιδευτικής διαδικασίας που ξεκινά από το νηπιαγωγείο. Αντί να αναμένετε να αποτελέσει η εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση θέμα εθνικού διαλόγου, προτρέχετε και επαναλαμβάνω δημιουργείτε τον κίνδυνο να έχουμε και πάλι αλλαγές σε σύντομο χρονικό διάστημα σε ό,τι αφορά τις εξετάσεις και τον τρόπο εισαγωγής στα ΤΕΙ και στα Πανεπιστήμια. Εκτός αν θέλετε να πείτε πως ό,τι κι αν γίνει στα πλαίσια του διαλόγου, εσείς θα επιμένετε ότι δεν θα πρέπει να υπάρξουν εξετάσεις στη Β' Λυκείου και ότι οπωσδήποτε να είναι έξι τα εξεταστέα μαθήματα στη Γ' Λυκείου χωρίς να γνωρίζουμε ποια θα είναι αυτά και για ποιο λόγο θα είναι τα συγκεκριμένα και όχι άλλα. Προχειρολογία και ένας άμετρος λαϊκισμός σε ό,τι αφορά το άρθρο 7 του πρώτου νομοσχεδίου που φέρνετε ως Υπουργείο Εθνικής Παιδείας. Για όλους αυτούς τους λόγους δεν μπορούμε να το ψηφίσουμε. Γιατί τότε θα συμμετείχαμε κι εμείς σε τέτοιες πρόχειρες και επιπόλαιες αποφάσεις για σημαντικά θέματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ο κ. Ιωαννίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι για να μπορέσει ο γιατρός να κάνει καλά τον ασθενή, θα πρέπει πρώτα να κάνει γνωμάτευση. Εδώ ακούω πράγματα και από την κ. Ράπτη και από τον κ. Πετσάλνικο που μιλάνε μόνο περί του οικονομικού θέματος των γονέων και όχι για τα παιδιά. Το πρόβλημα στην παιδεία τα τελευταία χρόνια έχει φθάσει σε μία απελπιστική κατάσταση. Ό,τι χειρότερο υπάρχει στον τόπο μας είναι το θέμα της παιδείας και η απαξίωσή του.

Ερχόμαστε λοιπόν στη μέση εκπαίδευση που από και ξεκινάει το έγκλημα. Από την Α' Γυμνασίου αρχίζουν τα παιδιά τα φροντιστήρια και αυτό γιατί η ύλη που κάνουν στο σχολείο στο τέλος δεν θα είναι αυτή που θα δώσουν στις εξετάσεις, αλλά θα υπάρχει και επιπλέον και είναι αυτή που κάνουν στα φροντιστή-

ρια. Ο ίδιος καθηγητής δεν μαθαίνει το παιδί γράμματα στο σχολείο και το μαθαίνει το απόγευμα στο φροντιστήριο.

Επομένως φθάνουμε σε ένα σημείο όπου βλέπουμε ότι σ' αυτήν την πιο ευαίσθητη εφηβική ηλικία που οι ορμόνες του κάθε παιδιού προσπαθούν να βρουν τη θέση τους για να ανδρωθεί ή για να γίνει γυναίκα το κορίτσι, εμείς τα πιέζουμε σε αφάνταστο βαθμό στο μυαλό με πράγματα τα οποία είναι αχρείαστα κατά 80%. Π.χ. ρωτάμε το παιδί ποια είναι η πρωτεύουσα του νομού Γρεβενών και σου λέει πού είναι τα Γρεβενά. Στο σχολείο μαθαίνουν ποιοι είναι οι παραπότεμοι της Ινδίας, δηλαδή τραγικά πράγματα και δεν ξέρουν για τη χώρα μας. Δυστυχώς δεν έχουν ούτε πέντε λεπτά τη μέρα χρόνο για να ασχοληθούν με τον εαυτό τους. Σχολείο και φροντιστήριο είναι όλη τους η καθημερινότητα και νομίζω πως έτσι χαλάμε την ισορροπία της φύσης. Οι αρχαίοι έλεγαν ότι ο άνθρωπος είναι μια ενιαία ψυχοσωματική οντότητα. Μιλούσαν για ψυχή και για κορμί. Εμείς αυτήν τη στιγμή δεν δίνουμε δικαίωμα στο παιδί στη μέση εκπαίδευση να ασχοληθεί για πέντε λεπτά με το παιχνίδι. Έχουν σταματήσει να γελάνε, έχουν γίνει αγχωτικά, έχουν πρόβλημα, είναι νευρικοί το γέλιο τους και ζουν με μια πίεση που είναι μόνο στο μυαλό ενώ το σώμα είναι ένα ηφαίστειο σε αδράνεια.

Έρχονται, λοιπόν, τα παιδιά για να μπουν στο πανεπιστήμιο στην ηλικία των δεκαοκτώ ετών. Αυτό που δεν καταφέρνει να εισαχθεί στην ανώτατη εκπαίδευση έχει όλο το βάρος της οικογένειας, που έκανε τις θυσίες, να στερείται βασικά πράγματα και να το στέλνει στο φροντιστήριο και δεν μπόρεσε να πετύχει το στόχο. Αυτός ο οποίος πετυχαίνει μπαίνει σε άλλους ρυθμούς πιο χαλαρού και γι' αυτό πάει να εκτονωθεί το κορμί του, ξεκινούν άλλοι δρόμοι με τη χαλαρότητα και από 'κει που η πρώτη επαφή του παιδιού με τα ναρκωτικά ήταν στα είκοσι και τριάντα χρόνια του ξαφνικά από τη στιγμή που βάζουμε τις εξετάσεις στη Β' Λυκείου και αρχίζουμε τα φροντιστήρια σε πιο νεαρά ηλικία η πρώτη επαφή του παιδιού με τα ναρκωτικά είναι στα δεκατέσσερα μέχρι είκοσι χρόνια.

Οδηγούμε, λοιπόν, τα παιδιά αυτά σε άλλες καταστάσεις, όπως παραδείγματος χάρι το ιταλικό σύστημα που ήταν απαξιωτικό στα χρόνια μας, που ένας πεμπτοετής δεν είχε περάσει ούτε ένα μάθημα του πρώτου έτους. Οι Ιταλοί διαπίστωσαν ότι ήταν λάθος το σύστημα και προχώρησαν, ενώ εμείς σπουδάσαμε οπισθοχώρηση και φέραμε το ιταλικό μοντέλο για να είμαστε μόνιμοι φοιτητές. Γιατί κατ' αυτόν το δρόμο καλύπτουμε τα στοιχεία της ανεργίας. Αν τελειώσουν γρήγορα θα βγουν σύντομα στην ανεργία, γι' αυτό καλύτερα να είναι αιώνιοι φοιτητές παρά να είναι άνεργοι.

Πάντως δεν είναι μόνο τα χρήματα που ξοδεύει ο γονιός, αλλά ότι το παιδί πρέπει να έχει μια ισορροπία στην ευαίσθητη ηλικία του και γι' αυτό θα πρέπει να γλιτώσει από την παραπαιδεία και τα φροντιστήρια.

Εγώ απορώ πώς τόσα χρόνια τα κόμματα της αριστεράς δεν πολεμούν γι' αυτό το πράγμα, που θα ανακουφίσει τις φτωχίες οικογένειες που ξοδεύουν 3.000 ή 4.000 ευρώ το χρόνο για κάθε παιδί μίνιμουμ και ταυτόχρονα θα δώσουμε στο παιδί αυτά που είχαμε εμείς δηλαδή το παιχνίδι, το γέλιο και να μάθει και γράμματα. Είναι ο πιο σκληρά εργαζόμενος στην Ελλάδα και από το γονιό του ακόμα και γράμματα δεν μαθαίνει.

Γι' αυτό θα πρέπει από το Σεπτέμβριο για να μην είμαι εκτός θέματος να γίνει πραγματικά συζήτηση με όλους τους φορείς και όλα τα κόμματα γιατί αυτό το θέμα είναι υπεράνω κομματικών υποχρεώσεων.

Ο Έλληνας θα πρέπει να καταλάβει ότι δεν πρέπει να χτυπάει την πόρτα του το πρόβλημα για να προσπαθεί να το λύσει. Γι' αυτόν τον λόγο έχουμε ηθική υποχρέωση το Σεπτέμβριο να καθίσουμε όλοι μαζί, ασχέτως κομμάτων και να βρούμε ποιο είναι το πιο καλό για την παιδεία.

Να έλθω τώρα λίγο στα θέματα της συνέχειας του κράτους, όπως δήλωσε η κυρία Υπουργός. Δεν έγιναν αυτά τα τμήματα στην περιφέρεια για εκλογικά μελλοντικά κέρδη, απλώς και μόνο γίνονται για να αναπτυχθεί η περιφέρεια. Εγώ όμως λέω ότι ναι μεν να αναπτυχθεί η περιφέρεια αλλά να μην υποβαθμίζεται η παιδεία. Γι' αυτόν, τον λόγο έχω αγωνία και λέω ότι

έπρεπε να βγουν τα προγράμματα για να λειτουργήσουν τα νέα πανεπιστήμια και ταυτόχρονα ποιοι καθηγητές θα είναι, ώστε να μην είναι μετακινούμενοι τουρίστες που θα πηγαίνουν μια ώρα και μετά θα φεύγουν. Θα πρέπει λοιπόν να λειτουργήσουν τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ όπως πρέπει.

Το εξήντα-σαράντα είναι μια πολύ μεγάλη υπόθεση γιατί είναι πολύ προτιμότερο από το εβδομήντα πέντε – είκοσι πέντε. Η κυρία Ράπτη –η οποία μιλάει αυτήν τη στιγμή- είπε το οξύμωρο ότι είναι αδικία για τους νέους καθηγητές το εξήντα-σαράντα γιατί θα μειώνεται ο αριθμός των νέων καθηγητών και μετά από εκεί και πέρα, στην ίδια ομιλία είπε, γιατί να είναι μέσα στο σαράντα αυτοί που έχουν τριάντα μήνες προϋπηρεσία και να μην είναι είκοσι τέσσερις ή είκοσι επτά. Άρα λοιπόν τότε οι νέοι καθηγητές που θα έμπαιναν θα ήταν ακόμα λιγότεροι.

Οι δυσπρόσιτες περιοχές έχουν τα μόρια, γιατί σε αυτήν τη διαδικασία μπαίνουν αυτοί που έχουν πραγματική προϋπηρεσία. Πραγματική προϋπηρεσία σημαίνει πόσους μήνες πραγματικά έχει κάνει ο καθένας. Αυτοί πήγαν στις δυσπρόσιτες περιοχές για να πάρουν μόρια και συνεχίζουν να έχουν αυτά τα μόρια για να μπορέσουν να συνεχίσουν.

Όσον αφορά στο θέμα των εννέα μαθημάτων με τα έξι και το ότι θα καταργηθούν οι εξετάσεις στην Β' Λυκείου, προανέφερα ότι αυτός είναι ένας τρόπος ώστε να μπορέσουν τα παιδιά να μην πηγαίνουν στα φροντιστήρια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Τελειώνετε, κύριε Ιωαννίδη σας παρακαλώ, γιατί είστε πολλοί ομιλητές και έχετε υπερβεί το χρόνο σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Και οι άλλοι συνάδελφοι μίλησαν εννέα λεπτά. Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό. Ας μην κάνουμε διαχωρισμούς.

Όταν λοιπόν είναι έξι τα μαθήματα, πρέπει να συμφωνήσουμε στο ποια θα είναι τα μαθήματα. Είναι ένα σοβαρό θέμα. Γιατί ακούω παραδείγματος χάρι ότι το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο θέλει να καταργήσει την ιστορία, που για μένα είναι τραγικό. Είναι ένα θέμα που θέλει συζήτηση.

Το θέμα όμως είναι και τα μαθήματα αυτά στο ολοήμερο πλέον σχολείο να διδάσκονται με πρόγραμμα, ώστε να μην υπάρχει ανάγκη το παιδί να πηγαίνει στο φροντιστήριο και η ύλη του σχολείου να είναι η ύλη που θα χρειαστεί για τις εξετάσεις.

Όσο για την Β' λυκείου εμείς, όταν πηγαίναμε όλοι στα πανεπιστήμια, τότε δεν υπήρχαν εξετάσεις στη Β' Λυκείου και δόξα τω Θεώ μπορούσαμε και δίναμε εξετάσεις. Και ξαφνικά θέλουμε αυτά τα οποία ήταν πάρα πολύ καλά για την εποχή μας και μαθαίναμε γράμματα, ξαφνικά στη νέα εποχή που τα παιδιά δεν ξέρουν βασικά πράγματα, να προσπαθούμε να δικαιολογήσουμε ότι θα πρέπει να γίνονται εξετάσεις και στη Β' Λυκείου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Κύριοι συνάδελφοι, το Προεδρείο παρακαλεί να υπολογίζετε εσείς οι ομιλητές το χρόνο που σας παρέχει ο Κανονισμός για να μην είναι υποχρεωμένο να παρεμβάινει και να σας διακόπτει. Είναι παράκληση θερμή. Πολλοί το εφαρμόζουν και θα παρακαλούσα να γίνει γενικότερα αποδεκτή αυτή η πρόταση-παρατήρηση.

Ο κ. Λιντζέρης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο φέρνει τον ενδιαφέροντα τίτλο «Ρυθμίσεις θεμάτων όλων των εκπαιδευτικών βαθμίδων» και έχει δυο στόχους: Ο πρώτος να καταργήσει τις εξετάσεις στη Β' Λυκείου και να ελαττώσει τον αριθμό μαθημάτων από εννέα σε έξι στη Γ' Λυκείου και ο δεύτερος να διαφοροποιήσει το ποσοστό συμμετοχής στους διορισμούς των καθηγητών και από εβδομήντα πέντε-είκοσι πέντε να τον μετατρέψει σε εξήντα - σαράντα.

Επ' ευκαιρία ρυθμίζει μια σειρά σημαντικών θεμάτων έτσι αποσπασματικά χωρίς ενιαίο στρατηγικό σχεδιασμό, παραπέμποντας την ουσία στον εθνικό διάλογο ο οποίος κατά την κυρία Υπουργό θα αρχίσει τον Σεπτέμβριο, την κυρία Υπουργό η οποία ως μη όφειλε, τουλάχιστον, σε αυτήν την πρώτη της παρουσία σαν Υπουργός Παιδείας στη Βουλή δυστυχώς απουσιάζει. Ελπίζω αυτό να είναι τυχαίο και να μη σηματοδοτεί την

αντίληψή της περί τα κοινοβουλευτικά ήθη και περί του Κοινοβουλίου.

Αλλά πριν απ' όλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να τονίσω ένα ζήτημα μείζονος πολιτικής σημασίας. Υπάρχει μια διάχυτη αντίληψη σε πολλά μέλη της Κυβέρνησης για το κατά πόσο η Αντιπολίτευση δικαιούται να κάνει κριτική ή όχι. Εν ονόματι παραλείψεων ή σφαλμάτων των κυβερνήσεων του χθες, η Κυβέρνηση του σήμερα αρνείται στην αντιπολίτευση του σήμερα να ασκήσει τα καθήκοντά της. Αναφέρομαι στον ακραίο κ. Σπηλιωτόπουλο και τον τρόπο με τον οποίο αντέδρασε στην κριτική του κ. Πάγκαλου. Αλλά αναφέρομαι και στον ίδιο τον Πρωθυπουργό όταν απ' αυτήν εδώ την Αίθουσα αναφερόμενος στον Πρόεδρο της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης και αναφερόμενος σε μια παράταξη η οποία κυβερνούσε τόσα χρόνια με την ελεύθερη βούληση του ελληνικού λαού, είπε: δεν έχω να μιμηθώ ή να πάρω τίποτε από σας. Ας μη μιλάει, τουλάχιστον, για συνέχεια του κράτους. Αλλά, δυστυχώς, και η ίδια η μετριοπαθής Υπουργός δεν ξέφυγε από τον πειρασμό όπως προκύπτει από την ομιλία της στη Βουλή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι βρισκόμαστε εδώ μέσα και διακονούμε τη δημοκρατία οφείλουμε να γνωρίζουμε ένα πράγμα ότι ο μόνος που δικαιούται να είναι δεσπότης είναι ο κυρίαρχος ελληνικός λαός ο οποίος κατανέμει ρόλους. Σε σας έδωσε το ρόλο της Κυβέρνησης, σε μας της Αντιπολίτευσης. Εφ' ω ετάχθημεν λοιπόν.

Αλλά ας μιλήσουμε επί της ουσίας. Στα επίμαχα άρθρα του νομοσχεδίου τοποθετήθηκε ήδη αναλυτικά η εισηγήτριά μας και ο κ. Πετσάλνικος και δεν θα ήθελα χάριν οικονομίας χρόνου να επεκταθώ περισσότερο. Έχω την εντύπωση όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το κύριο θα ήταν να συμφωνήσουν όλες οι πτέρυγες της Βουλής να υπάρξει μια διακομματική συμφωνία μακράς πνοής που θα ρυθμίζει και τον αριθμό των μαθημάτων στα οποία θα εξετάζονται οι μαθητές και τον τρόπο διορισμού των καθηγητών. Το οφείλουμε απέναντι και στους μαθητές και στους διδάσκοντες.

Κρίνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιδιαίτερα θετική την δήλωση της κυρίας Υπουργού ότι το Υπουργείο θα αρχίσει απροσχημάτιστο και όχι ατέρμονα εθνικό διάλογο όπως είπε τον Σεπτέμβριο θα ήθελα να την καλέσω τώρα και πάντως πριν κλείσει αυτό το θερινό τμήμα να μας ενημερώσει για τον τρόπο με τον οποίο προτίθεται να οργανώσει αυτό το διάλογο με ποιους άξονες και σε ποιες ενότητες. Αυτό θα βοηθούσε ιδιαίτερα την προετοιμασία όλου του Σώματος.

Αλλά για να αναφερθώ σε συγκεκριμένα άρθρα του νομοσχεδίου και αφού σας δηλώσω βεβαίως ότι αποδέχομαι όλα τα προπατορικά αμαρτήματα που με βαραίνουν ως μέλος του ΠΑΣΟΚ οφείλω να ξεκινήσω με μια ερώτηση προς την κυρία Υπουργό Παιδείας και βεβαίως να αναγνωρίσω τη μεγάλη της συμβολή στην εθνικά απαραίτητη εκτόνωση της κρίσης στις σχέσεις των εκκλησιών.

Στο άρθρο 6 παράγραφο 7 μετατρέπονται οι θέσεις των δακτύλων σε θέσεις διοικητικών υπαλλήλων σε κάποιες μητροπόλεις. Θα ήθελα να γνωρίζω κατά πόσο η προτεινόμενη μετατροπή προέκυψε από αίτημα των οικείων μητροπόλεων ή όχι. Υπήρχαν και άλλα παρόμοια αιτήματα απ' άλλες; Γιατί επελέγησαν αυτές; Ή μήπως προέκυψαν για άλλους λόγους;

Στο άρθρο 1 ιδρύονται τμήματα σε υφιστάμενα ΑΕΙ και ΤΕΙ χωρίς να διευκρινίζεται ο προσανατολισμός τους.

Εάν επιχειρείτε μια αξιοποίηση των περιφερειακών πανεπιστημίων σε γεωπολιτική βάση, τότε θα μπορούσατε να εντάξετε, παραδείγματος χάρι, το Πανεπιστήμιο του Ιονίου ή της Μακεδονίας σε μια εθνική στρατηγική για τα Δυτικά Βαλκάνια και την Αδριατική. Θα μπορούσατε να κάνετε αντίστοιχες κινήσεις και για τα άλλα Πανεπιστήμια του Αιγαίου ή της Κρήτης.

Αν επιδιώκετε την κάλυψη νέων επιτακτικών αναγκών, θα ήταν αποδοτικό να επιδιώξετε τη δημιουργία τμημάτων που θα ασχολούνταν με την οικολογική οικονομία, αυτό που αγγλικά λέγεται eco-economics και που ασχολείται με θέματα που θέτουν τις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης στην οικονομία. Τέτοια τμήματα, όπως γνωρίζετε, δημιουργούνται πολλά τον τελευταίο καιρό σε όλη την Ευρώπη.

Ακόμα ο παραδοσιακός τουρισμός έχει δώσει τη θέση του στις λεγόμενες εναλλακτικές και βιώσιμες μορφές τουρισμού. Γι' αυτό και τα νέα ΤΕΙ Τουριστικών Επιχειρήσεων οφείλουν να δημιουργούνται μετά από αξιολόγηση των διεθνών τάσεων στη διεθνή αγορά και τη στρατηγική του νέου Υπουργείου Τουρισμού, που θεσπίσατε μεν, αλλά παραμένει ακόμα θεσμικά μετέωρο.

Όσον αφορά την παράγραφο 12 του άρθρου 6, σχετικά με την πρόσθετη διδακτική στήριξη, χαίρομαι που βρήκατε τους πόρους για τη συνέχισή της. Εκείνο όμως που έχω να προσθέσω είναι ότι το θέμα δεν έχει μόνο οικονομική διάσταση. Κυρίως έχει πολιτική και κοινωνική διάσταση. Και πρέπει να αξιολογηθούν τα κοινωνικά στρώματα και οι γεωγραφικές περιοχές που πρέπει να τύχουν αυτής της στήριξης.

Θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ στο άρθρο 1 και συγκεκριμένα σε εκείνο το τμήμα όπου ορίζεται στην Έδραση Τμήμα Μάρκετινγκ και Διοίκησης Λειτουργιών. Δεν έχω καμία αντίρρηση επί της ουσίας, όσον αφορά το περιεχόμενο σπουδών. Έχω έντονη όμως αντίθεση όσον αφορά τον τίτλο, γιατί δημιουργεί ένα άλλο θέμα ουσίας. Και είναι λυπηρό νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας της Ελλάδας να δίνει τίτλο «Μάρκετινγκ». Τόση ένδειξη έχει αυτή η ελληνική γλώσσα, η οποία είναι η πλέον περιεκτική γλώσσα απ' όλες όσες υπάρχουν ίσως στον κόσμο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω να παρακαλέσω την κυρία Υπουργό να δει το θέμα, να υπάρξει ένας ελληνικός όρος που να αποδίδει αυτό το ίδιο πράγμα. Υπάρχει ο όρος «προώθηση της αγοράς»; Υπάρχει ο όρος «εμποριολογία»; Υπάρχει ο όρος «προώθηση αγαθών»; Έχω την εντύπωση ότι μπορούμε να ρωτήσουμε κάποιον από τους Έλληνες καθηγητές, να βρούμε μια αντίστοιχη ελληνική λέξη. Θα ήταν η αντίσταση της ελληνικής γλώσσας και η διατήρησή της. Πιστεύω ότι η κυρία Υπουργός θα το κάνει δεκτό.

Τέλος –και συγγνώμη για την καθυστέρηση– αυτό που έχω να πω είναι ότι είναι δεδομένο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η θέση μιας χώρας στο διεθνή καταμερισμό εργασίας είναι αποτέλεσμα και της θέσης της στο διεθνή καταμερισμό της γνώσης. Ο εθνικός διάλογος που θα ξεκινήσει το Σεπτέμβριο οφείλει να είναι καλά προετοιμασμένος και συντονισμένος, να αγκαλιάσει την εκπαιδευτική κοινότητα, την πνευματική ηγεσία και το Κοινοβούλιο και να μην αποσκοπεί απλά στην εφαρμογή του προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας. Σας θυμίζω ότι, όταν εμείς προτείνουμε εθνικό διάλογο, εσείς τον αρνηθήκατε. Τώρα εμείς τον αποδεχόμαστε. Για να γίνει όμως αυτό, θα πρέπει να ξεπεραστούν απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής παραδοσιακές αδυναμίες, να γίνει πραγματικός διάλογος, όχι αντιπαράθεση ή διαδοχικοί μονόλογοι. Για όλα αυτά όμως θα κριθούμε όλοι. Ες Σεπτέμβριο, λοιπόν, τα σπουδαία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Το λόγο έχει ο κ. Μιχαήλ Χαλκίδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΑΛΚΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή κατάσταση της παιδείας αποτελεί ένα θέμα μείζονος σημασίας και αυτό γιατί όλοι προσδοκούμε ελπίζουμε και εναποθέτουμε ελπίδες για τον εκπαιδευτικό κόσμο, για τους γονείς, τους νέους και τις νέες, αλλά και την ίδια μας τη χώρα. Το ότι η εκπαίδευση βρίσκεται πάντοτε στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος είναι σε όλους μας γνωστό, χωρίς βέβαια αυτό να είναι ούτε πρωτόγνωρο ούτε και παράδοξο. Γιατί η ιστορία έχει δείξει ότι κάθε ευρύτερη κοινωνική, πολιτική ή οικονομική αλλαγή επιφέρει και αλλαγές στην εκπαίδευση.

Η Τεχνολογική εξέλιξη των τελευταίων χρόνων, καθώς και η αυξανόμενη παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, απαιτούν σοβαρές επενδύσεις στο ανθρώπινο κεφάλαιο. Η ικανότητα εκμετάλλευσης της διαθέσιμης γνώσης, στοιχείο άμεσα συνδεδεμένο με την παραγωγικότητα στο άμεσο μέλλον, θα είναι εκείνο που θα κρίνει την ανάπτυξη μιας χώρας, γιατί –όλοι γνωρίζουμε– η οικονομία της γνώσης, η κοινωνία της πληροφορίας και οι νέες τεχνολογίες αποτελούν σήμερα τη βάση της μελλοντικής ανάπτυξης.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι μας πιστεύουμε ότι υπάρχει ανάγκη αλλαγής στο χώρο της παιδείας, ανάγκη μεταρρύθμισης του όλου εκπαιδευτικού μας συστήματος, ανάγκη μιας υγιούς μεταρρύθμισης, από την οποία εξαρτώνται πολλά, αλλά και υποθηκεύονται ακόμα περισσότερα.

Στην πραγματικότητα του σήμερα και στην προοπτική του αύριο, με γνώμονα τα αρνητικά της προηγούμενης κυβερνητικής πολιτικής στο χώρο της παιδείας, διατηρώντας ό,τι θετικό υπήρχε –και υπήρχε δε μηδενίζουμε τα πάντα- εμείς σηματοδοτούμε ένα άλλο μέλλον στο χώρο της εκπαίδευσης, αυτόν στον οποίο όλοι μας θα έχουμε ίσες ευκαιρίες μάθησης και επαγγελματικής αποκατάστασης.

Σήμερα με τις αλλαγές που κάνουμε, θέτουμε την παιδεία σε μία άλλη βάση, μία βάση για ένα σύγχρονο τεχνοκρατικό εκσυγχρονισμό της ελληνικής εκπαίδευσης και αποκαθιστούμε τις αδικίες του χθες.

Ως Κυβέρνηση σήμερα και ως Αντιπολίτευση παλαιότερα έχουμε επισημάνει ότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της σημερινής εποχής και δεν παρέχει στους νέους τα εφόδια που είναι σημαντικά στην κοινωνία της γνώσης. Με στόχο τη συνεννόηση, τη σύνθεση, τη συμμετοχή όλων σε μία κοινή προσπάθεια για ανάπτυξη, δημιουργία και κοινωνική ευημερία, επιδιώκουμε περισσότερη ποιότητα, περισσότερη ανάπτυξη, περισσότερη προσοχή στις ανάγκες των συμπολιτών μας, στοιχεία που συνθέτουν το σημερινό νομοσχέδιο για την παιδεία.

Μία από τις βασικότερες προβλέψεις του νομοσχεδίου είναι η ίδρυση νέων τμημάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ στην περιφέρεια. Νέα τμήματα ΑΕΙ ιδρύονται στη Βέροια, στη Νάουσα, στη Θεσσαλονίκη, στην Έδεσσα, στην Κέρκυρα, στα Χανιά. Ακόμη ιδρύονται νέα παραρτήματα ΤΕΙ στη Ναύπακτο, στην Καστοριά, στις Σπέτσες. Είναι καιρός να αντληφθεί η πολιτεία ότι η ελληνική περιφέρεια μπορεί και επιβάλλεται να έχει πρωτεύοντα ρόλο στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση. Διεκδικούμε ίσως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την παγκόσμια πρωτοτυπία να στοιβάζουμε ακόμη και τα πανεπιστήμιά μας στα μεγάλα αστικά κέντρα. Αρνούμαστε την αποκέντρωση και σε αυτόν τον τομέα. Η αποκέντρωση, όχι απλώς ενδείκνυται, επιβάλλεται σε αυτήν την περίπτωση.

Πλέον αυτών σε πολλές πόλεις η ίδρυση νέων σχολών θα δώσει πνοή ανάπτυξης και οικονομικής άνθησης, όταν αυτές σήμερα μαραζώνουν από την οικονομική κρίση και την ανεργία. Η ίδρυση των νέων τμημάτων είναι σημαντική και για έναν επιπρόσθετο λόγο: Έρχονται να καλύψουν σημαντικά επιστημονικά και επαγγελματικά κενά. Για παράδειγμα, το Τμήμα Μηχανικών, Χωροταξίας και Ανάπτυξης, που εδρεύει στη Βέροια, έχει ένα γνωστικό αντικείμενο μοναδικό στην Ελλάδα. Κάποιος φοιτητής που ήθελε να ασχοληθεί με τη χωροταξία και την περιφερειακή ανάπτυξη, με την αξιολόγηση προγραμμάτων και επενδυτικών σχεδίων και με πολεοδομικό σχεδιασμό, θα έπρεπε να κάνει εξειδικευμένες μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό. Ο κόσμος μας αλλάζει, η επιστήμη διευρύνεται και καθημερινά κάνει άλματα και ανακαλύπτει νέους τομείς και αντικείμενα. Οι παραδοσιακές διακρίσεις αλλάζουν. Οφείλουμε να είμαστε παρόντες στις εξελίξεις και, γιατί όχι, πρωτοπόροι.

Στα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ όπου ιδρύονται αυτά τα νέα τμήματα, δημιουργούνται θέσεις εκπαιδευτικού προσωπικού για τα ΤΕΙ, ειδικού και εργαστηριακού προσωπικού και ειδικού τεχνικού εργαστηριακού προσωπικού για τα ΑΕΙ, καθώς και θέσεις διοικητικού προσωπικού, που θα συμβάλλουν στην εύρυθμη λειτουργία των σχολών.

Είναι καιρός να αναγνωρίσει η ελληνική πολιτεία την αξία των επιστημόνων της, που διέπρεψαν ήδη και να αποκομίσει τα οφέλη της προσφοράς τους, αναθέτοντας σε αυτούς καθήκοντα διδακτικού προσωπικού. Παράλληλα τούτο είναι ένα ακόμη κτύπημα στη μάστιγα της ανεργίας που πλήττει τόσα χρόνια τους νέους μας, μιας και μας κληροδότησε σε ευρύτερη κλίμακα η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Ρυθμίζονται επίσης θέματα, όπως στεγαστικό επίδομα σε φοιτητές, θέματα ΔΙΚΑΤΣΑ –το γνωστό αμαρτωλό ΔΙΚΑΤΣΑ- θέματα εκπαιδευτικών των ιδιωτικών σχολείων που έχουν προσληφθεί στο δημόσιο, κατοχυρώνονται νομοθετικά τα διακρατι-

κά μεταπτυχιακά προγράμματα. Συνεχίζουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την καλλιέργεια του ολυμπιακού ιδεώδους με την επαναπρόσληψη των εκπαιδευτικών ολυμπιακής παιδείας για το διδακτικό έτος 2004-2005.

Δίνονται λύσεις σε εκκλησιαστικά θέματα. Στεκόμαστε στο μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα των πολύτεκνων εκπαιδευτικών, δίνοντάς τους τη θέση που τους πρέπει στο κοινωνικό σύνολο, δίνοντας αν θέλετε και το στίγμα της κοινωνικής ευαισθησίας της Κυβέρνησής μας, υλοποιώντας όμως ταυτόχρονα τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις, για αυτές που μας εμπιστεύτηκε ο ελληνικός λαός και τους διορίζουμε από το νέο σχολικό έτος ανεξαρτήτως συμμετοχής τους στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ.

Δίνουμε λύσεις στο τεράστιο οικονομικό πρόβλημα των ωρομισθίων εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, αυτών που η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ οδήγησε σε οικονομικά αδιέξοδα και δίνουμε λύσεις στις διαδικασίες πρόσληψης αναπληρωτών και ωρομισθίων.

Προχωρούμε σε διορισμούς, δίνοντας λύση στο τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα της αδιοριστίας των εκπαιδευτικών, σύμφωνα με το πάγιο αίτημα όλων αλλά και της προεκλογικής μας δέσμευσης, δηλαδή διορισμοί 60% από το ΑΣΕΠ και 40% από τους πίνακες αναπληρωτών. Στηρίζουμε την υλοποίηση του προγράμματος πρόσθετης διδακτικής στήριξης.

Τέλος, προχωρούμε στην κατάργηση των εξετάσεων της Β' Λυκείου και στην μείωση των μαθημάτων των τελευταίων τάξεων των Λυκείων για την εισαγωγή των μαθητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση από εννέα σε έξι, γεγονός που καθιστά την πρόσβαση τους σχεδόν βέβαιη, περιορίζοντας ταυτόχρονα τον οικονομικό μαρασμό των οικογενειών τους.

Αυτοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι οι άξονες της βασικής μας εκπαιδευτικής πολιτικής μιας πολιτικής των ίσων ευκαιριών για όλους, ανεξαρτήτως οικονομικής κατάστασης. Γι' αυτό και ζητούμε να ψηφίσετε το νομοσχέδιο αυτό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει η κ. Σχοινάκη - Ηλιάκη και έπεται η κυρία Υπουργός.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί να μην μιλήσουμε όλοι και μετά να μιλήσει συνολικά η κυρία Υπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αν αυτό το αποδέχεται η κυρία Υπουργός, τότε το Προεδρείο δεν έχει καμία επιφύλαξη.

Κυρία Υπουργέ, έχετε μια πρόταση από τον κ. Σπηλιόπουλο.

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αποδεκτή, κύριε Πρόεδρε. Θα μιλήσω στο τέλος, δεν έχω κανένα πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όπως προβλέπεται από τον Κανονισμό, μετά τους πρώτους έξι ομιλητές των οκτώ λεπτών, έχουμε τον κατάλογο των ομιλητών των δέκα λεπτών.

Εσείς έχετε το δικαίωμα μετά τον έκτο ομιλητή να μιλήσετε. Αν όμως δεχτείτε την πρόταση, θα πρέπει να μιλήσετε μετά από όλους τους ομιλητές του καταλόγου, που είναι δώδεκα. Έπονται δηλαδή ακόμα έξι ή επτά ομιλητές.

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αν είναι ακόμα επτά ομιλητές, ίσως κάποιοι από τους συναδέλφους που μίλησαν να φύγουν και εγώ θα ήθελα να είναι εδώ για να τους απαντήσω.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί να φύγουν, κυρία Υπουργέ;

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Απλώς διερωτώμαι επί της ουσίας, επειδή θα είναι και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μετά την κυρία Υπουργό ακολουθεί ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ και μετά της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό προβλέπει ο Κανονισμός. Αν όμως το Σώμα συμφωνεί και η κυρία Υπουργός πρωτίτως, τότε μπορεί να μιλήσει μετά την εξάντληση του καταλόγου, που σημαίνει ότι θα μιλήσουν ακόμα έξι Βουλευτές. Βέβαια από εκεί και πέρα είναι και θέμα των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων.

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσω πριν τους έξι ομι-

λητές. Εν συνεχεία έχω δικαίωμα παρέμβασης, όπως γνωρίζετε, για πέντε λεπτά και έτσι θα τα καλύψω όλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Βεβαίως πάντα παρέχεται το δικαίωμα της παρέμβασης μετά από κάθε ομιλητή.

Η κυρία Σχοινάρη-Ηλιάκη έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε το νομοσχέδιο «Ρυθμίσεις θεμάτων όλων των εκπαιδευτικών βαθμίδων» και, τουλάχιστον, Βουλευτές με την ιδιότητα των εκπαιδευτικού σε καμία περίπτωση δεν θα έπρεπε να λένε ότι το παρόν νομοσχέδιο δίνει τη δυνατότητα ή μάλλον τη σίγουρη εισαγωγή των παιδιών στα Πανεπιστήμια μετά από αυτές τις ρυθμίσεις.

Και αν το νομοσχέδιο όντως αποτελεί τη βάση των σημαντικών εκπαιδευτικών ρυθμίσεων -όπως μας είπε ο κύριος συνάδελφος που μας ζήτησε γι' αυτόν το λόγο να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο- τότε αυτό σημαίνει πως επειδή ακριβώς είναι φτιαγμένο το νομοσχέδιο με προχειρότητα, η βάση θα είναι σαθρή, άρα το οικοδόμημα θα καταρρεύσει στη συνέχεια.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, που συζητούμε αποτελεί άλλη μια απόδειξη ότι η Κυβέρνηση κυβερνά χωρίς να έχει κάποιο συγκεκριμένο και φιλόδοξο πρόγραμμα, χωρίς στην ουσία να έχει πολιτική για σημαντικά ζητήματα του τόπου, ιδιαίτερα όπως αυτό της παιδείας, γιατί πουθενά μα πουθενά στο νομοσχέδιο -στο πρώτο νομοσχέδιο που φέρνει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας- δεν είναι αποτυπωμένο το όραμα της Κυβέρνησης για την παιδεία.

Το χαρακτηριστικό αυτής της Κυβέρνησης τελικά είναι ότι απλά περιμένει να δει πώς θα πάνε τα πράγματα, σταθμίζει αντιδράσεις, για να κινηθεί, κινείται βασιζόμενη μόνο σε κριτήρια δημοτικότητας, συγκυρίας και όχι με στόχους και ενέργειες που προκαλούν τομές και προχωρούν πραγματικά μπροστά.

Έχουμε εδώ ένα νομοσχέδιο που δρομολογεί τρία πράγματα:

Πρώτον, ιδρύει νέα τμήματα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Αυτό είναι κάτι που ήδη είχε δρομολογηθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση, την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και θα μπορούσε να είχε τελειώσει απλά με την έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων. Εξάλλου το επισημαίνει και στην Έκθεσή της επί του νομοσχεδίου η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, όπου μάλιστα τονίζει το ασυνήθιστο του γεγονότος, της ίδρυσης δηλαδή τμημάτων με τυπικό νόμο και όχι με προεδρικά διατάγματα, όπως γίνεται πάντα. Θα ήθελα επίσης να τονίσω εδώ ότι ένα άλλο πολύ σημαντικό θέμα, αυτό της τακτοποίησης των συμβασιούχων, ενώ το Υπουργείο Εσωτερικών θα έπρεπε να το φέρει με νόμο, για να συζητηθεί στη Βουλή, και να δούμε απόψεις σε ρυθμίσεις ιδιαίτερες, το λύνει η Κυβέρνηση -αν λυθεί- με προεδρικό διάταγμα, για να μεταφέρει τις ευθύνες.

Δεύτερον, ρυθμίζει θέματα διορισμών εκπαιδευτικών και επιχειρείται μια ρύθμιση του θέματος χωρίς τον απαιτούμενο διάλογο με την εκπαιδευτική κοινότητα. Εξάλλου το τόνισαν και οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί στη συζήτηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Σαφώς είναι προς θετική κατεύθυνση αν το εβδομήντα γίνει εξήντα, αλλά θα είναι προς θετική κατεύθυνση και θα έχει περιεχόμενο αν συνεχιστεί ο ίδιος αριθμός διορισμών εκπαιδευτικών. Γιατί αν επιστρέψουμε στο διορισμό των εκπαιδευτικών της περιόδου 90-93 όπου στην πρωτοβάθμια, για παράδειγμα, εκπαίδευση διορίζονταν χίλιοι εκπαιδευτικοί ετησίως, τότε είναι γράμμα κενό, χωρίς περιεχόμενο, είναι ψευδεπίγραφο και απλά ξεγελάει, αν θέλετε, τους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι βεβαίως δεν ξεγελιούνται, γιατί γνωρίζουν πολύ καλά το πώς ακριβώς λειτουργεί αυτή η ρύθμιση του εξήντα-σαράντα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Το τρίτο που ρυθμίζει είναι η κατάργηση των εξετάσεων της Β' Λυκείου και ο περιορισμός των εξεταζομένων μαθημάτων στην Γ' Λυκείου από εννέα σε έξι. Πριν προχωρήσω όμως σ' αυτό θα ήθελα να πω το εξής, για να σημειώσω και να τεκμηριώσω ότι η σημερινή ηγεσία λειτουργεί στην κατεύθυνση της μείωσης του διορισμού των μονίμων εκπαιδευτικών. Η κυρία Υπουργός στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων τόνισε ότι

«θα πρέπει να γίνει ορθολογισμός του εκπαιδευτικού προσωπικού γιατί έχουμε έναν απαράδεκτο αριθμό μαθητών ανά εκπαιδευτικό, οκτώ μαθητές προς έναν εκπαιδευτικό, ενώ ούτε στη Σουηδία δε συμβαίνει αυτό» ανέφερε χαρακτηριστικά. Στη Σουηδία έχουμε έναν εκπαιδευτικό ανά δεκαοχτώ μαθητές. Άρα αν πούμε ότι από το πολύ σημαντικό που υπάρχει σήμερα -και χαίρομαι που το δέχεται η κυρία Υπουργός- οκτώ μαθητές ανά έναν εκπαιδευτικό -εγώ βέβαια έχω και διαφορετική άποψη σε κάποια σημεία- πάμε σε εξορθολογισμό του εκπαιδευτικού προσωπικού, κατανοείτε, αγαπητοί συνάδελφοι, πόσο θα μειωθεί ή μάλλον θα είναι τελικά ανύπαρκτος σε κάποιες ειδικότητες ο διορισμός εκπαιδευτικών. Άρα το εξήντα-σαράντα, που όλοι εδώ τόνιζαν ιδιαίτερα, μηδενίζεται, ακυρώνεται στην πράξη.

Επανερχομαι τώρα στο θέμα της μείωσης των μαθημάτων και στην κατάργηση των εξετάσεων στη Β' Λυκείου, ένα μέτρο που μπορεί να ακούγεται φιλικό προς τους μαθητές -και στους γονείς βεβαίως- όμως δεν είναι σίγουρο προς τα πού οδηγεί. Δεν είναι σίγουρο, γιατί ακριβώς δεν έχει αξιολογηθεί το προηγούμενο σύστημα εισαγωγής που εφαρμοζόταν, προκειμένου τεκμηριωμένα, επιστημονικά, «εκπαιδευτικά επιστημονικά», όπως τόνισε και ο κ. Χουρμουζιάδης, να δώσει πραγματικά τις διορθωτικές παρεμβάσεις που πρέπει να γίνουν προκειμένου να έχουμε το καλύτερο δυνατό σύστημα και να μην έχουμε παιδιά στα οποία θα δημιουργούνται προβλήματα, όπως τόνισε ο κ. Ιωαννίδης. Και θα συμφωνήσω μαζί του ότι θα πρέπει να προσέχουμε ιδιαίτερα τους μαθητές, ιδίως σε περιόδους εξετάσεων.

Εδώ όμως θα ήθελα να τονίσω ότι η ίδια η Κυβέρνηση και προεκλογικά ως Αντιπολίτευση τότε και μετεκλογικά, έπαιξε με τα όνειρα χιλιάδων παιδιών και γονέων ταυτόχρονα, αφού σε περίοδο παραμονών εξετάσεων -που γνωρίζουμε την ψυχολογία των παιδιών- έταζε «λαγούς με πετραχήλια», έταζε την κατάργηση των εξετάσεων της Β' Λυκείου, έταζε τη μείωση των μαθημάτων, χωρίς βεβαίως περιεχόμενο και η οποία την τεκμηριώνει είναι μηδενική στο παρόν σχέδιο νόμου και δείχνει την προχειρότητα με την οποία νομοθετεί η Κυβέρνηση. Γιατί ακριβώς ενώ πρόκειται για ένα τόσο πολυδιαφημισμένο μέτρο, εντούτοις εμπεριέχεται σε ένα σχέδιο νόμου σε τέσσερις γραμμές η κάθε περίπτωση. Αυτό και μόνο δείχνει με πόση προχειρότητα θεσμοθετεί η Κυβέρνηση. Παίξατε μικροπολιτικά και στις πλάτες των μαθητών, κυρία Υπουργέ, και δεν νομίζω ότι αυτό συνάδει τουλάχιστον με τη δική σας συγκρότηση, πολιτική και προσωπική, που οφείλω να τονίσω ότι εκτιμώ.

Έτσι, λοιπόν, έχουμε ένα νομοσχέδιο συρραφής διαφόρων ρυθμίσεων, ένα νομοσχέδιο αβασάνιστων εξαγγελιών, χωρίς κατεύθυνση και στίγμα, χωρίς συγκεκριμένες πρωτοβουλίες για πολλά σημαντικά ζητήματα της παιδείας, όπως είναι το ολοήμερο σχολείο, για το οποίο δεν ξέρουμε τι θα γίνει τελικά. Θα προχωρήσει σε όλα τα δημοτικά σχολεία; Θα εφαρμοστεί το ολοήμερο γυμνάσιο, προκειμένου να δώσει και νέες θέσεις εργασίας, ταυτόχρονα, όμως, να αναβαθμίσει και την εκπαιδευτική ποιότητα, πράγμα που είναι το ζητούμενο όλων: γονέων, μαθητών, εκπαιδευτικής κοινότητας και βεβαίως ημών, που εκπροσωπούμε την ελληνική κοινωνία;

Δεν μπορούμε έτσι να αναπτύξουμε το διάλογο σε βάθος γιατί η απάντηση η συνηθισμένη της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου είναι ότι ξεκινά το διάλογο για την Παιδεία από τον Σεπτέμβριο. Σύμφωνα με το πρόγραμμά της για την Παιδεία, είχε προτάσεις η Νέα Δημοκρατία επεξεργασμένες και ήταν πανέτοιμη να κυβερνήσει, κάτι τέτοιο όμως δεν το είδαμε. Περνάνε λοιπόν άλλοι τρεις μήνες, έξι στο σύνολο ως το Σεπτέμβριο από τότε που ανέλαβε και για το πολύ σημαντικό θέμα της Παιδείας ξεκινάει μ' ένα πρόχειρο νομοσχέδιο. Σαθρή λοιπόν η βάση και η διόρθωση αρχίζει τελικά από τα κεραμίδια όπως πολύ σωστά τόνισε ο κ. Πετσάλνικος.

Θέλω όμως να ρωτήσω κάτι. Κυρία Υπουργέ, είπατε στην Επιτροπή ότι θα φέρνατε τροπολογίες οι οποίες θα συζητηθούν στην Ολομέλεια και θα διασπούσατε το άρθρο 6, το οποίο τελικά δεν είδα να διασπάται -δεν ξέρω αν θα γίνει αυτό την Τρίτη- και οι τροπολογίες αφορούν ορισμένα ζητήματα σε σχέση με τις προσλήψεις αναπληρωτών εκπαιδευτικών εκκλησιαστικής

εκπαίδευσης αλλά και το ζήτημα των σχολικών συμβούλων για το οποίο οφείλω να σας τονίσω ότι μας παραπληροφορήσατε στην Επιτροπή, κυρία Υπουργέ, γιατί μας είπατε ότι λήγει η θητεία τους στις 30/6/2004. Η θητεία τους, κυρία Υπουργέ, είναι τετραετής. Ορίστηκαν και τοποθετήθηκαν –και πιθανόν σας παραπληροφόρησε ο κύριος Υφυπουργός– με απόφαση

Υπουργού στις 2/4/2003 και θα την καταθέσω για τα Πρακτικά, άρα λοιπόν τελειώνει η θητεία τους στις 2/4/2007. Έχουμε λοιπόν μπροστά μας άλλα δύομισι χρόνια.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ευαγγελία Σχοιναράκη – Ηλιάκη καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα απόφαση, η οποία έχει ως εξής:

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ταυτόχρονα, όμως, υπάρχει και ένα σημαντικό θέμα που έχει σχέση με τα προσόντα. Προφανώς, κυρία Υπουργέ, δεν έχετε διαβάσει το προεδρικό διάταγμα επιλογής των στελεχών της εκπαίδευσης, το οποίο βάζει αναλυτικά τα προσόντα. Σας προτείνω, λοιπόν, και σας προκαλώ να δείτε τα στελέχη της εκπαίδευσης και την ποιότητά τους, διότι δεν μπορούμε συλλήβδην να μηδενίσουμε όλους εκείνους που συμμετέχουν σ' αυτές τις διαδικασίες και σήμερα στελεχώνουν την εκπαίδευση.

Αν θέλετε να αλλάξετε συμπεριφορά και να ακυρώσετε τα στελέχη αυτά, κάντε το με μια υπουργική απόφαση όπως το κάνατε με την ακύρωση των μελών των κεντρικών υπηρεσιακών συμβουλίων, παρά το γεγονός ότι δεν είχε λήξει η θητεία τους και μέσα απ' αυτή σας την πράξη, καταδείξατε ότι έχετε αποβάλει πλήρως ως πολιτική ηγεσία το στυλ εκείνο του ευρωπαϊκού εκσυγχρονισμού και της προοδευτικότητας που εδώ και καιρό είχατε φιλοτεχνήσει. Δείχνετε, λοιπόν, το πραγματικό σας προσώπειο. Κι είναι αυτό και το πραγματικό στυλ. Το ότι θέλετε να εγκαθιδρύσετε κομματικό σύστημα στη διοίκηση της εκπαίδευσης και στην καθοδήγησή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Και θέλω να πω το εξής, κυρία Υπουργέ, σε σχέση με τις τροπολογίες επειδή εγώ δεν τις είδα και δεν ξέρω αν έχουν κατατεθεί. Μιλώ για τις τροπολογίες τις δικές σας και θα ήθελα μια απάντηση, πριν συνεχίσω.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν υπάρχουν τροπολογίες κυρία Σχοινάρη. Οι τροπολογίες θα έλθουν ως νέος νόμος. Επειδή ήταν μεγάλες και αρκετές, προτιμήσαμε να τις φέρουμε ως νέο νόμο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Ωραία, χαίρομαι. Θα μου επιτρέψετε όμως να τρέξω παραπέρα και να σκεφτώ ότι ίσως οι τροπολογίες αυτές δεν ήλθαν σήμερα –γιατί σήμερα έπρεπε να έλθουν– γιατί ακριβώς έχει το συνέδριό της η ΟΛΜΕ αύριο το βράδυ, οπότε μια αντίδραση 500 συγκεντρωμένων εκπαιδευτικών εκπροσώπων απ' όλους τους νομούς, θα έδινε μια εικόνα αρνητική. Δεν είναι καλό θέαμα οπωσδήποτε και θα αλλοίωνε πολλά πράγματα. Επίσης, οι άνθρωποι αυτοί θα γίνονταν πολλαπλασιαστές στους νομούς σ' ολόκληρη τη χώρα, οπότε δεν θα ήταν κάτι καλό για σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρία συνάδελφε, παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Μιλάτε επανειλημμένα για συνέχεια και συνέπεια, κυρία Υπουργέ, και εδώ θέλω να μου απαντήσετε γιατί ακυρώθηκε ο διαγωνισμός σε σχέση με τα σχολικά βιβλία, κάτι που όλοι είχαμε τονίσει και τονίζουμε συνεχώς, ότι είχαν καθυστερήσει πάρα πολύ να γίνουν τροποποιήσεις και βελτιώσεις και να εκσυγχρονιστούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρία Σχοινάρη, έχετε υπερβεί κατά πολύ το χρόνο. Παρακαλώ ολοκληρώστε!

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ακυρώθηκε ο διαγωνισμός και αυτό σημαίνει περαιτέρω σημαντική καθυστέρηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Η Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, κ. Γιαννάκου, έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, το εν λόγω νομοσχέδιο που αφορά σε ρυθμίσεις όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης, όπως εξήγησα και στην Επιτροπή, είναι απολύτως αναγκαίο και απαραίτητο για να λειτουργήσει εύρυθμα περαιτέρω το Υπουργείο.

Είμαι πολλά χρόνια σ' αυτή τη Βουλή και έχω ακούσει όλες τις μεγαλόστομες διακηρύξεις που μπορεί κανείς να φανταστεί και ιδιαίτερα από τη σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση. Όσο

δε το περί φιλοσοφίας το άκουγε κανείς από το πρωί μέχρι το βράδυ.

Δεν ξέρω ποιες φιλοσοφίες εννοείτε αλλά ξέρω ότι δεν αποτελεί φιλοσοφία το να αφήνεις ακάλυπτα τα νέα τμήματα στα οποία μπαίνουν φοιτητές το Σεπτέμβριο. Ούτε αποτελεί φιλοσοφία το να αρχίζεις να δημιουργείς τα προεδρικά διατάγματα κατά μήνα Φεβρουάριο και να επιστρέφονται φυσικά όταν αλλάζει η Κυβέρνηση, όπως επιστρέφονται. Γνωρίζετε ότι χρειάζονται τουλάχιστον έξι μήνες για επεξεργασία προεδρικών διαταγμάτων. Το γεγονός ότι φέρνουμε τα νέα τμήματα ΑΕΙ και ΤΕΙ με νόμο, είναι πιο καθαρή και πιο έντιμη πολιτική. Θα μπορούσαμε απλώς να σας καταγγείλουμε. Να το αφήσουμε ακάλυπτο και να γελοιοποιηθείτε σ' όλη τη χώρα, όχι να κάνετε κριτική εδώ.

Μην κάνετε, λοιπόν, κριτική για τα δικά σας ανομήματα. Εμείς είμαστε συνεπείς και αναλαμβάνουμε την ευθύνη, αυτά που έχετε αφήσει ακάλυπτα να τα καλύψουμε εμείς. Και το γεγονός ότι το κράτος έχει συνέχεια, όπως τόνισα, έπρεπε να το εκτιμήσετε, γιατί εσείς θεωρούσατε ότι το κράτος δεν έχει καμία συνέχεια.

Κυρία Σχοινάρη, κάνατε πολύ ωραία σχόλια. Ήσασταν και στην ΔΟΕ κάποτε. Μήπως θέλετε να σας δείξω τις δικές σας ανακοινώσεις και της παράταξής σας που ζητούσατε την καθαίρεση των πάντων το 1993, για να εγκατασταθεί το κομματικό ΠΑΣΟΚ; Θα σας τα στείλω. Θεωρώ ότι εδώ πρέπει να φύγουμε λίγο από τις προκλήσεις και να παριστάνουμε ότι έχουμε ξεχάσει ποιοι είμαστε και τι έχουμε κάνει.

Χαίρομαι βέβαια διότι η εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, ούτε λίγο – ούτε πολύ, μας είπε ότι η παιδεία είναι χάλια και περιμένει πολλά από εμάς, αλλά δεν δίνουμε αρκετά. Εγώ θα μιλήσω επί της ουσίας του σχεδίου νόμου.

Βεβαίως δημιουργήθηκαν ΑΕΙ και ΤΕΙ χωρίς όλες τις υποδομές. Βεβαίως υπάρχει κριτική και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι με κοινοτικά κεφάλαια δημιουργήθηκε τεράστιος αριθμός τμημάτων χωρίς τις προϋποθέσεις, αλλά «δημιουργήθηκαν» στο μυαλό των ανθρώπων με συγκεκριμένες υποσχέσεις και στο μηχανογραφικό δελτίο. Και η σημερινή πολιτική ηγεσία του Υπουργείου δε διανοείται έναντι μίας σύγκρουσης με τα έργα και τις ημέρες της προηγούμενης Κυβέρνησης, να αφήσει ακάλυπτους τους φοιτητές και τους γονείς, οι οποίοι αναμένουν και απαιτούν συγκεκριμένες δεσμεύσεις από εμάς. Επομένως έτσι έχει το πράγμα εκεί.

Δεύτερον, θέματα της ανώτατης εκπαίδευσης γενικότερα ή ζητήματα όπου αφορούν στη μετάθεση ανθρώπων από ένα ΤΕΙ σε άλλο: Βεβαίως και μπορούν να υπάρξουν αρκετές λύσεις εκ των ενόντων, λαμβάνοντας υπόψη ότι αλλού υπάρχει συσσωρευμένο προσωπικό ικανό και αλλού δεν υπάρχει. Εν πάση περιπτώσει, τα ελληνικά πανεπιστήμια στην ουσία είναι υπό την εποπτεία του δημοσίου, στην ουσία συνδέονται και μεταξύ τους και εμείς δεν βρίσκουμε τίποτα κακό στο να διευκολύνουμε τη λειτουργία των τμημάτων των ΑΕΙ και των ΤΕΙ.

Θέλω να απαντήσω εδώ στο ζήτημα του μάρκετινγκ, κύριε Λιντζέρη. Δεν ξέρω αν παρακολουθούσατε τα έργα και τις ημέρες του κόμματός σας, αλλά Τμήματα μάρκετινγκ υπάρχουν και αλλού και ο όρος «μάρκετινγκ» είναι διεθνής και στο μηχανογραφικό μπήκε έτσι. Εάν πριν μπει στο μηχανογραφικό, ήμουν εγώ Υπουργός, μπορεί να το έκανα αλλιώς. Τώρα δεν μπορώ να κάνω απολύτως τίποτα και θα μείνει έτσι, με το διεθνές του όρο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Τη δική σας υπογραφή θα φέρει ο νόμος, κυρία Υπουργέ.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Λιντζέρη, πολλά πράγματα θα φέρουν τη δική μου υπογραφή, που δεν μου αρέσουν και έχουν γίνει από τους προηγούμενους.

Όπως δεν μου αρέσει ότι τρεις χιλιάδες άνθρωποι έγιναν αορίστου χρόνου μέσα στα πανεπιστήμια χωρίς έγκριση της Κυβέρνησης, αλλά κάποιος το ξέρανε και εγώ αναγκάζομαι να το νομιμοποιήσω, για να μην έχουμε κατάρρευση των πανεπιστημίων.

Όπως δεν μου αρέσει, παραδείγματός χάρη –σ' εσάς το λέω για τα βιβλία, κυρία Σχοινάρη– ότι δεν υπήρχε υπουργική

απόφαση για τα νέα βιβλία και για το διαγωνισμό που έγινε –και δεν υπήρχε προφανώς εκ παραδρομής, όπως συζητήσα με τον κ. Ευθυμίου- και ζητείται από μένα σήμερα να βγάλω εκ των υστέρων την υπουργική απόφαση. Και δεν θα ήθελα να έρθει κάποιος από εσάς αύριο, να παριστάνει ότι δεν ξέρει τίποτα!

Εάν, λοιπόν, θέλετε να μιλήσουμε σοβαρά, να εγκαταλείψετε τις κριτικές. Να τις είχατε κάνει, όταν γίνονταν αυτά, τις οποίες δεν έκανε κανένας από εσάς.

Όσον αφορά στο ΔΙΚΑΤΣΑ, θα ήθελα να σας ρωτήσω το εξής: Εμείς δημιουργήσαμε τα απαράδεκτα του ΔΙΚΑΤΣΑ; Εμείς αφήσαμε στο ΔΙΚΑΤΣΑ να γίνεται όργιο παρανομιών και να έχει πάει στον εισαγγελέα; Εμείς αφήσαμε να γίνονται χρηματισμοί; Ποιος τους άφησε; Δεν ήσασταν κυβέρνηση; Εδώ είστε η Κοινοβουλευτική Ομάδα που στήριζε την κυβέρνηση. Γνωρίζετε ότι το ΔΙΚΑΤΣΑ δεν έχει υπηρεσιακό συμβούλιο και δεν μπορεί να περάσει καν από πειθαρχικό η διευθύντρια, η οποία κατηγορείται για σωρεία παραβάσεων και αυτές έχουν αποδειχθεί από όλες τις ΕΔΕ;

Ε αυτό κάνουμε, δηλαδή κλείνουμε νομικές τρύπες που έπρεπε να έχουν κλείσει, για να δώσουν το δικαίωμα στην πολιτική ηγεσία να λειτουργεί σύννομα και όπως πρέπει. Αν αυτά δεν τα θέλετε, τότε να μας το πείτε. Να μας πείτε, δηλαδή, ότι θέλετε έμμεσα ένα ημιπαράνομο καθεστώς σε ορισμένα ζητήματα.

Στα θέματα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, βεβαίως είπα και θα επαναλάβω ότι δεν είναι σωστή η πολιτική των ωρομισθίων. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν ωρομισθιοί με μία και δύο ώρες για να ικανοποιηθεί το προεκλογικό σύστημα. Αυτό θέλετε; Εμείς δεν θέλουμε κάτι τέτοιο. Θέλουμε οι καθηγητές να έχουν μία πιο μόνιμη σχέση και να δημιουργείται εκπαιδευτικό περιβάλλον.

Γνωρίζετε ότι φέτος θα προσληφθούν σχεδόν εννέα χιλιάδες εκπαιδευτικοί. Θα προσληφθεί το 75% από το ΑΣΕΠ και το 25% από τους αναπληρωτές. Θα προσληφθούν εκείνοι των δεκαέξι μηνών –και θέλω να σημειώσω εδώ ότι από παραδρομή έχει μείνει εδώ 2005-2006- που είναι οκτακόσιοι εβδομήντα εννέα συνολικά, οι οποίοι είναι οι δεκαεξαμηνίτες του νόμου του 1999 και βεβαίως θα προσληφθούν και οι πολύτεκνοι.

Η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής κάνει ορισμένα σχόλια. Λέει ότι είναι περιεργό που γίνεται όχι με προεδρικό διάταγμα η δημιουργία των νέων ΑΕΙ και ΤΕΙ αλλά γίνεται με νόμο. Το απαγορεύει κανείς; Σας εξήγησα προηγουμένως γιατί. Άκουσα και την κ. Ράπτη που είπε επανειλημμένα τη φράση «όπως συνηθίζεται» και «όπως συνηθίζεται». Το «όπως συνηθίζεται» θέλετε; Κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, το «όπως συνηθίζεται» θέλετε; Το «όπως συνηθίζεται» είναι πολύ κακό και το είπατε εσείς οι ίδιοι. Και δε θα γίνει, όπως συνηθίζεται, θα γίνει αλλιώς.

Βεβαίως το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας θα εφαρμοστεί και θα συζητήσουμε πώς θα εφαρμοστεί. Βεβαίως εμείς εξαγγείλαμε τον εθνικό διάλογο και ο εθνικός διάλογος θα είναι ανοιχτός, απροσχημάτιστος και χωρίς ταμπού. Δεν θα είναι διάλογος κάτω από το τραπέζι ούτε διάλογος μόνο με την εκπαιδευτική κοινότητα. Θα επιδιώξουμε να πάμε με την εκπαιδευτική κοινότητα αλλά θα συζητήσουμε ευρύτερα, όπως κάνουν σε όλες τις σοβαρές χώρες, όπως έκανε η Φινλανδία που κατέληξε συναινετικά, όπως γίνεται στη Γαλλία αυτή τη στιγμή και όπως γίνεται σε όλες τις χώρες, γιατί είναι ανάγκη να ξαναφέρουμε στο προσκήνιο ποιες ανάγκες έχουμε και ποια είναι η κοινωνική αποτελεσματικότητα.

Βεβαίως και είμαστε μία χώρα που διακονεί την κλασική παιδεία αλλά έχουμε ανάγκη από μία σωστή εκπαίδευση που να ανταποκρίνεται στα δεδομένα της κοινωνικής πραγματικότητας, της παγκοσμιοποίησης, της αγοράς εργασίας. Γιατί δηλαδή το κρύβουμε αυτό; Δεν έχει καμία σχέση με την αγορά εργασίας; Η διαρθρωτική ανεργία, όπου αποτύχατε, δεν σας λείπει τίποτα; Αποτύχατε στα ζητήματα επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης. Ε βοηθήστε όχι να πετύχουν κάποιοι άλλοι, αλλά να πετύχουμε όλοι μαζί. Δεν σας λείπει κανείς ότι εμείς θα έχουμε εφεύρει την πυρίτιδα! Απλά πράγματα! Όμως, πρέπει να προσγειωθείτε. Δεν χρειάζονται γενικολογίες, γιατί αυτό δεν έχει κανένα νόημα και δεν προσφέρουμε τίποτα στην εκπαίδευση.

Οι καθηγητές είναι ευχαριστημένοι. Όσο για το συνέδριο της ΟΛΜΕ, κ. Σχοινάρη, σας βεβαιώνω ότι δεν είχα ιδέα ότι γίνεται συνέδριο της ΟΛΜΕ και δεν εξαρτάται η πολιτική του Υπουργείου από το συνέδριο της ΟΛΜΕ. Τους σέβομαι, συζητώ μαζί τους –έχω συζητήσει μαζί τους περισσότερο απ' όσα έχω συζητήσει μ' οποιονδήποτε Υπουργό- και όχι μόνο για θέματα συμβατικά αλλά και για θέματα παιδείας, γιατί όπως φαίνεται μέχρι πρότινος για θέματα παιδείας δεν είχε γίνει ποτέ συζήτηση ή είχε γίνει ελάχιστα.

Οι καθηγητές υπάρχουν γιατί υπάρχουν τα παιδιά, όπως σας είπα και την άλλη φορά και αυτό είναι απόλυτα καθαρό και λογικό. Δεν υπάρχουν τα παιδιά επειδή υπάρχουν οι καθηγητές, για να εξυπηρετήσουν περιστασιακές ανάγκες και δεν μπορείτε να με πείσετε εμένα ότι εννέα χιλιάδες ωρομισθιοί με μία και δύο ώρες εξυπηρετούσαν εκπαιδευτικές ανάγκες. Το γνωρίζετε πολύ καλά.

Εμείς, λοιπόν, λέμε καθαρά ότι θα πάρουμε αυτούς που έχουν έξι, επτά χρόνια μέσα στο δημόσιο ως αναπληρωτές, που έχουν τριάντα μήνες. Δεν τους συνδέουμε με τους συμβασιούχους, διότι έχουν κριθεί ότι δεν πληρούν πάγιες ανάγκες οι εκπαιδευτικοί. Έτσι, λοιπόν, εμείς λύνουμε ένα πρόβλημα που ταυτόχρονα δίνει και μία ελπίδα ότι θα απεμπλακεί η υπόθεση των αναπληρωτών και θα σταματήσει αυτό που γινόταν μέχρι σήμερα, να συσσωρεύονται δηλαδή καινούργιοι.

Και με το 60%-40% δίνουμε μια λογική λύση αλλά ταυτόχρονα λέμε ότι οι νέοι εκπαιδευτικοί έχουν δικαίωμα να δώσουν εξετάσεις μέσω ΑΣΕΠ. Είναι μια ισορροπημένη λύση, που δεν δημιουργεί συγκρούσεις. Και οι εκπαιδευτικοί είναι ευχαριστημένοι. Τι να κάνουν τώρα; Ας το είχατε κάνει εσείς. Τι να σας πω; Καταλαβαίνω τη στενοχώρια σας, αλλά δεν μπορώ να κάνω απολύτως τίποτα. Σας εύχομαι να την ξεπεράσετε γρήγορα.

Ως προς τα θέματα των εξετάσεων, είχαμε πει στο πρόγραμμά μας ότι θα μειώσουμε τα μαθήματα –δεν υπάρχει κανένας λόγος να είναι τόσα πολλά τα μαθήματα- και ότι θα καταργήσουμε τις εξετάσεις της Β' Λυκείου. Τώρα μου λέτε εσείς, «γιατί να τις καταργήσουμε, αφού τα φροντιστήρια θα εξακολουθούν να υπάρχουν και να μας ελέγχουν».

Δεν είπαμε εμείς ότι θα κοπούν τα φροντιστήρια, οι κακές συνήθειες των Ελλήνων, αυτά στα οποία οδηγήσατε εσείς το σύστημα. Είπαμε, όμως, ότι δεν είναι λογικό όλο το Λύκειο να υπακούει στη λογική της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Επομένως θα παραμείνουν μεν κάποιες γενικές κατευθύνσεις αλλά θα συζητήσουμε τις προτάσεις του Παιδαγωγικού, που όπως είπα θα είναι προτάσεις επιστημονικού χαρακτήρα. Το Υπουργείο δεν θέλει να κάνει συζητήσεις με κλάδους και να υποπέσει στο σφάλμα να διαπραγματεύεται για κλαδικά αιτήματα, που στην ουσία αφορούν τα φροντιστήρια.

Δεν είπαμε ότι το νέο σύστημα είναι τέλει, αλλά είναι προεκλογική μας δέσμευση. Τι να κάνουμε; Δεν σας αρέσει να εφαρμόσουμε το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας αλλά ο λαός έτσι αποφάσισε και οι ρόλοι μας είναι συμπληρωματικοί στην ουσία. Θα τα συζητάμε όλα. Θα έχουμε αυτήν την ευκαιρία. Ακόμα και αν δεν θέλετε να συζητήσετε, εγώ θα σας καλέσω να συζητήσετε. Απλώς εκπλήσσομαι από το γεγονός ότι ακόμα δεν έχουμε έλθει στην Κυβέρνηση και θέλατε να λύσουμε όλα τα κακά που είχατε δημιουργήσει, να φτιάξουμε νέα συστήματα και να απαντήσουμε στα πάντα. Αυτά δεν γίνονται. Και ξέρετε ότι στα εκπαιδευτικά θέματα, η κοινωνική αποτελεσματικότητα έρχεται πάρα πολύ αργά, σε σχέση με τις αποφάσεις που παίρνει κανείς.

Βεβαίως ο διάλογος, κύριε Λιντζέρη, δεν θα αφορά μόνο σε ζητήματα που θα νομοθετηθούν. Μας χρειάζεται ένας ουσιαστικός διάλογος για το τι θέλουμε να κάνουμε και για το πού θέλουμε να πάμε. Στη Γαλλία συζητούσαν επί έξι μήνες και μέσω της τηλεόρασης. Χρειάζεται να συζητήσουμε με την κοινωνία. Χρειάζεται να καταλάβουμε και να πούμε και στους γονείς ότι ο καλύτερος τρόπος δεν είναι να μπαίνουν στην αντίληψη μόνο μιας κεντρικής εξεταστικής λογικής. Τα παιδιά πρέπει να έχουν την αίσθηση ότι κρίνονται συνεχώς.

Και για να διευκρινίσω και αυτό που λέγεται περί ανακεφαλαιωτικών εξετάσεων του δημοτικού, θέλω να σας πω ότι δεν

είναι καθόλου κακό το να έχει κανείς μία τράπεζα με υποδείγματα ερωτήσεων, που να τα χρησιμοποιούν οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί ενδοσχολικά και στο δημοτικό και στο γυμνάσιο. Αλλά tests γίνονται έτσι και αλλιώς. Από εξετάσεις τα παιδιά περνούν έτσι και αλλιώς. Δεν είναι πρόθεση του Υπουργείου, λοιπόν, να έχει τα παιδιά -ας το πω με τη μοντέρνα έκφραση- συνεχώς στην πρίζα. Δεν υπάρχει τέτοια πρόθεση και πιστεύω ότι και εσείς δεν είχατε πρόθεση, αλλά βρεθήκαμε σε αυτή την κατάσταση και πρέπει να διορθώσουμε πάρα πολλά πράγματα.

Πρόσθετη διδακτική και ολοήμερο. Κύριοι συνάδελφοι, πέρυσι η πρόσθετη διδακτική στήριξη δεν εκαλύφθη από το ΕΠΕΑΕΚ και είναι απλήρωτη. Δηλαδή ενώ υπήρχε ευκαιρία να συμμετάσχει το Υπουργείο, στην ουσία με τεχνικό δελτίο για την πρόσθετη διδακτική στήριξη, από το ΕΠΕΑΕΚ που ανήκει στο ίδιο το Υπουργείο δεν έγινε. Επομένως δεν καλύφθηκε από κοινοτικά κεφάλαια.

Εμείς βρήκαμε τον τρόπο για τη νέα χρονιά -διότι έληγε φέτος- να έχουμε τη δυνατότητα, να καλύψουμε τουλάχιστον κατά 55% την υπόθεση αυτή και κατά 45% από τον κρατικό προϋπολογισμό. Αντί να μας πείτε «μπράβο» που λέμε ότι θα συνεχιστούν τα δύο προγράμματα από τον κρατικό προϋπολογισμό, που δεν υπήρχε πουθενά στο νόμο, δηλαδή δεν υπήρχε κανένας τρόπος να συνεχιστεί αυτό και αντί να μέμφεστε τη δική σας πολιτική, κάνετε κριτική. Τι κριτική να κάνετε; Θα σας τα στείλω σε σημειώματα, εκτός νομοσχεδίου, για να μη ξαναβρεθούμε σ' αυτήν τη θέση, να λέτε ότι κάνουμε εμείς πράγματα που είχατε κάνει εσείς. Προφανώς δεν τα γνωρίζετε, γι' αυτό τα λέτε.

Ως προς την ανάλυση που κάνει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής στο σημείο για τα επαγγελματικά δικαιώματα, θέλω να πω ότι δεν πρόκειται περί επαγγελματικών δικαιωμάτων. Πρόκειται περί επαγγελματικών πεδίων. Επαγγελματικά δικαιώματα, όπως ξέρετε, απαντώνται εκ των υστέρων.

Τώρα τι θέλετε να σας πω για τα επαγγελματικά δικαιώματα; Ότι τριάντα εννέα σχολές των ΤΕΙ δεν έχουν επαγγελματικά δικαιώματα; Μήπως είμαστε υπεύθυνοι εμείς και γι' αυτό, για το ότι δηλαδή υπάρχουν τριάντα εννέα σχολές των ΤΕΙ, χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα που ν' ακολουθούν; Ή μήπως θέλετε να σχολιάσω το γεγονός ότι η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατόπιν προσφυγής του Τεχνικού Επιμελητηρίου κατά τριών τμημάτων των ΤΕΙ, μετά από δέκα χρόνια που έμενε έτσι το θέμα στο δικαστήριο λόγω πολιτικών πιέσεων τελικά βγήκε ξαφνικά τώρα; Τι έχετε να πείτε γι' αυτό;

Συνεπώς είστε υπόλογοι για πολλά και κυρίως για κομματικό κράτος. Ας μην ξανασχολιάσετε καλύτερα το ζήτημα περί κομματικού κράτους.

Κυρία Σχοιναράκη, εγώ ζήτησα από τους προέδρους των συμβουλίων και τα μέλη να παραιτηθούν. Τους το ζήτησα, γιατί πρέπει να αλλάξουν οι συμβολισμοί και θέλω να σας πω ότι πρόεδροι των οργανισμών του Υπουργείου αρνούνταν να παραιτηθούν, ενώ ήταν πολιτικά διορισμένοι.

Επιπλέον θα ήθελα να σας πω ότι οι περιφερειακοί διευθυντές που είναι ορισμένοι με πολιτική απόφαση και είναι κομματικά σας στελέχη και πρόεδροι νομαρχιακών σας, αρνούνται ακόμη και τώρα να παραιτηθούν. Εάν εσείς θεωρείτε ηθικό να αλλάζει η Κυβέρνηση και οι άνθρωποι, τους οποίους διορίσατε με πολιτικό και κομματικό κριτήριο, να παραμένουν, τότε λυπάμαι πάρα πολύ για τον τρόπο με τον οποίο σκέπτεσθε.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτή είναι η πραγματικότητα. Όμως θα αλλάξουν οι συμβολισμοί και η ουσία, θα υπάρξει αξιοκρατία και καλό είναι να το έχετε υπόψη σας. Η νέα ηγεσία του Υπουργείου δεν πρόκειται να ανεχθεί μικροκομματικά παιχνίδια. Υπήρξαν άνθρωποι που δούλεψαν για την Κυβέρνησή σας, που ήταν σωστοί και απέδειξαν το έργο τους. Αυτοί οι άνθρωποι έκριναν σκόπιμο να παραιτηθούν. Το ότι εμείς είπαμε σε ορισμένους επειδή δεν παραιτείτο κανείς, ενώ έχουν οριστεί με τέτοια κριτήρια, αυτό δεν συμβαίνει πουθενά στον κόσμο ούτε στη Σουηδία ούτε στις Ηνωμένες Πολιτείες ούτε στη Γαλλία ούτε πουθενά. Αυτά είναι μικροπονηριές, οι οποίες αποκαλύπτονται εδώ στη Βουλή.

Τέλος θα ήθελα να σας ξεκαθαρίσω ορισμένες μικρές αλλα-

γές. Η πρώτη αφορά στις μεταθέσεις από ΤΕΙ σε ΤΕΙ. Η προθεσμία θα γίνει δώδεκα μήνες, γιατί μεσολαβεί το καλοκαίρι και, όπως αντιλαμβάνεστε, είναι εξαιρετικά δύσκολο και θα βρεθούν την τελευταία στιγμή να μην έχουν συλλέξει όλα τα αιτήματα για αυτήν την υπόθεση.

Το δεύτερο θέμα είναι αυτό που είπαμε στην Επιτροπή και έχει να κάνει με το άρθρο 6 παράγραφος 2 εδάφιο β «κατ' εξαίρεση για τους διορισμούς εκπαιδευτικών κατά το σχολικό έτος 2004-2005». Είναι αυτοί οι άνθρωποι με την προϋπηρεσία των δεκαέξι μηνών από το νόμο του 1999. Ο τρόπος που θα διορίζονται αυτοί οι άνθρωποι, σαφώς θα έχει να κάνει με βάση τη σειρά προϋπηρεσίας. Το Υπουργείο δεν έχει καμία πρόθεση να «τασалаβουτήσει», όπως γινόταν πολλές φορές στο παρελθόν, μέσα στη λίστα για να κάνει κομματικές επιλογές. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι θα μπουν με τη σειρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο, καθώς και πολλά άλλα που θα πρέπει να έλθουν, θα διευκολύνουν το Υπουργείο να λειτουργήσει. Υπάρχουν ζητήματα ανομοτέτητα και εκκρεμεί, που δεν μας αφήνουν να κάνουμε τη δουλειά μας. Εγώ δεν είμαι απ' αυτούς που υποτιμούν τη διαχείριση. Έχω ακούσει πολλές φορές να λέγεται σ' αυτήν την Αίθουσα «εγώ θα κάνω πολιτική, δεν θα κάνω διαχείριση».

Έρχεται, όμως, η διαχείριση και η αδυναμία διαχείρισης ανθρωπίνου δυναμικού και εκδικούνται. Γι' αυτόν το λόγο είπα και στις συνεδριάσεις της Επιτροπής ότι θα πρέπει να προσγειωθούμε και να καταλάβουμε ότι η σωστή, η σύννομη, η έντιμη και η αξιοκρατική διαχείριση είναι, κατά τη γνώμη μου, ό,τι το καλύτερο στην πολιτική και όχι τα μεγαλεπήβολα σχέδια που δεν πραγματοποιούνται ποτέ. Το 50% της ελληνικής νομοθεσίας δεν εφαρμόζεται. Αυτό είναι καλό, σωστό, ηθικό και έντιμο; Εγώ πιστεύω πως δεν είναι.

Κύριε Λιντζέρη, ρωτήσατε για τους διακόνους. Κάνουμε και εμείς την ίδια μικρή αμαρτία που κάνατε και εσείς. Κατόπιν αιτήματος της Ιεράς Συνόδου και επειδή δεν υπάρχει προσωπικό, δίνουμε τη δυνατότητα στις συγκεκριμένες μητροπόλεις να χρησιμοποιήσουν κατ' αυτόν τον τρόπο τους διακόνους. Δεν είναι τίποτα μεγάλο, τίποτα σπουδαίο, αλλά διευκολύνει το έργο των μητροπόλεων και το κάνουμε με τον ίδιο τρόπο που το κάνατε και εσείς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Υπάρχουν αιτήματα και άλλων μητροπόλεων;

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αυτήν τη στιγμή όχι. Αυτά τα έφερε η Ιερά Σύνοδος επισήμως, το κάνατε και εσείς στο τελευταίο νομοσχέδιο και νομίζω ότι δεν είναι κάτι τόσο σοβαρό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ καταλαβαίνω ότι δεν μπορεί να γίνει κριτική ουσίας. Δεν καταλαβαίνω, γιατί δεν το ψηφίζετε. Φαίνεται ότι είναι οι παλιές καλές συνήθειες. Επειδή ξέραμε από παλιά, τώρα γιατί να το αλλάξουμε το σύστημα; Αλλά αυτό δείχνει και τη στάση σας στον εθνικό διάλογο, που είναι βέβαιο ότι θα είναι αρνητική. Λυπάμαι που μιλάω για λογαριασμό σας, αλλά είναι βέβαιο ότι θα είναι αρνητική.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Δεν θα έπρεπε να το κάνατε. Μη μιλάτε για λογαριασμό μας, θα πούμε εμείς, αν είμαστε θετικοί ή όχι.

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα μιλήσετε μετά. Μη με διακόπτετε παρακαλώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Μην κάνετε υποθέσεις.

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Ράπτη, όταν δεν είστε θετικοί, την ώρα που πάμε να ρυθμίσουμε τα κενά που έχετε αφήσει και τα λάθη σας, φαντάζομαι δεν θα είστε θετικοί για τίποτα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ - ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Μην προσπαθείτε να κρατηθείτε από υποθέσεις...

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θέλετε να πάρете τη θέση μου, κυρία Ράπτη; Σας παρακαλώ, λοιπόν, να σέβεστε τον ομιλητή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετοάνλικος): Κυρία Υπουργέ, θα παρακαλούσα να σταματήσει αυτός ο διάλογος.

Οι συνάδελφοι έχουν τη δυνατότητα της δευτερολογίας και

θα παρακαλούσα κι εσάς, να μην απευθύνεστε προσωπικά στους συναδέλφους.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είναι κρίμα, γιατί έχουμε όλοι υπόψη μας που έχει φτάσει η παιδεία και όλα όσα έχουν ειπωθεί απ' όλους μας. Δεν λέω ότι δεν έχει γίνει τίποτα, κάθε άλλο. Απλώς λέω για τις ευρωπαϊκές προοπτικές και για το σήμερα, διότι οι εξελίξεις είναι καταγιστικές.

Μπορεί κι εμείς, όταν ήμασταν Αντιπολίτευση, να μη συμφωνούσαμε με αυτά που θέλατε να κάνετε. Τώρα, όμως, εγώ για ένα θέλω να σας διαβεβαιώσω: Ότι ο εθνικός διάλογος θα είναι για όλους, ότι θα είναι απροσχημάτιστος, ότι θα πάει μέχρι τέλους, έστω κι αν όλοι αρνούνται να συζητήσουν και ότι θα έρθουν όλα στην επιφάνεια. Όχι για το ποιος φταίει, για το τι δεν πάει καλά και τι πρέπει να γίνει.

Δεν πρόκειται από το Σεπτέμβριο εγώ να ξαναπώ κουβέντα για το ποιος φταίει. Απλώς θα κάνουμε διάλογο. Αν θέλετε να προσέλθετε σ' αυτό το διάλογο –και νομίζω ότι πρέπει να το κάνετε– μπορούμε όλοι μαζί να προχωρήσουμε και να είναι έργο όλων μας κι όχι μόνο της Κυβέρνησης αυτής, της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Εγώ σας καλώ να το σκεφθείτε. Θα συζητήσουμε κάτω απ' αυτές τις προϋποθέσεις και τους όρους. Δεν μπορώ να σας πω, κύριε Λιντζέρη, λεπτομέρειες. Αλλά, επαναλαμβάνω το γεγονός, ότι δεν ανταποκρινόμαστε στα νέα ευρωπαϊκά δεδομένα, δηλαδή τις κατευθύνσεις της Λισσαβόνας, τις αποφάσεις της Μπολόνια, της Πίζα κλπ. Δεν λέω ότι θα ανταποκριθούμε πλήρως και αμέσως. Λέω να κάνουμε συγκεκριμένα βήματα. Θα αρκούσε για να κάνουμε έναν εκτενή διάλογο. Αλλά για να γίνει αυτός ο διάλογος, πρέπει να ξεπεράσουμε τους διπλούς ρόλους. Δηλαδή, άλλο όταν είμαστε Αντιπολίτευση και άλλο όταν είμαστε Κυβέρνηση. Πρέπει να αποφασίσουμε μαζί ότι πρέπει να κάνουμε συγκεκριμένα βήματα. Ούτε μεταρρυθμίσεις συνολικές ούτε μέτρα και τα υπόλοιπα. Όχι. Συγκεκριμένα βήματα, προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις που απαιτεί η παγκοσμιότητα και το αξίζει η χώρα μας και τα παιδιά που πηγαίνουν στα σχολεία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Δημήτρης Ανδρουλάκης, έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Είδα ότι ο συνάδελφός μας, κ. Λιντζέρης, σας γοήτευσε αρνητικά. Είχαμε εδώ μία μάχη γυναικόλογου εναντίον ψυχιάτρου και αντιστρόφως. Η οξύτητα αυτή ήταν υπερβολική, πάντως είναι ωραίος άντρας ο Λιντζέρης, είναι γεγονός, αλλά το παρακάνετε στην αρνητική γοητεία του.

Απέναντί μου βλέπω το Γιάννη τον Ιωαννίδη. Του λέω, βρε Γιάννη, τι πας να μπλέξεις στη Βουλή; Θα χάσεις τα συμβόλαια των εκατοντάδων εκατομμυρίων και τη μεγάλη δόξα και θα πας στη Βουλή. Τι θα πας να κάνεις; Μου λέει: Μίμη, για ένα και μόνο λόγο πάω στη Βουλή. Και το επαλήθευσα όλον τον καιρό που τον βλέπω εδώ στη Βουλή και κάθετα πάντα όταν έχουμε εκπαιδευτικό θέμα. Μόνο για το εκπαιδευτικό, μου είπε, πάω στη Βουλή.

Ήθελα, λοιπόν, να σας εξομολογηθώ κι εγώ κάτι. Όταν με ρωτούν, τι στο καλό θέλεις και επιστρέφεις στην πολιτική; Τους απάντησα, για ένα, δύο πράγματα. Το ένα είναι το εκπαιδευτικό. Είναι, λοιπόν, φυσικό εμείς –όλοι μας, πιστεύω– να περιμέναμε με το νομοσχέδιο αυτό τη μέρα αυτή σαν μία μεγάλη ημέρα. Είχαμε μεγάλες προσδοκίες.

Δεν μπορώ να πω ότι η σημερινή ημέρα είναι πολύ μεγάλη. Ποδοσφαιρικά είναι μεγάλη ημέρα. Εκπαιδευτικώς μάλλον συγκαταβατικά πρέπει να πούμε ότι είναι μία συνηθισμένη ημέρα. Παρηγορούμαστε πάντως ότι είναι μεταβατικό το νομοσχέδιο, ότι είναι αποσπασματικό, προσωρινό κλπ., αν και καμιά φορά ισχύει το «ουδέν μονιμότερον του προσωρινού». Τέλος πάντων όλοι εμείς κι εσείς, όπως μας είπατε πριν, παρηγορούμαστε ότι από το Σεπτέμβριο, θα υπάρξει εθνικός διάλογος για την εκπαίδευση.

Κακώς, κυρία Υπουργός –δεν έχει σημασία τι θα πει ο ένας συνάδελφος ή ένας άλλος– δημιουργήσατε μια οξύτητα ακατα-

νόνη, ενώ σε άλλη φάση είστε πολύ ουσιαστική και τρυφερή. Μέτρησα 27 φορές τις λέξεις «εμείς, εσείς». Είπατε ότι είμαστε υπόλογοι και ότι καταγγέλλετε τα ανομήματά μας κλπ.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν είπα ότι σας καταγγέλλω.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Καταλαβαίνετε και εσείς ότι αυτό δεν διευκολύνει το διάλογο. Εμείς πάντως προσερχόμαστε στο διάλογο με όλη μας την ψυχή και με απόλυτο εποικοδομητικό πνεύμα.

Το πρώτο που ήθελα να πω γι' αυτόν τον εθνικό διάλογο, είναι ότι πρέπει να ορίσουμε ποιοι είναι οι συνομιλητές. Πράγματι υπάρχει κακή συνήθεια στη Βουλή, να θεωρούμε συνομιλητές αποκλειστικά και μόνο τους λεγόμενους άμεσα ενδιαφερόμενους –και εδώ είμαι απολύτως σύμφωνος μαζί σας– και περιορίζουμε τους άμεσα ενδιαφερόμενους αποκλειστικά και μόνο στους συνδικαλιστικούς εκπροσώπους, την ΟΛΜΕ, τους πανεπιστημιακούς εκπροσώπους κλπ.

Ωραία όλα αυτά αλλά στην πραγματικότητα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, κύριοι συνάδελφοι, ότι ο πραγματικός μας συνομιλητής είναι η ελληνική κοινωνία γι' αυτό το μεγάλο θέμα, ο Έλληνας φορολογούμενος, ο οποίος απαιτεί μεγαλύτερη απόδοση στο επενδύσιμο κεφάλαιό του στην εκπαίδευση.

Δεν είναι μόνο, κύριοι συνάδελφοι, το θέμα των χρημάτων που έθεσε ο Συνασπισμός ή το ΚΚΕ. Βεβαίως τα χρήματα είναι βασικά, να πάμε και στο 5% του ΑΕΠ τις εκπαιδευτικές δαπάνες, αλλά λίγα πράγματα θα καταφέρουμε αν δεν αλλάξουμε μαζικά και νοοτροπία στο εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Το δεύτερο που θέλω να πω για τον εθνικό διάλογο, είναι ότι πρέπει να ξερούμε τι ακριβώς θέλουμε. Νομίζω ότι αυτό είναι το μεγαλύτερο ζήτημα. Πιστεύω, κύριοι συνάδελφοι, όλων των πτερυγών –γιατί το θέμα αφορά όλες τις πτέρυγες, δεν είναι ώρα για αντιπαραθέσεις. Πέρασε η εποχή των αντιπαραθέσεων, διότι δυστυχώς έχουμε φθάσει στο παρά πέντε– ότι αν θέλουμε να προλάβουμε μια μεγάλη κοινωνική κρίση με επίκεντρο το δίπτυχο απασχόληση-εκπαίδευση, εάν θέλουμε να προλάβουμε μια μεγάλη κοινωνική κρίση με τα δεκάδες χιλιάδες πτυχία χωρίς αντίκρισμα στην αγορά εργασίας, πρέπει να αναπροσανατολίσουμε –τουλάχιστον αυτή ήταν η δική μας προεργασία– το εκπαιδευτικό σύστημα προς τη νέα δυναμική της κοινωνίας και της οικονομίας, προς τις μεσομακροπρόθεσμες τάσεις της αγοράς της εργασίας, προς την έρευνα, την καινοτομία, τη μεταφορά της έρευνας στην παραγωγή, στην υπηρεσία, στην αγορά, στην απασχόληση.

Δεν μπορεί ο ελληνικός λαός να επενδύει χρήματα στην ημιμάθεια ή στον υπερπληθωρισμό των μαζικών πτυχίων, συχνά χαμηλού επιπέδου, χωρίς αντίκρισμα στην αγορά εργασίας ούτε μπορούμε να υπερκαταναλώνουμε στο μέλλον αχρηίαστη εκπαίδευση. Πρέπει να εξορθολογίσουμε τα πράγματα.

Θα μου πείτε: «Γιατί δεν περιμένεις να γίνετε εσείς κυβέρνηση;». Βεβαίως εγώ πιστεύω ότι η κεντροαριστερά, το ΠΑΣΟΚ, η ευρύτερη Αριστερά θα τα καταφέρει καλύτερα το 2008 που πιθανόν να είναι στην κυβέρνηση, αλλά δεν έχουμε χρόνο. Πρέπει τώρα να ενεργήσουμε. Ο εθνικός διάλογος πρέπει να καταλήξει σε μια μεταρρύθμιση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, με έναν ορίζοντα του 2011 - 2015.

Έγιναν πάρα πολλά, κυρία Υπουργός, όλα αυτά τα χρόνια. Είναι γνωστό ότι έχουμε πάρα πολλούς καθηγητές σ' αυτήν τη χώρα. Έχουμε καλή αναλογία παιδιών, εκπαιδευτικών. Είναι άλλο θέμα πόσοι βρίσκονται στην τάξη. Αυτό είναι άλλη ιστορία. Είναι αλήθεια ότι έχουμε μικρή διαρροή στο γυμνάσιο, λύκειο σε σχέση με άλλες χώρες. Είμαστε σε ένα καλό δείκτη. Είναι αλήθεια ότι έχουμε μαζική ανώτατη εκπαίδευση, δηλαδή υψηλό ρυθμό εισόδου στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ, είναι, όμως, η ώρα να αναπροσανατολίσουμε όλο μας το εκπαιδευτικό σύστημα προς τη δυναμική της οικονομίας και της κοινωνίας, να κόψουμε δηλαδή δρόμο με ταχύτητα προς μια νέα οικονομία της γνώσης και των υπηρεσιών.

Το τρίτο που ήθελα να υπογραμμίσω σ' αυτόν τον εθνικό διάλογο για την παιδεία, αφορά τους μετέχοντες και το τι έχουν να καταθέσουν. Ωραίος είναι ο διάλογος, κύριοι συνάδελφοι, αλλά μπορεί να καταλήξει σε μια καρικατούρα αν ο καθένας από

εμάς είτε είναι συνδικαλιστής είτε είναι κομματικός είτε είναι καθηγητής πανεπιστημίου, έρχεται απλώς να επαναλάβει τη συνηθισμένη κομματική, συνδικαλιστική παπαγαλία του, αν δηλαδή δεν έχει να καταθέσει τίποτα.

Δυστυχώς είναι μία εγγενής αδυναμία του πολιτικού μας συστήματος, μία εγγενής αδυναμία του συνδικαλιστικού μας κινήματος, μία εγγενής αδυναμία του ίδιου του εκπαιδευτικού μας συστήματος, να είμαστε πρόχειροι στο εκπαιδευτικό. Ο μηχανισμός λήψης αποφάσεων, δηλαδή, για τα εκπαιδευτικά ζητήματα σε γενικές γραμμές ήταν πάντα χαμηλού επιπέδου. Αυτό πρέπει να το ξεπεράσουμε και πολλές φορές διερωτώμαι όταν βλέπω τους συνδικαλιστές. Τους προκαλώ κι όταν κάνω εκπομπή.

Λέω στους πανεπιστημιακούς: «Πείτε μου ποια καινούργια ιδέα καταθέσατε τα τελευταία χρόνια πέραν της χρηματοδότησης, που βεβαίως είναι σοβαρό θέμα. Ποια καινούργια ιδέα καταθέσατε για να αλλάξουμε την τριτοβάθμια εκπαίδευση;». Εγώ δεν άκουσα καμία.

Θέλω μάλιστα να σας εκφράσω την απογοήτευσή μου, όταν βλέπω στους χώρους που τους θεωρούμε άμεσα ενδιαφερόμενους -και στις προηγούμενες κυβερνήσεις- να υπάρχει ένα αντι-μεταρρυθμιστικό πνεύμα πολλές φορές, μία λατρεία του στάτους κβο, μία φοβία των αλλαγών, ακόμα και απ' αυτούς που έχουν να κερδίσουν μόνο από τις αλλαγές. Πολλοί καθηγητές πανεπιστημίου είναι και στην Αίθουσα αυτή και πρέπει να αναγνωρίσουν αυτόν τον συντηρητισμό. Γιατί;

Κυρία Υπουργέ, λέω, λοιπόν, και αν θέλετε, ακούστε με με μεγάλη προσοχή σ' αυτό το σημείο: Θα δούμε ποια μορφή θα πάρει ο εθνικός διάλογος, ποια μορφή θα πάρει μία ενδεχόμενη εθνική επιτροπή διαλόγου για την εκπαίδευση, όμως, χρειάζεται, κατά τη γνώμη μου, να συγκροτηθεί μία ανεξάρτητη ομάδα εργασίας υψηλού τεχνοκρατικού επιπέδου με σωστό προσανατολισμό -όχι «φρου κφρου και αρώματα» και τα γνωστά φιλολογικά που ακούω συνηθώς- η οποία θα επεξεργαστεί τα πιθανά εναλλακτικά μοντέλα και τις παραλλαγές που έχουμε μπροστά μας για την ανώτατη εκπαίδευση. Πρέπει να συζητήσουμε συγκεκριμένα. Αυτό πιστεύω ότι θα βοηθήσει το διάλογο.

Όταν αναφέρω μία επιτροπή υψηλού επιπέδου, ασφαλώς δεν πρέπει να περιοριστείτε στη γραφειοκρατία του Υπουργείου Παιδείας ούτε να περιοριστείτε στους κομματικούς συμβούλους ούτε μόνο στα τέσσερα-πέντε ονόματα πρυτάνεων κλπ, οι οποίοι μονοπωλούν τη συζήτηση όλα αυτά τα χρόνια χωρίς να καταθέτουν ουσιαστικά καμία πρωτοποριακή ιδέα στο εκπαιδευτικό σύστημα. Είναι τρία-τέσσερα πρόσωπα που μονοπωλούν στις εφημερίδες τη μεταρρύθμιση και τι προσφέρουν; Τα ίδια και τα ίδια. Τη λατρεία του στάτους κβο προσφέρουν όλα αυτά τα χρόνια.

Πρέπει να είμαστε προς όλους κριτικοί. Πιστεύω ότι υπάρχουν σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής αξιόλογοι άνθρωποι και κυρίως στον πανεπιστημιακό χώρο, ανεξάρτητα από πολιτικές απόψεις. Εγώ μπορώ να σας πω αξιόλογους ανθρώπους από το χώρο της Νέας Δημοκρατίας, από το χώρο του ΠΑΣΟΚ και της Αριστεράς. Είναι νέοι άνθρωποι με καινούργιο, «φρέσκο» βλέμμα για τα εκπαιδευτικά, που μπορούν να δουλέψουν σ' αυτήν την ομάδα υψηλού τεχνοκρατικού επιπέδου.

Σας πείραξε ο κ. Λιντζέρης με τους διακόνους, σας πείραξε κι εγώ στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή με τους νυχτοφύλακες αλλά το γεγονός ότι διορίζουμε με νόμο τους νυχτοφύλακες, μου έκανε κι εμένα μεγάλη εντύπωση, παρόλο που υπήρξα παλιά στη Βουλή. Είχα ξεχάσει ότι χρειάζεται νόμος και γι' αυτό, όμως, όπως σας είπα στην Επιτροπή, αυτό υπογραμμίζει προς όλες τις πτέρυγες της Βουλής, την ανάγκη να προχωρήσουμε στην πλήρη αυτονομία των ΑΕΙ, δηλαδή, στη διοικητική αυτονομία, στην ακαδημαϊκή αυτονομία -που βεβαίως είναι αυτονόητη- και στη χρηματοοικονομική αυτονομία και αυτοδιαχείριση των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και όσον αφορά στους κρατικούς και τους μη κρατικούς τους πόρους.

Εγώ κάνω την ευχή, μακάρι κάποτε οι σχολές να είναι σε θέση να διαλέγουν και τους φοιτητές τους. Είναι δύσκολο αυτήν τη στιγμή, το καταλαβαίνουμε, αλλά τουλάχιστον πρέπει

να επιλέγουν τους καθηγητές τους και τα πανεπιστήμια μόνα τους να πληρώνουν τους καθηγητές. Αυτό πιστεύω ότι θα είναι μία μεγάλη καινοτομία. Η μισθοδοσία, δηλαδή, θα πρέπει να περάσει με αυτήν τη μεταρρύθμιση στα ίδια τα πανεπιστήμια. Εμείς θα δώσουμε τα λεφτά σαν κράτος.

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μετά από αξιολόγηση.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Μετά από αξιολόγηση με βάση τη διεθνή πρότυπα. Η αξιολόγηση θα γίνεται βεβαίως σε άμεση σύνδεση κυρίως με την ερευνητική τους απόδοση, όπως γίνεται σε όλον τον κόσμο.

Γιατί οι καθηγητές πανεπιστημίου να είναι συνηθισμένοι δημόσιοι υπάλληλοι με ισόβιο ισοπεδωτικό κρατικό συμβόλαιο; Εδώ πρέπει να συμβεί η μεγάλη αλλαγή και θα τη χαιρετίσουν πρώτα οι ίδιοι, γιατί αυτοί έχουν να κερδίσουν πρώτα.

Να γιατί σας λέω ότι μία συζήτηση δεν μπορεί να έχει ταμπού ούτε στάτους κβο. Αν είναι να επαναλάβουμε το στάτους κβο, δεν έχει κανένα νόημα να κάνουμε οτιδήποτε, γιατί θα ταλαιπωρήσουμε κι άλλο τον ελληνικό λαό.

Επίσης πιστεύω, κυρία Υπουργέ, ότι μπορεί να υπάρχουν αντιθέσεις, αλλά όλες οι πτέρυγες σ' αυτήν την Αίθουσα είναι ώριμες, κατά τη γνώμη μου, να απομυθοποιήσουν το εξεταστικό σύστημα.

Έχουμε πια πολλές φορές «διαλέξτε οποιαδήποτε παραλλαγή εξεταστικού συστήματος», με εξετάσεις ή χωρίς εξετάσεις. Ορισμένοι μυθοποιούν την κατάργηση των εξετάσεων. Όλα τα προβλήματα θα αναπαραχθούν σε άλλα επίπεδα και χωρίς εξετάσεις. Λέει για παράδειγμα η ΟΛΜΕ, «καταργείστε τις εξετάσεις, θα αποδεσμεύσουμε το λύκειο από τις εξετάσεις και θα σωθούμε». Σε άλλο επίπεδο θα επαναληφθούν τα φροντιστήρια και τα πάντα. Τα ξέρουμε αυτά τα πράγματα.

Αλλού είναι ο πυρήνας του προβλήματος. Και τα δεκαπέντε μαθήματα του Αρσένη είχαν μια λογική τότε, έχουν τα συν και τα πλην. Τα συν τα ξέρουμε, τα πλην είναι ότι μπορεί ενδεχομένως κάποιοι να κερδίσουν την Ολυμπιάδα των μαθηματικών και να μη μπει στο μαθηματικό, γιατί δεν έγραψε καλά σε άλλα δέκα μαθήματα. Και τα εννέα μαθήματα του Ευθυμίου ήταν μία σχετικά καλή λύση. Κακό είναι, κύριε Πολύδωρα, να βάλουμε και την ιστορία σε αυτούς που δίνουν εξετάσεις στο Πολυτεχνείο; Δεν είναι δηλαδή, το ζήτημα εκεί. Και τα έξι μαθήματα πολύ καλά είναι. Και εγώ μπήκα με τέσσερα μαθήματα, όπως και ο κ. Πολύδωρας στο πανεπιστήμιο. Και τι πάθαμε; Δεν γίναμε αμόρφωτοι άνθρωποι.

Απομυθοποιείτε, λοιπόν, τον αριθμό των μαθημάτων.

Εγώ θα σας πω ότι με τα εννέα μαθήματα ήταν μία πολύ καλή λύση. Όμως μπορούσε να μπει κανείς στη γεωπονική, χωρίς να έχει κάνει χημεία. Τώρα με τα έξι μαθήματα με βάση την πρόταση που σας κάνει το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, μπορεί να μπει στο οικονομικό τμήμα, χωρίς να έχει κάνει μαθηματικά. Το καταλαβαίνετε αυτό; Μπορεί να γίνει τέτοιος συνδυασμός που να μην έχει εξεταστεί κάποιος μαθηματικά και να πάει στην οικονομετρία, χωρίς να έχει ιδέα.

Θέλω, λοιπόν, να πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι είναι καιρός πια να πάψουμε να στηρίζουμε μεγάλες προσδοκίες στην αλλαγή του εξεταστικού συστήματος. Να πάψουμε να επιχειρηματολογούμε συνέχεια και με τα φροντιστήρια. Αυτή την αμαρτία την έχουμε όλοι. Ότι και αν φέρουμε επιχειρηματολογούμε ότι θα καταργήσουμε τα φροντιστήρια. Το ίδιο είπατε εσείς με τα έξι μαθήματα. Το ίδιο λέμε εμείς, το ίδιο λέει ο ένας και ο άλλος.

Δεν σας φαίνεται ότι αυτή η συζήτηση έχει γίνει υποκριτική σ' αυτήν την Αίθουσα; Μήπως θα έπρεπε να κάνουμε και μια κρυφή τελετή να αποτίσουμε φόρο τιμής σ' αυτούς που έκαναν φροντιστήρια εδώ και τριάντα χρόνια και πολλοί έμαθαν μαθηματικά, φυσική και χημεία από τα φροντιστήρια; Είναι κρίσιμο θέμα αυτό...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Και ξένες γλώσσες...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Ακριβώς και ξένες γλώσσες.

Το πρόβλημα με τα φροντιστήρια είναι ότι και στα καλά σχολεία ακόμα κάνουν φροντιστήρια. Κολέγιο πας κάνεις φροντιστήριο, ΑΣΕΠ δίνεις εξετάσεις κάνεις φροντιστήριο. Το ζήτημα είναι ότι πράγματι έτσι παραμορφώνεται το εκπαιδευτικό

σύστημα, έχουμε κακή κατανομή πόρων και αφού μεσολαβεί το χρήμα, το φροντιστήριο, τελικά οδηγεί στην ανισότητα των ευκαιριών.

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι πρέπει να περάσουμε από τον ανταγωνισμό των μαθητών για να μπουν στα πανεπιστήμια, στον ανταγωνισμό των ιδίων των ιδρυμάτων, ανταγωνισμό για καλύτερους καθηγητές, ανταγωνισμό για περισσότερους πόρους κρατικούς και μη κρατικούς, ανταγωνισμό στην έρευνα και στην τεχνολογία κλπ. Δηλαδή να το πω σε μια γλώσσα που σοκάρει πολλούς: Πρέπει να φέρουμε τη «δημόσια αγορά» μέσα στο πανεπιστήμιο. Και εννοώ τον ανταγωνισμό, την αποκέντρωση, την αξιολόγηση, την ποιότητα, την ισότητα των ευκαιριών.

Για τα μεταπτυχιακά θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι είναι μια ωραία εμπειρία πλέον στην Ελλάδα. Απλώς πρέπει να δώσουμε υποτροφίες, να δώσουμε άτοκα δάνεια επιχορηγούμενα, ώστε να μην είναι άλλος ένας παράγοντας κοινωνικής ανισότητας το μεταπτυχιακό στην Ελλάδα.

Δυστυχώς, δεν προλαβαίνω, κύριοι συνάδελφοι, να πω και για το θέμα των αναπληρωτών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μάριος Σαλμάς ζητά ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Το Τμήμα εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Τμήμα ενέκρινε. Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Πολύδωρας έχει το λόγο.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Ωραία, πολύ ωραία εξελίσσεται η συζήτηση. Διαδέχομαι στο Βήμα το Μίμη Ανδρουλάκη και δηλώνω ότι είμαι ενθουσιασμένος από την αγόρευσή του.

Κυρία Υπουργέ, ελπίζω με την επιμέλεια και την ευθυδικία που σας διακρίνει, να κρατήσετε καλές σημειώσεις. Αλλά είμαι ικανοποιημένος και από τις εισηγήσεις των κυριών, της κ. Ράπτη, της κ. Ξηροτύρη και του καθηγητού κ. Χουρμουζιάδη.

Νομίζω ότι η δική μου παρέμβαση θα αποτελέσει μία φυσική προέκταση των όσων ευστόχων ακούστηκαν απ' όλες τις πλευρές, με κεντρική δηλαδή σκέψη την εισήγηση της κ. Κόλλια της Νέας Δημοκρατίας, η οποία εισήγηση με μία ακρίβεια στο επιχείρημα και στην ανάλυση, στην αναλυτική της σκέψη, χαρακτηρίσε, αξιολόγησε και απέδωσε αυτό που είναι το νομοσχέδιο. Το διευκρίνισε αναλυτικά και η κ. Γιαννάκου, ότι δηλαδή είναι ένα νομοσχέδιο κατά κάποιο τρόπο προς αντιμετώπιση των επείγουσών αναγκών. Η σοβαρή συνεννόηση για την παιδεία -και θέλω να επιμείνω λιγάκι για την παιδεία και όχι για την εκπαίδευση, επιτέλους- την ελληνική παιδεία ή μάλλον τη σύγχρονη ελληνοευρωπαϊκή παιδεία μας, θα είναι το Σεπτέμβριο όταν θα αρχίσει ο διάλογος.

Οι σημαντικές παρατηρήσεις του κ. Ανδρουλάκη για το περιεχόμενο του διαλόγου, νομίζω ότι πρέπει να αποτελέσουν μια πολύ καλή πυξίδα για όλους μας.

Στη δική μου φρασεολογία θέλω να πω, για το διάλογο ότι εκείνο που προέχει είναι παραλλαγή των ιδίων σκέψεων του Μίμη Ανδρουλάκη, αλλά εκείνο που προέχει είναι επιτέλους η επιστημονική γνώμη. Θέλω να την έχουμε την επιστημονική γνώμη, δεν θέλω ούτε καν το ένστικτο το δικό μου, το πολιτικό, το ηθικό. Θέλω την επιστημονική γνώμη. Είναι τόσο δύσκολο να τη διαγνώσουμε;

Προεκτείνω τη γραμμή σκέψης του Γιάννη Ιωαννίδη. Ο Γιάννης Ιωαννίδης εισέφερε στη συζήτηση το αυθεντικό, το γνησιότατο, και από την εμπειρία του στον αθλητισμό και στο συγχρωτισμό, τον υγιή συγχρωτισμό, με τη νεολαία. Τι συνεισφέρει; Τι μας υπενθύμισε; Ότι τα εκπαιδευτικά προγράμματα συντάσσονται υπέρ των διδασκόντων και όχι υπέρ των διδασκόμενων. Τα εκπαιδευτικά προγράμματα συντάσσονται για να βρίσκουν δουλειά οι πτυχιούχοι των διαφόρων ειδικοτήτων. Και όσο περισσότερα τμήματα έχουμε, τόσο περισσότερο συνωστισμός θα γίνεται για ώρες πειραματόζωα που μεταφέρουν τη σάκα γεμάτη μαθήματα και διδακτική ή διδακτέα ύλη, για να πάνε να τα μάθουν στο σχολείο. Ζητώ, έκκληση

κάνω προς τη διεθνή επιστημονική κοινότητα. Δεν θα σκεφθούμε το δέκτη, το «χρήστη», που είπε κάποιος, αυτών των ωφελιμάτων, αυτών των ωφελειών -το σαρκάζω το «ωφελειών» στην προκειμένη περίπτωση- και τέτοιων ωφελημάτων και ωφελειών που τα παιδάκια βγαίνουν νευρωσικά.

Εγώ δεν μπορώ να το λύσω ούτε θέλω να κάνω τον παντογνώστη, να ζω με μια ψευδαίσθηση παντογνώστιας. Απεγνωσμένα, θα έλεγα, ζητώ τα πορίσματα της επιστήμης, τη γνώμη της επιστήμης. Έτσι να προσέλθουμε στο διάλογο, όπως είπε και ο Μίμης Ανδρουλάκης. Δεν ενδιαφέρει να μεταφέρουμε τις συντεχνιακές πεισμοσύνες μας και να είναι ο διάλογος ταμπούρι για την εξυπηρέτηση ταξικών συμφερόντων με την ευρεία σημασία του όρου. Γκρεμίζεται το σύστημα, το εκπαιδευτικό σύστημα και ταυτόχρονα κλονίζεται και το βάθος της κοινωνίας μας. Ξέρει πολύ καλά η Υπουργός τα μεγάλα μυστικά που κρύβονται κάτω από το χαλί. Να πω εγώ ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας -σε ένα πνεύμα όχι αντιδικίας, με κανέναν, ίσως με την κακή μου μοίρα, όχι για την εικόνα του ΠΑΣΟΚ, για τίποτα- παραδείγματος χάρι για τη συρρίκνωση του μαθητικού πληθυσμού. Φτιάχνουμε υποδομή στην πρωτοβάθμια, στη δευτεροβάθμια και προπαντός στην τριτοβάθμια παιδεία - εκπαίδευση και δεν θα έχουμε ανθρώπους. Φτιάχνουμε διδάσκοντες, στρατιές διδασκόντων. Και εκεί είναι η αποκραυπογράφηση του 60, 40 και τα 30 έτη και τα πάντα, γιατί έρχεται η σκληρή πραγματικότητα της συρρίκνωσης του μαθητικού πληθυσμού.

Καλό είναι το ενδιαμέσο, ότι δεν έχουμε διαρροή από το γυμνάσιο στο λύκειο. Καλά είναι όλα αυτά. Από μια άποψη καλός είναι και ο πληθωρισμός των πτυχίων και έχουμε το ρεκόρ Ευρώπης. Καλό είναι και το γεγονός ότι έχουμε αρίστη σχέση διδασκόντων προς διδασκόμενους. Αυτά, όμως, ταυτόχρονα είναι και τα δραματικά μυστικά που τα κρύβουμε. Τα ζητήματα είναι τι θα διδάξουμε, πώς αυτό που θα διδάξουμε θα είναι στον ηθικό κανόνα, κάτι να προσφέρει στο παιδί και στον επαγγελματικό, κάπου να αντικρίζεται με την αγορά, με την επιβίωση.

Τα τελευταία χρόνια ακούω και από τον κ. Αρσένη και από τους άλλους Υπουργούς κάτι ωραίο και ρομαντικό -και είμαι από τους ρομαντικούς- που λέει ότι η γνώση είναι ασύνδετη από το επάγγελμα, το πτυχίο είναι ασύνδετο από το επάγγελμα. Ναι, αλλά πού στον πλανήτη, πού στη γη γίνεται αυτό; Ούτε στην αρχαία Ελλάδα δεν ήταν ασύνδετο το να φοιτήσει κοντά στο Σωκράτη ή στους σοφιστές ο μαθητής με την επαγγελματική του αποκατάσταση.

Ας είμαστε ρεαλιστές. Έχουμε έναν άξονα από την Α' δημοτικού μέχρι το πανεπιστήμιο, ο οποίος είναι του ηθικού κανόνα, όπως ορίζει το Σύνταγμα, για την εθνική, ηθική, πολιτισμική προαγωγή του μαθητή. Είναι ωραίες οι διατυπώσεις μέσα στο Σύνταγμα για τον ορισμό της παιδείας, αλλά στην τριτοβάθμια εκπαίδευση πρέπει να είμαστε λιγάκι ρεαλιστές και συγκεκριμένοι και πρέπει να οδηγήσουμε τα πράγματα προς την επαγγελματική αποκατάσταση. Πρέπει να δούμε τι περιεχόμενο θα δώσουμε σ' αυτό που ορίζουμε όλοι ως εποχή της γνώσης, κοινωνία της πληροφορικής, όπως είπε ο κ. Χαλκίδης, τεχνολογική αξιοποίηση ή επίσης αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων που δίνει αυτή η κοινωνία, αυτός ο τόπος, αυτή η παράδοση και αυτή η ιδιοσυστασία του λαού. Αυτά είναι για το διάλογο μια δική μου προεισαγωγική συνεισφορά.

Για το συγκεκριμένο, εγώ επαινώ την εξακτίνωση των τμημάτων. Μέχρι πρότεροι υπήρχε μια σχολή σκέψης στην ακαδημαϊκή κοινότητα -νομίζω και ο κ. Χουρμουζιάδης την υπαινίσσεται- που λέει «φτιάξτε campus, φτιάξτε μεγάλα ακαδημαϊκά κέντρα, ώστε εκεί να έχουμε την άνεση για την αρτιότατη διδασκαλία». Τώρα που είμαστε στην εποχή του διαδικτύου, τώρα που είμαστε στην εποχή του πλανητικού χωριού και της μεγάλης κυκλοφορίας των γνώσεων, δεν είναι πλεονέκτημα να έχει βιβλιοθήκη το ακαδημαϊκό σύνολο, γιατί υπάρχει βιβλιοθήκη παντού. Συνεπώς δεν μειώνεται η ακαδημαϊκή αξία, όταν έχουμε την εξακτίνωση των τμημάτων. Αντιθέτως υπάρχουν υπηρέτουνται πολλοί παράπλευροι σκοποί πολύ ωφέλιμοι για την κοινωνία μας, την οικονομία μας και την ακαδημία μας σήμερα, το 2004.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**.)

Η Βέροια εχρειάζεται. Η Αιτωλοακαρνανία εχρειάζεται. Θέλω να μη σαρκάσουμε -όπως είδα σε μερικά δημοσιεύματα- και να λέμε ότι κάθε νομός ή κάθε πόλις και πανεπιστήμιο. Δεν είναι για σαρकाσμο αυτό. Έχει αρετή μέσα, έχει αξία, έστω και μέσα από τις γραμμές της πλασματικής ζήτησης. Να ζήσουν αυτές οι κοινωνίες. Το αποδεχόμαστε με εγκυρότητα. Το βρήκαμε σε προδικασία, όπως πολλά, στα συρτάρια του ΠΑΣΟΚ και εύτολμα προχωρούμε στη δημιουργία των νέων τμημάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Εν παρενθέσει, θέλω να υποστηρίξω την παρατήρηση του κ. Λιντζέρη για το μάρκετινγκ.

Κάνετε κόπο, παραδείγματος χάρη, να μεταφράσετε το management. Και λέτε «διοίκηση λειτουργιών». Τον είδα τον κόπο σας. Κάντε τον ίδιο κόπο και για το marketing. Βάλτε, ας πούμε, «σπουδών αγοράς». Ο Μπαμπινιώτης λέει μερικές παρατηρήσεις. «Marketing: ελληνιστί: «αγοραστική», οικονομικά: «το σύνολο των επιχειρησιακών ενεργειών» κλπ.»

Εγώ προτείνω, χωρίς μεγάλο φανατισμό, «τμήμα σπουδών αγοράς». Σκεφτείτε το. Είναι καλό να κάνουμε την άμυνά μας για τη γλώσσα, διότι λέει η καινούργια σχολή για τους υπολογιστές: «Η αλγοριθμική και η συστηματική στη σκέψη πρόταση της ελληνικής γλώσσας είναι η γλώσσα των ηλεκτρονικών υπολογιστών». Δημιουργεί, διαμορφώνει τεράστιες διευκολύνσεις, έτσι ώστε να αποδώσουμε συνθετότερες έννοιες και πληρέστερα διανοήματα».

Επαινώ την ίδρυση των τμημάτων, όπως είπαμε. Δεν επαινώ τη σύμμεση του τμήματος Τουρκικών Σπουδών -το είπε ο κ. Καραγκούνης νομίζω- και Ασιατικών Σπουδών. Δύο διακεκριμένα πράγματα. Ας έχει την αυτοδυναμία το Τμήμα Ασιατικών Σπουδών. Εγώ έχω πάρει, παραδείγματος χάρη, στην Αμερική ένα μάθημα που έλεγε «Southeast Asia», εξειδικευμένα για τη Νοτιοανατολική Ασία. Μιλούσε τότε για τις τίγρεις του Ειρηνικού. Σγκαπούρη, Ταϊβάν, Ινδονησία, Μαλαισία κλπ. Πρέπει να κρατήσουμε το Τμήμα Ασιατικών Σπουδών ακέραιο, με τη δική του αυτοδυναμία και των Τουρκικών Σπουδών επίσης με τη δική του αυτονομία, για τη δική του αξία, επιστημονική -θα έλεγα- και πολιτική.

Η περιγραφή για το μεγάλο θέμα των αναπληρωτών, έτσι όπως την προτείνει -εγώ δέχτηκα και άκουσα και τους εκπροσώπους της ΟΛΜΕ- το νομοσχέδιο, η κυρία Υπουργός έχει μια πολύ σοβαρή τομή: Να προσεγγίσει κατά τον καλύτερο τρόπο το κεφάλαιο των αναπληρωτών. Το 60% - 40% είναι αυτό. Εγώ θα έλεγα για τους τριάντα μήνες ότι μπορεί να βγει στο λογαριασμό κενό περιεχομένου. Το είπε και η κ. Ράπτη από άλλη ανάγνωση. Εγώ σας λέω ότι το 60% - 40% είναι η πρόταση και η προσφορά υπέρ των αναπληρωτών που κάνει το παρόν νομοσχέδιο.

Το άλλο τελεί σε μία συναρτησιακή σχέση προς το 60% - 40% και θα μπορούσε να παρελπίετο κίολας. Σε περίπτωση που ο σχολαστικισμός θέλει να προσδώσει ειδικό περιεχόμενο -απαντώ σε μία ένσταση που λέει ότι θα καλυφθούν από το 60% - 40% όσοι έχουν υπηρετήσει στους τριάντα μήνες- μπορούμε να συζητήσουμε για τους είκοσι επτά μήνες; Το λέω εγώ. Δεν μπορώ, όμως, να μη θεωρήσω ότι τώρα γίνεται η μεγάλη λύση κατά τον αποφασιστικότερο τρόπο για τους αναπληρωτές.

Προχωρώ στην έκφραση της ευαρέσκειάς μου για τη μέριμνα για τους πολυτέκνους, γιατί συνάρταται με το μείζον θέμα που λέει ότι θα ζήσουμε ή δεν θα ζήσουμε ως έθνος, δηλαδή το δημογραφικό. Η ανάλυση που έκανε η κ. Κόλλια για το που βρίσκόμαστε, κατέληγε με τα στατιστικά, ότι έχουμε 1,3 για τη μήτρα κάθε παραγωγικής γυναίκας στην Ελλάδα, όταν το όριο ασφαλείας είναι 2,1 κλπ. Η εσωτερική ανάλυση του 1,3 λέει ότι μέσα στο 1,3 το δικό μας -δηλαδή το ελληνικό- έχουμε την υπεργεννητικότητα των αδελφών Μουσουλμάνων της Θράκης, την υπεργεννητικότητα των αδελφών Αθιγγάνων, την υπεργεννητικότητα των αδελφών μεταναστών Αλβανών. Το υπόλοιπο μαθηματικό, κύριε Ανδρουλάκη, βγάλτε το μόνος σας, το πού βρίσκόμαστε. Δηλαδή δεν είναι 1,3 από πλευράς...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Είναι 0,9.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Τέλος πάντων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου

ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Με συγχωρείτε, καταλήγω.

Το συμπέρασμα για την εκτίμηση της προσφοράς αυτού του νομοσχεδίου, που θα το κάνουμε νόμο του κράτους, είναι ότι για τώρα αποδέχομαι την επιγραμματική διατύπωση της κ. Γιαννάκου, της κυρίας Υπουργού. Σας ζητώ να συνεννοηθούμε πάντοτε στην αξία τη διαχειριστική. Μην είμαστε μεγαλομανείς, αιθεροβάμονες.

Ας απλώσουμε τα φτερά της σκέψης μας στο διάλογο και στο τελικό προϊόν του διαλόγου που θα είναι μια ασφαλής και στέρεη πρόταση παιδείας, εκπαίδευσης για είκοσι χρόνια, όπως λέει το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Τώρα δίνουμε την ευχέρεια και τη δυνατότητα στο Υπουργείο Παιδείας να λειτουργήσει αποτελεσματικά, να μη χάσουμε ούτε μία μέρα στο χρόνο της εξυπηρέτησης των μεγάλων σκοπών της παιδείας, όπως αυτοί οι σκοποί περιγράφονται -και οφείλουμε να τηρήσουμε- στο Σύνταγμά μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εισερχόμεστε στο κατάλογο των ομιλητών. Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αναστάσιος Σπηλιόπουλος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής, κυρίως, Αντιπολίτευσης, ακούγοντάς σας κανείς τόσο στην επιτροπή όσο και κατά τη σημερινή συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου, διαπιστώνει ότι δεν διδαχθήκατε τίποτα και ότι μπροστά στις όποιες φθηνές εντυπώσεις και μικροκομματικές σκοπιμότητες, δεν έχετε καμία δυσκολία να κακοποιείτε την αλήθεια και να διατυπώνετε απόψεις που σας εκθέτουν και που σίγουρα δεν βοηθούν στην αντιμετώπιση των τεράστιων προβλημάτων που αντιμετωπίζει το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας, προβλημάτων που τα δημιουργήσετε ή που τα διογκώσατε οι ίδιοι ακολουθώντας, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, τον εύκολο και φθηνό δρόμο της διαχείρισής τους, όπως σας είπε και η κυρία Υπουργός, σε μια εποχή όπου οι μεγάλες, σύγχρονες προκλήσεις -και αναφέρομαι στην κοινωνία της γνώσης και της πληροφορίας, στην παγκοσμιοποίηση, στις νέες τάσεις που διαμορφώνονται στην αγορά της εργασίας, στις διεργασίες που βρίσκονται σε εξέλιξη για την ενοποίηση των εκπαιδευτικών συστημάτων όλων των χωρών και όχι μόνο- απαιτούσαν βαθιές τομές και ρήξεις.

Στην επιτροπή άκουσα τον τέως Υπουργό Παιδείας να επαίρεται για τα επιτεύγματά του επικαλούμενος τη βελτίωση της πρόσβασης των μαθητών στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, τη βελτίωση της σχέσης διδασκόντων και διδασκόμενων και κυρίως τα αυξημένα ποσοστά των νέων μας, που σήμερα είναι κάτοχοι πτυχίων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης κλπ.

Δεν αμφισβητώ αυτά τα στοιχεία, όπως δεν αμφισβητώ καμία από τις προσπάθειες που έγιναν και που αναμφίβολα συνεισέφεραν προς την κατεύθυνση της βελτίωσης του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Όμως θα ήθελα να θυμίσω και σε σας, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι σύμφωνα με επίσημα στοιχεία έγκυρων διεθνών οργανισμών, όπως είναι ο ΟΟΣΑ, η Eurostat, η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Unesco κλπ., η χώρα μας είναι τελευταία σε δαπάνες για την παιδεία ως ποσοστό επί του ΑΕΠ με τεράστια απόσταση από το μέσο ευρωπαϊκό όρο. Είναι τελευταία σε δαπάνες ανά μαθητή στο χώρο της εννιάχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Βρισκόμαστε ακριβώς στο μισό. Είμαστε δραματικά τελευταίοι σε δαπάνες ανά φοιτητή. Δαπανούμε το υποτριπλάσιο ποσό του μέσου ευρωπαϊκού όρου. Είμαστε τελευταίοι με τεράστια απόσταση από την προτελευταία χώρα σε δημόσιες και ιδιωτικές δαπάνες για έρευνα.

Ακόμη θα ήθελα να θυμίσω ότι στη χώρα μας -και αυτά τα αποσιωπάτε- το ποσοστό του οργανικού και του λειτουργικού αναλφαβητισμού αγγίζει για συγκεκριμένες ηλικίες το 50% του πληθυσμού. Όλα αυτά είναι διαπιστώσεις αυτών των έγκυρων διεθνών οργανισμών. Δεν είναι δικές μας διαπιστώσεις.

Είμαστε μια χώρα όπου το ποσοστό επανένταξης στην αγορά εργασίας από την εφαρμογή προγραμμάτων κατάρτισης και επανακατάρτισης δεν ξεπερνά το 1%, όταν ο μέσος ευρωπαϊ-

κός όρος είναι περίπου 10% για λόγους σε όλους γνωστούς, γιατί όλοι ξέρουμε στις τσέπες ποιων κατευθύνονται, πηγαίνουν τα χρήματα που διατίθενται γι' αυτήν τη δραστηριότητα.

Είμαστε μια χώρα όπου τα ποσοστά της σχολικής διαρροής, παρά τα όσα είπε ο κ. Ευθυμίου, είναι υψηλά. Και δεν είναι υψηλά μόνο στις ειδικές πληθυσμιακές ομάδες. Είναι αυξημένα συνολικά. Δεκαπέντε χιλιάδες παιδιά εγκαταλείπουν κάθε χρόνο, είτε μας αρέσει είτε δεν μας αρέσει, την εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, αδιαφορώντας του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Και βεβαίως είμαστε μία χώρα όπου το εκπαιδευτικό μας σύστημα δεν έχει εθνικό σύστημα επαγγελματικού προσανατολισμού, δεν έχει οργανωμένο σύστημα επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών και βεβαίως οργανωμένο σύστημα αξιολόγησης όλων των βαθμίδων και όλων των παραμέτρων του, γιατί η αξιολόγηση δεν αφορά και δεν πρέπει να αφορά μόνο τους εκπαιδευτικούς. Πρέπει να αφορά και τις υποδομές. Άρα να ανιχνεύει, να εντοπίζει και να θεραπεύει και, τελικά τις ευθύνες του συντεταγμένου κράτους που είναι τεράστιες.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Τα ιδρύματα κυρίως.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: 'Όταν λέω του κράτους, εννοώ, και τα ιδρύματα, για να συμφωνήσω απόλυτα μαζί σας. Επίσης είμαστε μια χώρα που αντιμετωπίζει περιθωριακά τα τεράστια προβλήματα της ειδικής αγωγής, της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης, ένα τεράστιο πρόβλημα για το οποίο όλοι χρόνια τώρα αδιαφορούμε.

Είμαστε μια χώρα όπου οι δαπάνες για την παραπαιδεία και κυρίως για τις σπουδές των παιδιών μας στο εξωτερικό -βρισκόμαστε πρώτοι με μεγάλη απόσταση από τη δεύτερη χώρα. Είμαστε παγκόσμιοι πρωταθλητές. Ξεπερνούν το 1,5 τρισεκατομμύριο δραχμές οι δαπάνες αυτές. Είμαστε, ακόμη μια χώρα όπου οι ανάγκες σε αιθουσες διδασκαλίας, κυρίως στα μεγάλα αστικά κέντρα, είναι τεράστιες, ακυρώνοντας κάθε νέα πρωτοβουλία, και η ενισχυτική διδασκαλία, όπως είναι το ολοήμερο σχολείο. 'Όταν στη Θεσσαλονίκη το 35% των σχολείων -στην Αθήνα το ποσοστό είναι κατά τι μικρότερο- είναι δίκυκλα ή ακόμα και τρίκυκλα, μπορεί αλήθεια σε τέτοια σχολεία να εφαρμοστεί το πρόγραμμα της ενισχυτικής διδασκαλίας ή ο θεσμός του ολοήμερου σχολείου; Άρα έχουμε ένα σύστημα που εκ των πραγμάτων είναι άδικο.

Βεβαίως έχουμε ένα σύστημα που στα τελευταία χρόνια διορίζει τους εκπαιδευτικούς με το γνωστό τρόπο: Τέσσερις χιλιάδες μόνιμοι εκπαιδευτικοί και δεκαπέντε, με είκοσι χιλιάδες αναπληρωτές και ωρομίσθιοι που αναπληρώνουν τους αναπληρωτές και δεν πληρώνονται, όπως μας είπε η κυρία Υπουργός, αποκαλύπτοντας τις γνωστές μαύρες τρύπες του ΥΠΕΠΘ. Διορίζετε ωρισμίσθιους με τέσσερις, πέντε ώρες διδασκαλίας για να τους κρατάτε σε ομηρία, για να κάνετε τη δουλειά σας, για να ψηφοθηρείτε εις βάρος των παιδιών μας.

Είναι δυνατόν σε ένα σχολείο να υπάρχουν εκπαιδευτικοί τριών ταχυτήτων και να πιστεύουμε -όσοι νοιαζόμαστε, όσοι έχουμε αγωνία για τη λειτουργία και την πορεία του εκπαιδευτικού μας συστήματος- ότι θα δουλέψει ένα σχολείο στο οποίο προσφέρουν τις υπηρεσίες τους εκπαιδευτικοί με τέτοιες διαφοροποιημένες εργασιακές σχέσεις;

Τα λέω όλα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, γιατί πιστεύω, όπως πιστεύει η Κυβέρνηση, όπως πιστεύει η κυρία Υπουργός, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου συνολικά ότι πρέπει να προχωρήσουμε σε θεσμοθετημένο Εθνικό Διάλογο. Εμείς τα λέγαμε, όλα αυτά και ως Αντιπολίτευση έχουμε δεσμευτεί. Σήμερα κάνετε πως δεν τα καταλαβαίνετε όλα αυτά.

Κύριε Ανδρουλάκη, εμείς θέλουμε διάλογο θεσμοθετημένο, διάλογο χωρίς προαπαιτούμενα -να είστε βέβαιος γι' αυτό- διάλογο ο οποίος θα καταλήξει διάλογο έντιμο και καθαρό, διάλογο δημοκρατικό, γιατί νοιαζόμαστε, πραγματικά για την παιδεία και γιατί θέλουμε να ενώσουμε τις γνώσεις και τις αγωνίες μας για την πορεία και την προοπτική του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Λίγα λόγια τώρα σε ό,τι αφορά το συζητούμενο νομοσχέδιο. Πραγματικά με εξέπληξαν οι προσπάθειες απαξίωσης αυτής της πρωτοβουλίας της σημερινής πολιτικής ηγεσίας του

Υπουργείου Παιδείας, γιατί ακούστηκαν πολλές απαράδεκτες και απαξιώτικές εκφράσεις γι' αυτήν την προσπάθεια.

Δεν κατάλαβα, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Κάνετε κριτική στη σημερινή Κυβέρνηση, γιατί θεσμοθετεί τα νέα τμήματα των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ; 'Όταν περιφερόσασταν προεκλογικά και τα υποσχόσασταν σε διάφορες περιοχές -και καλά κάνατε- δεν ξέρατε ότι τα τμήματα αυτά, προκειμένου να λειτουργήσουν, χρειάζονται αναλυτικά προγράμματα σπουδών, ότι χρειάζονται υποδομές, και προσωπικό; Δεν ξέρατε ότι οι μαθητές που τελειώνουν φέτος το λύκειο, έχουν το δικαίωμα να τα δηλώσουν και τα τμήματα αυτά στο μηχανογραφικό. Δεν ξέρατε ότι αυτά τα θέματα θα έπρεπε να έχουν αντιμετωπισθεί προ πολλού και να δρομολογήσουν οι σχετικές διαδικασίες;

Η Κυβέρνηση αναλαμβάνει αυτήν την πρωτοβουλία, όπως είχε υποχρέωση, και της κάνετε γι' αυτό κριτική; Οι ευθύνες σας είναι βαρύτερες. Σας ερωτώ: Πώς θα λειτουργήσουν τα καινούργια τμήματα; Εγώ καταθέτω την αγωνία μου. Δεν θα μπορέσουν να λειτουργήσουν. Πότε θα γίνουν οι διαδικασίες των μετατάξεων, της επιλογής προσωπικού; Πότε θα γίνουν και θα διαμορφωθούν τα αναλυτικά προγράμματα σπουδών γι' αυτά τα τμήματα των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ στη Νάουσα, στη Βέροια, παντού; Και κάνετε κριτική; Αυτό είναι απίστευτο. Το θρόσος σας είναι απύθμενο.

Έρχομαι τώρα στο θέμα του ΔΙΚΑΤΣΑ. Κάνετε κριτική και για το ΔΙΚΑΤΣΑ; Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι ένα χρόνο τώρα η διευθύντρια αυτού του διεφθαρμένου οργανισμού, η οποία διώκεται ποινικά για απίστευτα αδικήματα που διέπραξε, παραμένει υπηρεσιακά στο απυρόβλητο, γιατί δεν υπήρχε στο ΔΙΚΑΤΣΑ πειθαρχικό συμβούλιο να τη διώξει. Η σημερινή πολιτική ηγεσία, διαπιστώνοντας το πρόβλημα, παραπέμπει αυτήν την άθλια υπόθεση, αυτά τα άθλια υποκείμενα αυτού του άθλιου οργανισμού στο Κεντρικό Πειθαρχικό Συμβούλιο του Υπουργείου Παιδείας. Το μέμφεστε και γι' αυτό; Βεβαίως για το ΔΙΚΑΤΣΑ, όπως είπα και στην επιτροπή, κυρία Υπουργέ, πρέπει να αρχίσουμε την ανασυγκρότηση αυτού του οργάνου από βάση μηδενική.

Ολοκληρώνοντας για το θέμα της κατάργησης των εξετάσεων της Β' Λυκείου και τον περιορισμό των εξεταζόμενων μαθητών στη Γ' Λυκείου, είναι τουλάχιστον αφελές, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, να υποστηρίζετε ότι με τις ρυθμίσεις αυτές θα διατηρηθεί η παραπαιδεία. Εκτίθεστε υποστηρίζοντας τα συμφέροντα των φροντιστηρίων. Μόνο αφελείς δεν αντιλαμβάνονται ότι με τις ρυθμίσεις αυτές θα περιοριστεί η παραπαιδεία. Είπα ότι θα περιοριστεί. Δεν λέω ότι θα εξαλειφθεί. Ακόμη θα περιοριστούν οι άχρηστες και οι παραπανίσιες γνώσεις με τις οποίες φορτώνουμε τα παιδιά μας. Θα προστατεύσουμε τα παιδιά μας από αυτό που κατά κύριο λόγο σήμερα τα ταλαιπωρεί, που είναι η έλλειψη ελεύθερου χρόνου. Σήμερα στερούμε από τα παιδιά μας, από τους μαθητές μας ό,τι πιο πολύτιμο έχουν, τον ελεύθερο χρόνο. Εμείς τα βοηθούμε προς την κατεύθυνση αυτή. Και όλα αυτά βεβαίως σε συνεργασία με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο. Δρομολογούνται ριζικές αλλαγές στη διάρθρωση των γνωστικών πεδίων καθώς και στην επαγγελματική εκπαίδευση. Εξασφαλίζουμε έτσι -πιστεύουμε και είμαστε βέβαιοι γι' αυτό- ίσες δυνατότητες πρόσβασης των μαθητών στα διάφορα επιστημονικά πεδία.

Δύο λόγια μόνο για το θέμα των αναπληρωτών. Εμείς τα λέγαμε αυτά και ως Αντιπολίτευση. Πρέπει αυτό το άγος του εκπαιδευτικού μας συστήματος κάποτε να σταματήσει. Μιλούσαμε από τότε για μαζικούς διορισμούς. Μιλούσαμε από τότε για οριοθέτηση της έννοιας της αναπλήρωσης. Μιλούσαμε από τότε για αντιμετώπιση αυτής της αουδοσίας. Πέντε χιλιάδες οι διοριζόμενοι σε μόνιμες οργανικές θέσεις εκπαιδευτικών οι διοριζόμενοι κάθε χρόνο καθηγητές, δεκαπέντε με είκοσι χιλιάδες οι αναπληρωτές και οι ωρομίσθιοι. Δεν θα υπάρχει, εφεξής ο θεσμός του ωρομισθίου. Δεν πρέπει να υπάρχει. Ταυτόχρονα προχωρούμε σε μαζικούς διορισμούς με το 60,40 και με την αναγνώριση της τριακοντάμηνης προϋπηρεσίας.

Μακάρι να μπορούσαμε για δημοσιονομικούς και άλλους λόγους να κατεβάσουμε αυτό το όριο. Θα ήμασταν και εμείς ευτυχείς. Όμως μη μας κάνετε μαθήματα. Θα μπορούσατε, αν

φυσικά θέλατε το θέμα αυτό να το αντιμετωπίσετε. Το κρατούσατε ανοικτό για να δημαγωγείτε και για να ψηφοθηρείτε, για να εκμεταλλεύεστε, όλους αυτούς τους δυστυχείς ανθρώπους, τους οποίους διορίζατε ανεξέλεγκτα ως ωρομισθίους με τέσσερις-πέντε ώρες διδασκαλίας εβδομαδιαίως δίνοντας τους ένα επιμίσθιο, προκειμένου να τους κρατάτε σε ομηρία και να τους εκμεταλλεύεστε. Ε, λοιπόν, τέρμα αυτή η άθλια κατάσταση. Τέρμα αυτή η ασυδοσία.

Με τις σκέψεις αυτές, κύριε Υπουργέ, σας συγχαίρω και υπερψηφίζω αυτήν τη νομοθετική σας πρωτοβουλία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Σπηλιόπουλε, βλέπετε ότι ο Κανονισμός δεν κάνει διάκριση σε Βουλευτές πρώην Υφυπουργούς Παιδείας. Και αυτοί πρέπει να είναι μέσα στα όρια του χρόνου.

Το λόγο έχει ο κ. Ξενοφών Βεργίνης.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα καλούμαστε πράγματι να συζητήσουμε, να σχολιάσουμε και να ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο που αναφέρεται σε σπουδαία ζητήματα της εθνικής παιδείας και των θρησκευμάτων. Όλοι μας πιστεύω ότι αναλογιζόμαστε το μέγεθος της σημασίας αλλά και της σπουδαιότητας του περιεχομένου και κυρίως των επιπτώσεων που θα έχει αυτό το νομοσχέδιο στη συνέχεια στην εφαρμογή της εκπαίδευσης της ελληνικής κοινωνίας.

Κατ' αρχήν συγχαίρω την Υπουργό Παιδείας και τους Υφυπουργούς, γιατί έγκαιρα φέρνουν αυτό το νομοσχέδιο, όσο και αν η Αντιπολίτευση πράγματι μιλάει για προχειρότητα, ίσως γιατί θυμάται τα δικά της νομοσχέδια και τους δικούς της τρόπους. Και το λέω γιατί πράγματι ανταποκρίνεται σ' ένα διττό ρόλο: Πρώτον, να υπάρξει νομοθετική ρύθμιση θεμάτων πριν από την έναρξη νέου σχολικού και πανεπιστημιακού έτους, ώστε να μην τρέχουμε στη διάρκεια του πανεπιστημιακού έτους και δεύτερον, εκπληρώνει την υπόσχεση προς τον ελληνικό λαό και τη μαθητική και πανεπιστημιακή κοινωνία, γιατί εφαρμόζει η Κυβέρνηση αυτή όσα υποσχέθηκε και στον προεκλογικό αλλά και στον προγραμματικό της λόγο.

Αυτό το νομοσχέδιο πρέπει να κρίνουμε αν αντιμετωπίζει πράγματι στο σύνολο την παιδεία, την εκπαίδευση ή όχι. Μα, το νομοσχέδιο σίγουρα δεν έρχεται να αντιμετωπίσει στο σύνολο το εκπαιδευτικό σύστημα, σύμφωνα με την αρχή της ολότητας.

Η αρχή της ολότητας δεν περιορίζεται μόνο, είναι γνωστό, σε συμπληρώσεις και διορθώσεις, αλλά προχωράει σε ανασχεδιασμό, σ' έναν αναπροσδιορισμό και σε μια αναδιάρθρωση στη βάση παγίων ιστορικών και φιλοσοφικών εκπαιδευτικών αρχών και παραμέτρων και οπωσδήποτε στη βάση του άρθρου 16 του Συντάγματος που ορίζει ότι «Η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του κράτους και έχει σκοπό την ηθική, την πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλαση τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες». Και υπογραμμίζω το τελευταίο «σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες».

Κύριοι συνάδελφοι, αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε και ιδιαίτερα δεν πρέπει να ξεχνιέται στην εκπαιδευτική κοινωνία. Τα μέσα, οι τρόποι, οι μέθοδοι αφήνονται βέβαια στη διάθεση των κυβερνήσεων να τα προσδιορίσουν με βάση την εμπειρία, με βάση τις τρέχουσες συνθήκες και βεβαίως με βάση την προοπτική του μέλλοντος.

Τι κάνει, λοιπόν, το παρόν νομοσχέδιο; Το παρόν νομοσχέδιο που έρχεται προς ψήφιση, ρυθμίζει τρέχουσες εκκρεμότητες που άφησε πίσω της η προηγούμενη κυβέρνηση ενώ πράγματι ομολογουμένως βελτιώνει σημαντικά σημεία του εκπαιδευτικού συστήματος που αφορούν πάγια, λειτουργικά και κυρίως διαχειριστικά ζητήματα.

«Αρκεί όμως αυτό;». Ουδέποτε κανείς είπε. Και η κυρία Υπουργός πριν λίγο επαναβεβαίωσε ότι προσεχώς προσέρχεται σ' έναν ευρύτατο ανοικτό διάλογο όλων των φορέων, μαζικών και μη. Μάλιστα, μου άρεσε που είπε: «Θα κληθούν και σπουδαίοι επίσης επιστήμονες, αλλά και άτομα της κοινωνίας». Όχι μονάχα προσφυγιά στο συνδικαλισμό και στους συνδικαλιστικούς φορείς, αλλά και σε άτομα που γνωρίζουν πολύ καλά την εκπαίδευση στη βάση και στη συνέχειά της. Και σ' αυτό το

σημείο συγχαίρω την κυρία Υπουργό. Αυτό θα γίνει πιστεύω, όπως και η ίδια είπε, με διαφανή κριτήρια και κριτήρια πραγματικής αξιολόγησης.

Επομένως πρέπει πράγματι να περιμένουμε, διότι τελικά το μέχρι σήμερα διάστημα δεν μπορούσε να προσφερθεί για έναν επαναπροσδιορισμό και επανασχεδιασμό στο σύνολο της παιδείας και του εκπαιδευτικού μας συστήματος.

Όμως, δεν πρέπει να ξεχνάμε ένα πράγμα, πως για ό,τι κάνουμε, πρέπει το κέντρο να είναι το παιδί, αυτό που μορφώνεται, αυτό που διαμορφώνεται. Και λέω «διαμορφώνεται», γιατί τελικά δεν πρέπει να εμμένουμε μόνο τις γνώσεις. Αλλά πρέπει να εστιάζουμε και στο χαρακτήρα, στη δομή της σκέψης, στην κρίση, στην αξιολόγηση, στη διάκριση του χρήσιμου και του περιττού, στον τρόπο δουλειάς, στον τρόπο πραγματικά που μπορεί να αξιολογήσει το ίδιο το παιδί και ο ίδιος ο εκπαιδευόμενος είτε ανήλικος είτε ενήλικος. Διότι πρέπει να το μαθαίνουμε κυρίως πώς να ψαρεύει για να μπορέσει να έχει προϊόντα να πουλήσει και να ζήσει και όχι απλώς να τον μαθαίνουμε πώς να τρώει το ψάρι.

Επομένως, κυρίες και κύριοι, θεωρώ ότι πράγματι δεν πρέπει να ξεχνούμε τους βασικούς φορείς, τις βασικές παραμέτρους του εκπαιδευτικού συστήματος, που είναι το παιδί, οι εκπαιδευτικοί και βεβαίως η κοινωνία. Και εδώ μπορώ μονάχα δύο σημεία να υπερτονίσω:

Πρέπει πραγματικά να ξαναγυρίσουμε στον εκπαιδευτικό με αποστολή. Αυτό πρέπει να το ενισχύσουμε. Δεν πρέπει να κοιτάζουμε μονάχα τι δίνουμε στον εκπαιδευτικό, αλλά κυρίως τι του δίνουμε ως αποστολή, να του εμφυσήσουμε αγάπη και συνείδηση. Και αυτά αποκτιούνται όχι μόνο με ένα κόστος, κόστος καθαρά αριθμητικό ή οικονομικό. Και θεωρώ ότι πρέπει να επαναφέρουμε αυτήν την εκπαιδευτική συνείδηση στους εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων. Και αυτή είναι η μεγάλη αποστολή της νέας πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου. Το κόστος βεβαίως της παιδείας δεν μπορεί να μας διαφεύγει, διότι είναι πλέον το βασικό σημείο που πρέπει επιτέλους η παιδεία μας να αναδιαρθρώσει για να λειτουργήσει ομαλά, οργανωτικά και διαχειριστικά.

Σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο ειδικότερα: Πράγματι είναι αξιολογό το σημείο της αύξησης του ποσοστού από 25% σε 40% από τη λίστα σε ό,τι αφορά τους εκπαιδευτικούς και επομένως από το 75 στο 60 για τους αναπληρωτές καθηγητές μέσω ΑΣΕΠ. Αλλά εξίσου το θέμα του ωρομισθίου, ενώ δεν μπορεί κανείς να το κατακρίνει 100% και να το καταργήσει χωρίς να το έχει προηγούμενα αντικαταστήσει με άλλους τρόπους, παραμένει σοβαρό, αν σκεφτούμε ότι κάποιος που δεν έχει τη μόνιμη σκέψη και αντίληψη της εκπαιδευτικής συνείδησης, εισέρχεται στο εκπαιδευτικό σύστημα και απλά για ώρες διδάσκει και φεύγει. Είναι θέμα ψυχολογίας και νοοτροπίας που αυτό πρέπει να το υπολογίσουμε.

Σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο, που αναφέρεται στη συμπλήρωση τουλάχιστον τριάντα μηνών προϋπηρεσίας. Μία βελτίωση των τριάντα μηνών προκειμένου να μονιμοποιεί όσους αναπληρωτές έχουν συμπληρώσει το χρόνο, θα θεωρούσα ότι δεν είναι θésφατο. Αν μπορούσαν να μελετηθούν και οι είκοσι τέσσερις μήνες, δηλαδή πλήρη δύο έτη, ίσως αυτό να αποτελούσε μία βάση.

Σε ό,τι αφορά τα ΤΕΕ, χρειάζονται μία αναδιάρθρωση και ανασύταξη. Δεν είναι δυνατόν να έχουμε συνεχή διαρροή - αυτό είναι και το αποτέλεσμα - των φοιτητών από τα ΤΕΕ. Η ίδια η πολιτεία φαντάζομαι ότι τα θεωρεί παιδιά ενός κατώτερου θεού.

Θα ήθελα να κάνω ορισμένες προτάσεις: Πρώτον, ας έχουν και οι μαθητές των εσπερινών λυκείων πρόσβαση προς τις στρατιωτικές σχολές. Ίσως, κυρία Υπουργέ, μπορείτε να το μελετήσετε.

Δεύτερον, η καθιέρωση ενός εκπαιδευτικού μισθολογίου με κλιμακούμενες αποδοχές από το νηπιαγωγείο μέχρι το πανεπιστήμιο πιθανόν να είναι ένα ζήτημα για μελλοντική μελέτη.

Σε ό,τι αφορά την πρόσληψη των καθηγητών στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ίσως θα πρέπει να γίνεται αξιολόγηση και να πηγαίνει μέσα από το ΑΣΕΠ οριστικά και αμετάκλητα.

Εξίσου θέλω να αναφερθώ στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ. Τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, θέλουμε δε θέλουμε, έχουν κατανεμηθεί σε ολόκληρη την επικράτεια. Το ίδιο και τα ΤΕΙ. Παρακολουθούμε ένα φαινόμενο όμως. Το Ιόνιο Πανεπιστήμιο να συγκεντρώνει όλα τα τμήματα στην Κέρκυρα και κανένα τμήμα σε κανένα άλλο νομό. Και αυτό πρέπει να μας προβληματίσει. Η Λευκάδα έχει ιστορική συνειδηση και συνέχεια σε ότι αφορά τον ποιητικό λόγο και τη μουσική αλλά και την ιστορική αναφορά για έρευνα ιστορικών γεγονότων. Νομίζω ότι είναι βασικό.

Δεύτερον, για τα ΤΕΙ. Έγινε ένα ΤΕΙ στη Λευκάδα -δηλαδή στην έννοια της ανάπτυξης των ΤΕΙ στα Ιόνια νησιά- και αυτό έχει ένα τμήμα το οποίο είναι καθαρά θεωρητικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, συντομεύετε. Τα υπόλοιπα στη δευτερολογία.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΒΕΡΓΙΝΗΣ: Επομένως προτείνω, αν είναι δυνατόν, να υπάρξει σ' αυτό το ΤΕΙ ένα δεύτερο τμήμα, το οποίο είχε προταθεί από τη διοικούσα επιτροπή, το οποίο να αναφέρεται σε «πληροφοριακά συστήματα διαχείρισης και επικοινωνίας». Είναι συμπληρωματικό του υπάρχοντος. Όλη η υποδομή υπάρχει. Η τοπική κοινωνία το έχει ενστερνισθεί. Θα παρακαλούσα αυτό να εξεταστεί στα πλαίσια των δυνατοτήτων σας και του εφικτού.

Θεωρώ ότι το παρόν εκπαιδευτικό νομοσχέδιο είναι μία αρχή. Θεωρώ ότι είναι στη σωστή κατεύθυνση και προτείνω την υπερψήφισή του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Φωτιάδης έχει το λόγο. Προσδοκούμε να κινηθεί στα πλαίσια του χρόνου των δέκα λεπτών

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ανέλαβε τα ηνία της χώρας, έπειτα από την καθαρή εντολή του λαού, έπρεπε άμεσα να εφαρμόσει μία πολιτική ανασυγκρότησης του δημοσίου βίου σε όλα τα επίπεδα, προκειμένου να διασφαλιστεί η αξιοπιστία, η αποτελεσματικότητα και η ανάπτυξη του τόπου μας που για χρόνια βρισκόταν σε τέλμα.

Ήδη από τα πρώτα δείγματα κατέστη φανερό ότι η Κυβέρνηση ήταν διατεθειμένη να προχωρήσει με γοργούς ρυθμούς στην υλοποίηση των προεκλογικών εξαγγελιών και πολιτικών προτεραιοτήτων για την υπεύθυνη διαχείριση των κρίσιμων προβλημάτων του τόπου.

Ιδιαίτερα στο χώρο της παιδείας, ένα από τους κρίσιμους μοχλούς για την κοινωνική, πολιτισμική και οικονομική ευρωστία μιας κοινωνίας, αλλά παράλληλα ένα χώρο πολύπαθο εδώ και χρόνια, έπρεπε χωρίς αναβολή να αποσαφηνιστούν οι βασικοί άξονες μιας συγκεκριμένης πολιτικής, που στόχο θα έχουν την παροχή επιτέλους υψηλής ποιότητας γνώσης, σύνδεσης της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας, αλλά και ταυτόχρονη αποκατάσταση των αδικιών και δυσλειτουργιών που για μεγάλο διάστημα παρτηρούνταν στην υλοποίηση του έργου των εκπαιδευτικών.

Πρωτεύων στόχος είναι η ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου και ποιοτικού συστήματος λειτουργίας της εκπαιδευτικής διαδικασίας με σεβασμό στην εκπαιδευτική κοινότητα και στη μαθητιά-σα νεολαία που είναι το μέλλον του τόπου μας.

Οι πειραματισμοί των προηγούμενων κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ στο ζωτικό χώρο της παιδείας προφανώς εμπνεύστηκαν από τα λόγια του μεγάλου Αμερικανού συγγραφέα Μάρκ Τουαϊν, ο οποίος είχε πει ειρωνικά: «Δεν επέτρεψα ποτέ στο σχολείο να αναμειχθεί με την εκπαίδευσή μου».

Μέσα σε πέντε χρόνια, από το 1996 μέχρι το 2000, το σύστημα εισαγωγής στα ΑΕΙ και ΤΕΙ άλλαξε τρεις φορές, καθώς το ένα νομοσχέδιο ακύρωνε το προηγούμενο. Οι δημόσιες δαπάνες για την παιδεία ανέρχονταν μόλις στο 3,5% του ΑΕΠ. Το ποσοστό απορρόφησης των κοινοτικών κονδυλίων για την εκπαίδευση ήταν τραγικά χαμηλό. Οκτώ στους δέκα μαθητές λυκείου πηγαίνουν σε φροντιστήριο.

Η εκπαιδευτική διαδικασία όλα αυτά τα χρόνια στερήθηκε την αξιοκρατία στην αξιολόγηση των στελεχών της, την ουσιαστική επιμόρφωσή της, τον κοινωνικό της χαρακτήρα και σκοπό, την ποιότητα και ανταγωνιστικότητα που θα έπρεπε να έχει για να ανταποκρίνεται επαρκώς στις σύγχρονες απαιτήσεις και επιταγές.

Το εκπαιδευτικό σύστημα, αντί να επενδύσει στα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας και του πολιτισμού μας αναδεικνύοντας το μεγαλείο της ουσιαστικής γνώσης, αρκέστηκε στην παραγωγή στείων γνώσεων βασισμένο σε ξεπερασμένα βιβλία και στην αποθήωση της βαθμοθηρίας, μετατρέποντας το λύκειο σε ναρκοπέδιο εξετάσεων και άγχους. Την τελευταία δεκαετία τουλάχιστον η παιδεία συγχέεται προκλητικά με την παραπαιδεία αφαιρώντας τον ελάχιστο χρόνο από τη νεολαία και απομυζώντας τον προϋπολογισμό της μέσης ελληνικής οικογένειας.

Εδώ μου έρχονται τα λόγια του Λά Ροσφουκώ, που έλεγε κάποτε ότι η σωματική κόπωση δεν επιτρέπει την πνευματική ανάπτυξη και αυτό κάνει τους φτωχούς ευτυχισμένους. Αλλά για άλλους το έλεγε και δυστυχώς το συναντάμε στα παιδιά μας, στους νέους μας.

Επιπλέον το φαινόμενο της αδυναμίας απορρόφησης και σωστής αξιοποίησης των εκπαιδευτικών σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες τείνει να πάρει τραγικές διαστάσεις δημιουργώντας στρατίες ανέργων και υπολειπόμενων εκπαιδευτικών. Χρειάζεται μήπως να υπενθυμίσω ότι σε αρκετά δημοτικά σχολεία του νομού Ημαθίας πέρσι δεν υπήρχαν δάσκαλοι αγγλικών επί τρεις μήνες; Ενώ την ίδια στιγμή οι άνεργοι εκπαιδευτικοί συνωστίζονταν στις επετηρίδες;

Όλες αυτές τις ελλείψεις, όλη αυτή την αδράνεια και αδυναμία των προηγούμενων κυβερνήσεων η Νέα Δημοκρατία χρόνια τώρα στηλιτεύει μέσα και έξω από τη Βουλή προτάσσοντας την ανάγκη άμεσων αλλαγών και τη χάραξη τομών στο γκρίζο εκπαιδευτικό τοπίο.

Η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας έρχεται να δημιουργήσει βήμα βήμα ένα εκπαιδευτικό σύστημα λειτουργικό και αποδοτικό που θα βασίζεται στην αξιοκρατία, στη συνεχή κατάρτιση, στην κριτική σκέψη και στη συνθετική ικανότητα. Ένα σύστημα που θα συγκροτεί πολίτες υπεύθυνους και συνειδητοποιημένους, μια κοινωνία με αρχές και αξίες. Το πρώτο σημαντικό βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση εισάγεται με την παρουσίαση του παρόντος νομοσχεδίου από το Υπουργείο Παιδείας.

Οι βασικοί παράμετροι του νομοσχεδίου είναι: Η κατάργηση των Πανελλαδικών στη Β' Λυκείου από το σχολικό έτος 2004-2005, η μείωση των εξεταζόμενων μαθημάτων στη Γ' Λυκείου από εννέα μαθήματα σε έξι από το σχολικό έτος 2005-2006 καθώς και η εισαγωγή νέων αντικειμενικών ρυθμίσεων στο διορισμό των αναπληρωτών καθηγητών, δέκα χιλιάδες από τους οποίους θα διορισθούν στο τέλος του σχολικού έτους 2007-2008 στη δημόσια εκπαίδευση.

Και εμείς, κύριε Ανδρουλάκη, είμαστε της εποχής που περνάγαμε με τέσσερα μαθήματα στο Πανεπιστήμιο, αλλά και μορφωθήκαμε εκείνα τα χρόνια τα δύσκολα χωρίς πολλά φροντιστήρια.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Και παίζαμε και ποδόσφαιρο!

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Και παίζαμε και ποδόσφαιρο, όπως λέτε!

Παράλληλα το νέο νομοσχέδιο προχωρά ανάμεσα σ' άλλα στην προσθήκη και άλλων κατηγοριών φοιτητών σ' αυτούς που ήδη δικαιούνταν το φοιτητικό επίδομα των 1.000 ευρώ, καθώς επίσης και στη διατήρηση του προγράμματος της πρόσθετης διδακτικής στήριξης, το οποίο και είχε μείνει μετέωρο μετά την εξάντληση της κοινοτικής χρηματοδότησής του και διασφαλίζονται οι αναγκαίοι πόροι για τη συνέχισή του.

Πιο συγκεκριμένα, με την κατάργηση των εξετάσεων στη Β' Λυκείου, απαλλάσσονται επιτέλους οι μαθητές από τον ασφυκτικό κλοιό των Πανελληνίων Εξετάσεων. Εξαλείφεται το άγχος της βαθμολαγνείας, αυξάνοντας παράλληλα το σχεδόν ανύπαρκτο ελεύθερο χρόνο τους προς άλλες δημιουργικές δραστηριότητες.

Με τη μείωση των μαθημάτων για τις Πανελλήνιες εξετάσεις

από εννέα σε έξι επιτυγχάνεται η καλύτερη δυνατή προετοιμασία των υποψηφίων για ακαδημαϊκές σπουδές με παράλληλη αξιοποίηση του διδακτικού χρόνου της Γ' Λυκείου, έτσι ώστε να συνδέεται καλύτερα η δευτεροβάθμια με την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Οι ρυθμίσεις εξάλλου για τον τρόπο πρόσληψης των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, με τις οποίες ανάμεσα στα άλλα αυξάνεται το ποσοστό προσλήψεων των αναπληρωτών από είκοσι πέντε, που ίσχυε μέχρι τώρα για κάθε χρόνο, σε ποσοστό 40%, με προτεραιότητα σε όσους στις 30 Ιουνίου 2004 θα έχουν συμπληρώσει τριάντα μήνες προϋπηρεσία, ένα σύνολο, δηλαδή, εκπαιδευτικών που αγγίζει τους τέσσερις χιλιάδες, ενώ ταυτόχρονα καθορίζουν το υπόλοιπο ποσοστό του 60% των διορισθέντων από τους επιτυχόντες στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, ανοίγουν μόνιμες θέσεις για τις χαμηλότερες προϋπηρεσίες και καθορίζουν επιτέλους τα αντικειμενικά κριτήρια για την αμεσότερη και αντικειμενικότερη απορρόφηση του εκπαιδευτικού δυναμικού.

Παράλληλα σημαντική ρύθμιση είναι αυτή που αφορά τους πολύτεκνους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι από την έναρξη του νέου σχολικού έτους θα εγγράφονται μέχρι τις 30 Ιουλίου κάθε χρόνο σε ειδικό πίνακα και θα διορίζονται στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση ανεξάρτητα από τη συμμετοχή τους στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ.

Λαμβάνεται επίσης μέριμνα με ειδική τροπολογία και για τα τέκνα των πολύτεκνων εκπαιδευτικών, στα οποία δίνεται προσαύξηση της συνολικής τους μοριοδότησης κατά 20%.

Γόνος και εγώ πολύτεκνης οικογένειας κατανοώ απόλυτα πόσο σημαντικό είναι αυτό το μέτρο για χιλιάδες πολύτεκνους εκπαιδευτικούς και τις οικογένειές τους, που επιτέλους κερδίζουν από την πολιτεία την προσοχή και την αναγνώριση που τους αξίζει. Σας συγχαίρω εσάς, κυρία Υπουργέ και κύριε Υπουργέ, γιατί είναι ένα θέμα πολύ σημαντικό, όπως αναπτύχθηκε προηγουμένως. Φανταστείτε πού έχει φθάσει σήμερα το δημογραφικό πρόβλημα!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ίσως, όπως είπε και η μεγάλη ψυχαναλύτρια Άννα Φρόυντ. Τα δημιουργικά μυαλά να μπορούν να επιβιώσουν σε κάθε είδους κακή εκπαίδευση, όμως μια σύγχρονη πολιτεία και κοινωνία οφείλει να διασφαλίζει τις προϋποθέσεις που θα δίνουν τη δυνατότητα σε όλα τα μυαλά να αποκτήσουν ευρεία γνώση σε ένα ολοκληρωμένο εκπαιδευτικό σύστημα, ένα σύστημα που θα βασίζεται στο τρίπτυχο της άριστης κατάρτισης, της σφαιρικής γνώσης, της καλλιέργειας όλων των δεξιοτήτων. Όλα αυτά σε συνάρτηση με την αντικειμενική αξιοποίηση και την ποιοτική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού δυναμικού του τόπου μας δημιουργούν ένα εκπαιδευτικό οικοδόμημα λειτουργικό και αποτελεσματικό.

Μέχρι σήμερα κοινή διαπίστωση για το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας ήταν ότι είναι ευκολότερο να αποφοιτήσει κανείς παρά να μάθει. Το νέο νομοσχέδιο αποδεικνύει ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι αποφασισμένη να εισάγει πραγματικές και όχι εικονικές λύσεις στα χρόνια προβλήματα της εκπαίδευσης, να προχωρήσει στις τομές εκείνες που θα εξασφαλίζουν ότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα θα μπορεί πλέον να αποτελεί μοντέλο σωστής διάπλασης και προσωπικότητας και όχι υποχρεωτική αγγαρεία. Και στην υλοποίηση του έργου της αυτού, οφείλουμε όλοι όσοι βρισκόμαστε εδώ και όλος ο ελληνικός λαός να είμαστε αρωγοί και συμπαραστάτες. Ασφαλώς υπερηφίζω το νομοσχέδιο.

Κι εύχομαι, κυρίες Πρόεδρε -όπως είπε ο κ. Ανδρουλάκης σαν παλιός ποδοσφαιριστής- στην εθνική μας ομάδα να φθάσει επάξια στον τελικό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτό το έχουμε ανάγκη όλοι για να αισθανθούμε εθνικά υπερήφανοι, γιατί φαίνεται μας λείπουν πολλά άλλα πράγματα.

Το λόγο έχει ο τελευταίος εκ των ομιλητών Βουλευτών, ο κ. Ανέστης Αγγελής.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προσεγγίσω το θέμα απλά. Δεν θα επικαλεσθώ

ρήσεις φιλοσόφων, μια και ο φίλος μου ο Ηλίας πρωθύστερα το έκανε με τον παραστατικότερο τρόπο.

Στην Αίθουσα ακούστηκαν θέσεις, απόψεις που δημιουργούν κάποια σύγχυση. Ακούστηκε η άποψη της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου. Είναι πάρα πολύ σωστή. Ακούστηκε η άποψη του κ. Ανδρουλάκη. Είναι μια ελεύθερη φωνή. Πολύ φοβάμαι όμως, αγαπητέ συνάδελφε, ότι προσκρούετε στη δογματική αντίληψη, η οποία δυστυχώς ακόμη και σήμερα επικρατεί. Και λέω «ακόμη και σήμερα», διότι δεν είναι δυνατόν σε ένα νομοσχέδιο που έχει σχέση με την παιδεία, αυτοί οι οποίοι πρέπει να κατηγορούνται για λαϊκισμό, για δογματισμό, για αποτυχία στο σύστημα γενικότερα της εκπαίδευσης, της παιδείας, να μέμφονται τη Νέα Δημοκρατία και να ομιλούν ειρωνικά βεβαίως περί σεμνότητας, ταπεινότητας και βεβαίως να προσθέτουν και το χαρακτηρισμό της ανικανότητας.

Επειδή έχουμε χρέος προς τις επόμενες γενιές, δεν το επιτρέπουμε διότι, αγαπητοί κατά τα άλλα συνάδελφοι, αν διαβάσετε μια φιλική εφημερίδα προς εσάς στο κύριο άρθρο της -εννοώ βεβαίως τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ- και εάν λάβουμε υπόψη μας τα αποτελέσματα που ανακοινώθηκαν μόλις χτες των πανελλαδικών εξετάσεων, τι γράφει; Στις βαθμολογίες που ανακοινώθηκαν, δεν αποτυπώνεται η αποτυχία μόνο των μαθητών, αλλά και της πολιτείας που παρά τις δεκάδες μεταρρυθμίσεις, αλλαγές, τροποποιήσεις στα εκπαιδευτικά και εξεταστικά συστήματα, είχε αυτό το αποτέλεσμα. Αυτή είναι η πολιτική την οποία εφαρμόσατε.

Βεβαίως υπάρχουν χίλια δυο παραδείγματα. Φέτος είχα την τύχη, όχι μόνο ως Βουλευτής του Νομού Καστοριάς αλλά και ως γονέας, μια και η κόρη μου έδινε εξετάσεις, να αντιμετωπίσω τα γενικότερα προβλήματα της παιδείας από πρώτο χέρι.

Αναφέρετε στο νομοσχέδιο -και πολύ καλά κάνετε- ότι νομοθετείτε το ΤΕΙ Καστοριάς. Ξέρετε τι αντιμετωπίσαμε, κυρία Υπουργέ; Είναι θέματα βεβαίως τα οποία συζητήσαμε με τον υπεύθυνο Υφυπουργό. Υπήρχε υπουργική απόφαση που είχε ληφθεί το 2003. Από κει και πέρα, όμως, δεν υπήρχε τίποτα. Είχατε όλο το χρόνο, κύριοι συνάδελφοι το ΠΑΣΟΚ, να εκδώσετε προεδρικό διάταγμα και δεν το κάνατε. Είχατε όλο το χρόνο να ρυθμίσετε που θα στεγαστεί το ΤΕΙ. Δεν το κάνατε. Και ήρθε η νέα πολιτική ηγεσία να φέρει το νόμο -και η κοινωνία της Καστοριάς ευχαριστεί- και αμέσως μετά αντιμετωπίσαμε θέμα στέγασης. Δεν προσεγγίζουμε έτσι τα θέματα της παιδείας. Πρώτα δημιουργούμε υποδομή, αναζητούμε εκπαιδευτικό προσωπικό και μετά βεβαίως αποφασίζουμε. Η πολιτική σκοπιμότητα, λοιπόν και η κομματική σκοπιμότητα έρχεται αντιμετώπιση με το καθήκον για μια εκπαίδευση ουσίας, για μια εκπαίδευση που αξίζει στην ιστορία αυτού του έθνους.

Βέβαια ελπίζουμε και είμαστε βέβαιοι ότι ο εθνικός διάλογος θα πετύχει, όχι γιατί το απαιτεί η Νέα Δημοκρατία, αλλά διότι το απαιτεί η κοινωνία, η οποία συγκρούεται. Και οι ελεύθερες φωνές, οι οποίες εκφράστηκαν, δεν επιτρέπουν πλέον σε θέματα παιδείας να υπάρχει αυτή η κατάσταση. Σας συγχαίρω δημόσια, κυρία Υπουργέ, για το σθένος με το οποίο αντιμετωπίζετε αυτή την κατάσταση.

Και βεβαίως ο εθνικός διάλογος θα γίνει με όλες εκείνες τις προϋποθέσεις που συνάδουν με τη δημοκρατία, που συνάδουν με την ιστορία, με την προοπτική. Και βεβαίως ο εθνικός διάλογος θα γίνει με βάση την ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Υπάρχουν κατευθυντήριες γραμμές, έχουν δοθεί -το είπατε και στην επιτροπή, το είπατε και εδώ- στη Λισαβόνα, στην Πίζα, στο Βερολίνο. Είμαστε υποχρεωμένοι για αλλαγές, γιατί ζούμε σ' ένα νέο περιβάλλον.

Έχουμε, όμως, ένα συγκριτικό πλεονέκτημα, το συγκριτικό πλεονέκτημα της παιδείας που προέρχεται από τη βαθύτερη έννοια του ελληνισμού. Ποιοι ήθελαν ως τώρα τα παιδιά μας αμόρφωτα; Ποιοι ήθελαν επιστήμονες άνεργους; Σίγουρα όχι η ελληνική κοινωνία. Ποιοι ήθελαν δούλους και όχι ελεύθερους;

Βεβαίως είναι σωστά τα μέτρα. Και βεβαίως δεν είναι στρατηγικό το νομοσχέδιο. Το στρατηγικό νομοσχέδιο θα κατατεθεί μετά τον εθνικό διάλογο. Είναι σαφές αυτό. Και το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας δεν είναι προϊόν πρόχειρης προσέγγισης ή πελατειακής προσέγγισης. Όταν λέμε ότι θα καταργή-

σουμε τις εξετάσεις της Β' Λυκείου, όταν λέμε ότι τα μαθήματα θα γίνουν από εννέα έξι, αυτά τα έχει αποφασίσει και σφραγίζει η ίδια η κοινωνία. Γι' αυτό γίνονται εκλογές. Δεν γίνονται για τίποτε άλλο. Και βεβαίως σωστά δίνετε παράταση για ένα χρόνο στην Ολυμπιακή Παιδεία, σωστά κάνετε το 60-40. Γιατί είναι ανεπίτρεπτο να υπάρχουν ωρομίσθιοι καθηγητές απλήρωτοι. Και βεβαίως δεν είναι εκπαιδευτικό περιβάλλον αυτό.

Δεν θέλω, όμως, να επεκταθώ περισσότερο. Ελπίζω ότι θα υπάρξει συναίνεση στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, ότι θα σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, το οφείλουμε στις επόμενες γενιές και ελπίζω –και είμαι βέβαιος γι' αυτό– ότι θα επικρατήσει πνεύμα ελευθερίας, αλλά πολύ περισσότερο πνεύμα δημιουργίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εισερχόμαστε στον κύκλο των δευτερολογιών.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Κόλλια-Τσαρουχά.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παιδεία αντανακλά πάντοτε τη συνοχή, αν όχι την αποσύνθεση, που παρουσιάζει μια κοινωνία. Στην πρώτη ομιλία μου προσπάθησα πραγματικά να αποφύγω προκλητικούς χαρακτηρισμούς και λόγω πεποιθήσεων και λόγω φιλοσοφίας, αλλά πραγματικά δεν θα ήθελα να δοθεί η δυνατότητα σε ορισμένους να επιχειρηματολογήσουν συνθηματικά. Το γεγονός ότι η κυρία Υπουργός αναφέρθηκε στα έργα και την πολιτεία της προηγούμενης κυβέρνησης, το θεωρώ και αυτονόητο και αναγκαίο από την προκλητική τοποθέτηση των συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Το αν η ελληνική εκπαίδευση, κύριε Πρόεδρε, βρίσκεται σε βαθιά και πολύπλευρη κρίση, το γνωρίζει ο ελληνικός λαός και απειδείξε με την ψήφο του ποίους εμπιστεύεται. Το αν επικράτησαν στο παρελθόν αλληπαλλήλες και αλληλοαναίρουσες μεταρρυθμίσεις και αντιμεταρρυθμίσεις, το έχει ήδη κρίνει η εκπαιδευτική κοινότητα. Για το αν το σχολείο έχει μετατραπεί σε εξεταστικό ναρκοπέδιο, ας ρωτήσουν καλύτερα τους γονείς των μαθητών, όλους εμάς.

Το αν καλλιεργείται η κριτική γνώση και η συνθετική ικανότητα των μαθητών, μπορούμε εύκολα να το διαπιστώσουμε και εμείς που δεν είμαστε δάσκαλοι. Στο εξωτερικό σπουδάζουν εξήντα τρεις χιλιάδες και πλέον φοιτητές. Γιατί τα αναφέρω αυτά; Διότι αυτά είναι τα στοιχεία που συνθέτουν την πραγματικότητα που κληρονόμησε η Νέα Δημοκρατία, η οποία με το παρόν σχέδιο νόμου –και ενώ δηλώνει ότι το νομοσχέδιο κινείται στα πλαίσια του εφικτού– αναφέρεται σε συνέχεια του κράτους, στο σεβασμό και στην αξιοπιστία αλλά και στον επικείμενο εθνικό διάλογο δέχεται να σχολία περί απουσίας φιλοσοφίας και κατεύθυνσης και περί εξαγοράς μέχρι το Σεπτέμβριο.

Είναι δικαιολογημένοι οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, γιατί καταλαβαίνουμε, κύριε Πρόεδρε, ότι είναι πολύ μικρό το χρονικό διάστημα, αντιστράφηκαν οι ρόλοι και δεν τους έχουν ακόμη συνθησίου. Αν και, κύριε Ανδρουλάκη, με το γλαφυρό σας πάντοτε λόγο, εντυπωσιακός, συμφωνούμε κατά βάση σ' αυτά που είπατε, όμως φοβάμαι ότι βρίσκεστε αντίθετος με τις τοποθετήσεις –θα τις ξαναχαρακτηρίσω προκλητικές– των αξιότιμων και αγαπητών κατά τα άλλα συναδελφισμών σας.

Η κυρία Υπουργός και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων εξήγησαν επ' ακριβώς και στη διεξοδική συζήτηση που έγινε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και σήμερα περί τίνος πρόκειται το συζητούμενο σχέδιο νόμου. Ρυθμίζει εκκρεμότητες και δείχνει τη βούληση της Κυβέρνησης να εφαρμόσει το εξαγγελθέν της πρόγραμμα.

Αν η παράταξή μας, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχε αφήσει απλήρωτους χιλιάδες εκπαιδευτικούς όλη την προηγούμενη χρονική περίοδο, αν η παράταξή μας είχε αποφύγει τις ευθύνες για τα όσα συμβαίνουν μέχρι σήμερα στο ΔΙΚΑΤΣΑ, αν η παράταξή μας είχε αποφασίσει τον ανεπίτρεπτο κατακερματισμό των κενών θέσεων αναπληρωτών σε κενές θέσεις ωρομισθίων, αν είχε ξεχάσει να κατοχυρώσει νομικά τις

διακρατικές συνεργασίες, αν εξαπατούσε, αοριστολογώντας για τους εκπαιδευτικούς του προγράμματος Ολυμπιακής Παιδείας, όλοι μας ανεξαιρέτως σε κάθε μας κουβέντα θα ζητούσαμε από την εκπαιδευτική κοινότητα να μας συγχωρέσει για τα λάθη και τις παραλείψεις μας. Και αυτά κρίθηκαν στις εκλογές. Όμως τα προβλήματα συνεχίζουν να υπάρχουν. Και σήμερα με αυτό το σχέδιο νόμου δίνουμε λύσεις σε συγκεκριμένα ζητήματα, σε τρέχοντα θέματα που δεν μπορούν να αναβληθούν, υλοποιούμε δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, σεβόμαστε τις διαφωνίες αλλά το καράβι της εκπαίδευσης με αυτήν την πολιτική ηγεσία όχι μόνο γνωρίζει προς τα πού κατευθύνεται, αλλά το σημαντικότερο αφήνει πίσω της ό,τι γκρίζο και απαισιόδοξο έχει επικρατήσει.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε για το σύντομο του χρόνου.

Παρατηρώ σήμερα ότι κυριαρχεί το γυναικείο φύλο εδώ στη Βουλή. Υπουργός Παιδείας γυναίκα και οι τρεις εισηγήτριες γυναίκες. Έτσι, λοιπόν, να σταματήσουν οι γκρίνιες περί διάκρισης και υπεροχής του ανδρικού φύλου, τουλάχιστον σ' αυτήν εδώ τη συνεδρίαση.

Η κ. Συλβάνα Ράπτη, εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μία λέξη που πονάει πολύ, ειδικά εμάς τους ανθρώπους του ΠΑΣΟΚ, και που το περιεχόμενό της μας πλήγωσε και μας έφερε, αν θέλετε, στη θέση που είμαστε σήμερα: στην Αντιπολίτευση. Η λέξη αυτή είναι η «αλαζονεία». Φαίνεται όμως ότι η λέξη αυτή έχει άμεση σχέση με μικρόβιο, το οποίο πρέπει να υπάρχει στους κυβερνητικούς θώκους και όποιος κάθεται αυτομάτως μολύνεται, το κολλάει. Ήλπιζα ότι η κ. Γιαννάκου θα έχει αντι σώματα. Και ξέρετε –και το ήλπιζα με πάθος– γιατί το ήλπιζα; Γιατί όταν ήμουν ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Ράπτη, αυτό καταγράφεται, γιατί όταν κάποτε μπορεί να γίνετε Υπουργός, να το θυμηθείτε.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Ήλπιζα πραγματικά με πάθος ότι θα έχει αντισώματα ή ότι θα έχει κάνει εμβόλιο ή ότι, εν πάση περιπτώσει, δεν θα κολλήσει. Γιατί; Διότι πριν μπω σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, εκλεγόμενη Βουλευτής, σκεφτόμουν: «Όταν μεγαλώσω πολιτικά, θέλω να γίνω Γιαννάκου»!

Σήμερα μετά την τοποθέτησή της από αυτό εδώ το Βήμα, απογοητεύτηκα, στενοχωρήθηκα. Ξέρετε γιατί; Διότι δεν αισθάνομαι ότι το ύφος της ομιλίας της ήταν δικό της. Δεν μπορώ πραγματικά να το διανοηθώ. Η Μαριέττα Γιαννάκου, που εγώ θαύμασα σε διάφορες παλικάρισιες τοποθετήσεις της, μίλησε βάζοντας στην μπάντα τη σεμνότητα και την ταπεινότητα, όχι γιατί την επικαλείται ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, αλλά γιατί πιστεύω ότι είναι χαρακτηριστικά που τη διακρίνουν ως άνθρωπο.

Το εξήγω ως εξής: Υπάρχει αμηχανία στην Κυβέρνηση. Η κ. Γιαννάκου καλείται αυτή τη στιγμή να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά. Γιατί; Διότι η Νέα Δημοκρατία υποσχέθηκε: Θα καταργηθούν οι εξετάσεις στη Β' λυκείου, θα περιοριστούν τα μαθήματα από εννέα σε έξι στη Γ' λυκείου. Πότε; Το πότε δεν γραφόταν στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Έκλεινε όμως το μάτι αυτό το πρόγραμμα και έλεγε «Τώρα, επί τόπου. Μια ρυθμισούλα και το τακτοποιούμε». Με τη ρυθμισούλα τακτοποιείτε το θέμα της κατάργησης των εξετάσεων στη Β' λυκείου.

Εμείς προτεινάμε –και για αυτό δεν ακούσαμε κουβέντα στην τοποθέτηση της κυρίας Υπουργού– μεταβατική διάταξη. Εδώ και τώρα τα εννέα μαθήματα να γίνουν έξι από φέτος. Και από το Σεπτέμβριο στον εθνικό διάλογο έχοντας και την πρόταση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, έχοντας ίσως και προτάσεις άλλων ειδικών φορέων και σοφών ανθρώπων –γιατί όχι– να καταλήξουμε σε ένα σύστημα το οποίο θα έχει τελειώσει ως το Μάρτιο, θα νομοθετηθεί και θα εφαρμοστεί από τον χρόνο.

Γιατί το λέω αυτό; Το είπα και στην πρωτομιά μου. Τα παιδιά που δίνουν φέτος εξετάσεις στη Β' λυκείου είναι τα πιο αδικημένα. Και είναι με έναν ιδιότυπο τρόπο αδικημένα. Γιατί η

άλλη αλλαγή, ο περιορισμός από εννέα σε έξι μαθήματα, μπορεί να γίνει.

Ξέρετε κάτι; Σε αυτό εδώ το Βήμα ακούω όλους τους Υπουργούς, αλλά και τους συναδέλφους Βουλευτές που έρχονται και μιλούν, να πιάνουν την κουβέντα, να ξετυλίγουν το κορδόνι της τοποθέτησής τους λέγοντας: «Ε, εσείς τι κάνατε; Εσείς δεν κάνατε...». Ναι, εμείς κάναμε και πράγματα που δεν ήταν σωστά ή παραλείψαμε κάποια πράγματα. Μα, γι' αυτό είμαστε αυτήν τη στιγμή Αντιπολίτευση. Το πληρώσαμε. Μας καταψήφισε ο ελληνικός λαός. Αυτό ως δικαιολογία ως τότε θα το ακούμε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα;

Χαίρομαι στο σημείο αυτό, διότι άκουσα την κ. Γιαννάκου να βάζει χρονικό όριο. Ως το Σεπτέμβριο λέει. Το θεωρώ θετικό. Άκουσα επίσης από την κ. Γιαννάκου το θέμα του εθνικού διαλόγου. Μόνο που εκεί παραξενεύτηκα λιγάκι, γιατί αρκετές φορές ο τρόπος με τον οποίο αναφερόταν στο θέμα του εθνικού διαλόγου ήταν ή στην μια άκρη ή στην άλλη.

Η μια άκρη ήταν εθνικός διάλογος, όπως λέμε «Θα κάνω δίαυτο από τη Δευτέρα», έτσι θα κάνουμε εθνικό διάλογο από το Σεπτέμβριο. Η άλλη άκρη ήταν: «Για κοιτάξε δύο λεπτά, μη μου κάνετε εσείς κριτική, γιατί σας ρίχνω και ένα διάλογο, όπως λέμε μια «ξανόστροφη», για να έρθετε στα ίσα σας».

Αισθάνομαι ότι ο εθνικός διάλογος είναι μια πολύ σοβαρή υπόθεση για να τον επισεύουμε ως «απειλή». Αφήστε δε, που είναι και κρίμα και άδικο. Γιατί; Διότι σας θυμίζω ότι τα θεμέλια του εθνικού διαλόγου τα είχε βάλει ο Γιώργος Παπανδρέου, όταν πρωτοήλθε στο Υπουργείο Παιδείας. Και ήταν τότε η Νέα Δημοκρατία που έβρισκε διάφορους τρόπους, άλλους εξυπνους και άλλους λιγότερο εξυπνους, για να μην προσέρχεται σε αυτό το τραπέζι.

Εμείς πιστεύουμε στον εθνικό διάλογο για την παιδεία. Το λέγαμε και προεκλογικά. Πιστεύουμε ότι μόνο καλό έχει να βγει από αυτόν τον εθνικό διάλογο, αρκεί –επαναλαμβάνω– να μην τον αντιμετωπίζουμε ούτε ως δίαυτο που θα αρχίσει από τη Δευτέρα αλλά ούτε και να τον επισεύουμε ως απειλή που θα έρθει επί των κεφαλών μας.

Χαρακτηριστικό του ότι εμείς θέλουμε τον εθνικό διάλογο ήταν η τοποθέτηση του εκπροσώπου του ΠΑΣΟΚ, που ακολούθησε μετά την τοποθέτηση της κ. Γιαννάκου. Και ήδη εκφράστηκαν οι πρώτες απόψεις. Εξέφρασε απόψεις ο κ. Ανδρουλάκης. Αν αυτό δεν είναι έμπρακτο δείγμα της θετικής μας στάσης για τον εθνικό διάλογο, τότε τι είναι;

Βέβαια σημείωσα και το πόσο βιάστηκε κάποια στιγμή η κυρία Υπουργός να συμπεράνει, χωρίς εμείς να έχουμε πει τίποτα, ότι θα αρνηθούμε. Δεν θα αρνηθούμε. Το δείξαμε στην πράξη. Ωστόσο μένουν αναπάντητα τα ζητήματα της ουσίας. Κινηθήκαμε επί της διαδικασίας, κινηθήκαμε στο περιθώριο, δεν μπήκαμε στο κέντρο. Έμειναν αναπάντητα ζητήματα, όπως το θέμα των δυσπροσόντων και της μοριοδότησης, όπως το θέμα του συνολικού αριθμού διορισμών σε προοπτική τριετίας, όπως τελικά –επαναλαμβάνω– η πρότασή μας για τη μεταβατική διάταξη σε σχέση με τον περιορισμό των πανελλαδικών εξεταζομένων μαθημάτων στην Γ' λυκείου από εννέα σε έξι.

Θέλω να περιμένω την τοποθέτηση της κυρίας Υπουργού, για να δω τι θα κάνω με εκείνο το ερώτημα που έθεσα και στην αρχή. Να αποφασίσω αν, όταν μεγαλώσω πολιτικά, θα έχω ως πρότυπο την κ. Γιαννάκου ή όχι.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η ειδική αγορήτρια του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη έχει το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Περίμενα πραγματικά ότι θα είχαμε έναν ουσιαστικό διάλογο, αλλά φοβάμαι, κυρία Υπουργέ, ότι κι εσείς παρασυρθήκατε και ενώ αναφερθήκατε στην ανάγκη –και ξέρω ότι θα το κάνατε– ενός εθνικού διαλόγου για την παιδεία, δεν κάνατε διάλογο στη σημερινή σας τοποθέτηση με τα κόμματα της Αριστεράς. Με το «εσείς» και το «εμείς» –και αυτό έκανε και η Αξιωματική Αντιπολίτευση αυτή τη στιγμή– δεν πρόκειται ποτέ να αναλάβετε την

ευθύνη, ούτε το δικό σας κόμμα ούτε το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, για την κατάσταση που έχετε φέρει τα τελευταία τουλάχιστον τριάντα χρόνια την παιδεία στον τόπο μας. Συνέλαθετε λιγάκι, κύριοι συνάδελφοι, κάποτε! Εσείς εδώ στις τοποθετήσεις σας είπατε πού βρίσκεται αυτή τη στιγμή η παιδεία μας. Άκουσα τον κ. Σπηλιόπουλο που με πολύ θάρρος είπε όλα αυτά τα μεγάλα προγράμματα.

Τι χρειάζεται επομένως από εδώ και πέρα; Χρειάζεται μία γενναιότητα από όλους μας και χρειάζεται, επιτέλους, αυτή η γενναιότητα σε έναν εθνικό διάλογο, για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα. Δεν έχετε καταλάβει ότι δεν τα πήγατε καλά όλα αυτά τα χρόνια, ότι τα στοιχεία είναι αμελίκτα;

Είπατε κύριε Υπουργέ –και πολύ σωστά– ότι έχουμε ανάγκη από μία σωστή εκπαίδευση. Αυτό είναι το ζητούμενο. Αλλά έχουμε ανάγκη από μία σωστή εκπαίδευση εφόσον συζητήσουμε με όλους, με όλα τα κόμματα, να δούμε το πού θα πάμε, αλλά και με την κοινωνία –καλά κάνατε– και όχι μόνο με τους ενδιαφερόμενους.

Είπατε ότι οι καθηγητές υπάρχουν γιατί υπάρχουν τα παιδιά. Συμφωνώ απόλυτα. Ποιες ανάγκες όμως της εκπαίδευσης αυτών των παιδιών και με ποιους όρους και μέσα από ποιον προϋπολογισμό καλούμαστε να καλύψουμε; Εδώ δεν απαντάει το ΠΑΣΟΚ στην κριτική μας. Δεν απαντά το ΠΑΣΟΚ που άφησε την παιδεία στο 3,4%. Και βέβαια δεν θα συμφωνήσω με τον κ. Ανδρουλάκη που λέει: «δεν είναι τόσο ο προϋπολογισμός, είναι το τι θα κάνουμε». Δεν είναι ο προϋπολογισμός, όταν στη Θεσσαλονίκη τα περισσότερα σχολεία είναι δίκυκλα, όταν σήμερα ακόμη έχουμε είκοσι πέντε σχολεία τα οποία είναι από αμείαντο και άλλα τόσα που έχουν αντιεισισμική και στατική ανεπάρκεια; Δεν είναι δηλαδή κρίσιμο το θέμα των δαπανών; Πού θα κάνουν μάθημα αυτά τα παιδιά, με ποιον τρόπο; Όταν έχουμε αυτή τη στιγμή τόσους ωρομίσθιους καθηγητές; Πάμε να κάνουμε το ολοήμερο σχολείο, να κάνουμε ένα βήμα, την υποστηρικτική διδασκαλία. Και έπρεπε να υποβάλω και εγώ ερώτηση και απαντήσατε και το ρυθμίζετε το θέμα με αυτή σας εδώ τη ρύθμιση για την υποστηρικτική διδασκαλία. Βεβαίως ένα χρόνο έμειναν απλήρωτοι και οι μόνιμοι και οι ωρομίσθιοι καθηγητές γι' αυτήν την υποστηρικτική διδασκαλία, που ήταν ένα σωστό μέτρο, και καμία πρόνοια δεν υπήρχε για το τι θα γίνει και στο μέλλον γι' αυτή. Αυτά είναι τα επί μέρους ζητήματα, τα οποία όμως έπρεπε να είχαν λυθεί, για να προχωρήσουμε στα παραπέρα. Και τα παραπέρα είναι πάρα πολύ σοβαρά.

Αυτά τα οποία θέτει σήμερα το παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον είναι ιδιαίτερα σοβαρά. Και βέβαια είναι μεν ζήτημα να δούμε τη σωστή διαχείριση των θεμάτων της παιδείας, αλλά δεν μπορεί, κυρία Υπουργέ, παρ' όλη την ανάγκη που υπάρχει αυτήν τη στιγμή, να εγκαταλείψουμε την προσπάθεια για μία άλλη πολιτική στη Παιδεία μας. Γιατί ξέρετε τι έχει γίνει στον τόπο μας; Θεωρούμε πια ότι η χρηστή, η αποτελεσματική διαχείριση κλπ., δεν είναι εκ των ουκ άνευ υποχρέωση της κάθε κυβέρνησης, αλλά ότι αυτό αποτελεί το όραμα της επόμενης κυβέρνησης. Όχι, δεν είναι αυτό το όραμα. Το όραμα είναι η πολιτική της και η χρηστή και αποτελεσματική διαχείριση είναι βασική υποχρέωση της κάθε κυβέρνησης που προκύπτει από την ψήφο του ελληνικού λαού.

Λοιπόν, χωρίς πολιτική –και το ξέρω αυτό ότι το ξέρετε κι εσείς– δεν μπορεί να γίνει τίποτα. Δεν μπορούμε με μόνο τη χρηστή διαχείριση να ξεφύγουμε από τον πάτο –όπως είπατε στην επιτροπή– που βρίσκεται σήμερα το εκπαιδευτικό σύστημα. Χρειάζεται γενναιότητα, χρειάζονται νέες πολιτικές, χρειάζεται πολύ περισσότερο αυτός ο εθνικός διάλογος, γιατί τα προβλήματα είναι πάρα πολύ σημαντικά. Δεν είναι μόνο τα συγκεκριμένα βήματα που πρέπει να κάνουμε. Αυτή τη στιγμή έτσι όπως καθορίζονται τα πράγματα για την εκπαίδευση, όλο και περισσότερο η αγορά εισχωρεί σε όλους τους κύκλους της εκπαίδευσης και τελικά ανατρέπει αυτό που ήταν το κλασικό κεκτημένο και που λίγο-πολύ το δίδαξε ο δικός μας αρχαίος πολιτισμός για την παιδεία.

Εμείς, σαν Συνασπισμός, πάντα σε οποιοδήποτε νομοθετικές πρωτοβουλίες καταθέτουμε για τα επί μέρους θέματα τις τεκμηριωμένες προτάσεις μας. Αλλά ο βασικός μας σκοπός

–και αυτός θα πρέπει να είναι και ο σκοπός του εθνικού διαλόγου– είναι πώς θα μπορέσουμε να διαμορφώσουμε μία πολιτική, κοινωνική και πολιτισμική αντίληψη για το πώς θα διαμορφωθεί αυτό το δημόσιο αγαθό που λέγεται παιδεία, αυτό το κοινωνικό δικαίωμα σ’ αυτές τις δύσκολες συνθήκες της εποχής μας.

Ξέρετε τι λένε οι εκθέσεις του ΟΑΣΑ και τις ξέρετε πάρα πολύ καλά. Λένε ότι η ανάπτυξη της αγοράς της εκπαίδευσης και της κατάρτισης είναι συνδεδεμένη –έτσι είναι, κύριοι συνάδελφοι– με τις διαπραγματεύσεις που γίνονται με το εμπόριο υπηρεσιών στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου. Εκεί έχουν φθάσει οι νεοφιλελεύθερες επιλογές ακόμα και για τις σοσιαλδημοκρατίες, που παρέσυραν σ’ αυτό κι όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και συνεχίζει η έκθεση του ΟΑΣΑ με κυνικότητα και λέει ότι αν μειωθούν οι δαπάνες λειτουργίας του εκπαιδευτικού συστήματος θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα να μη μειωθεί η ποσότητα για να μη δημιουργήσει κοινωνικές αναταράξεις. Να ανακατέψουμε τη σούπα δηλαδή, έστω κι αν πρέπει να μειωθεί η ποιότητά.

Και συνεχίζει η έκθεση να λέει ότι το σχολείο μπορεί να ζητήσει σταδιακά να λάβει οικονομική συνδρομή των οικογενειών ή να καταργήσει κάποια εκπαιδευτική δραστηριότητα.

Τι θα κάνουν ασθενέστεροι σε μία τέτοια πολιτική; Εγώ πιστεύω ότι πρέπει να αντιταχούμε σ’ αυτές τις επιλογές και ότι σ’ αυτό συμφωνούμε. Γιατί συμφωνούμε ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό ότι το λύκειο και γενικά η πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, η δημόσια εκπαίδευση που πρέπει να αναβαθμιστεί. Θα πρέπει η εννεάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση στη χώρα μας να γίνει δωδεκάχρονη και θα πρέπει μέσα από αυτήν τη διαδικασία να πάμε στη διαδικασία της σταδιακής ελεύθερης πρόσβασης στα πανεπιστήμια.

Στην προσπάθειά μας αυτή δεν πρέπει να αφήσουμε και τα οράματά μας για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Δεν πρέπει να την αφήσουμε να κινδυνεύσει να μετατραπεί σ’ έναν μηχανισμό επαγγελματικής κατάρτισης που απαξιώνεται γρήγορα.

Να σας πω και κάτι άλλο; Πώς αντέδρασε η αγορά; Πώς πήγαν τα προγράμματα επανακατάρτισης; Από μία έρευνα που έγινε προκύπτει ότι ούτε το 3% δεν έχει επιμορφωθεί από τους απόφοιτους της ανώτατης βαθμίδας, μόνο 2% της ανώτερης βαθμίδας και 0%, δηλαδή κανένας ουσιαστικά, από την κατώτερη βαθμίδα. Έχουν αυξηθεί οι επιχειρήσεις τις θέσεις εργασίας στους καταρτιζόμενους; Υπάρχει πολύ ικανότατο ανθρώπινο δυναμικό στη χώρα μας, νέοι κυρίως που χειρίζονται με δεξιοτήτα τις νέες τεχνολογίες.

Καμία αύξηση θέσεων εργασίας στο ιδιωτικό τομέα δεν έχει γίνει. Έχουμε το χαμηλότερο ποσοστό των επιχειρήσεων που απασχολούν ανθρώπους με χαμηλή δεξιότητα. Έχουμε το χαμηλότερο ποσοστό ανεργίας στους νέους και στις νέες γυναίκες που έχουν τελειώσει την ανώτατη βαθμίδα. Πού προσαρμόστηκε η αγορά; Τι θα κάνουμε τελικά; Πώς θα λύσουμε αυτόν το φαύλο κύκλο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Νομίζω ότι έχουμε πάρα πολύ σοβαρά ζητήματα να λύσουμε και πιστεύω, κυρία Υπουργέ, ότι έχετε τη βούληση να δείτε, όταν θα συζητήσετε και με τα αριστερά κόμματα, ότι δεν είναι ανεδαφικές οι προτάσεις τους, διότι το μέλλον μάς επιφυλάσσει πολλή ξηρασία και δεν πρόκειται να μας το λύσουν οι αγορές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο ζήτησε και έχει για να δευτερολογήσει η κ. Ευαγγελία Σχοινάρακη-Ηλιάκη.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μιλήσω για την πρωτολογία της κυρίας Υπουργού, αλλά στο τέλος θέλω να κάνω μία αναφορά σε ό,τι αφορά σε προσωπικό ζήτημα για το οποίο ίσως έπρεπε να έχω ζητήσει το λόγο από τότε, αλλά δεν ήθελα να διακόψω τη διαδικασία.

Χαίρομαι ειλικρινά που όλοι οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας δίνουν συγχρητηρία για την ίδρυση πανεπιστημιακών τμημάτων, τμημάτων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αλλά ας μη λησμονούν ότι αυτό ήταν απόφαση –το τόνισαν– της προηγούμενης

μενης κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Έτσι δικαιώνεται η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για τις επιλογές της. Γνώριζαν ταυτόχρονα –και γνωρίζει η κυρία Υπουργός– ότι για να εγκριθούν αυτά και για να δρομολογηθούν στη διαδικασία του προεδρικού διατάγματος, στην ολοκλήρωση, πρέπει να εκφράζουν τη γνώμη τους οι Σύγκλητοι των Πανεπιστημίων και οι διοικήσεις των ΤΕΙ.

Αυτό καθυστέρησε και γι’ αυτό ακριβώς δρομολογήθηκε το Φλεβάρη το προεδρικό διάταγμα. Και ενώ έπρεπε η νέα Κυβέρνηση με το που βγήκε να δρομολογήσει την υπογραφή των προεδρικών διαταγμάτων ώστε να κλείσει το θέμα, με δικές της παλινδρομήσεις καθυστέρησε και έρχεται τρεις μήνες μετά να μας κυβερνά διά του αντιπολιτεύεσθαι.

Επιτέλους, καταλάβετε ότι κυβερνάτε εσείς! Έχετε λοιπόν τις δικές σας τις ευθύνες.

Δεν ξεκινάμε –λέει– την ίδρυση των πανεπιστημιακών τμημάτων από τα προεδρικά διατάγματα, αλλά βρίσκουμε πρώτα τους καθηγητές, τα κτήρια και δεν ξέρω και εγώ τι άλλο είπε ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό αφήνω τους συναδέλφους αλλά και την κοινωνία να το κρίνουν.

Σε ό,τι αφορά τις εξετάσεις της Β’ λυκείου και τη μείωση μαθημάτων στη Γ’ κλείου, κυρία Υπουργέ, ούτε λίγο-ούτε πολύ ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος, αν δεν το καταλάβατε, σας εγκάλυσε γιατί ακριβώς δεν υπάρχει η επιστημονική γνώμη την οποία ψάχνει για όλα τα θέματα, άρα και γι’ αυτό. Εμείς γι’ αυτό ζητήσαμε επιστημονική εκπαιδευτική τεκμηρίωση για την αλλαγή, αξιολόγηση του προηγούμενου συστήματος και διορθωτικές παρεμβάσεις, εφόσον χρειαζόταν να τις δούμε και να τις δρομολογήσουμε. Αυτό σημαίνει διάλογος. Δεν σημαίνει διάλογος το να νομοθετώ με τρεις σειρές για σημαντικά θέματα.

Όσον αφορά στους διορισμούς των αναπληρωτών, επιμένω ότι εμπαιζετε τους αναπληρωτές. Το 60%-40% είναι ένας μύθος που καταρripτεται όταν διαπιστώσει κάποιος το εξής: Πρώτον, μιλάτε για επτά χιλιάδες διορισμούς το καλοκαίρι –και χαίρομαι γι’ αυτό– που θα έπρεπε να είχαν γίνει για να μπορέσουν τα σχολεία να λειτουργήσουν στις 11 Σεπτεμβρίου για όσους γνωρίζουν από λειτουργία των σχολικών μονάδων.

Εσείς, κυρία Υπουργέ –απ’ ό,τι διαβάζω καλά, διαφορετικά διορθώστε με– του χρόνου 2005-2006 λέτε ότι θα ισχύει το 60%-40% στους διορισμούς των αναπληρωτών. Για του χρόνου όμως δεν ξέρουμε και όπως πολύ σωστά είπε η Σουλβάν Ράπτη, η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ, δεν ξέρουμε σε βάθος τριετίας ποιοι θα είναι οι διορισμοί, ενώ κάτι τέτοιο έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση.

Όσον αφορά στους πολύτεκνους, θα ήθελα να πω ότι είναι θετικό το μέτρο. Το τόνισαν όλοι οι συνάδελφοι. Διασφαλίστε τους όμως για να μην τους διασύρετε, με βάση και τη γνώμη της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής.

Όσον αφορά στο διάλογο, έχω να πω ότι χρειάζονται δύο για να κουβεντιάσουν. Δεν είναι μόνο η μία πλευρά, εκτός αν εσείς έτσι την εννοείτε.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: ...

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Η εκπαιδευτική κοινότητα το κρίνει, κυρία Ξηροτύρη. Όταν λέω εκπαιδευτική κοινότητα, εννοώ τους γονείς, τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς. Συμπεριλαμβάνονται όλοι μέσα, δηλαδή η κοινωνία.

Όσον αφορά στα στελέχη της εκπαίδευσης, κυρία Υπουργέ, θα έχετε ξεχάσει –προφανώς απουσιάζατε εκείνο το διάστημα– το 1990-1993 όταν ήρθατε στην Κυβέρνηση, μία Κυριακή απόγευμα, από τη νομαρχία κάθε νομού και στο δικό μου το νομό, το Νομό Ηρακλείου, αργά το βράδυ έβγαιναν οι εκπαιδευτικοί, είτε πρωτοβάθμιας είτε δευτεροβάθμιας, «με το ρόλο στο χέρι». Δεν είχαν γίνει διαδικασίες επιλογής στελεχών εκπαίδευσης και το 1993 που αναλάβαμε την κυβέρνηση ως ΠΑΣΟΚ, μετά από έξι-επτά μήνες και αφού δρομολογήθηκαν διαδικασίες και ζητήθηκαν αιτήσεις από τους εκπαιδευτικούς, έγιναν διαδικασίες που επέλεξαν με κάποια κριτήρια τα στελέχη της εκπαίδευσης.

Τώρα με εγκαλείτε ούτε λίγο ούτε πολύ, κυρία Υπουργέ, αν θέλατε απαξιωτικά το λιγότερο αναφέρεσθε προς εμένα, επειδή ακριβώς προέρχομαι από το μαζικό εκπαιδευτικό συνδικαλιστικό κίνημα, προέρχομαι δηλαδή μέσα από την κοινωνία, μέσα

από τη ζωή.

Το έχω τιμή μου ειλικρινά, κυρία Υπουργέ και πιστέψτε με δεν ντρέπομαι καθόλου γι' αυτό. Ίσα-ίσα που ήταν η μόνιμη αναφορά μου και το 2000 που πρωτομπήκα στο χώρο της πολιτικής μέσα στο ψηφοδέλτιο και εκλέχτηκα και τώρα που επανεκλέχτηκα. Το έχω τιμή μου, γιατί πραγματικά προέρχομαι μέσα από την κοινωνία και δεν είμαι η προέκταση ή η ουρά σε κάποιο πολιτικό ή οικονομικό τζάκι, ούτε εγώ ούτε το έτερο ήμισυ της οικογένειας.

Φοβάμαι όμως, κυρία Υπουργέ, ότι η οργίλη τοποθέτησή σας υποκρύπτει πολλά. Λένε ότι τα κενά κουτιά κάνουν περισσότερο θόρυβο. Άρα κενό περιεχομένου ήταν το νομοσχέδιο. Διαπιστώνω λοιπόν ότι σχέδιο για την εγκαθίδρυση κομματικού συστήματος διοίκησης και καθοδήγησης στο χώρο της εκπαίδευσης έχετε. Σχέδιο και όραμα για την παιδεία όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Δημήτριος Λιντζέρης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, ομολογώ ότι με εκπλήξατε και λυπάμαι που το λέω, αλλά με εκπλήξατε δυσμενώς, γιατί αποδείξατε ότι έχετε τη δυνατότητα να έχετε δύο πρόσωπα. Το ένα της συνετής, της ευρωπαϊστρίας, αλλά συγχρόνως και ένα άλλο, κακό κατά τη δική μου γνώμη. Αυτό του λαϊκισμού και του ετεροκαθορισμού.

Κάποια στιγμή όμως θα πρέπει να αναλογιστείτε ότι η φράση «δεν δικαιούσθε για να ομιλείτε» έχει να ακουστεί σ' αυτήν τη Βουλή από το 1989.

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τι λέτε, κύριε συνάδελφε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Το είπατε ακριβώς έτσι.

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είπα εγώ «δεν δικαιούσθε για να ομιλείτε», κύριε συνάδελφε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Το είπατε ακριβώς έτσι.

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε. Θεωρώ απαράδεκτο τον κύριο συνάδελφο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Λιντζέρη, αν έχετε την καλοσύνη, δώστε τη δυνατότητα στην κυρία Υπουργό να απαντήσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Καμία αντίρρηση και θα χαιρόμουν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

Θα κρατηθεί ο χρόνος σας, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Δύο φράσεις θέλω να πω μόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα απαντήσετε, κυρία Υπουργέ;

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μόλις τελειώσει ο κύριος συνάδελφος θα απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Και τώρα μπορείτε. Κρατάω το χρόνο του κ. Λιντζέρη.

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν χρειάζεται να πάρω το λόγο δύο φορές. Τελειώστε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Μακάρι να έκανα λάθος, κυρία Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Πάντως επειδή εγώ είμαι παλιός Βουλευτής θα πω ότι τη φράση αυτή την είχα ακούσει το 1981-1982.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Νομίζω ότι πρέπει να ήταν το 1989.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν ξέρω τι ακούστηκε σήμερα, αλλά εγώ την άκουσα το 1981-1982.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Πρέπει να ήταν το 1989, κύριε Πρόεδρε. Στην παρακμή του τα λέει κανείς αυτά. Όχι στην ακμή του.

Θέλω λοιπόν να πω ότι θα πρέπει εσείς προσωπικά, ακριβώς λόγω της θεσμικής σας θέσης -ο Υπουργός Παιδείας πρέπει εκ

των πραγμάτων να σύρει το χορό της συναίνεσης, της διακομματικής συνεργασίας και βεβαίως να δίνει το στίγμα του για την κοινωνία που επιθυμούμε να κατακτήσουμε- θα πρέπει κάποια στιγμή να πάψετε να ετεροκαθορίζεσθε. Ο ετεροκαθορισμός πολιτικά σημαίνει, «τι λέτε για μας, όταν εσείς κάνετε αυτά».

Ωραία. Εμείς κάναμε. Κάναμε καλά, κάναμε και κακά. Κριθήκαμε. Κανείς δεν είναι ασφαλέστερος κριτής, παρά μόνο ο κυρίαρχος ελληνικός λαός. Και αυτό δεν είναι σχήμα λόγου. Είναι η πεμπτούσια του πολιτεύματος και οφείλουμε όλοι να το υπηρετούμε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Γι' αυτό σας λέω ότι έγιναν πάρα πολλά θετικά από τη δική μας παράταξη. Έγιναν και κάποια αρνητικά. Και θα ήθελα να πω ότι όλοι μέσα στη Βουλή βεβαίως έχουμε την ομπρέλα του κόμματός μας, αλλά και το ίδιο το Σύνταγμα, μας καλεί να έχουμε την ατομική μας συνείδηση και τον ατομικό μας λόγο.

Γι' αυτό λοιπόν και εγώ, αν προσέξατε το λόγο μου, έκανα και μια συγκεκριμένη αυτοκριτική και είπα ότι παίρνω και το σταυρό του μαρτυρίου που αναλογεί σε μένα κλπ. Όλα αυτά όμως κρίθηκαν. Ας φθάσουμε στο διά ταύτα. Και το διά ταύτα είναι, πώς εσείς θα είσθε καλύτεροι από μας και πώς εμείς αντιστοίχως θα βελτιωθούμε καλύτερα σε σχέση με σας, ούτως ώστε να μπορέσουμε να κυβερνήσουμε. Να μην ετεροκαθοριζόμαστε λοιπόν. Να προσθέτουμε τις θετικές μας πράξεις.

Κυρία Υπουργέ, είπα κάτι προηγουμένων που δεν είναι ατομική θέση, αλλά είναι και θέση του κόμματός μου. Εμείς αποδεχόμαστε απολύτως το διάλογο, τον οποίον θα ξεκινήσετε. Έβαλα, μάλιστα, και μία παράμετρο: ας μη γίνει ο διάλογος άθροισμα μονολόγων ή αντιπαράθεση για την αντιπαράθεση, αλλά ας γίνει μία ουσιαστική σύνθεση απόψεων.

Επίσης, θα ήθελα να σας πω κάτι ακόμα και θα σας παρακαλούσα να το κρατήσετε, αν βέβαια το θεωρείτε σκόπιμο και εσείς. Ελπίζω ότι σ' αυτόν τον εθνικό διάλογο που λέτε ότι θα ξεκινήσετε, να έχουν περίοπτη θέση η έρευνα, η ενασχόληση των ΑΕΙ με τα κοινωνικά προγράμματα, η σχέση ακαδημαϊκού και πολιτικού διαλόγου -κάτι που είναι καθιερωμένο στο εξωτερικό- καθώς και ο προσανατολισμός των πανεπιστημίων σε διαφορετικές κατευθύνσεις οικονομικής και πολιτικής σκέψης, κάτι που θα έδινε την ευκαιρία στον πολιτικό λόγο να συνδυαστεί με τον επιστημονικό. Πιστεύω ότι αυτό το έχει απόλυτη ανάγκη η χώρα μας, για να συζητάμε επί της ουσίας, που είναι και το δύσκολο και όχι επί του τύπου, που είναι το εύκολο.

Εγώ θέλω να πιστεύω ότι οι αναφορές, τις οποίες κάνετε στην πρωτολογία σας προς το πρόσωπό μου, με τιμά ιδιαίτερα και έχει να κάνει με την ουσία των λεγομένων μου και όχι με εξωτερικούς, γοητευτικούς ή άλλους παράγοντες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Υπουργέ, υπάρχει ακόμα ένας ομιλητής. Θέλετε να μιλήσει πρώτα ο κύριος συνάδελφος και μετά να δευτερολογήσετε;

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Μιχάλης Χαλκιδής.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΧΑΛΚΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σε τούτη την Αίθουσα φαίνεται ότι ξεχάσαμε το τι έχει γίνει κατά το παρελθόν, ξεχάσαμε πώς έγιναν οι κρίσεις των περιφερειακών διευθυντών και ξεχάσαμε τα πάντα. Το κυριότερο, όμως, είναι ότι ξεχάσαμε πώς στην εκπαίδευση τελικά υπάρχει πέρα για πέρα κομματικοποίηση από την πλευρά της προηγούμενης κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Η Νέα Δημοκρατία αυτήν τη στιγμή εγκαλείται για πράγματα που δεν έχει κάνει μέχρι τώρα. Θέλετε να σας πούμε την αλήθεια; Εμείς ως Νέα Δημοκρατία και ως Βουλευτές δεχόμαστε και τις επιθέσεις στελεχών, γιατί δεν προχώρησε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τουλάχιστον σε βασικές πολιτικές αλλαγές.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Αλλαγές «δικών μας παιδιών»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Ράπτη, σας παρακαλώ πολύ να μη διακόπτετε.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΧΑΛΚΙΔΗΣ: Όχι, κυρία Ράπτη, δεν είναι έτσι. Ερχόμαστε σήμερα και κατηγορούμεθα για πρόθεση ή για κομματικοποίηση του κράτους που τουλάχιστον ούτε διαφαίνεται ούτε

και έχει γίνει. Εμείς πάντως δεν είμαστε υπέρ αυτής της αρχής.

Κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, συμφωνείτε ή δεν συμφωνείτε να λειτουργήσουν τα καινούργια τμήματα των ΑΕΙ και των ΤΕΙ, τα οποία από τη δική σας Κυβέρνηση είχαν αποφασιστεί, αλλά δεν προχωρήσατε στην έκδοση προεδρικών διαταγμάτων; Χαρακτηριστικά μπορώ να σας αναφέρω δύο περιπτώσεις. Ο τότε Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών ο κ. Χριστοδουλάκης υπέγραψε ποσό 1.172.000 ευρώ, πράγμα που σημαίνει 400 εκατομμύρια δραχμές, για το Δήμο Βέροιας για τις κτηριακές εγκαταστάσεις της σχολής που ιδρύεται στη Βέροια και άλλες 800 χιλιάδες ευρώ για τη Νάουσα. Σας πληροφορώ ότι ούτε ένα ευρώ δεν εκταμιεύτηκε, αλλά έρχονται τώρα οι δήμαρχοι και τρέχουν στο Υπουργείο Οικονομικών για να δουν τι θα γίνει με αυτά τα χρήματα.

Εν πάση περιπτώσει, δεν προλάβατε με τις εκλογές να εκδώσετε το προεδρικό διάταγμα, αλλά έρχονται η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας και φέρνουν μία νομοθετική ρύθμιση. Θέλετε ή δεν θέλετε να λειτουργήσουν αυτά τα τμήματα; Αν το θέλετε, τότε ψηφίστε αυτήν τη νομοθετική ρύθμιση για να προχωρήσουμε.

Δεύτερον, όσον αφορά τη ρύθμιση θεμάτων πρόσληψης, θα ήθελα να σας πω ότι η ΟΛΜΕ, η ΔΟΕ και ο Σύλλογος Αναπληρωτών Εκπαιδευτικών δεν διαφώνησαν με τα ποσοστά 60% και 40%, αλλά απεναντίας μάλιστα το χαρακτήρισαν ως θετικό βήμα. Δεν διαφωνούν με τους τριάντα μήνες, άσχετα αν έχουν διεκδικητικό πλαίσιο τους δεκαοκτώ ή τους είκοσι τέσσερις μήνες. Καλά κάνει το συνδικαλιστικό όργανο και είναι διεκδικητικό. Ό,τι περισσότερο μπορεί να διεκδικήσει καλώς κάνει, γιατί αυτός είναι ο ρόλος του.

Έρχεται, όμως, σήμερα το Υπουργείο Παιδείας και λέει ότι «εμείς έχουμε τη δυνατότητα σήμερα, πέρα από τη ρύθμιση του 60% και 40%, να διορίσουμε άλλους τρεις μήνες χιλιάδες εκπαιδευτικούς με την προϋπηρεσία των τριάντα μηνών. Συμφωνείτε ή δεν συμφωνείτε να διοριστούν αυτοί οι συνάδελφοι; Αν δεν συμφωνείτε, πείτε το για να το ξέρουμε και να καταγραφεί στα Πρακτικά. Αν συμφωνείτε, ψηφίστε τη ρύθμιση και στη συνέχεια διεκδικήστε να γίνει καλύτερη.

Κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, συμφωνείτε ή δεν συμφωνείτε να καταργηθεί ο θεσμός των ωρομισθίων. Είναι ένα αίτημα της ΟΛΜΕ και το ξέρετε. Έρχεται το Υπουργείο Παιδείας και λέει «ναι, καταργούμε τους ωρομισθίους».

Συμφωνείτε ή δεν συμφωνείτε να πληρωθούν οι ωρομισθιοί, τους οποίους έχετε απλήρωτους όλο αυτόν τον καιρό; Έρχεται το Υπουργείο Παιδείας και λέει «ναι, να πληρωθούν». Πού τελικά διαφωνείτε επί της ουσίας;

Διαφωνείτε και εγκαλείτε την Κυβέρνηση στο θέμα της κατάργησης των εξετάσεων της Β' λυκείου και τη μείωση των μαθημάτων στη Γ' λυκείου.

Βέβαια, να λέμε και κάποιες αλήθειες. Είναι κανείς συνάδελφος εκπαιδευτικός εδώ, σε τούτη τη Βουλή, που πιστεύει πράγματι ότι η κατάργηση των εξετάσεων της Β' λυκείου και η μείωση των μαθημάτων από εννέα σε έξι δε θα μειώσει τα φροντιστήρια; Νομίζω ότι τουλάχιστον περάσαμε από την εκπαίδευση και ξέρουμε όλοι μας τι σημαίνει αυτό. Αν δεν συμφωνείτε και θεωρείτε ότι αυτά ήταν «ρουκέτες», ότι παίξαμε με τα όνειρα γιατί είπαμε ότι θα καταργήσουμε τις εξετάσεις και σήμερα ερχόμαστε ως Κυβέρνηση και υλοποιούμε τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις, τότε κατηγορούμεθα για τη συνέπειά μας. Ε, αυτό είναι πρωτόκωστο σ' αυτήν τη Βουλή και για τα δημοκρατικά δεδομένα.

Συμφωνείτε ή δεν συμφωνείτε με τη συνέχιση της Ολυμπιακής Παιδείας; Ως κυβέρνηση δεν είχατε κάνει καμία πρόβλεψη και μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, σύμφωνα με τις δικές σας αρχές και τα δικά σας «πιστεύω», έπρεπε η Ολυμπιακή Παιδεία να σταματήσει και οι χίλιοι οκτακόσιοι με δύο χιλιάδες εκπαιδευτικοί της Ολυμπιακής Παιδείας να πάνε στα σπίτια τους. Έρχεται, λοιπόν, το Υπουργείο Παιδείας και λέει ότι θα συνεχίσουμε και μετά το 2005.

Συμφωνείτε ή δεν συμφωνείτε με τη συνέχιση της πρόσθετης διδακτικής διδασκαλίας; Δεν είχατε κάνει καμία νομοθετική πρόβλεψη και ήταν και απλήρωτοι οι άνθρωποι. Έρχεται η

ΟΛΜΕ και λέει ότι θέλει να συνεχιστεί η πρόσθετη διδασκαλία και ταυτόχρονα, αν σταματήσει η χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, να καλυφθεί από τον κρατικό προϋπολογισμό. Έρχεται σήμερα το Υπουργείο Παιδείας και υλοποιεί και αυτήν τη διεκδίκηση της ΟΛΜΕ.

Και γι' αυτά κατηγορούνται σήμερα η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας; Αν, λοιπόν, αυτά είναι τα βασικά σημεία και στοιχεία του σημερινού νομοσχεδίου –γιατί αυτά είναι– νομίζω ότι δεν επιτρέπεται να μην ψηφιστεί, αλλιώς θα είστε υπολόγοι απέναντι στους συναδέλφους εκπαιδευτικούς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Γιαννάκου έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, βεβαίως ο διάλογος δεν είναι εφεύρημα κανενός. Από την αρχαιότητα και σε όλα τα δημοκρατικά καθεστώτα ο διάλογος είναι μία διαδικασία που επιτρέπει το συνδυασμό απόψεων και μπορεί να καταλήξει στο να επιλέξει κανείς λύσεις που είναι οι καλύτερες.

Μπορεί, βέβαια, ένας διάλογος να οδηγήσει και στη μίνιμουμ συναίνεση ή σε χειρότερες λύσεις που βολεύουν όλους. Το Υπουργείο Παιδείας δεν ευαγγελίζεται έναν τέτοιο διάλογο και δεν του χρειάζεται και ούτε σε σας χρειάζεται ούτε θα τιμήσει τη Βουλή ένας τέτοιος διάλογος.

Από όσα ελέγχθησαν είναι προφανές το συμπέρασμα ότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα ως σύστημα, αλλά και το περιεχόμενο της παιδείας, πάσχουν, παρά τις προσπάθειες που έχουν γίνει, παρά την κριτική που μπορεί να κάνει κανείς.

Κυρία Ξηροτύρη, βεβαίως έχουν γίνει σοβαρά λάθη, πολλές φορές το θέμα της παιδείας ετέθη στο επίκεντρο της ύπαρξης εργασιακής ειρήνης περισσότερο παρά του περιεχομένου της παιδείας. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι, παρά τις προσπάθειες που έχουν γίνει, υπάρχει ένα είδος συντηρητισμού μέσα στο σύνολο του εκπαιδευτικού συστήματος. Ενώ υποτίθεται ότι υπάρχουν νέες απόψεις, ότι εντάσσονται σ' αυτό τα νέα δεδομένα, η κοινωνία της πληροφορίας κλπ, υπάρχει ένα στάτους κβο το οποίο δημιουργεί σοβαρά προβλήματα.

Κατ' αρχήν η Κυβέρνηση δεν έχει καμία ένσταση να συζητήσει με οποιονδήποτε και φυσικά θα συζητήσει με τα αριστερά κόμματα και με όλους.

Θέλω να σημειώσω σ' αυτά που είπε η κ. Ξηροτύρη –και το θεωρώ σημαντικό– τη σχέση της αγοράς εργασίας με την παιδεία. Όλοι αναγνωρίζουμε –και θα συμφωνήσω με τον κ. Ανδρουλάκη– ότι πρέπει να είμαστε ορθολογιστές και ότι, παρά το γεγονός ότι σε μία φιλελεύθερη χώρα ο καθένας μπορεί να σπουδάσει ό,τι θέλει, όταν έλθει η ώρα του «διά ταύτα» και έχουμε διαρθρωτική ανεργία η οποία είναι το χειρότερο είδος ανεργίας, αντιλαμβανόμαστε ότι πρέπει ταυτόχρονα να εξασφαλίσουμε και κάποιες επαγγελματικές δυνατότητες σ' αυτούς που σπουδάζουν.

Άρα το βασικό μας πρόβλημα είναι ότι πρέπει να έχουμε, ό,τι θεωρείται ως παιδεία που βοηθά στην ολοκλήρωση της προσωπικότητας, δηλαδή την κλασική παιδεία, σε συνδυασμό με την εκπαίδευση και με την απασχόληση.

Ο όγκος των γνώσεων λόγω των καταλυτικών τεχνολογικών εξελίξεων έχει γίνει τεράστιος. Το ερώτημα είναι πώς θα δώσουμε όλον αυτόν τον όγκο, πώς θα προσθέσουμε γνώση, που η γνώση είναι η μεγαλύτερη δύναμη της εποχής μας, χωρίς ταυτόχρονα να διαλύσουμε τα παιδιά.

Είχε επιλεγεί από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο αυτή η έννοια της διαθεματικότητας στα βιβλία κλπ. Η διαθεματικότητα ίσως πρέπει να βρίσκεται στο μυαλό του εκπαιδευτικού, αλλά για να γίνει αυτό χρειάζεται εκπαίδευση των εκπαιδευτών. Χρειάζονται πάρα πολλά, πολλά από τα οποία μπορεί να μη χρειάζονται νομοθέτηση, αλλά χρειάζεται και επίγνωση όλων ότι πρέπει να εκπληρώσουμε ορισμένους στόχους.

Τώρα, θέλω να προσθέσω, κυρία Ξηροτύρη, το εξής: Κάποτε η παιδεία ήταν ο βασικός μηχανισμός αναδιανομής του εισοδήματος στη χώρα μας. Ένα παιδί φτωχό από ένα χωριό μπορούσε να γίνει καθηγητής πανεπιστημίου, Πρωθυπουργός, οτιδή-

ποτε. Σήμερα δεν υπάρχει αυτό. Αποδεικνύεται από τις έρευνες ότι στα ίδια τα δημόσια σχολεία, παραδείγματος χάρι της ανατολικής και της δυτικής Αττικής, έχουμε 28% ποσοστό που μπαίνει από την ανατολική Αττική, όπου οι γονείς έχουν μεγαλύτερα οικονομικά μέσα –άρα τα φροντιστήρια- παρά στη δυτική Αττική.

Είναι, λοιπόν, μία πραγματικότητα. Πρέπει να βρούμε άλλους τρόπους αναδιανομής του εισοδήματος. Πρέπει να είμαστε μέσα στους ρυθμούς της εποχής υπό την έννοια της αποτελεσματικότητας και της ανταγωνιστικότητας. Έχουμε συμβατικές υποχρεώσεις και θέλουμε να είμαστε στην Ευρώπη. Δεν θέλουμε να απομονωθούμε. Δεν σημαίνει ότι πρέπει να μιμηθούμε τους πάντες, αλλά πρέπει να βρούμε άλλους τρόπους να επιδιώξουμε συγκεκριμένους στόχους. Διαφορετικά η ανεργία θα αυξηθεί πάρα πολύ. Είναι, λοιπόν, ένα ερώτημα, το οποίο επιχειρήσατε και εσείς να προσεγγίσετε. Τώρα, το να αρνηθούμε τελειώς τη σχέση της αγοράς είναι εκτός πραγματικότητας. Εγώ θεωρώ ότι δεν υπάρχει καμία αμφισβήτηση επ' αυτού. Το θέμα είναι πως θα συνδυάσουμε και τα δύο.

Κυρία Ράπτη, σας ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Θέλω να σας πω ότι το να είναι κανείς ή να μην είναι αλαζών εξαρτάται από την προσωπική του αγωγή και τη διαδρομή του. Δεν χρειάζεται να καθίσει σε υπουργική καρέκλα, ούτε κάνει η υπουργική καρέκλα τον Υπουργό, είναι το αντίστροφο ακριβώς. Καμία αλαζονεία δεν υπήρξε. Θέλω, όμως, να είμαστε ειλικρινείς –με γνωρίζετε πολύ καλά και με γνωρίζετε χρόνια- και να μιλάμε ελληνικά και να καταλαβαίνμαστε. Η πραγματικότητα δηλαδή είναι αυτή που αναφέρθηκε προηγουμένως.

Επανελημμένα σας είπα ότι το κράτος έχει συνέχεια και αυτό έπρεπε να το εκτιμήσετε. Και εμένα η αγωνία μου είναι ότι υπάρχουν ενέργειες στο Υπουργείο Παιδείας που δεν προέρχονται από υπουργικές αποφάσεις και θέλω να δω πώς θα καλυφθεί αυτό, για να μπορώ εγώ εν συνεχεία να τους νομιμοποιήσω. Δεν είναι κακές ενέργειες αλλά υπάρχουν ολιγωρίες. Αυτό και μόνο έπρεπε να το εκτιμήσετε. Γιατί συνήθως στις περισσότερες περιπτώσεις όταν κανείς βγαίνει έξω από την κυβέρνηση αρχίζει αμέσως την κριτική και όταν έρχεται στην κυβέρνηση λέει ότι θα τα αλλάξει όλα. Εγώ, λοιπόν, δεν σας λέω ότι θα τα αλλάξει όλα, ούτε χρησιμοποιώ την έννοια της μεταρρύθμισης. Αν μπορέσουμε να κάνουμε συγκεκριμένα βήματα με κοινωνικές συμμαχίες και άρα να υπηρετήσουν όλοι αυτό που θα κάνουμε, αυτό είναι που έχει νόημα. Το να περάσουμε νομοσχέδια είναι το θέμα; Η κυβέρνηση έχει την πλειοψηφία, μπορεί να περάσει ό,τι θέλει, όπως κάνετε και εσείς. Η εφαρμογή τους έχει σημασία. Θέλουμε να υπηρετήσουμε ορισμένα πράγματα προς ορισμένες κατευθύνσεις; Μπορεί να έχουμε το τελειότερο νομοσχέδιο του κόσμου και να είναι τίποτα. Απολύτως τίποτα, γιατί αυτό δεν υπηρετείται. Άρα στην παιδεία χρειάζονται πολλές προσπάθειες και πολύς χρόνος. Μπορεί να έχουμε αποτελέσματα που θα μας φανούν στην αρχή πενιχρά, αλλά πρέπει να γίνουν. Δεν είμαι οπαδός των οραματικών ενατενήσεων, έτσι όπως έχουν εμφανιστεί στο πολιτικό μας σύστημα μέχρι σήμερα. Γιατί πολλές από αυτές ήταν εκτός πραγματικότητας. Όταν βάζεις στόχους πρέπει να έχεις τα μέσα για να τους επιτύχεις. Μας έχει συμβεί αυτό πολλές φορές στην Ελλάδα και στα θέματα της εξωτερικής πολιτικής. Θα θέσουμε στόχους. Μπορούμε να τους θέσουμε όλοι μαζί. Δεν νομίζω ότι μπορεί να κρυφτεί κανείς από τους στόχους. Μερικοί στόχοι περιγράφτηκαν ήδη από τον κ. Ανδρουλάκη και από άλλους. Εγώ χαίρομαι που θα συμμετέχετε στο διάλογο επί της ουσίας.

Το έκανα σκόπιμα, κυρία Ράπτη, ήθελα να σας προκαλέσω, να μου το πείτε. Θα σας το πω με απόλυτη ειλικρίνεια....

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Νομίζω ότι αδικείτε τον εαυτόν σας με τέτοιου είδους επιχειρήματα.

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα σας πω με ειλικρίνεια, το εξής: 'Ηθελα να το πούμε εδώ σήμερα και να σας βεβαιώσω και εγώ ότι από το Σεπτέμβριο και μετά

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Μα, πιστεύατε ποτέ ότι πρόκειται να πούμε όχι στον εθνικό διάλογο;

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Επί της ουσίας ομιλώ, δεν επρόκειτο να πείτε όχι στο διάλογο τυπικά, μιλάω για την ουσία. Όπως σας είπα, δεν πρόκειται όταν αρχίσει ο διάλογος εγώ να ξαναπώ εσείς κάνετε αυτό ή εκείνο, αλλά απαιτώ από όλες τις πλευρές να είμαστε μέσα σε λογικά πλαίσια, να μην επικρίνουμε δηλαδή αυτά που έκαναν άλλοι και να ξαναφέρνουμε στο προσκήνιο πράγματα που έχουν αποτύχει. Γι' αυτό ακριβώς ήθελα σήμερα εδώ να πούμε πως ναι, θα κάνουμε διάλογο, χωρίς προσχήματα, χωρίς αναφορές στο παρελθόν, όπου έγιναν λάθη από όλους, διότι λάθη δεν κάνει αυτός που δεν κάνει τίποτα και ότι μπορούμε να θέσουμε τους στόχους γενικότερα, καλώντας όλες τις πλευρές, κύριε Ανδρουλάκη.

Δεν πρόκειται να κάνουμε ένα κομματικό σύστημα σοφών. Υπάρχουν όντως άνθρωποι που διακονούν την παιδεία, που είναι σπουδαίοι και που σε τελευταία ανάλυση δεν ανήκουν και σε κανένα κόμμα και δεν μας ενδιαφέρουν οι στενές κομματικές τους απόψεις.

Άρα, το Υπουργείο Παιδείας θα τηρήσει τις συγκεκριμένες υποσχέσεις. Εάν διαφωνήσουμε, αποδεδειγμένα θα πρέπει να πούμε γιατί διαφωνούμε.

Όσον αφορά στη διοίκηση τώρα, κυρία Σχοιναράκη, ζούμε όλοι σε αυτό τον τόπο και ξέρουμε τι έκανε ο καθένας και δεν μπορούμε να κρυφτούμε. Κανένας δεν μπορεί να κρυφτεί από τον άλλο. Εγώ σας ανέφερα ευθαρσώς ότι αναγκάστηκα να ζητήσω από πολιτικά στελέχη την παραίτησή τους, γιατί αρνούταν, αλλά σε καμία στιγμή της ομιλίας μου δεν σας πρόσβαλα και δεν θεωρήσα το ρόλο σας στη ΔΟΕ ως υποτιμητικό. Το αντίθετο ακριβώς.

Θέλω να σας πω, κυρία Σχοιναράκη, ότι ίσως είμαι ο μόνος άνθρωπος σε αυτήν την Αίθουσα που σε όλες τις συζητήσεις έχω τονίσει ότι έχουν δικαίωμα οι συνδικαλιστές να είναι σε κοινοβουλευτικά αξιώματα, επειδή ακριβώς είχα ακούσει σχόλια ότι οι συνδικαλιστές έπρεπε να μένουν στο χώρο τους. Είμαι από αυτούς που πιστεύουν ότι η ελληνική Βουλή δεν χρειάζεται να έχει μόνο γιατρούς και δικηγόρους. Πρέπει να έχει ουσιαστικότερη κοινωνική εκπροσώπηση, την οποία ακόμη και σήμερα δεν την έχει. Επομένως καθόλου δεν σχολίασα την ιδιότητά σας, την οποία σέβομαι απολύτως. Σχολίασα μόνο την έλλειψη μνήμης για το τι έλεγε η ΔΟΕ στο παρελθόν και το τι έλεγε η ΠΑΣΚ της ΔΟΕ. Αυτή τη μνήμη πρέπει να την έχει ο καθένας από εμάς.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Μόνο που την απέκρουσα με επιχειρήματα, κυρία Υπουργέ, αλλά επιμένετε να το αγνοείτε.

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εάν εσείς πιστεύετε διαφορετικά, εγώ το τιμώ ιδιαίτερα.

Εν τέλει, θέλω να σας πω, κύριοι συνάδελφοι, και ειδικά σε σας, κύριε Λιντζέρη, δεν είπα ότι δεν δικαιούστε να μιλάτε. Είναι γνωστό ποιος το έχει πει αυτό. Ουδέποτε μου πέρασε από το νου ότι υπάρχει η πιθανότητα κάποιος να μη δικαιούται να ομιλεί, διότι εγώ χρησιμοποίησα πάντοτε το δικαίωμά μου να λέω τη γνώμη μου ελεύθερα και μέσα στο κόμμα μου και παντού, ακόμη και αν ήταν αντίθετη και αυτό το γνωρίζετε.

Θέλω να πω εν κατακλείδι ότι το γεγονός ότι ένας άνθρωπος είναι γενικά ήπιων τόνων και πολύ πιο ανοικτών αντιλήψεων πιθανόν σε ορισμένες περιπτώσεις και από τον κομματικό σχηματισμό στον οποίο ανήκει, δεν σημαίνει ότι είναι ένας άνθρωπος αφελής που δεν θα δώσει όλες τις απαντήσεις, αυτό θέλω να το ξέρετε και τώρα και στο μέλλον και δεν είναι ένας άνθρωπος που δεν θα παραδεχθεί τις αλήθειες όταν υπάρχει λάθος και όταν υπάρχει πρόβλημα. Και γι' αυτό ακόμη μπορώ να σας βεβαιώσω.

Σας ευχαριστώ για τη συμμετοχή σας στο σημερινό διάλογο. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Εκτιμούμε ότι δόθηκαν επαρκείς διευκρινίσεις και εξηγήσεις, οπότε δεν υπάρχουν προσωπικά ζητήματα και επικρίσεις από την κ. Γιαννάκου, που διακρίνεται για το πολιτικό της ήθος, όπως και εσείς, αγαπητές κυρίες, εδώ, με την ευπρεπή σας εμφάνιση και τεκμηριωμένη

παρουσίαση των απόψεών σας.

Δεν υπάρχει άλλος ομιλητής και κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Ρυθμίσεις θεμάτων όλων των εκπαιδευτικών βαθμίδων».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΥΛΑΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων «Ρυθμίσεις θεμάτων όλων των εκπαιδευτικών βαθμίδων», έγινε δεκτό

επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 15.55' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Παρασκευή 2 Ιουλίου 2004 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: συζήτηση της με αριθμό 2/2/22-6-2004 επίκαιρης επερώτησης Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αγροτική πολιτική, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ